

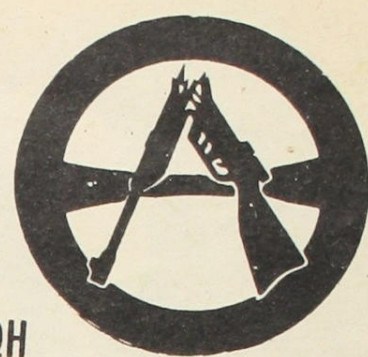

Ο ΣΠΑΣΤΗΣ

ΑΥΤΟΝΟΜΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗ ΖΩΗ

**ΙΟΥΝΗΣ
ΟΚΤΩΒΡΗΣ '85**

φυλ 40 7,δρχ.100

...η τραγουδίστρια επεφτε νεκρή στη σκηνή, το πλήθος δεν καταλαβαίνει, οι σφαιρες & τα γκλομπς σφυρίζανε γύρω μου & εγω χωθηκα στην αγκαλια σου μανα...

«ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ '85»

Άλσος Ν. Σμύρνης 11, 12, 13

Οκτώβρη

Κάνε κάτι εσύ

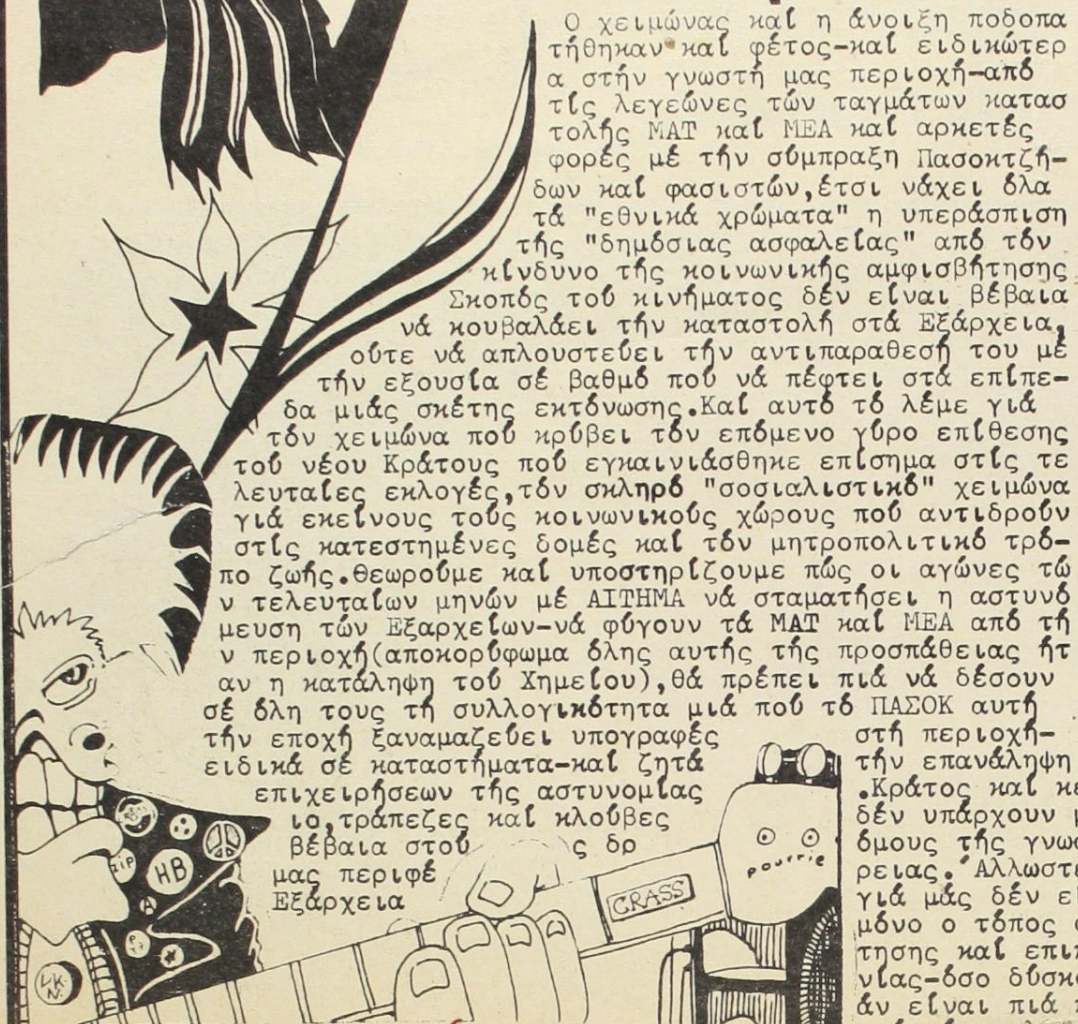
για ν' αλλάξει η ζωή σου και ο κόσμος!

ΔΙΠΛΟ ΤΕΥΧΟΣ

Σε αυτό το τεύχος:

- Μπροστά σε ένα σκληρό "σοσιαλιστικό" χειμώνα
- Λέρος: 1.800 ψυχές που μοχλάζουν
- Μάχες τη νύχτα: Από τα Εξάρχεια και το Χιμελο μέχρι τη μάχη στο Γκίζη
- Στρατός: Από τις "αυτοκτονίες" στον στρατό των "ατυχημάτων"
- Γαλλία: Αντιρροήσεις συνείδησης, ο φασισμός του Λεπέν και οι Κανάκ
- Γενιά της ποίησης πίσω από το οδόφραγμα της αυγής
- Επιχειρήσεις αρετής στη Θεσσαλονίκη, μια πόλη που δεν θέλει να πεθάνει
- Ένα αναρχοφεμινιστικό δελτίο από το Σικάγο
- Τούρκοι: Φυλακισμένοι στο Λαύριο
- Άκτιο: Τά "Αβαξ" έρχονται
- Τώρα που αρχίζουν τα σχολεία
- Λευτεριά στους 5 του Καναδά
- Δανία: Η εξέγερση των εργατών
- Στοιχειώδη δικαιώματα για τα υποψήφια θύματα της κρατικής καταστολής
- Μαρία Μήτσου: Η περίληψη του Κόσμου
- Ειδήσεις, νέα από παντού
- Αντιεξουσιαστική πληροφόρηση από όλη την Ελλάδα κ.ά.

ΜΕΦΡΟΣΤΑ ΔΕ Ένα σκληρό "σοσιαλιστι- κό" Χειμώνα

Ο χειμώνας και η άνοιξη ποδοπατήθηκαν και φέτος και ειδικότερα στην γνωστή μας περιοχή από τις λεγόμενες τών ταγμάτων καταστολής ΜΑΤ και ΜΕΑ και αρκετές φορές με την σύμπραξη Πασοκτζήδων και φασιστών, έτσι νάχει όλα τα "εθνικά χρώματα" η υπεράσπιση της "δημόσιας ασφαλείας" από τόν κίνδυνο της κοινωνικής αμφισβήτησης. Σκοπός τού κινήματος δεν είναι βέβαια να κουβαλάει την καταστολή στα Εξάρχεια, ούτε να απλουστεύει την αντιπαράθεσή του με την εξουσία σε βαθμό που να πέφτει στα επίπεδα μιας σκέτης εκτόνωσης. Καί αυτό τό λέμε για τόν χειμώνα που κρύβει τόν επόμενο γύρο επίθεσης τού νέου Κράτους που εγκαινιάστηκε επίσημα στις τελευταίες εκλογές, τόν σκληρό "σοσιαλιστικό" χειμώνα για εκείνους τούς κοινωνικούς χώρους που αντιδρούν στις κατεστημένες δομές και τόν μητροπολιτικό τριποζώης. Θεωρούμε και υποστηρίζουμε πως οι αγώνες τών τελευταίων μηνών με ΑΙΤΗΜΑ να σταματήσει η αστυνόμευση τών Εξαρχειών-να φύγουν τὰ ΜΑΤ και ΜΕΑ από τήν περιοχή (αποκορύφωμα δλης αυτής τής προσπάθειας ήτ αν η κατάληψη τού Χημελίου), θά πρέπει πιά νά δέσουν σε δλη τους τή συλλογικότητα μια πού τό ΠΑΣΟΚ αυτή τήν εποχή ξαναμαζεύει υπογραφές ειδικά σε καταστήματα-και ζητά επιχειρήσεων τής αστυνομίας, ιο, τράπεζες και κλούβες βέβαια στούς δρόμους μας περιφέρεται Εξάρχεια

σαν ανάγκες-τά οποία θά τὰ υπερασπισθούμε μόνο στην περίπτωση που θά μάς χτυπήσουν απρόκλητα. Κι' αυτό τό έχουμε δηλώσει δημόσια. Αλλά κανόν με μέ τις "επιχειρήσεις αρετής" τών τελευταίων μηνών. Για μέ ισχύει και ισχύει πώς α) τό Κράτος είναι γύρω-γύρω και ότι ποτέ δεν θά κλάψει τό σπύτι σου-δηλαδή τό μέρος που βιώνεις τις παρέες σου ή τήν άρκετές ώρες τής καθημερινής σου ζωής εκεί β) η ειδικολοποίηση-δε χώρου είναι επικίνδυνη, περιορίζει τήν μάχη με τήν εξουσία σε λίγα τετραγωνικά και σε εξαντλεί σε υστερικές ανταπάντες: φέρνουν τήν εξουσία στα Εξάρχεια για νά τήν δειξω πόσο ικανή είναι. Μέτρα και χτύπα τους, ο πόλεμος με τήν εξουσία είναι παντού και όχι μόνο σε ένα σημείο. Η καθημερινή μας ζωή, δεν είναι δυνατόν νά λέγεται τέχνη και ζωή, όταν έχει αφητηρία τὰ ΜΑΤ και τέρμα τὰ Εξάρχεια. Είμαστε άνθρωποι για νάμαστε παντού. Δεν μπορούμε νά βάλουμε σύνορα μια περιοχή στα όνειρά μας, τή στιγμή που για μέ Κοινωνία είναι όλες οι γειτονιές, όλες οι ήπειροι, όλος ο Κόσμος. Δεν θά τήν "πατήσουμε" όπως η προηγούμενη γενιά μας. Είναι σημαντικότερη για μέ η περίοδος που άρχισε μετά τις εκλογές, αφού θά χρειασθεί να οργανωμένα νά αντιμετωπίσουμε τήν γενικευμένη επίθεση ενός ανανεωμένου "Κράτους δικαίου". Εδώ δεν θά γίνει Γαλλία, δεν θά γίνει Γερμανία. Από τόν Οκτώβρη λοιπόν θά λειτουργήσει στα Εξάρχεια (επιτέλους) τό "Κέντρο Αναρχικής και ελευθεριακής πληροφόρησης", επίσης τόν Οκτώβρη ετοιμάζονται διάφορες εκδηλώσεις και συζητήσεις όπως διαδηλώσεις για τή βάση στο Άκτιο τής Πρέβεζας, για τή Λέρο και τό Δαφνί, για τούς 5 αναρχικούς φυλακισμένους τού Βανκούβερ, για τούς εξεγερμένους τής Ν. Αφρικής, συζήτηση για τό πρακτορείο ελευθεριακού τύπου, η μεγάλη συναυλία για τήν οικονομική ενίσχυση τών δεκάδων συντρόφων που θά δικασθούν τό χειμώνα (Κάραβελ, "Ρήξη", φοιτητικές εκλογές, οι 14 τού Χημελίου κ.ά.) Καί, μήν ξεχάσετε τό Ευαλλαντικό ζμερο στο Άλσος τής Ν. Συμβόνης στις 21/10 και τό Οκτώβρη, Ελάτε όλοι εδώ νά κατακτήσουμε τό παιχνιδί και τή ΖΩΗ. ΖΩΗ που δεν σε ξέχασα...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Σύντροφοι μηδιστοί σκλάβοι:

Τον τελευταίο καιρό στα Τρίκαλα η καταστολή εντείνεται με σκοπό να πνίξουν στο ξεκίνημά του το ανατρεπτικό κίνημα, ενάντια στο κεφάλαιο και στο κράτος.

Η ασφάλεια Τρικάλων και οι υποταγμένοι σ' αυτήν ιδιοκτήτες ΠΑΜΠ και ΚΑΦΕΤΕΡΙΩΝ απαγορεύουν σε άτομα του αναρχικού χώρου την είσοδο στα μαγαζιά τους.

Συγκεκριμένα οι ιδιοκτήτες των ΠΑΜΠ "ΜΙΚΡΟ ΚΑΦΕ" και "ΚΙΒΩΤΟΣ" και οι πρώην ιδιοκτήτες της ΠΑΜΠ "ΣΟΥΙΤΑ" λέγοντας επί λέξη στον σύντρόφο μας ΣΑΧΗ ΚΑΠΛΑΝΗ τα παρακάτω:

"Η ασφάλεια μας έδωσε εντολή να μην σου επιτρέψουμε την είσοδό σου στα μαγαζιά μας διότι διακινείς καταστροφικές για το σύστημα ιδέες".

Παρόμοιες διώξεις ασκήθηκαν παλιότερα στον σύντρόφο μας ΔΗ ΜΕΤΡΗ ΜΠΑΛΚΙΖΑ και άλλους για τούς ίδιους λόγους.

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΡΑΠΑΝΩ

ΣΤΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΚΑΘΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

ΔΕΝ ΖΗΤΙΑΝΕΥΟΥΜΕ ΤΙΠΟΤΑ, ΤΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΟΛΑ, ΓΙΑΤΙ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ.

ΙΔΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΕΞΙΑ ΚΙ' ΑΡΙΣΤΕΡΑ.

ΚΑΤΩ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ, ΚΑΤΩ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ.

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΣΤΗ ΣΑΜΗ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

"Τό ότι δεν θά πεθάνουμε απ' τήν πείνα, δεν σημαίνει πως δεν θά πεθάνουμε από πληγή"

Όπου κάποια μέρα σπάει η πληγή και βρίσκουν οι Σαμινοί τό άγαλμα τού φασιστάρά Κωνσταντάτου βαμμένο με μαύρη μπογιά και σε άλλο σημείο τό συνθήματα: "Μπάτσοι γουρούνια δολοφόνοι" και "Θάνατος στην επιβίωση".

Οι μπάτσοι αγριεύουν. Έρχονται ενισχύσεις. Αρχίζει η μπατσοκρατία. Όπου κι' αν πήγαινες έβρισκες τόν μπάτσο πίσω σου, μπροστά σου κι' αρκετές φορές πάνω σε δέντρα! (μήπως ανέβαιναν νά κελαϊδήσουν;). Μέσα σ' αυτό τό κλίμα τρομοκρατίας βρίσκουν ευκαιρία τό βράδυ τής Ανάστασης και πιάνουν τόν Αντρέα Δημουλά για δήθεν εξύβριση κατά τής αρχής. Αμέσως οι Σαμινοί αρχίζουν νά διαμαρτύρονται για τή σύλληψη. Έξω απ' τή κλούβα ένας μπάτσος σπρώχνει τόν Παναγιώτη Ρασσιά.

Ο κόσμος συνεχίζοντας τις διαμαρτυρίες πάει έξω από τό τηχμα (γύρω στα 60 άτομα) κι' αρχίζει τις αποδοκιμασίες (ενέργεια που δεν έχει γίνει ξανά στα Σαμινά χρονικά), ενώ ο Παναγιώτης πάει νά κάνει μήνυση στόν μπάτσο που τόν έσπρωξε.

Τελικά ο διοικητής αφήνει τόν Αντρέα Δημουλά και λέει ότι "θα δει" αν θά κάνει μήνυση αφού συνεννοηθεί με τόν εισαγγελέα. Έτσι, τήν άλλη μέρα, κάνει μήνυση στόν Αντρέα για εξύβριση και αντίσταση κατά τής αρχής (φαίνεται ότι συνεννοήθηκε καλά-καλά με τόν εισαγγελέα και η εξύβριση μόνο δεν τούς έφτανε). Συγχρόνως κάνουν μήνυση στόν αδελφό του Διονύση, για κατοχή βεγγαλικών (ηλίθια κατηγορία τήν στιγμή που όλοι οι Σαμινοί έριχναν φωτοβολίδες και κανέναν μπάτσο δεν τούς έλπε τίποτα) και τέλος μήνυση στόν Παναγιώτη για αντίσταση κατά τής αρχής. Μετά τις μηνύσεις τό κλίμα τρομοκρατίας συνεχίζεται και οι προλήψεις απ' τούς μπάτσους δεν σταματούν.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΑΜΗ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

ΡΑΨΤΕ
ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
"Ο ΣΠΑΣΤΗΣ"
Φύλλο 7
Ιούνης-Οκτώβρης '85
3.000 αντίτυπα
Κεντρική διάθεση:
Μιαούλη 19, Αμφιθέα
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "Ο ΣΠΑΣΤΗΣ"
Παπαδόπουλος Παναγιώτης
Μιαούλη 19, τηλ. 9341298
17564 Παλιό Φάληρο
ΑΘΗΝΑΙ

Κάθε μέγεθος που ταχυδρομείται υπολογισμένο, δημοσιεύεται και εκφράζει τόν υπογράφοντα/ντες

ΛΕΡΟΣ: 1800 ψυχές που κοιλάζουν

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ-ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Λέρος. Νησί της Δωδεκανήσου και υπάγεται στην επαρχία Καλύμνου. Βρίσκεται σε απόσταση 11 μιλίων νοτιοανατολικά της Πάτμου, 5 μιλίων νοτίως των Λειψών και 1 μιλίου βόρεια της Καλύμνου. Έχει έκταση 55 τετρ. χλμ., πιστεύεται πως στην αρχαιότητα αποτελούσε μαζί με την Καλύμνο ενιαίο νησί. Ο λιμένας του Λακκίου θεωρείται το καλύτερο πολεμικό λιμάνι της Μεσογείου, γι' αυτό και λόγω της θέσης της η Λέρος έχει μεγάλη στρατιωτική σημασία για το ΝΑΤΟ. Έδρα του δήμου είναι η Αγία Μαρίνα (κάτοικοι 2.686, σύμφωνα με απογραφή του 1961). Κάτοικοι του νησιού συνολικά 6.626 (1961). Στη Λέρο λειτουργούσαν κάποτε και οι βασιλικές τεχνικές σχολές οι οποίες ιδρύθηκαν το 1949 για... εθνικό φρονιματισμό των παιδιών των ανταρτών. Το όνομα της Λέρου εμφανίζεται από τον 6ο αιώνα π.Χ., αναφέρθηκε για πρώτη φορά από τον Ηρόδοτο και τον Θουκυδίδη.

ΣΗΜΕΡΑ

Λέρος. Ο ναύσταθμος των τιμωρημένων, "εθνικό σύμβολο" μιάς κοινωνίας και δόγμα "υγείας" των εκάστοτε υπουργείων "προνοίας" και προγραμμάτων "περιθαλής". Το κείμενο του συνεργάτη μας από τη Λέρο αποκαλύπτει όχι το νησί με τα "θαυμάσια ακρογιάλια" (περιοδικό "Πάνθεον") αλλά τις γυμνές ει κόνες μιάς κοινωνίας που ντρέπεται να βγει στο φως γιατί θα πεθάνει. Και σίγουρα αν για τους Εβραίους ήταν το Νταχάου, για τους "τρελούς" του '85 είναι η Λέρος. Το να κλείσει η Λέρος δεν σημαίνει πως λύνεται το πρόβλημα, είναι όμως μία πέτρα στις τόσες που πέφτουν για την Ελευθερία. Όλων μας.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΗ ΛΕΡΟ

ΕΝΑΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ
ΤΑΞΙΔΕΥΕ ΜΕΣΑ ΣΕ....

ΕΙΚΟΝΕΣ ΣΕ ΠΥΡΕΤΟ

"Μην τρέμετε!"
εξαγριώθηκε
η ορμητική φωνή
ενώ τα γυμνά σώματα
σε παροξυσμένη ταραχή
στοιχημένα
είχαν κατακλύσει τους δρόμους
αναμένοντας αριθμό προτεραιότητας
για την αναπόφευκτη θητεία
στις πυρακτωμένες μνήμες

Πολεμικά παράβια τους αποβίβαζαν από το 1957. Σήμερα είναι συνολικά 1800 ψυχές που κοιλάζουν. Περιμένουν. Μόνο ο θάνατος θα είναι κάτι νέο γι' αυτούς. Στιβαγμένοι στα παλιά κτίρια του ναυστάθμου των Ιταλών: 1.200 άντρες, 500 γυναίκες και 100 παιδιά, όλοι τους ίδια ερπετά. Μπαίνοντας στο παράρτημα των αντρών βλέπεις μία τεράστια έκταση συρματο πλεγμένη και 800 ανθρωπόμορφα πλάσματα να ζητιανεύουν ένα τσιγάρο ή ένα διφραγκό, να έρπουν στο χώμα, να σηκώνουν το επάνω μέρος της στολής για προφύλαξη από τόν ναυτικό σαρκαστικό ήλιο, να μονολογούν, να θρηνούν. Αδιάνοχα. Σε μία στιγμή βγάζουν από το πλήθος ένα μικρόσωμο με βλέμμα χαμένο. Έχει πλυμμηρίσει στο αίμα. Κάποιος τον δάγκωσε στο λαιμό και είναι αμύλητος, απορρημένος. Οι φύλακες βρίζουν, γιατί λίγο πριν ένας άλλος από μέσα τους πέταξε μία πέτρα και παραδοκούν να τον βρούν "...θα τον σπλίσουν με". Τους φαίνεται περίεργο, γιατί όλοι τους είναι κάτω από την επήρεια ψυχοφαρμάκων, κινδύνου, κενού, χρόνια τώρα. Προχωρώντας συναντάς σε άλλο περίπτερο τους πιο κινδύνους: ανάπηροι, κωφάλαλοι, πρώην τοξικομανείς, πρώην επαίτες. Μα και τώρα ακόμα, όταν τους δώσεις ένα δεκάρινο σου φιλούν το χέρι-λίγη ανθρώπινη ζεστασιά και δακρύζουν. Όμως όταν φτάσεις στο περίπτερο (SIC) No9 με τους γυμνούς, τους αλυσωμένους τους κάποτε ανθρώπους, καταλαβαίνεις ότι δεν έχεις δει ακόμα τίποτα. Κατάμαυροι απ' τον ήλιο, στοιβαγμένοι σε ένα χώρο 5 X 5 σιγοφιθουλίζουν ή σε κοιτούν άγρια. Σίγουρα προσπαθούν να σου πουν ότι δεν ξέρεις (ή ότι ξέρεις και σιωπάς ένοχα). Στο παιδιατρικό τμήμα (100 παιδιά, τρόφιμοι, ηλικίας από 5-15 χρονών) νοιώθεις να σου σφίγγει το κρανίο μία πρέσσα: μάζα από παιδικά κορμιά, γυμνά κάτω στο τσιμέντο, δίπλα σε ουρά

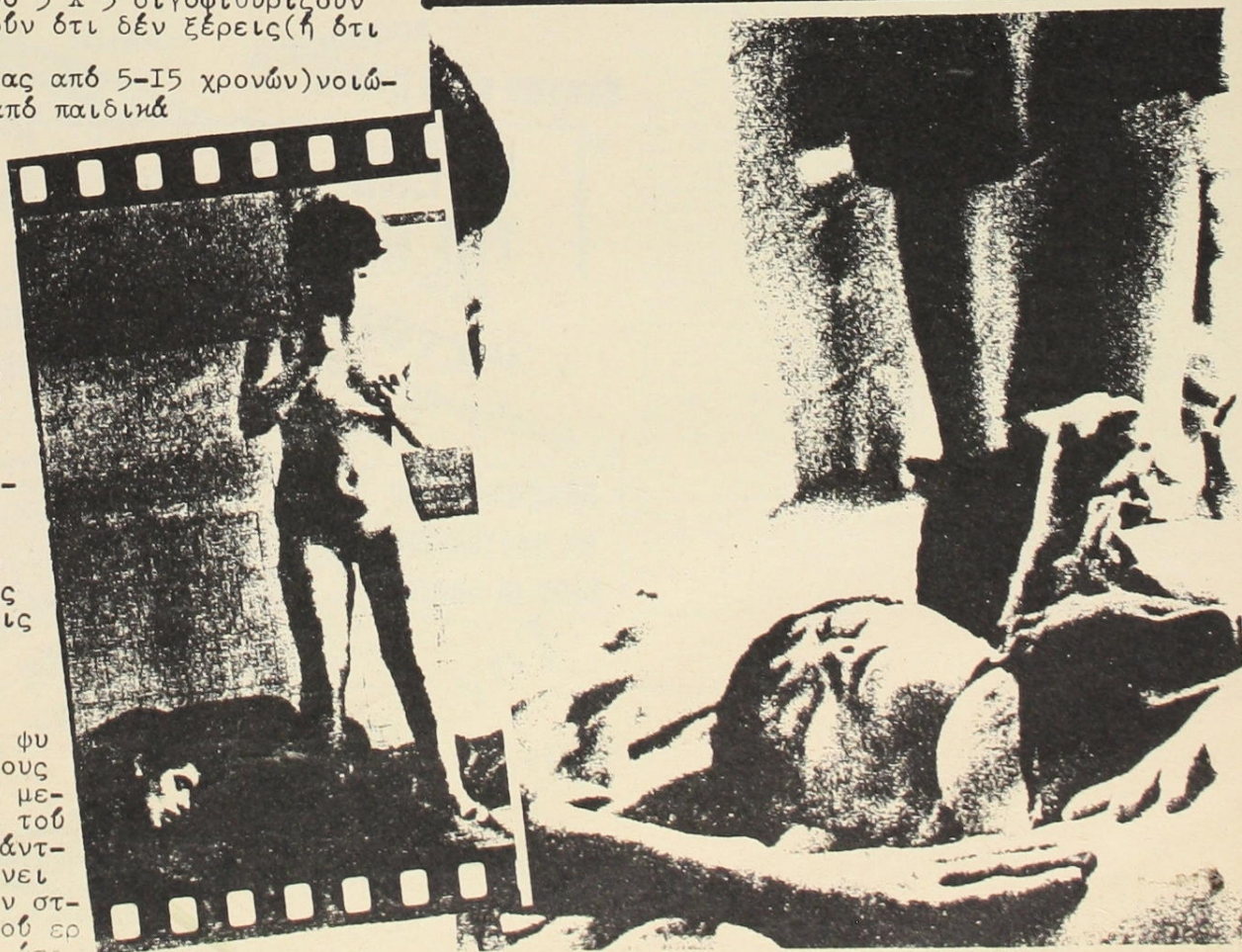
και κόπρανα, δεν θέλουν, δεν ξέρουν να μιλήσουν. Το γυναικείο παράρτημα στεγάζεται στην άλλη πλευρά του λιμανιού (και αυτό το κτίριο από την Ιταλική κατοχή). Δεν μπορείς να καταλάβεις αμέσως ότι αυτά τα τραχιά, εξαγριωμένα πρόσωπα ανήκουν σε γυναίκες. Πλήρης παραμόρφωση από τα φάρμακα & τον πολύχρονο εγκλεισμό-ιδρυματισμό. Και εδώ σιηνές ουρολαγγειας, βλας από πλευράς προσωπικού, ένταση, φρίκη. Στην απομόνωση μία 19χρονη που πριν 2 χρόνια σε μία κρήνη της έκοψε με τα δόντια της ένα κομμάτι κρέας από το χέρι μιάς ηλικιωμένης. Ένα ασταμάτητο βουητό που διακρίνεται από στριγγλιές και στερεοτυπικές φράσεις. Μέρα και νύχτα. Εικόνες που επαναλαμβάνονται, που χαράζονται, που σε κάνουν να κλάις μέρες στη σειρά, που σε κάνουν να χάσεις τον ύπνο σου. Τον στόχο σου. Τις επόμενες μέρες οι εικόνες αυτές σε εξεγείρουν. Καταλαβαίνεις ότι "αυτό ήταν"!

ΜΕΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ

Πρόκειται σίγουρα για ένα εργοστάσιο ανθρωπίνων ψυχών, που δίνει φωμί στους "βασανισμένους" κατημένους κατοίκους που έπαψαν πια να μαστίζονται από την μετανάστευση, να πεθαίνουν στις στοές των ορυχείων του Βελγίου, στις φάμπρικες της Γερμανίας και στην λάντζα των αμερικανικών εστιατορίων (!!!), όπως δηλώνει ένας γέρος Λέριος ψυχίατρος. Έτσι τώρα δουλεύουν στο "Ασυλο πάνω από 1000 άτομα (το 70 τοις εκατό του εργατικού δυναμικού του νησιού & τουλάχιστο ένα πο-

μο από κάθε οικογένεια), με κατώτερο μισθό 45.000 έως 50.000 τον μήνα και παραπονιούνται γιατί δεν παίρνουν και επίδομα ανθυγιεινής και επικίνδυνης εργασίας (!!!). Ο Μητσοτάκης, το είχε τάξει πεσκέσι στους Χανιώτες φίλους του. Προεκλογικά το ΠΑΣΟΚ έλεγε "ψηφίστε μας να σας στείλουμε κι' άλλους" και τώρα, έχοντας την πλειοψηφία (5:1) στο Δ.Σ. του ασύλου, κάνει συνέχεια προσλήψεις-ρουσφέτια. Όλοι ισχυρίζονται ότι οι προσαγωγές σταμάτησαν. Κανείς όμως δεν μπορεί να το ξέρει στα σίγουρα. Ο προϋπολογισμός για το 1983 έδινε 330.000.000 δραχμές για μισθοδοσία, συντήρηση και προμήθειες του Ιδρύματος. Το 1984 η επιτροπή της ΕΟΚ το βρήκε άθλιο και ότι θέλει γκρέμισμα, συμπληρώνοντας: "Αν επεκτείνονται τα ανθρώπινα δικαιώματα και στα ψυχιατρεία, τότε η Ελλάδα θα ήταν από τις πρώτες χώρες που θα καθόταν στο σκαμνί...". Βέβαια δεν γκρεμίστηκε ούτε σοβάς. Αντίθετα, πριν λίγες μέρες εγκρίθηκε ένα κονδύλιο 60.000.000 ευρώαϊκών μονάδων για την Λέρο, ώστε να βελτιωθούν οι συνθήκες νοσηλείας. Γι' αυτό είναι καλύτερα να μην

αναφέρεται τίποτα για "τό πόσο κακά κρεβάτια ή θάλαμοι ή κτίρια υπάρχουν στην Λέρο". Υπάρχει κίνδυνος να ταυτιστούμε με τα ανθρωπιστικά "σοσιαλιστικά" μέτρα.

Και βέβαια δεν ενοχλήθηκε κανείς όταν στην "Ελευθεροτυπία" της 27.2.85 διαβάσαμε: "Νεκρή βρέθηκε προχτές στο ψυχιατρείο της Λέρου, η 23χρονη Ιουλία Τζαβάρα από την Πένη Ολυμπίας, που έπασχε από επιληψία". Όποιον και αν ρωτήσεις στο νησί σου λέει ότι "αυτοί δεν είναι άρρωστοι όπως τους άλλους, δεν είναι κανονικοί άνθρωποι". Έτσι, επειδή είναι ζώα, τους φυλάει 1000 γοργίλλες χωρίς καμιά γνώση νοσηλευτικής, ενώ οι γιατροί που υπάρχουν εκεί είναι 3 (ο ένας μάλιστα ασχολείται μόνο με τον έλεγχο της ποιότητας των τροφίμων).

Τα παιδιά γράφουν στις εκθέσεις τους ότι άμα μεγαλώσουν έχουν σαν όνειρο να δουλέψουν και αυτά στο ψυχιατρείο όπως κι' ο πατέρας τους, ενώ οι νέοι δεν έχουν την παραμικρότερη ευαισθητοποίηση, εφόσον το χρήμα ρέει άφθονο και η HONDA XT-250 είναι σήμερα περισσότερο απαραίτητη.

Ο μοναδικός άνθρωπος που έχει απονοσηλευθεί είναι ο Στέφανος Καραμπέκιος ο οποίος στάλθηκε εκεί από αναμορφωτήριο των Αθηνών, βγήκε προσωρινά και έκανε τη στρατιωτική του θητεία (!!) - κλήθηκε και πάλι, τους γιατρούς - και μετά γύρισε πάλι εκεί λόγω ιδρυματισμού. Βγήκε πριν 4 χρόνια και τώρα δουλεύει στο Άσυλο σαν φύλακας (!!). Από τους τροφίμους που έχει γνωρίσει όταν νοσηλευόταν, ισχυρίζεται ότι τουλάχιστον 25 θα έπρεπε να ήταν έξω, ενώ ένας - εκεί γιατρός πιστεύει ότι τα 3/4 των εγκλειστών δεν θα έπρεπε να βρίσκονται στο Ίδρυμα.

Τα τρόφιμα μεταφέρονται στις αποθήκες για ζύγισμα, από αρρώστους που μετά παίρνουν ένα δεκάρινο από τον έμπορο που μετράει χιλιάρικα. Κανείς δεν μπορεί να μάθει πόσους ασθενείς έχει το διπλανό κτίριο του ψυχιατρείου, που χρησιμεύει σαν αντιφυματικό (προφανώς οι άσχημες συνθήκες υγιεινής, προκαλούν φυματίωση).

Φυσικά δεν είναι καθόλου εύκολο να μιλήσεις με τους κατοίκους για το θέμα του Άσylum. Όλοι το αποφεύγουν - άλλοι επειδή τ'όθωρον ουδέτερο και αδιάφορο, οι περισσότεροι επειδή νοιώθουν ότι βάζεις το χέρι σου στο κομποδεμά τους. Τό σίγουρα είναι ότι με συνθήματα και συναισθήματα μόνο, δεν είναι εύκολο να επιτευχθεί κάτι. Ήδη, οι γιατροί που αντέδρασαν με αυτό τον τρόπο, έχουν κριθεί "ανεπιθύμητοι στο νησί" και όποτε εμφανιστούν, οι κάτοικοι τους λυντσάρουν.

Απαιτείται πολύπλευρη και πολύχρονη προσπάθεια, ώστε να κλείσει αυτό το κολαστήριο και όχι ισοπεδωτικά αστικά άρθρα του στυλ "Ταχυδρόμος" (Απρίλης '82). Σίγουρα κάποιο κομμάτι όλων μας, είναι εγκλειστοί στη Λέρο. Ας το ακούσουμε και μετά ας το απελευθερώσουμε.

"Γράφω πολλά γράμματα και τα στέλνω. Και το βράδυ έχω δίπλα μου αυτό το ραδιόφωνο για συντροφιά. Μήπως έχεις 2 μπαταρίες;..." από μαρτυρία ενός τρόφιμου

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1985/ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΛΕΡΟ

Σημείωση: Η Λέρος δεν είναι το νησί με τα... θαυμάσια ακρογιάλια του περιόδικου "Πάνθεον", μά αν κι' αυτό να συμβαίνει ποιος από ούς δεν θα τρεπόταν να περ πώς θα πάει να νολυμπίσει στα νερά της; Όχι τίποτα άλλο, τελευταία έχει γίνει μύδα διάφορα βασανιστήρια να γίνονται πάρα "αναφυκής" (βλ. ΕΑΤ/ΕΣΑ, δικαστήρια Σανταρόζα κ.ά.) και "ξενούρασης" πάνω στους τάφους.....

ΓΙΝΟΜΑΣΤΕ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΙΟ ΑΥΣΣΑΜΕΝΟΙ (ΠΑΡΙΣΙ '68-ΑΘΗΝΑ '85)

Πολιτική ευθύνη των γεγονότων έξω από τη Νομική το βράδυ της 20/3/85

Είχαμε προειδοποιήσει αυτούς που βανδαλίζουν πάνω στην έννοια και την ουσία: ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ στην Ελλάδα εδώ και 30 χρόνια, πώς σε κάθε περίπτωση άπρόκλητης αστυνομικής επέμβασης και πράξης κρατικής βίας θα αντιτάξουμε την δικιά μας απάντηση: την απάντηση των δοξαριατών και της επαναστατικής αντι-βίας. Το βράδυ της 20/3 αποδείχτηκε και μέσα από τις φοιτητικές εκλογές ότι όλο και πιο πολύ συντηρητικοποιούνται τα κοινωνικά στρώματα, δηλ. προς τα δεξιά και κάτω από τις εύλογες του κοινοβουλευτικού παιχνιδιού.

Αποδείχτηκε επίσης ότι η εξουσία δεν "σέβεται" καν τους όρους και τους νόμους που αυτή έχει συντάξει, για να παρουσιάζεται στις μάζες διόθεν "φιλελεύθερη", "λαϊκίστικη" και "σοσιαλιστική". Η επέμβαση των Παλλικών ΜΑΤ και η καταπάτηση του φοιτητικού άσylum είναι η απόδειξη της νομιμοποίησης της καθημερινής αστυνόμευσης και της σιωπής που θέλει να επιβάλλει ο αμερικανολακός Παπανδρέου και οι υπόλοιποι μνηστήρες της εξουσίας στο κοινωνικό σύνολο, χρησιμοποιώντας τον χώρο των αναρχικών και κάθε εξεγερμένο νεολόγο για "παραδειγματισμό".

Μπροστά στο θέατρο του παραλόγου που στήνεται με τις βουλευτικές εκλογές, ποιος θα νοιαζόταν για το προγράμμο εξέδωξης "μερικών αληθινών και ούλων"; Κανείς εκτός από μας τους ίδιους. Τόσο εύκολα λοιπόν η "σοσιαλιστική-μοκρατία" των πραιτωριανών της Δύσης κατασκευάζει ενοχούς και στέλνει αυτές τις μέρες 12 νέους στα δικαστήρια, με "μαγειρεμένες" κατηγορίες από τον "σελεμεντέ" των καθίκων του Μπισινάκη και του Τζαννάκη.

Σε μία άπεγνωσμένη προσπάθεια τους να πάρουν την ρεβάνς για τα σπασμένα κεφάλια και τις άτακτες υποχωρήσεις των ΜΑΤατζήδων, ξεσπάνε πάνω στον δολοφόνο νεό. Αυτό που ξεχνούν είναι ότι οι φασιστικοί ατύχητοι των συγκατασκευών και των επιθέσεων ενάντια σε μπάτσους και σε Κολωνιότικες καταναλωτικές σαβούρες, δεν πρόκειται να συλληφθούν ποτέ.

Είμαστε τα φαντάσματα που θα σάς κάνουν την "ζωή" και τον ύπνο σας επιβίωση. Όπως μας έχετε κάνει έσείς τα χρόνια μας, σ' αυτόν τον γέρασμα νο σας Κόσμο να κρέμονται άχαρα πάνω στα κάγκελα της κοινωνίας-φυλακής σας. Κανείς σας δεν ενδιαφέρεται - λαλιώθηκες υπάρχει και για σάς ένα αντι-εξουσιαστικό χαρτοκιβάνι - για το πώς έμετε νοιώθουμε στη μέση αυτού του θεσμικού δελπίνου στο δόγμα της "Ελευθερίας" από δεξιούς και άριστοβούς. Ξαφνικά λέγεται "δικαιοσύνη" οι κλούβες και οι ντοπαρισμένοι "πλήθκοι" που δολοφονήσανε τους Κομή και Κανελοπούλου, λέγεται "δικαιοσύνη" οι πορρωμένοι τραμπούκοι του Γεωργακάκη που σκοτώσανε τον Τσιρώνη.

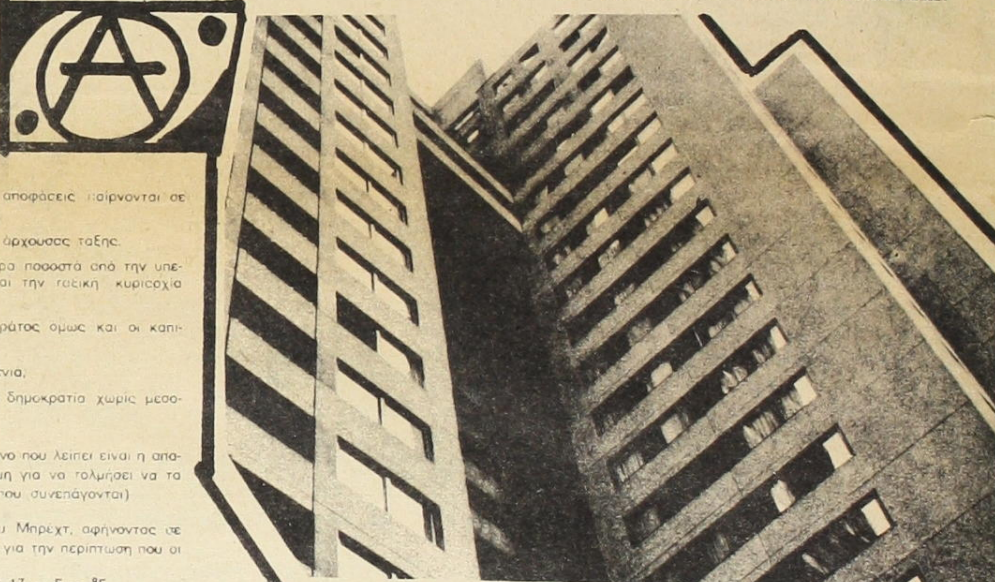
Έτσι λοιπόν: Έ, λοιπόν πάρτε τα όλα τώρα. Ανοίξατε μέτωπο μαζί μας, μάς επιβάλλατε την παρανομία. Ετοιμαστέτε να γευτείτε μια Αθήνα γεμάτη ταραχές. Δεν θα αφήσουμε να κάνετε μια Ελλάδα σαν την Γερμανία των "λευκών κελιών" ή την Πολωνία του Γιαρουζέλσκι. Για κάθε σύντροφο μας που θα φυλακίζεται, για κάθε νόμο απαγόρευσης και ποινικοποίησης των ιδεών μας λαχθεί στο έδαφος: ο νόμος της φωτιάς.

Και τότε βάλετε ξανά τους κοπρίτες των αστικών φυλάδων σας σαν π.χ. αυτός τους μπαστόφιλους - παραγωγούς βλακειας του Έθνους, να γράφουν για τον "απολογισμό" της αποσταθεροποίησης του δημοκρατικού πολιτεύματος" ή σωστότερα την σταθεροποίηση της καταστολής και του κρατισμού σε Άνατολη και Δύση.

Αλλά καλύτερα κοιτάξτε να δείτε έσείς την αντίσταση των εξεγερμένων. Υπάρχει μια μολότωφ για κάθε Κοκκινάκη, για κάθε Γεωργακάκη. Κρατάμε γερά το δόγμα ενός κοινού γόστου όπου οι άνθρωποι θα ζήσουν καλύτερα, όπου το μέλλον των παιδιών και των ανθρώπων θα εξοικονοωθεί από τα θεωρήματα της βουλής έξω, έξω στο φως της ημέρας. Και θα το κάνουμε.

ΑΥΣΣΑΜΕΝΟΙ ΑΝΑΤΡΟΠΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΚΡΟΥΣΗΣ

Αθήνα 25/3 "τιμώντας" τις εθνικές γιορτές μερικών ΗΛΙΘΙΩΝ ΦΑΣΙΣΤΩΝ

Αν οι καρκαρίες ήταν άνθρωποι

Θα είχαμε πολιτισμό στις θάλασσες (Μπερλολτ Μπρέχτ)

Αν οι καρκαρίες ήταν άνθρωποι, ρωτήσαν τον Κ. Κ. η κορούλα της οικονομίας του, θα φέρσαν τότε πιο καλά στα μικρά ψαράκια. Σίγουρα, αποκρίθηκε εκείνος. Αν οι καρκαρίες ήταν άνθρωποι θα ζούσαν για τα μικρά ψαράκια στη θάλασσα, γέρνοντας κλωβιά και έβαζαν μέσα διάφορες τροφές, ψαλάκια και ζωντανά θα φρόντιζαν τα κλωβιά να έχουν πάντα καθαρό νερό και γινέκω θα τα φρόντιζαν με διάφορες εγκαταστάσεις υγιεινής. Όταν λοιπόν χάρη ένα ψαράκι τραυματίζε την ουρά του, οι καρκαρίες θα το βούζαν άμεσα στον επίθετο μην τυχόν και φορηθεί και το χάσουν πριν την ώρα του. Επειτα για να μη μελεγχόταν το ψαράκι θα οργάνωναν κατά διαστήματα στη θάλασσα μεγάλες γιορτές, γιατί τα κέρδη ψαράκια είναι πιο νόστιμα από τα θλιμένα. Ταυτα τα μεγάλα κλωβιά θα είχαν βέβαια και τα σκαλιά τους. Εκεί τα ψαράκια θα μπαίνουν πως να κολυμπάνε στο στόμα του καρκαρία. Βάρπες λοιπόν χάρη να μύθουν γεωγραφία για να μπορούν να βρίσκουν τους μεγάλους καρκαρίες όταν αυτοί κινούνται να τσιμπολάουν. Βέβαια το σπουδαιότερο θα ήταν η ήπια διαπαιδαγγωγή των μικρών ψαριών. Θα τους μάθαιναν ότι για ένα ψαράκι δεν υπάρχει μεγαλύτερη και ωραιότερη αρετή από το να βουβαίνεται πρόθυμα κι ότι όλα τα ψαράκια θα πρέπει να πιστεύουν τυφλά στους καρκαρίες προπαντός όταν αυτοί τους λένε ότι θα φροντίσουν για ένα ωραίο μέλλον. Θα έδιναν στα ψαράκια να καταλάβουν ότι ταυτα το ωραίο μέλλον τότε μόνο θα είναι εξασφαλισμένο όταν εκείνα μάθουν να υπακούουν. Τα ψαράκια θα πρέπει να φυλάγονται από κάθε λογής τσιπές, εγωιστικές και μαρξικές διαθέσεις αν τυχαία κανένα από ταυτα να φανερωθεί τέτοιες αδυναμίες ή άλλα ψαράκια θα πρέπει να τ'αναφέρουν σίμους στους καρκαρίες. Αν οι καρκαρίες ήταν άνθρωποι θα έκαναν βέβαια αναμεταξύ τους και διάφορους πόλεμους για να κυριεύουν ξένα κλωβιά και τα Ένα ψαράκια. Στους πόλεμους αυτούς ο κάθε καρκαρίας θα πάλει, ώστε με τα δικά του ψαράκια. Θα μάθαιναν στα ψαράκια ότι ο πόλεμος ο αυτός και στα ψαράκια των άλλων καρκαριών από χει τεράστια διαφορά. Τα ψαράκια θα τους έλεγαν, είναι ως γνωστό, βούδα, υπαίνοιν, ωστόσο σε ολότελα διαφορετικές γλώσσες, η μια και είναι αδύνατο να καταλάβει το ένα το άλλο. Σε κάθε ψαράκι που θα σκοτώσει μερικά εχθρικά ψαράκια που διαπαιδάζουν α άλλη γλώσσα, θα κερδίζονταν κι από ένα παρασημό από ψαράκι και θα το βούζαν τον τίτλο του ήρωα. Αν βέβαια οι καρκαρίες ήταν άνθρωποι θα είχαν και τη δική τους τέχνη. Θα είχαν ψαρούς πίνακες που θα παρέρσταναν τα δένδια των καρκαριών με θαύματα χρώματα, και τα ομοιά τους θα ήταν σαν τους κήπους της Βαβυλώνας όπου μπορεί να κάνει κανείς τρελλό αγρότη. Τα θέατρα στο θύλο θα εδίδαν πως πρώτα ψαράκια κολυμπάνε, ενόσω-αφάνη στο στόμα των καρκαριών. Κι η μουσική θα ήταν τόσο γλυκή, ούτ τα ψαράκια με την μπάντα μπροστά θα αρριόσαν μαγεμένα, και ναυοκρινόμενα με τις πιο ωφαιρες ήκερες στο στόμα των καρκαριών. Δε θα λείπε βέβαια και η άρνηση αν οι καρκαρίες ήταν άνθρωποι. Αυτή θα έδιδε ότι τα ψαράκια μονάχα στη καλή των καρκαριών θ' αρχίζουν να ζουν όταν την κληθνή ζωή. Εξάλλου αν οι καρκαρίες ήταν άνθρωποι όλα τα ψαράκια δε θα ήταν πιο ίσα κι ομοία όπως συμβαίνει σήμερα. Μερικά από ταυτα θ' αποκτούσαν αξιώματα και θα τα τοποθετούσαν πάνω στο άλλο ψαράκια. Οσο μάλιστα είναι λίγο πιο μεγάλο θα είχαν το καλύτερο να τρώει το πιο μικρό. Αυτό θα ήταν άλλωστε ευχάριστο για τους καρκαρίες γιατί έτσι κέρδιζαν δε θα κινδύνωναν πιο παρα να καταπνινούν ουσότερα πιο μεγάλες μπουκιές. Και τα πιο μεγάλα ψαράκια, αυτά που θα είχαν τις φηλές βέσες, θα φροντίζαν για την ταξεί αναμετα στα ψαράκια και θα μύσανταν δοκασί, λειψματικά και μηχανικά στα ψαράκια. Κοντολογίς μόνο αν οι καρκαρίες ήταν άνθρωποι θα είχαν τον πιο ωραίο τη θάλασσα.

ΜΠΕΡΛΟΛΤ ΜΠΡΕΧΤ

- Αντι να γραφόμε ένα βουητικό κείμενο και ν υποδείξουμε ότι οι ακλογεσμένοι:
- Αποτί.
 - Παγίδα με ψευτικές ελπίδες για την εκκλησιακή τάξη
 - Ισχυρό μέσο αποπροσανατολισμού των μαζών από τα πραγματικά τους προβλήματα
 - Ασφαλιστική δικλίδω εκτόνωσης των άδικων συγκρούσεων
- στη ψευδοφορία γίνεται μια φορά κάθε τέσσερα χρόνια ενώ η εξουσία λειτουργεί καθε στήλη.
- στη λίσσα ψηφίζει ψηφίζει το σύστημα
- Διολέγει μόνος του τους θεωρηματικές του
 - Υπομνησεί μόνος του τους εκρηκταλιστές του
 - Εκχωρεί σε άλλους το δικαίωμα του να κριτάρει και ν' αποφασίζει
- στη οι βουλευτές δεν είναι αντιπρόσωποι του λαού. Κρίας, αλλά αντιπρόσωποι του Κράτους στο λαό.

στη το κοινοβούλιο είναι μια θύρινα ενώ η προγραμματικές αποφάσεις παίρνονται σε κρυφά κέντρα εξουσίας.

στη τα κόμματα δεν είναι ποτέ διαφορετικές φράσεις της αρχικής τοξής.

στη αν και αγινίζονται για το ποιο θα αποσπεί μεγαλύτερα ποσοστά από την υπερβολία που παραγουν οι εργαζόμενοι, ενωμένα υπερσπάζονται την ταξική κυριαρχία τους.

στη οι διαχειριστές της εξουσίας μπορεί να αλλάζουν, το κράτος όμως και οι κατασταλτικές σχέσεις παραγωγής παραμένουν.

στη άσπρος σκύλος - μαύρος σκύλος, ολοι οι σκύλοι μια γενιά.

τέλος ότι μόνο η καθημερινή αυτόνομη δράση με άμεση δημοκρατία χωρίς μεσολαβήτες και αρχηγούς μπορεί να φέρει τη χειροφρεση.

Εξάροντας ότι όλα αυτά κατά βάθος τα έχετε (και ότι το μόνο που λείπει είναι η απαραίτητη εμπιστοσύνη του κάθε ένα στην ίδια του τη γωνιά για να τολμήσει να το πιστέψει και να προχωρήσει στα προχτικά συμπεράσματα που συνεπαγονται)

Περιφραστικόμε να τυπώσουμε την παραπάνω ιστορία του Μπρέχτ, αφήνοντας σε σας την ευχαιρία να συμπληρώσετε τις λεπτομέρειες για την περίπτωση που οι καρκαρίες προκηρύξουν εκλογές.

ΧΑΝΙΑ 17 - 5 - 85
ΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΤΩΝ ΟΠΑΔΩΝ

κοσμήματα πολυκατοικία
Εκονα' γερή μπόζα
"Η ΓΕΝΙΑ ΤΗΣ ΗΠΑΤΙΤΙΔΑΣ" "Χτύπησε" "Εδρασαν οι ριφιφίδες στον Πειραιά" "Αποφασισμένοι να σκοτώσουν ήταν οι ληπτές" "Τον καθάρει" "Ζώστε τα μαγαζιά και τη ζωή μας από τους τοξικομανείς" "Πιάστηκαν Γιουγκοσλάβοι 'ριφιφίδες'" "ΠΗΡΑΝ 2 ΒΑΤΟΜΜΥΡΙΑ - ΤΟ ΘΥΜΑ ΧΑΡΟΠΑΛΕΥΕΙ" "και στα σπίτια"

ΜΗΝ ΤΟΥΣ ΑΦΗΣΕΤΕ ΝΑ ΣΑΣ ΠΑΡΟΥΝ ΤΟ ΔΙΠΛΩΜΑ! Είπα Αντιυποταγματικό και Πατριετικό!

ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ 255/84 ΚΑΙ ΤΗ ΣΧΕΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ 33950/84 ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΖΗΤΗΣΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΕΙΤΕ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΗΚΑΝ ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΤΡΟΠΟ ΖΑΝ ΨΥΧΑΣΘΕΝΕΙΣ ΕΙΤΕ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΨΥΧΟΦΑΡΜΑΚΑ ΝΑ ΠΑΡΑΔΙΔΟΥΝ ΣΤΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΟΔΗΓΗΣΗΣ! ΑΝΤΙ ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΤΑ ΑΣΥΛΛΑ, ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΟΠΟΙΗΤΑΙ Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΟΔΗΓΕΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΗΛΙΘΙΟΤΕΡΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΠΗΝΘΟΡΟΥΣ ΠΑ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗ ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΨΥΧΑΣΘΕΝΩΝ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗ 16Α (ΠΑΡΑΔΟΣ Χ.Τ.ΡΙΚΟΥΠΗ) ΔΕΥΤΕΡΑ 830-10 00 ΜΑ

**ΜΑΧΕΣ ΤΗ
ΝΥΧΤΑ**
ΑΥΘΟ ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΥΠΑΙ ΤΟ ΧΗΜΕΙΟ
ΜΕΧΡΙ ΤΗ Μ'ΑΧΗ
ΣΤΟΥ ΓΚΥ ΖΗ

Δέν είναι μακριά η μέρα που τά λεωφορεία καί τά τρόλλεϋ θά σταματήσουν στή μέση του δρόμου. Οι άνθρωποι δέν θά μπορέσουν νά μείνουν πιά άγνωστοί, ανέραιοι πιασμένοι στίς χειρολαβές. Έτσι θά ακινητοποιηθούν όλα, θά κατεβούνε όλοι καί θά δώσουνε τά χέρια, θά τρέξουν από μακριά μέ αγιαλιά... Η χθεσινή μέρα ήταν η τελευταία μιάς ανοήσιας δημόσιας "ζωής". Η σημερινή, η πρώτη στά πάρα μέ ήλιο...

Τό βράδυ της Παρασκευής 5 Απρίλη, τήν ώρα που μιλούσε ο Μητσοτάκης στό Σύνταγμα, τά ΜΑΤ επιτέθηκαν ξαφνικά από τό πάνω μέρος της Σπ. Τρικοθήπης & επί 6 ώρες ξυλοκοπούσανε στήν περιοχή Εξαρχείων -μέχρι τόν Στρέφη-, μπαίνανε μέσα σέ μπάρ, ταβέρ-

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Καταγγέλω τήν παράνομη συλληψή μου καί τόν ξυλοδαρμό μου από άνδρες τών ΜΑΤ, καθώς καί τήν προσαγωγή μου στήν Α(ν)ασφάλεια, ενώ περνούσα τή διασταύρωση Ιπποκράτους & Ναυαρίνου. Παρ'ότι τό κατηγορητήριο είναι εντελώς κρετιλνικο (αναφέρει ότι είχα βάλει μαζί μέ 200 άτομα στή Νομική τό Σάββατο 11/5 απ'όπου πετοόσα πέτρες, τούβλα κλπ εναντίον τών ΜΑΤ καί τούς έβριζα. Κανένα αστυνομικό δελτίο δέν αναφέρει τέτοια γεγονότα γιά τήν Νομική), ωστόσο μέ καλούν σέ δίκη γιά τίς 20/9 γιά περιύβριση αρχής καί συμμετοχή σέ στάση. Καταγγέλω ακόμη τήν βία τών ΜΑΤ καί ΜΕΑ στό Χημείο καί στούς γύρω δρόμους καί ευχαριστώ μέ όλη μου τήν καρδιά τούς σύντροφους της κατάληψης γιά τήν έμπρακτη αντιστάσή τους στή βία του Κράτους καί τήν απελευθέρωση όλων τών συντρόφων. Ελπίζοντας ότι η επόμενη φορά θά ναι ομορφότερη γιά όλους.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΣΤΑΝΑΡΑΣ 16/5/85

Ο ΛΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ

Γιά έναν άνθρωπο δέν μιλήσαμε αυτές τίς μέρες, αφήνοντας τον στήν λάσπη του αστικού τύπου καί τών μέσων κρατικής παραπληροφόρησης. Μιλάμε γιά τόν σύντροφο Χρήστο Τσουτσουβή που δολοφονήθηκε από τούς μπάτσους στού Γκίζη, πρίν από μερικές μέρες. Νά σταματήσουμε τήν σκευωρία της Ασφάλειας καί τά τρομοκρατικά προγράμματα που χουν εξαπολυθεί τίς τελευταίες μέρες σ' όλη τήν Ελλάδα. Ο αγώνας του Χρήστου Τσουτσουβή συνεχίζεται. Οι σφαίρες τών μπάτσων δέν μπορούν μέ τίποτα νά αγγίξουν τίς καρδιές μας, νά σταματήσουν τόν αντικρατικό αγώνα.

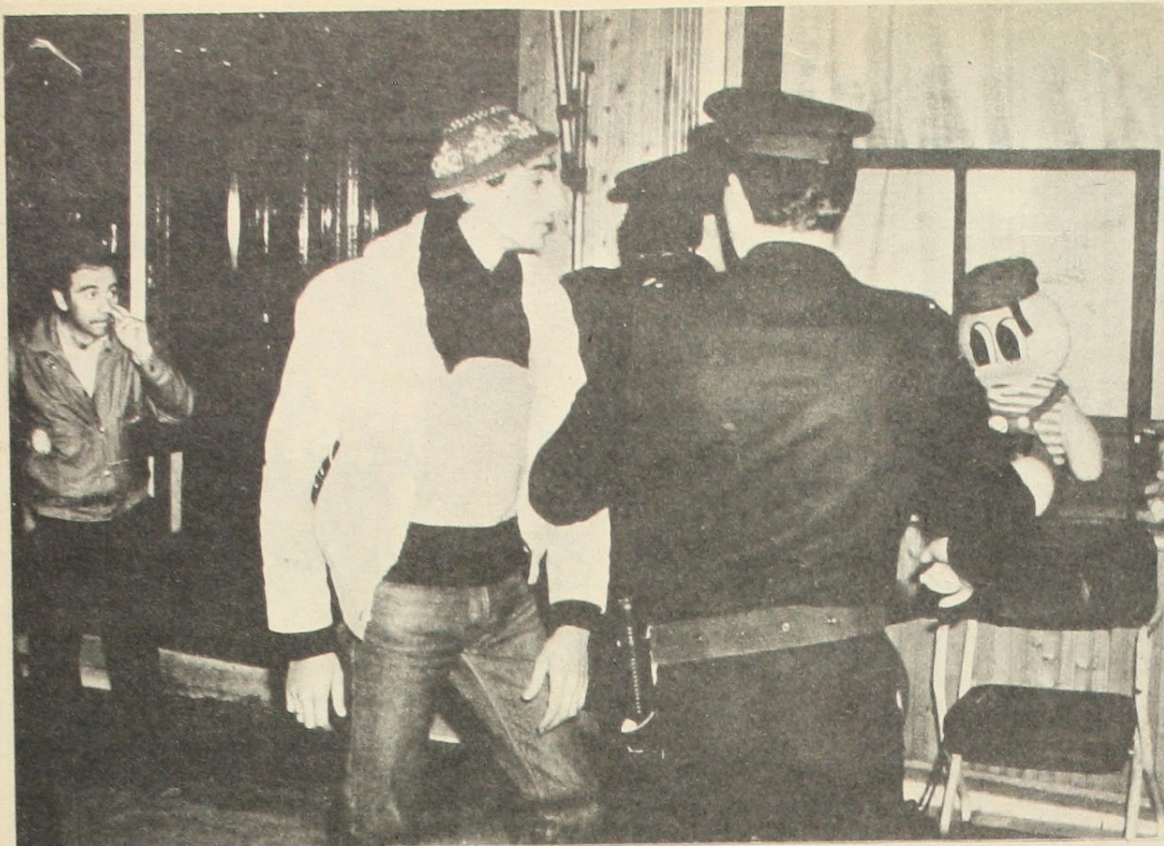
(Διαβάστηκε δύο φορές στό μικρόφωνο, στή διάρκεια συναυλίας πρίν τίς εκλογές στά Προπύλαια)

νες καί συλλαμβάνανε καί κάνανε συνέχεια επιθέσεις γιά νά διώξουν τόν κόσμο που μαζευότανε ειδικά στή γωνία Αραχώβης καί Θεμιστοκλέους. Τά κορναρίσματα τών Νεοδημοκρατών 6 ώρες μετά μέσα από τά Εξάρχεια, ήταν η "νύχτα τών ευχαριστιών" στό κάλεσμα του κυβερνητικού "διαλόγου" περί ροπαλίου δσων "δέν τήν βρίσκουν" μέ τήν "Αλλαγή" & σ' εκείνο της αντιπολίτευσης περί "ηπίου προεκλογικού κλίματος". Καί όμως η συνέχεια στήν περιοχή κήλησε μέ πολλά μποφόρ καταστολής καί τά ΜΑΤ-ΜΕΑ "στόλισαν" τό ανοιξιάτικο φεγγάρι. Έτσι επί νύχτες η αστυνόμευση της περιοχής που

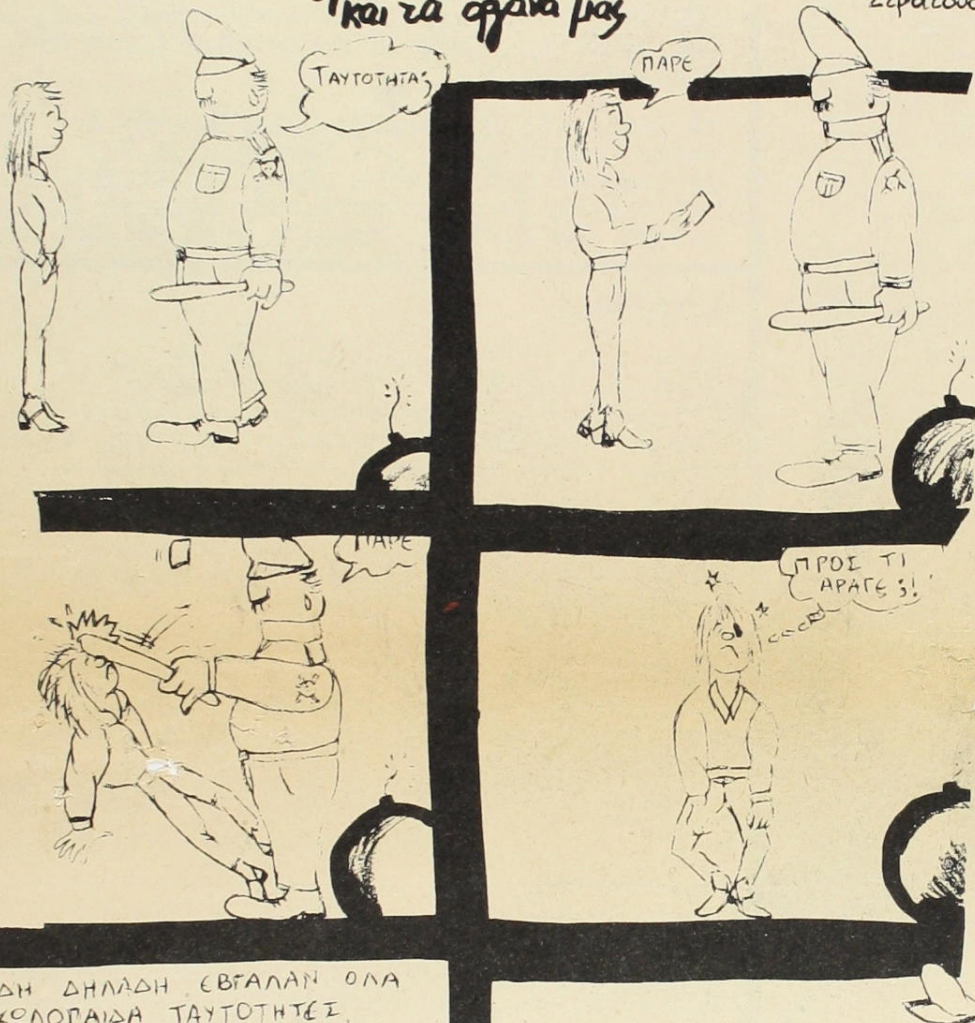
ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΕΚΚΛΟΤΕΣ!

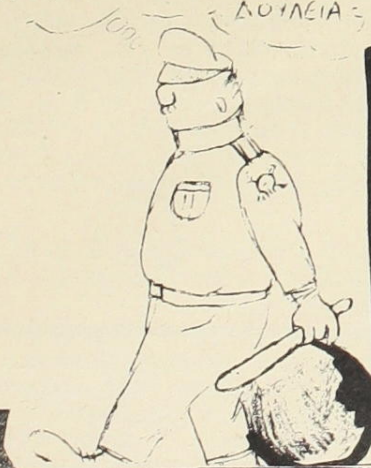

Εμείς και τα όργανά μας

Φανης Στρατουδάκης

ΕΠΕΙΔΗ ΔΗΛΑΔΗ ΕΒΓΑΛΑΝ ΟΛΑ ΤΑ ΚΟΛΟΠΑΙΔΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΕΜΕΙΣ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΜΕ ΧΩΡΙΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

ΤΕΛΟΣ

■ Για το κύρος της αστυνομίας

Είναι η ώρα 11 π.μ. και παρκάρω το αυτοκίνητό μου σ' έναν δρόμο της Αγ. Παρασκευής ΜΕΝΙΔΙΟΥ. Τη στιγμήν αυτή, ένα αστυνομικό όργανο με εξάρτησιν υπηρεσίας, διέρχεται από τον δρόμο, όπου διασταυρούμεν με μίαν παρέα 4 ατόμων 16-19 ετών, ακουγεται να τον σιωνίζουν ΧΑ-ΦΙΕ. Φυσικά εγώ σοκαρίστηκα δια μια ιταμήν και άκαιρον υβριν προς το όργανο, το οποίον κοντοστάθηκε, κοιτάζε αυτούς δι' ο και μονολογώντας συνέχισεν, δρόμον του, περίλυπος ίνα δεν θα ήθελα να ημιούν τότε αυτήν την στιγμήν έσιν του. Βλέποντας όμως ερίλυπον αυτήν έκτορασιν γράνου τάξεως δια την αδι-βρίν, μονολόγησα και εγώ ως, βρε που κατανησάμε, υποχρόνα διερωτήθη, εάν ει αστυνομία η είναι για πο. Η ακόμη εάν λέγεται κράτος που δίνει το δι-τι η επιτρέπει τον δια-των οργάνων του νόμου; τάξεως. Και βέβαια αυτό γεται με την συνεχή αυ-ων κλοπών, του εγκλήμα-η οτιδήποτε άλλο εκτός ιτό, που λέγεται ασφάλεια λήτου. Τοιουτοτρόπως πα-ή κανείς την συνεχίζομε-σησιν, κλοπών, οσών και ις. Ενώ η αστυνομία κα-εν να οαινετεί, σαν ένα τι-ν πλέον, σάμμα τάξεως και ιας. Αλλά ως ελπίσμεν τοια μέρα θα αποκαταστή-κυρος, η αξιοπρέπεια και τολή της αστυνομίας.

Δημητ. Εμμ. Τουντας Λαοδαμάντας 10, Αθήνα

εξελιχθηκε σε ρωμαϊκές επιδρομές των ΜΑΤ και ΜΕΑ, αντ-ιμετωπίσθηκε με τον πλέον δυναμικό τρόπο όπου δεκάδε-ς σύντροφοι και νεολαίοι αντέδρασαν στην παραχώρηση του χώρου που συχνάζουν, στις υπογραφές του ΠΑΣΟΚ και στον εθνικό ύμνο "σε γνωρίζω από την όψη του Μποσινά-κη την τρομερή, σε γνωρίζω από την κήψη του γιγδμπ πο-ύ σκάβει τη Γη". Σε μία από τις μάχες, το Σάββατο 27 Α-πρίλη, συνελλήφθησαν 14 άτομα και αφού ξυλοκοπήθηκαν οδηγήθηκαν στα δικαστήρια όπου 8 από αυτούς καταδικά-σθηκαν σε 10 μήνες φυλάκιση. Είχε προηγηθεί η καταδί-κη του Γ. Φελέκη σε 5 μήνες, για τα επεισόδια της 5 Απρ-ίλη. Όλες αυτές οι μέρες σύγκρουσης, υποχώρησης, συλλή-ψεων και συνεχούς κλεφτοπολέμου οδήγησαν στην δημιου-ργικότερη μορφή αυτής της υπεράσπισης του χώρου των Εξαρχείων, στη συγκέντρωση της 9 Μάη και στην κατάληψ-η του Χημείου, γεγονός που είναι σε όλους γνωστό από-ύ τέλειωσαν με δύο μεγάλες πορείες στην Αθήνα με συμ-μετοχή πάνω από 5.000 άτομα. Είχαμε βέβαια και τις συ-γκρούσεις στη Νομική, το βράδυ των φοιτητικών εκλογών, όπου συνελλήφθησαν και θα δικασθούν 12 άτομα, τον ασ-φυκτικό κλοιό επί μέρες μετά το Χημείο γύρω από τις σχολές αφού με κάθε άδεια της πρωτανείας είχε καταπα-τηθεί στο συνολό του το φοιτητικό άσυλο, τα γεγονότα στην παρέμβαση για την "πολιτιστική πρωτεύουσα" (βλ. κείμενο παρακάτω) και έχουμε ακόμα "εν δράσει" την σκευωρία και το κυνηγιό του Γ. Μπαλάφα, επιδίωξη και σχέδιο της Ασφάλειας που φάνηκε πρόσφατα και στην ει-σβολή πάνοπλων ΜΕΑτζήδων στο σπίτι της αρραβωνιαστι-κιάς του Μπαλάφα, Βάσως Μίχου. Και κανείς δεν μπορεί νά ξέρει, πόσους ακόμα σαν τον Χ. Τσουτσουρή θα βρεί στο μέλλον μπροστά της η "αρχιτεκτονική" του Ελληνι-κού "κράτους δικαίου", η αστυνομική κτηνωδία και οι

ΕΡΩΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ (ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΧΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΜΑΓΙ ΟΥ... ΚΑΙ ΑΠΟΙΕΝ ΣΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΜΑΣ.....)

Τις τελευταίες μέρες οι "σοσιαλιστές του γλυκού νερ-ού" (Μετά τις καταλήψεις) παρατώντας το τροπάρι τους περί δημοκρατικού διαλόγου και λαϊκής συναίνεσης ανα-βιώνουν την παλιά γνώριμη τακτική κάθε εξουσίας και κάθε κρατιστή που συγκεντρώνει στα χέρια του μία τε-ράστια εξουσία η οποία του δίνει το δικαίωμα να "παί-ζει" με τις ζωές των ανθρώπων. Εξαπολύουν τ' αστυνομι-κά τους όργανα κι' αυτά με την σειρά τους σπέρνουν τό-ν τρόμο, πραγματοποιούν δεκάδες συλλήψεις, τραυματισμ-ούς κλπ. Αν το ΠΑΣΟΚ μιλάει για κάποια "αστυνομικά ό-ργανα με υπερβάλλοντα ζήλο", εμείς οι αναρχικοί μιλά-με για ένα σύστημα και μία κυβέρνηση που έχουν κατε-βάσει τα ένοπλα σώματα τους στους δρόμους. Αξιοτίμοι κύριοι που σαν τιμή σας ορίζετε την υπερά-σπιση του χρήματος και της εξουσίας, που βρίσκεται α-λήθεια η διαφορά ανάμεσα στα τάνις της χούντας και στους σημερινούς υπερασπιστές της Δημοκρατίας του ΚΕ-ΦΑΛΑΙΟΥ; Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΧΗΜΕΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡ-ΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΑΦΕΜΤΙΚΑ ΔΕΞΙΑ ΚΙ ΑΡΙΣΤΕ-ΡΑ. Ο Φασισμός της εξουσίας λιιάζεται στους δρόμους στ-εγνώνοντας και το τελευταίο δάκρυ του πιδ αλλοτριωμέ-νου πολίτη για το "δόσολο έργο της". Ας ελπίσουμε-ότι δεν θα υπάρξουν νεκροί... ήδη υπάρχουν τραυματίες... Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ, το φέμμα παραδοκεί στις εφημερίδες, μην φοβάσαι απλώς πολίτη, οι αναρχικοί ούτε-δαγμώνουν ούτε είναι βρυκόλακες. Και μην ξεχνάς ότι, ΟΤΑΝ ΤΑ ΜΑΤ ΑΛΩΝΙΖΟΥΝ ΣΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΟΛΩΝ ΜΑΣ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ

Αλεξανδρουπολίτες ξυπνήστε προτού σας πιάσουν στον ύπνο

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ (2)

12/5/85

Καταγγέλλουμε την απροκάλυπτη και απρόκλητη τρομοκ-ρατική επίθεση των ανδρών των ΜΑΤ & ΜΕΑ που εξαπολύ-θηκε χθές το βράδυ, σε μεγάλη ένταση στην περιοχή των Εξαρχείων προς οποιοδήποτε παρευρισκόμενο εκεί πολίτη. Ακόμα, καταγγέλλουμε τον χωρίς αιτία ξυλοδαρμό και κακοποίηση μας από άνδρες των ΜΕΑ στην οδό Αραχώθης (στο ύψος του DADA) ενώ φεύγαμε από ταβέρνα της περ-ιοχής

Γ.Τ. (φοιτητής ΕΜΠ)
Ν.Β. (" ")
Μ.Μ. (φοιτήτρια Αγγλικής φιλολογίας)

χρησιμοποιούμενες ήδη νέες εισαγόμενες "ανακριτικές μέθοδοι". Βέβαια ο νέος υπουργός δημόσιας τάξης κ. Κο-υτσόγιωργας δεν ξέρει τίποτα από όλα αυτά, αλλά στά "νέα καθήκοντά" του θα πρέπει πολύ νά προσέξει για νά μην κάνει τις γκάφες του προκατόχου του κ. Σκουλα-ρίκη. Για τα γεγονότα του Χημείου, αλλά και για την ζωή το-υς, τον έρωτα και άλλα πολλά, μία ομάδα από τους κατα-ληψίες μας έδωσε την παρακάτω συνέντευξη (στον συνερ-γάτη μας Βασίλη Ευδιά). Πρίν από αυτήν διαβάστε ένα κείμενο για τις εκλογές και ένα άλλο για τα γεγονό-τα στην "Αρχαία αγορά".

ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΑΘΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Πολίτη, στις 2 του Ιούνη καλείσαι ξανά νά λάβεις μέρος στη μεγάλη φέστα των εκλογών. Μέσα από τις ατέλειωτες υποσχέσεις των κομμάτων φαίνεται καθαρά η προθεσή τους νά σε ξεγελάσουν για μία ακόμα φορά. Με την ψήφο σου, κεφάλαιο και κράτος, παίρνουν και τυπικά πλέον το δικαίωμα για νά καταχραστούν και νά σε εκμεταλλευτούν και ξέρουμε καλά τους τρόπους τους: χτύπημα των εργατικών απεργιακών κινητοποιήσ-εων (των οικοδόμων, των οδοκαθαριστών, της MOBIL, ΕΒΚΟ

και ΚΟΚΑ-ΚΟΛΑ), καταστολή των νέων, πότε άμεσα (MAT-MEA) και άλλ
 οτε έμμεσα (παρακράτος ναρκωτικών) με στόχο τη φίμωση κάθε ανθ
 ρώπου που έχει συνειδητοποιήσει έστω και κατά ένα μέρος τη σα
 πλά του κράτους, ενώ παράλληλα η γνωστή συνταγή "άρτος και θε
 άματα" προσφέρεται άφθονη μέσα από τα γήπεδα και την τηλεδρα
 ση.

ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΜΑΖΙ ΤΟΥ Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΑ
 ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΕΝ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΚΑΙ ΤΑ
 ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΑ. ΜΟΝΟ ΤΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΣΠΑΣΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ
 ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΠΑΛΗΣ ΜΑΣ ΘΑ ΑΝΑΤΡΕΨΕΙ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ
 ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΦΑΣΙΣΜΟ.

Οι αντιεξουσιαστές αναρχικοί πιστεύουμε-αντίθετα από τους κρα
 τιστές-ότι ο άνθρωπος είναι ικανός να οργανώσει και να διευθ
 νει ο ίδιος τη ζωή του σε μία κοινωνία ελευθερίας και αλληλεγ
 γύης, σε μία κοινωνία χωρίς διοικητές και διοικουμένους, σε μία
 κοινωνία ανθρώπων όχι σκλάβων.

Συνάνθρωπε, Η ΖΩΗ ΣΟΥ ΑΝΗΚΕΙ ΣΕ ΕΣΕΝΑ. ΜΗ ΤΗΝ ΕΜΠΙΣΤΕΥΕΣΑΙ ΣΤΑ
 ΧΕΡΙΑ ΚΑΝΕΝΟΣ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ

Έι... Έι... ακαμάτη
 Ρέ Σταμάτη στο χιμείο μάς την έπεσες μπαμ-μπάμ

Γιατί ρέ Σταμάτη
 ρέ ακαμάτη μαζί με τον μπάτσο τό χαφιέ
 την ώρα που ρεσκάριζα εμένα

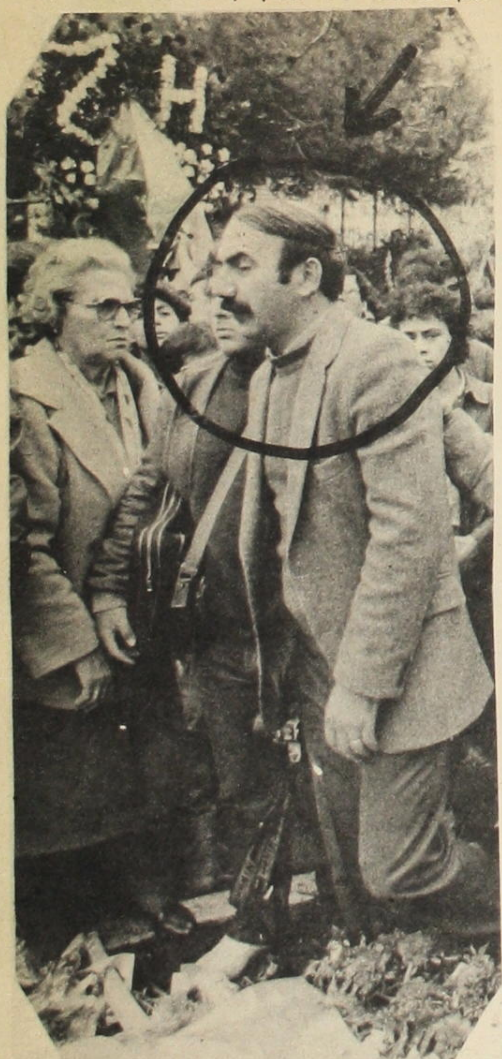
Σταμάτη ακαμάτη την έβαψες
 κι' απ' την πλατεία δέν περνάς γραμμάριο να δώσεις
 ρέ χαφιέ ρουφιάνε του χώρου

(Αυθόρμητο ποιηματάκι που γράφτηκε
 από καταληφία του χιμείου-έναν από τους 14
 συλληφθέντες)

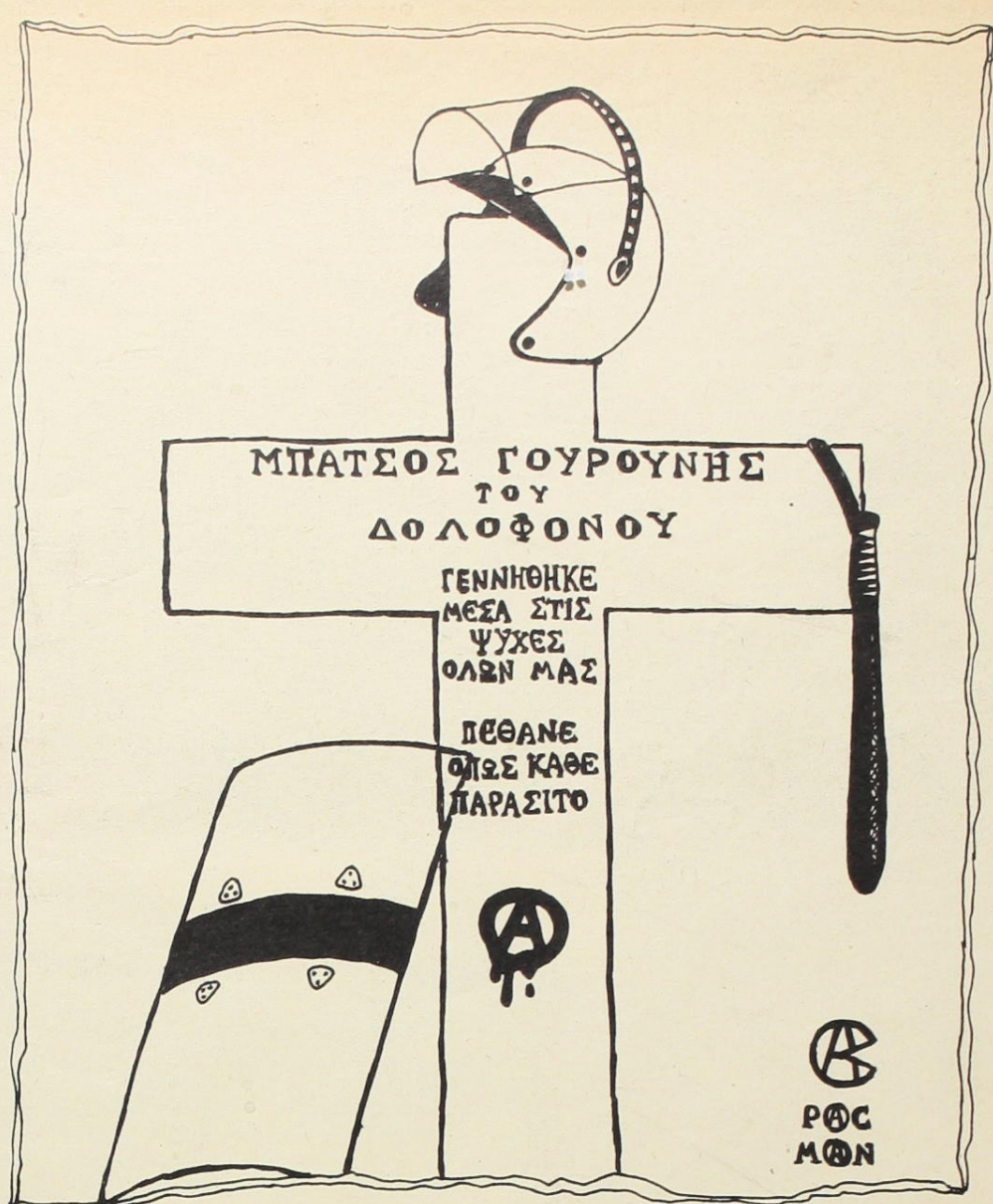
ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΗΝ "ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΟΡΑ"/ΤΟ "ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ"
 ΤΗΣ ΜΕΡΚΟΥΡΗ ΣΥΝΟΔΕΥΕΙ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ, ΜΙΑ ΑΚ
 ΟΜΗ ΠΛΑΣΤΗ ΕΠΙΤΑΓΗ ΓΙΑ "ΖΩΗ"

Αθήνα 23/6/85

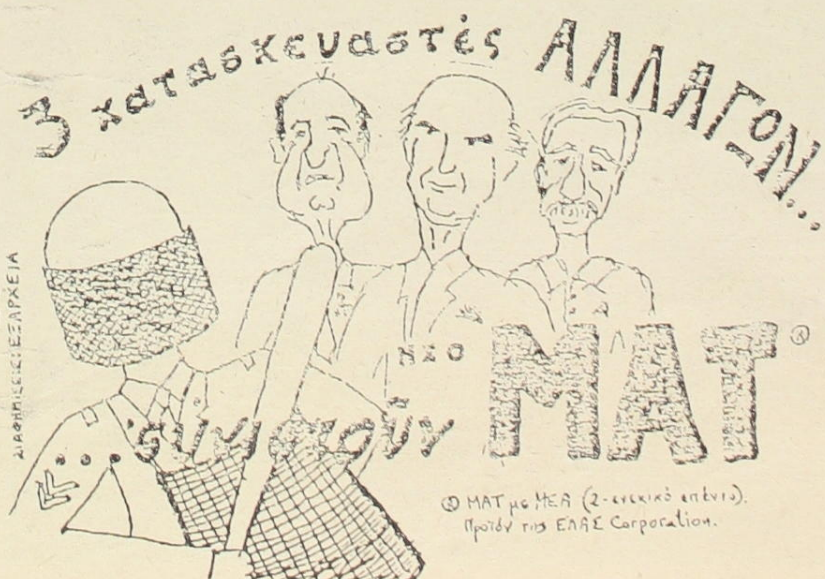
Αναρχικοί & άλλοι νεολαίοι θέλοντας να διαμαρτυρηθούμε για τη
 ν ανακήρυξη της Αθήνας σαν πρωτεύουσα της Ευρωπαϊκής πολιτιστ
 ικής & πολιτισμικής βαρβαρότητας με φόντο τους βράχους της
 Ακρόπολης-τους ίδιους που έχουν διαλέξει κατά καιρούς διάφορ
 οι νέοι για να αυτοκτονήσουν-πήγαμε προχθές 21/6 να κάνουμε
 μία ειρηνική παρέμβαση στη στοά του Αττάλου. Ξεκινήσαμε γύρω
 στά 100 άτομα από το σταθμό του Μοναστηρακίου και φθάνοντας
 στην πλατεία Ασωμάτων-την ώρα που περνούσαν οι ξένες αντιπρο
 σωπείες-ξεδιπλώσαμε δύο πανώ, το ένα στ'αγγλικά που έγραφε: ΑΘΗ
 ΝΑ, Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΜΟΛΥΝΣΗΣ, ΤΟΥ ΒΑΡΒΑΡΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΤΗΣ ΑΣ
 ΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΒΙΑΣ, ΜΟΝΤΕΛΛΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΙΑ και έν
 ε δεύτερο για τον σύντροφό μας Βλίκτωρα Αρμάνιους που βρίσκετα
 ι με σκευωρία στη φυλακή για μία επίθεση που έγινε ενάντια
 σε μία τράπεζα στον Πειραιά, 2 μέρες πριν τις εκλογές.
 Η πρωτοβουλία της παρέμβασης είχε οργανωθεί καλά μέρες πριν &
 για λόγους γνωστούς δεν κρίθηκε σκόπιμο να κυκλοφορήσει αφίσ
 σα ή ανακοίνωση για το καλεσμά της. Η απόδειξη ότι η παρέμβαση
 είχε ειρηνικό χαρακτήρα και
 καμιά διάθεση δεν υπήρχε πέ
 ρα από μία παρουσία ενάντια
 στις "σοσιαλιστικές" φιέστες
 μερικών "πολιτιστικών" εκατο
 μυρίων, ήταν πως δύο από τους
 συντρόφους είχαν πάρει και τα
 μωρά τους μαζί τους.
 Με συνθήματα "ΑΥΤΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
 ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, ΕΙΝΑΙ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ
 ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΜΟΣ", "ΜΕ ΜΑΤ ΚΑΙ ΜΕΑ
 ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ" κ.ά,
 κυλήσανε τα πρώτα λεπτά της
 παρέμβασης, χωρίς ιδιαίτερα πρ
 οβλήματα από την αστυνομική
 δύναμη (μέ στολή). Αφού είχαν
 περάσει τα αυτοκίνητα των ξέ
 νων αποστολών δεχθήκαμε ξαφν
 ικά την επίθεση των ΜΕΑ, αστυ
 νομικών με στολή, τροχονόμων

ΑΠ' ΤΟ "ΕΘΝΟΣ",
 ΣΤΗΝ "ΑΥΡΙΑΝΗ",
 ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΣΤΟΝ
 7ο ΤΡΙΤΟ ΔΡΟΜΟ...

1/Στή μέση και κάτω δύο τρύες που πεταχτήκανε στο κέντρο της
 Αθήνας και στις γειτονιές τις μέρες των εκλογών
 2/Αριστερά, ο κύριος στον κύκλο για να τον θυμάστε: Λέγεται Λά
 τζος και είναι φωτογράφος της μπατσοφυλλάδας "Έθνος". Πέτα
 γε πέτρες μαζί με τα ΜΕΑ και τους φασίστες, στους καταληφίες
 του χιμείου. Μαζί με τους φωτογράφους Καραμανώλη (Καθημερινή)
 , αδελφός Αναγνωστόπουλοι και Αναγνωστάκη προσφέρουν τις
 υπηρεσίες τους στην ασφάλεια φωτογραφίζοντας αναρχικούς και
 διάφορες συγκεντρώσεις. Βασις τί θα τους "προσφέρετε";;

(ΖΤ) και ανδρών της ασφαλείας προσωπικοί οι οποίοι ξυλοκοπούσαν δεκάδες συντρόφους/ισες και πέρα από τόν σταθμό του θησείου, σέρνανε και ποδοπατούσαν με σα στην ασφαλτο, χτυπήσανε 2 φωτογράφους εφημερίδων και σκόρπανε τὰ "δυσφημιστικά" πανώ στ' αγγλικά. Δέν δίστασαν οι φρουροί του "πολιτισμού" των φυλακών & της τεχνοκρατικής αηδίας του παρακμιακού 20ού αιώνα, οι αλήτες των ΜΕΑ νά ξυλοκοπήσουν με μπουνιές στη μέση συντροφιά μας που κρατούσε τὸ μωρό στὰ χέρια το υ. Η αγριότητα των γουρουνιών αυτών, μέρος και αυτή της "πολιτιστικής" εκδήλωσης των σοσιαλοφασιστών της Μερκούρη και του Μποσινάκη, δέν έχουν καμμιὰ διαφορά απ' τὴς Παπαδοπουλικές γιορτές του Παναθηναϊκού σταδίου, καμμιὰ απ' τὰ Καραμανλικά γεύματα εν συνεχεία των ηλιθίων και παρανοϊκών ηγετών της Ευρώπης. Της Ευρωπαϊκής κοινότητας των κολασμένων, της καταναρτουμένης "ανθρωπιάς" μόλις 15 χρόνια πριν τὸ 2.000, λίγα πρώιμα πριν τὴν ανατολή της πρώτης πυρηνικής ακτίνας. Η τελετή της τήρησης της πανευρωπαϊκής "ειρήνης" των εξουσιαστών, λεκές στὰ απέραντα τραπέζια των χάχανων, της απευθείας τηλεοπτικής μετάδοσης απ' τὸ βάθος των "πολιτιστικά" ντυμένων καλεσμένων της Μερκούρη (βλ. Δέσποινα Παπαδοπούλου).

ΤΑ "ΜΠΑΝΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ" ΚΑΙ Ο "ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ" ΕΙΝΑΙ ΓΕΜΑΤΑ ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΕΝΟΧΕΣ

"Ριπές από φώς

σέ ένα πρόσωπο που

έχει τραπεί σέ φυγή

Βήματα από λεγεώνες στρατιωτών

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΦΕΡΝΕΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

Ανακοίνωση του Γραφείου του ΚΕ της οργάνωσης για την προβλεπόμενη των αναρχικών

Τις σοβαρές ευθύνες της Κυβέρνησης για τις διαστάσεις που πήραν τα γεγονότα της περιοχής του Χημείου, υπογραμμίζει με ανακοίνωση του το Γραφείο του ΚΕ της ΚΝΕ. Ολοκληρω το κείμενο της ανακοίνωσης δημοσιεύεται παρακάτω:

"Τα γεγονότα της περιοχής του Χημείου παίρνουν διαστάσεις πολιτικής προβοκατίας με ορατούς στόχους:

- Τη δημιουργία κλίματος τρομοκρατίας και εκφοβισμού του λαού.
- Την προέλευση του εδάφους για να πληγεί το Πανεπιστημιακό ασύλ...
- Αυτοί που πρωτοστάτησαν στα επεισόδια - με την καθοδήγηση γνωστών για τις διασυνδέσεις τους "αρχηγών" - γίνονται για άλλη μια φορά γεφυρά για να περάσουν κυτταρικά μετρά που στρέφονται τελικά, εναντίον στο οργανωμένο λαϊκό κίνημα και τις κατωκοινίες του.

Οι αστυνομικές αρχές όχι μόνο δεν αντιμετώπισαν αλλά -αντιμετωπίζοντας- συνεχίζουν με την στάση τους την εξέλιξη της προβοκατίας. Και, στη συνέχεια, την επέκτασή της με απροσχηματιστές επιθετικές εναντίον σε πολιτικές που δεν είχαν καμιά σχέση με τα γεγονότα.

Παρόμοια γεγονότα συντελούν στη νομιμοποίηση, στα ματία της κοινής γνώμης, της αστυνομικής βίας και γενικά των αυταρχικών μεθόδων. Δεν είναι τυχαίο ότι τις τελευταίες βδομάδες συνεχίστηκε η χρήση αστυνομικής βίας εναντίον σε απεργούς και πυκνώσαν τα ηρώματα αυταρχισμού εναντίον σε μέλη και ομάδες του ΚΚΕ και της ΚΝΕ.

Η Κυβέρνηση επιμεινεται την πολιτική ευθύνη για τη στάση των αστυνομικών αρχών και για τις διαστάσεις που πήραν τα γεγονότα. Δίνοντας περσά απ' όλα, τη δυνατότητα στη ΝΔ να το εκμεταλλευτεί δημαγωγικά και κινδύνολογικά.

Η δημοκρατική νεφέλη καταλαμβάνει πολύ καλά τις αντιδραστικές επιθετικές που κρύβονται πίσω απ' τη μάσκα των "αντιεξουσιαστών" γι' αυτό και τους έχει απομονώσει πολιτικά. Θα υπερασπισεί το πανεπιστημιακό ασύλο και τις δημοκρατικές κατωκοινίες της, μαζί με ολό το λαϊκό κίνημα στο οποιοδήποτε επιμέρη".

«Εμείς κάψαμε την Τράπεζα Κρήτης»

Η οργάνωση «Ομάδα Ανταρτικής Θέλησης» ανέλαβε την ευθύνη για τον εμπρησμό της Τράπεζας Κρήτης στον Παράδεισο, πριν τις εκλογές. Συγκεκριμένα, αγνώστος τηλεφώνησε και είπε μεταξύ άλλων, ότι η ενέργεια έγινε για να καταγγείλει τις εκλογές και «να απαντήσει στις διώξεις εναντίον στους αναρχικούς».

Για την επίθεση με μολότωφ στην Τράπεζα Κρήτης πιάστηκε πριν από μέρες από την αστυνομία Παράδεισος, ο 19χρονος Βικτωρ Αρμάνιος, ο οποίος και προφυλακίστηκε με τις κατηγορίες για διακεκριμένη φθορά και απόπειρα ανθρωποκτονίας. (Αστυνομικοί ισχυρίστηκαν, όπως είναι διακηρύχθηκε, ότι τους πέταξε μια μολότωφ στο περιπολικό).

Ο Αρμάνιος όμως στον ανακριτή και τον...

σέ λεπτό κρύσταλλο
ο παγιδωμένος σκέφτεται
εγώ θέλω νά τὸν αποτρέψω
τοῦ δείχνω χαμόγελα καὶ ρυτίδες
καὶ χεῖλη μέ αἷμα
πιστευοντάς σε...πιστευοντάς σε..."

Τίμος Διττός
"Ονειρα καὶ ἀδειεσκαρδιές
πληγωμένες ἀπὸ ἀνεκλήρωτες ἐπιθυμίες, τρέχουμε στὸ δρόμο
μέ μιὰ πέτρα στὸ χέρι
καὶ μέ αἷμα στὸ πρόσωπο
κυνηγάμε τὸ δνείρο...
Σφιγγώ τὸ δπλο μου
ἔτοιμος γιὰ ἐπίθεση
Κάραβελ, Νομική, Χημείο, Θησεῖο
αἷμα ποὺ βράζει, αἷμα ποὺ τρέχει
ἐκφραση σάν μάχη
Ἄβριο ἴσως νά μὴν ὑπάρχει
ζωή..."

Πάνος
Αἰ
Κατα...

Αυτοὶ «χτύπησαν»
στα γραφεία ΕΠΕΝ

Τὴν ευθύνη γιὰ τὴν ἐπίθεση στα γραφεία τῆς ΕΠΕΝ ὁργανώσεως ἔλαβε ὁ ὁργανισμὸς τῶν πυρπολισμῶν τῶν περασμένης ἐβδομάδας, ὁ ὁργανισμὸς «Ομάδα ἐνάντια στὴν καταστολή».

KANAI

A black and white photograph showing a scene of destruction and chaos. In the foreground, a large pile of rubble and debris is visible. Several people are standing or sitting amidst the wreckage. A small, damaged structure or vehicle is partially visible in the background. The overall atmosphere is one of devastation and disorder.

A black and white photograph capturing a large, dense crowd of people gathered in front of a multi-story building. Many individuals in the crowd are wearing white hard hats, suggesting a protest or a demonstration. The building behind them has several windows and a sign that reads "AEL". The scene is set on a street, with a stop sign visible on the left. The overall atmosphere is one of a significant public gathering.

A black and white photograph showing a group of people, including several in riot gear (helmets, shields), standing in a line or formation, possibly during a protest or civil unrest. The scene is outdoors, with a dark background and some structures visible. The people in riot gear are on the right side of the frame, facing left. A group of people, some wearing hats, are on the left side, facing right. The overall atmosphere is tense.

Fifth estate

ΤΟ ΕΧΟΥΜΕ ΣΕ:

- Π.Α.Ο
- ΟΛΥΜΠ.
- Α Ε Κ
- Π.Α.Ο.Κ
- ΠΑΣΟΚ
- Ν.Δ
- Κ Κ Ε

μ
ε
ν
ο
κ.

ΤΕΤΡΑΔΙΑ

πολιτικού διάλογου έρευνας και κριτικής

ΤΕΤΡΑΔΙΑ

πολιτικού διάλογου έρευνας και κριτικής

Twip

Ανυπομονώντας ο κρατικός μηχανισμός να επιβεβαιώσει τη συνέχιση του "δρόμου που χάραξε το γκολφ" της προηγούμενης τετραετίας, χτύπησε με ανανεωμένη λυσσαλέα βιαιότητα ξανά και για πρώτη φορά στη Θεσσαλονίκη την Τρίτη 18 Ιουνίου 1985.

Την Τρίτη το βράδυ στις 10 η ώρα πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στο "Πάρκο Ντορέ" ενάντια στην κρατική καταστολή και την αστυνομοκρατία της περιοχής πριν 10 μέρες περίπου. Το πρόσημα που χρησιμοποιήθηκε από την αστυνομία (η περιφρούρηση των δεξιώσεων - χορών της Δέσμης Αξιωματικών Θεσ/νίκης από πιθανές ενέργειες που θα έβαζαν σε κίνδυνο αυτά τα μεγαλοπρεπή φασιστικά πανηγύρια) καταρρέει. Ο κύκλος των στρατοκρατικών γιορτών κλείνει αλλά η αστυνομική παρουσία συνέχισε να είναι έντονη και απρόκλητη. Η στάθμευση στους γύρω δρόμους περιπολικών, αστυνομικών λεωφορείων, ΙΧ της ασφάλειας και από φορηγάκια των ΜΕΑ, καθώς και η θρασύτατη παρουσία τους ανάμεσά μας πλαισιωμένη από τη δράση των χαφιέδων, αυτών των κρατικών παρόσιτων, έδνε την πραγματική εντύπωση μιας Πολιορκίας της περιοχής. Το γεγονός ότι συχνάζει σ' αυτό το χώρο και ένας κόσμος που θέλει να σκέφτεται έξω από τα όρια που θέτει η εξουσία, μαχόμενος ενάντια στην κρατική σάπια, επιδιώκοντας την κατάργησή της, ενισχυμένο από την ιδιαιτερότητα της γεωγραφικής-τουριστικής του θέσης (βιτρίνα της πόλης-Λευκός Πύργος), είναι αρκετό για να κινήσει μια επιχείρηση "εκκαθάρισης" της περιοχής (παράλληλη είναι αυτή της "επιχείρησης ΑΡΕΤΗ" των Εξαρχείων) από τα σπέρματα της έμπρακτης αμφισβήτησης. Αποκορύφωμα της κρατικής θηριωδίας η επίθεση-εισβολή έξη διμοιριών των ΜΑΤ στην περιοχή, ενώ πριν λίγα λεπτά είχε δοθεί δυναμική απάντηση από συντρόφους ενάντια στην αστυνομική πρόκληση. Η κτηνωδία των ΜΑΤ στάθηκε πρωτοφανής: Δυό πυροβολισμοί από τροχονόμο, ο οποίος παραμόνευε σε αυτοκίνητο της ασφάλειας, έσυραν νεαρό για πολλά μέτρα από τα μαλλιά, μετά από εντολή ενός αρχιμάτσο "βαράτε τους ρε". Ξυλοκόπησαν μέχρι και μετά λιποθυμίας μια κοπέλλα, κακοποίησαν μέχρι εσχάτων τους συλληφθέντες των οποίων τα σημάδια στο σώμα τους είναι αδιάσειστη μαρτυρία... Η συνεργασία των γουρουνιών των ΜΕΑ στις συλλήψεις επιβεβαίωσε ακόμα μια φορά το "σοσιαλιστικό" ρητό: "ΜΑΤ ΚΑΙ ΜΕΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΝΕΑ". Αξιοσημείωτο γεγονός η παραβίαση και καταδίωξη ατόμων-ανεπιτυχώς γι' αυτούς-από ΜΕΑτζήδες του Πανεπιστημιακού ασύλου αποκαλύπτοντας έτσι το πρόγραμμα μιας νέας φάσης της κρατικής καταστολής σύμφωνα με το οποίο δεν υπάρχουν όρια - φραγμοί όπου το κράτος αποφασίζει να επέμβει, για να ισοπεδώσει όποιον αντιστέκεται και παλεύει για την καταστροφή αυτής της κοινωνίας, της κοινωνίας των δούλων και των αφεντικών.

Οι υπέρογκες χρηματικές εγγυήσεις που επιβλήθηκαν στους 11 συλληφθέντες αποκάλυπτουν μια κρατική μεθοδολογία-τρομοκρατία σύμφωνα με την οποία επιδιώκεται η οικονομική εξόντωση των υπόδικων οι περισσότεροι από τους οποίους είναι άεργοι. Στα πλαίσια αυτής της μεθοδολογίας προστίθεται η ΚΡΑΤΗΣΗ ΔΥΟ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΩΝ παράλληλα με τη φυσική τους εξόντωση.

Σε μια εποχή σαν τη σημερινή της γενικευμένης αθλιότητας και νέκρωσης των ανθρώπινων αξιών η "ανυποψία είναι ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΗ και η αδράνεια ΣΥΝΕΝΟΧΗ".

Όποιος δεν αντιστέκεται πεθαίνει
Όποιος δεν πεθαίνει, είναι θαμμένος ζωντανός.

- ΚΑΤΩ Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ
- ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ 2 ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΠΟΡΕΙΑ : Σάββατο 22 Ιουνίου
ΚΑΜΑΡΑ : 12 π.μ.

Π Ρ Ω Τ Ο Β Ο Υ Λ Ι Α Α Ν Α Ρ Χ Ι Κ Ω Ν Θ Ε Σ / Ν Ι Κ Η Σ
Α Ν Α Ρ Χ Ι Κ Η Π Ρ Ο Κ Λ Η Σ Η

Το προσήμα της περιφρούρησης των δεξιώσεων των στρατοκρατών στη Λεσχη Αξιωματικών Θεσ/νίκης, που προηγήθηκαν τις τελευταίες μέρες, από πιθανές ενέργειες που θα έβαζαν σε κίνδυνο την ηρεμία και σιχαμαρή διεξώγηση τους, καταρρέει. Ένω αυτά τα φασιστικά πανηγύρια-χοροί τελείωσαν, ο αστυνομικός κλοιός παραμένει εδώ και δεκα περίπου μέρες. Το κράτος χρησιμο οίωντας-ανεπιτυχώς- μια τέτοια αφορμή αποκαλύπτει ένα γενικό-τερο σχέδιο καταστολής και ψυχολογικού πολέμου καταληψη της περιοχής από μπάτσους, ασφαλίτες, ΜΕΑτζήδες και χαφιέδες των οποίων και μόνο η παρουσία είναι ΑΝΟΙΧΤΗ ΠΡΟΚΛΗΣΗ - ΔΟΛΩΜΑ(!). Η σταθμευση στους γύρω δρόμους αστυνομικών κλουβιών, περιπολικών και Ι.Χ. της ασφαλείας συμπληρώνει την εικόνα της ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΣ πλαισιωμένη από ρουφιάνους καταστηματαρχες με επικεφαλής έναν του οποίου οι αρίστες σχέσεις με την ασφάλεια είναι γνωστές.

Η κυβέρνηση με εξαγγελίες του τύπου "διαχωρίζουμε το κομμα από το κράτος" δίνει τη σκυταλή στην Αστυνομία να δρά αυτονομα εξασφαλίζοντας συνεπестερα την "ειρήνη, τάξη και ασφαλεία" των αφεντικών, την κοινωνική "ειρήνη" των βιαιών ξυλοδαρμών σε κομματικά της νεολαίας που βελούν να σκεφτούνται έξω από τα όρια που βεταί η εξουσία. Η αγρία κρατική καταστολή ομώς δυναμώνει, παρα εξασθενεί τον αντικρατικό αγώνα. Το ήθη που μας περσσε αποδείξαμε ότι όταν βελούμε να απαντήσουμε, ΜΠΟΡΟΥΜΕ (π.χ. Χημείο). Όπως και στην Αθήνα τα Εξαρχεία, έχοντας το κράτος και στη Θεσ/νίκη βάλει στο στοχαστρο ένα χώρο (πάρκο ΝΤΟ-ΡΕ) όπου κάνει την παρουσία του και ένας κόσμος που θέλει να πολεμάει την κρατική σάπια επιδιώκοντας την κατάργηση της, και ο οποίος έχει ιδιαίτερη σημασία στον αφορά την τουριστική του θέση (βιτρίνα της πόλης-Λευκός Πύργος), η αστυνομία έχει αρχίσει μια επιχείρηση για την "εκκαθάριση" της περιοχής από τα σπέρματα της έμπρακτης αμφισβήτησης.

Όσοι κοιμούνται τώρα θα κοιμούνται για πολύ ακόμη. Η καταναλωτική είναι ο καλύτερος φρουρός του υπνους. Όποιος δεν ενοχλείται απ την παρουσία του κράτους που είναι πανταχού παρών και τα πάντα ελεγχεί, στο κρυνίο του κρυβεί ένα πτώμα. Όσοι υφίστανται την καθημερινότητα της επιβίωσης χωρίς να επιλεγούν την δημιουργία της τους της χειραφέτησης, μάθανε καλά να συγκρατούν τις δικαιολογίες αλλά-τι ατυχία- τους διαφεύγει πάντα η πραγματικότητα.

Πριν δυο δεκαετίες οι Γαλλοί επαναστάτες ουρλιάζαν ΕΠΙΔΙΩΣΤΕ ΤΟ ΑΔΥΝΑΤΟ ΠΡΙΝ ΦΘΑΣΕΤΕ ΣΤΟ ΑΔΙΑΝΟΗΤΟ. Πριν εκπλαγείτε δημιουργήστε την εκπληξη. "Πριν η νιοτη κυλήσει ανάμεσα στους διάφορους ελεγχούς της παρείτησης", πριν καταντήσει κοινοτυπία πως χτιζουμε συλλογικά το κενοταφίο της καθημερινότητας, τόσο επαναλαμβανόμενης, τόσο μαζικής, τόσο στείρας όσο ποτε άλλοτε, ως την προκαλέσουμε αποδειχοντας πως όσο καλά ξερούν να μας κάνουν ανθρώπους της τάξης άλλο τόσο καλά μπορούμε να γίνουμε τυραχοποιοί.

Κυριοί της τάξης, υπηρέτες του θανάτου. Η αταξία βρίσκεται κάτω από τα πόδια σας η αταξία βρίσκεται βαθιά μες στις καρδιές μας. Η ΑΝΑΡΧΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΝΗ ΤΑΞΗ ΧΩΡΙΣ ΓΑΞΕΙΣ.

- ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ
- ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Α Π Α Ι Γ Ο Υ Μ Ε Να εξαφανιστούν οι μπάτσοι απ το πάρκο του ΝΤΟ-ΡΕ.

• Να αφεθούν ελεύθεροι οι 2 υφατούμενοι από τα χεχονότα του Ντορέ Θεσσαλονίκης

ΔΟΚΙΜΗ

ΤΟ ΚΡΑΖΙΜΟ

Τόν χαζώσαν αλλά είναι όλα ένταξει:

Δέν είναι η πρώτη φορά που νέος προλετάριος δολοφονείται από τους μπάτσους, μιά που εδώ και χρόνια η εκπαίδευση τους πρακτικά και αποτελεσματικά έχει μεταφερθεί από τις σχολές τους στο κέντρο της Αθήνας και στις γειτονίες. Τα ξημερώματα του Σαββάτου 6 Ιούλη, ο 22χρονος Ανδρέας Σινιώρας, ένας από τους πολλούς απελπισμένους της καθημερινής επιβίωσης που διαπλίσωσε στη διάρκεια των άεργων ή άεργων χρόνων του την κλοπή της ζωής του και το περπάτημά του στην κόψη του ξυραφιού, ενώ από την άλλη μεριά οι άλλοι περπατούσαν στους ορόφους του Μινιδόν, δολοφονήθηκε εν ψυχρώ από τόν μπάτσο ΓΙΩΡΓΟ ΠΛΑΤΑΝΙΔΗ

σε μιά καταδίωξη που "στοίχισε" στην αστυνομία τόν "κόπο" πάνω από 15 περιπολικών.

Φτωχά δρομάκια, στενά και από χώμα εκεί στά Νέα Λιθσια κρατήσανε τις τελευταίες μέρες από την αγωνία του Ανδρέα "φύγε, τρέξε για να σωθείς", αποτυπώσανε το ύς ήχους από το κροτάλισμα του αυτομάτου. Λίγα μέτρα από το σπίτι του-δέν μπόρεσε να φτάσει-μιά αποτυχημένη διάρρηξη και μερικά κομμάτια σπασμένο τζάμι ως πάνε στο διάολο, εδώ τόν φάγανε, να τό αίμα, να οι προλετάριοι που κλαίνε άλλη μιά φορά και καταγγέλλουν. Και είναι τόσο "εύκολη δουλειά" να τραβήξει μπάτσε μι ά και η "δικαιοσύνη" με κατεβασμένα τάφους της σε επικροτεί με ένα "φόνος εξ αμελείας" και σε αφήνει να χαρείς την "ελεύθερη χώρα" σου με μιά μικρή εγγύηση 30.000 δρχ. Τι ήταν έ; Ένα "κλεφτρόνι", ένα "χαμένο κορμί" έτσι δέν λές; Και μετά απορείς γιατί γελάμε όταν καμιά φορά κλαίνε οι δικές σας μανάδες.....

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΠΥΡΟΒΟΛΕΙ
ΚΑΙ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΠΙΣΩΠΛΑΤΑ
ΔΟΠΛΟ ΝΕΑΡΟ ΔΙΑΡΡΗΚΤΗ

Ο Ανδρέας Σινιώρας, ένας νέος, θυμή της δραστηριότητας της Ε.Α.Ε.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΝΤΩΣΗ
ΤΩΝ ΣΑΛΤΑΔΟΡΩΝ
ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ

«Η Αστυνομία σταματάει την ενεργή δραστηριότητα των κλεπτον, διαμορφώνοντας την κλοπή της εργασίας, την τοκογλυφία, τη γαιοκτησία».

Η.-Ζ. ΠΡΟΥΝΤΟΝ

ΟΙ ΕΝΟΠΛΕΣ ΣΥΜΜΟΡΙΕΣ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ
ΞΥΛΟΚΟΠΟΥΝ, ΒΑΣΑΝΙΖΟΥΝ, ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ
ΑΝ ΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ Τ' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ
ΤΟΤΕ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΕΙΝΑΙ
ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΦΟΠΛΙΣΕΙ

ΑΦΟΠΛΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΜΠΑΤΣΟΥΣ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

ΕΠΕΙΔΗ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΚΑΙ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ πώς η παράλυση του αμερικανικού ριζοσπαστικού κινήματος (1969-72) συνέπεσε με την προώθηση ηρωϊκής που οι μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ μετέφεραν μέσα σε παραφουσκωμένα πτώματα στρατιωτών του πολέμου του Βιετνάμ και έντεχνα διοχέτευσαν στο Κίνημα της Νέας Αριστεράς. Το αποτέλεσμα: "Ο δρόμος απ' την Καλιφόρνια στο Νεπάλ να σπαρθεί από τάφους".

ΕΠΕΙΔΗ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΚΑΙ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ πώς το ίδιο σχέδιο έχει προωθηθεί στην Ιταλία μετά το θερμό φθινόπωρο του 1977 και προωθείται στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες όπου οι άλλοι τρόποι καταστολής αποδεικνύονται ανεπαρκείς.

Κ Α Τ Α Γ Γ Ε Λ Ι Α

Η αντιστασιακή ομοφυλόφιλη ομάδα "ΡΟΖ ΤΡΙΓΩΝΑ" καταγγέλλει με αηδία την άγρια και αποκάλυπτη αστυνόμευση που, από την μέρα που ξαναβγήκε το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία, έχει εξαπολυθεί σε ακόμη αγριότερη μορφή ενάντια σε κάθε άτομο το οποίο ζει ή κυκλοφορεί νύχτα. Υπό την...αιγίδα του νέου διοικητή Ασφαλείας Καρακωνσταντόπουλου, πραγματοποιούνται σχεδόν κάθε βράδυ "επιχειρήσεις αρετής" ενάντια σε πόρνες, τραβεστί, μηχανόβιους, ομοφυλόφιλους και γενικά ενάντια σ' όλους όσους τυχαίνει να παραμένουν στους δρόμους και μετά τις 11 το βράδυ.

Συνεχείς συλλήψεις, διαπομπεύσεις και φυλοδοξμοί σε πολλές περιπτώσεις, πραγματοποιούνται στη Συγγρού, στη Βουκουρεστίου, στις πλατείες Κοτζιά και Κουμουνδούρου, στις οδούς Αθηνάς, Σωκράτους, Σόλωνος, Τσακάλωφ, στο Ζάππειο, ακόμη και στα προάστια. Προσχήματα οι "εξακριβώσεις στοιχείων" ή ο απαράδεκτος και ρατσιστικός νομος περί "αφροδισίων".

Αλλά το πράγμα δεν σταματάει εκεί. Πολλοί από τους συλληφθέντες, οδηγούνται στα δικαστήρια με ψεύτικες, στημένες κατηγορίες για "εξύβριση" και "αντίσταση κατά της αρχής". Παράλληλα υπάρχουν συγκεκριμένες καταγγελίες, ότι κάποιοι απ' αυτούς παραπέμπονται επίσης για πορνεία, χωρίς να έχουν καμιά σχέση μ' αυτήν.

Φίλοι και σύντροφοι. Έχουμε γνωρίσει και, αρκετού από μας, βίωσε πολύ καλά την καταδικαστική μανία του ΠΑΣΟΚ - που ξεπέρασε εκείνη της δεξιάς - ενάντια σ' όλους-ες σκέφτονται και βιώνουν έναν εναλλακτικό ή γενικά, διαφορετικό τρόπο ζωής και σκέψης από κείνον που επιβάλλουν οι κοινωνικές νόρμες. Το ΠΑΣΟΚ, ξανακερδίζοντας τις εκλογές, αισθάνεται πλέον πιο ελεύθερο να επεκτείνει την αστυνόμευση και την καταστολή κι η αρχή γίνεται, τώρα, απ' το λεγόμενο "περιθώριο" της νύχτας, γιατί τα άτομα αυτά, σε αντίθεση με τα πολιτικοποιημένα άτομα και ομάδες του ελευθεριακού "χώρου", που θάνατο μάλλον ο επόμενος στόχος, δεν έχουν δυνατότητες άμυνας.

Δεν θέλουν οι σταλινίζοντες σοσιαλδημοκράτες να κυκλοφορεί ο κόσμος το βράδυ, αλλά να ξεκαθάριστεί οπότε 'του με την "υγιή", συντροφιά της Τ.Β. του έτσι, απερίσπαστος, να αποδίδει καλύτερα στην πρωινή του εργασία για την ανοικοδόμηση της "σοσιαλιστικής Ελλάδας"... Εντατικοποίηση - καταστολή - εκσυγχρονισμός βαδίζουν πάντα μαζί και εναντίον του ανθρώπου.

- ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

- ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΣΚΕΥΟΡΙΞΕΣ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΨΕΥΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΚΕΥΕΣ ΕΝΟΧΩΝ

ΕΝΟΧΗ ΕΙΝΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΟΥ ΚΛΗΡΙΑΤΙΣΜΟΥ.

- ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΟΛΩΝ ΟΣΩΝ ΕΠΙΜΕΝΟ ΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ

Ιούλης '85 "ΡΟΖ ΤΡΙΓΩΝΑ"

ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΛΕΙΠΕΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΙΧΟΥΣ ΤΗΣ "ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ", ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΤΗ Ν ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΕΣΧΗ ΜΙΑ ΤΗΣ. Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΓΚΡΑΦΙΤΙ ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΣΙΓΑ-ΣΙΓΑ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ. ΓΕΜΙΣΤΕ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ "Η ΟΤΙ ΕΞΕΙΣ ΑΙΣΘΑΝΕΣΤ Ε...ΕΙΔΑΜΕ: "ΝΑΜΑΣΤΕ ΠΑΛΙ ΕΔΩ ΑΝΤΡΕΑ"... "ΜΕΛΑΧΡΙΝΟ ΟΝΕΙΡΟ"... "Ο ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗΣ ΖΕΙ"...

ΝΑΡΚΟΤΙΚΑ!
ΝΑΡΚΟΤΙΚΑ!
"ΝΑΡΚΟΤΙΚΑ,"

... ΝΑΡΚΩΤΙΑ...

ΣΥΖΗΤΗΣΗ (77 ΜΑΡΤΙ)

Ομάδα Προγραμματισμού για την Ιατρική

ΕΠΕΙΔΗ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ότι αυτές οι εναλλαγές βίας και αδιόριστος, γκλόμπ και πρέζας, εύλου και ιδεολογιών της παραίτησης και αποχαύνωσης θα συνεχίζονται όσο υπάρχει κράτος και κεφάλαιο και όσο υπάρχουν άνθρωποι που αρνούνται την ένταξη και την παραίτηση.

ΕΠΕΙΔΗ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ, ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΑΣΕ ΑΥΤΟΠΤΕΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ της καταθρόνας προβολιστικής που εξαπέλυσε ο κρατικός μηχανισμός (μέσω του του τότε τμήματος Δίωξης Ναρκωτικών της Ασφάλειας) το 1978 στην Ελλάδα με σκοπό να "σπρώξει" την ηρωίνη στους κύκλους της νεολαίας, μιας νεολαίας που δόσους γίνονταν πιο ριζοσπαστική και αθεόφοβη, ώστε να την δαπανοποιήσει να την φυτοποιήσει και τελικά να την εξοντώσει.

ΕΠΕΙΔΗ ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ ότι τα άφροντα και οι χαφιέδες τους δέλουν τον άνθρωπο πρεζάκια για να ευνουχίσουν, να φυτοποιούν και να κατευνάζουν τη ζωή του.

ΕΠΕΙΔΗ ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ πώς ο αγώνας ενάντια στην ηρωίνη είναι αγώνας ενάντια σ' αυτό που μας σκοτώνει, αγώνας ενάντια σε κάθε τι που ναρκώνει την ύπαρξή μας και τελικά, ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ.

ΕΙΝΑΜΕ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να μην επιτρέψουμε κατά κανένα τρόπο να διακινείται η ηρωίνη στους χώρους που ζούμε και στη γειτονιά μας.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ - ΑΝΤΙΠΑΡΑΦΟΡΕΣΗ

Προς όλους τους πολίτες της Πάτρας

Η νύχτα της Τρίτης προς Τετάρτη σχεδιάστηκε και εκτελέστηκε, πρωτοφανής για την Πάτρα, τρομοκρατική επιχείρηση της Ασφάλειας ενάντια σε ομάδα συντρόφων που κόλλαγε αφίσες με περιεχόμενο ενάντια στο νοσχέδιο για την αρισσοκράτηση και τις επικείμενες δίκες αγωνιστών του αντιεξουσιαστικού χώρου. Συγκεκριμένα δύο αυτοκίνητα της Ασφάλειας και 3-4 περιπολικά της Αστυνομίας μπλόκαραν στη γωνία Βότση & Ιωνάκη και 15 άτομα και στη συνέχεια τους οδήγησαν για τα "περιττώματα" στο Β.Α.Τ. Προτήθηκαν τα στοιχεία των συντρόφων μας σε μια προσπάθεια τρομοκράτησής τους και αφέθηκαν ελεύθεροι αφού από την πλευρά της Αστυνομίας τονίστηκε το, "ότι θα δοθεί συνέχεια στην υπόθεση".

Το ίδιο προσώχο συμβάν θα ήταν μια συνηθισμένη περίπτωση, αν τις 3 προηγούμενες μέρες όπως και την επόμενη η Ασφάλεια επέδεικνε τον ενδιαφέροντα ελλοτ της στην εφερομή του νόμου στις ακόλουθες περιπτώσεις αρισσοκράτησης, όπως στη φάσσα για το θέμα Β.Η.Πετρου, στην φάσσα για την ομιλία του κ.Τρίτη, στην φάσσα για την ομιλία της κ.Βάσως Παπαδρόου, στις φάσσες που διαφημίζουν ταβέρνες, ταίρια, θέατρα κ.λ.π.

Γνωστοποιώντας τα παραπάνω γεγονότα δεν επιδιώκουμε την καλύτερη μεταχείρισή μας από τα εκτελεστικά όργανα των "νόμων". Κάτι περισσότερο θα ήταν για μας τουλάχιστον γελοίο. Τόσο γελοίο όσο γελοίο μέχρι τδ-μου είναι ο κινουόμοις νόμος για την αρισσοκράτηση που σφραγίστηκαν οι μεριονέτες του πολιτικού θέατρου. ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΞΟΥΣΙΑΖΟΥ ΕΥΣΤΟΛΑ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ, ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ, ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ κ.λ.π.

Δηλώνουμε απερίφραστα ότι τέτοιοι φασιστικοί νόμοι υπαγορεύονται από τη βέληση της οργανωμένης συμμορίας πολιτικών-αφεντιών να επιμνημόσυνη και να εξοντώσει όλους αυτούς που σε πέλας τους οργανώνονται επικινδυνώντας ενάντια στην καταστημένη "εκτέλεση της εξουσίας".

Προτιμάμε τους τοίχους και τις καλντερίες σε σκέτους με το μέγεθος μέχρι να γυρίσει χρώμα του μπτόν ή με ολίγες αφίσες. Η μήπως σας ενδιαφέρει περισσότερο το όραμα του βόθρου που κάποτε λεγόταν Πατριάρχης Κόλλας; Τι θα λέγατε για το θεσπέσιο κινουόμοις που κυκλοφορεί ενάντια στις θαυμάσιες ασφάλτινες δρόμους; Έχετε να δηλώσετε τίποτα για το νοσημένο πλαστικό τρέξιμο και το κινούμενο τυπογραφείο που τρέχει καθημερινά; Μήπως ξεχάσατε τα προμετιμολογημένα κομμάτια βελούδι και σάβανου; Όλα αυτά τα αναφέρουμε επειδή κυκλοφορεί τον τελευταίο καιρό στην πόλη μας η κοινή πεποίθηση των ανερχικών ότι η ούρεση είναι η οδία ανόσια του στόματος που λέγεται Κρέτος και μοιάζει τη ζωή μας.

Αυτά που προσπαθούν να μας πείσουν ότι οι αφίσες ρυπαίνουν γίνονται όλο και πιο διαδεδομένες και πηγαίνουν γρήγορα, αφού δίνουν στο αισιόφρονα τους μορφή νόμου. Ο αγώνας των ανερχικών για μια κοινωνία χωρίς ασφάλτινες και δρόμους, αστυνομία, και όλα τα δολοφονικά εξαρτήματα της αστυνόμευσης κρατομηχανής που λέγεται Κράτος δεν πρόκειται να σταματήσει μπροστά σε ηλίθιες εφευρέσεις ανεγκέφαλων πολιτικών. Η κομνην της αστυνόμευσης, της πλήρους ιδιότητας της γενικευμένης αυτοδιαδύσεως των ανθρώπων, οφείλει καθημερινά στα τέλη του 20ού αιώνα, καλώντας και εσάς να γίνεται συνεχώς της ΟΥΤΟΠΙΑΣ.

- ΕΥΤΑΝΗ ΣΙΝΑΙ ΟΙ ΚΑΥΣΕΕΣ, ΤΑ ΜΑΤ ΚΑΙ ΟΙ ΑΣΦΑΛΙΤΕΣ
- Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΕΥΤΑΝΗΣ ΔΕΝ ΚΑΡΤΙΖΕΤΑΙ, ΑΛΛΑ ΑΝΑΤΡΕΦΕΤΑΙ
- ΟΙ ΠΑΤΕΣ ΔΕΝ ΔΕΛΟΦΟΝΟΥΝΤΑΙ, ΔΕΙΝ ΘΥΛΑΚΙΖΟΝΤΑΙ

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΠΑΤΡΑΣ

ΠΟΣΟ ΙΣΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΝΟΜΟ.

Γεωργίας Γιάννης - Ηθοποιός (επίλεκτο) - μέλος της κοινότητας

Βίκτωρ Αρμάκου - Νέος 20 χρονών ανήλικος

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑΣ

Στοιχεία: Κατά ομολογία του ίδιου κατηγορούμενου 3 φορές με ποινολόγιο επιφυγή της Κοινωνίας με αποτέλεσμα να γίνονται τα τελευταία χρόνια στο παλιό πέντε, μετά από πολυήμερη νοσηλεία στο νοσοκομείο, βρήκε το σώμα του στο οδό (δημοφιλής) Γεωργίας κατά τα παρμένα και κομμάτια μαζί του. (παρμένη αλκοολική και ούρα)

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ "ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ"

Ο Γεωργίας με ταφέντα διαμαρτυρία στον Κορυδαλλό (χωρίς να έχει πραγματοποιήσει ή παρμένη καταστολή του κι αφού πέσει ο πόνο ανακρίτες και ολό αυτό τον σπινάρι μετά βαίνοντας κλάδων, χωρίς ιδιαίτερη ταλαιπωρία) χωρίς χειροπέδες και με την συνοδεία μόνο του αστυνομικού (Παρόλο που έχει χαρακτηριστεί "επικίνδυνος" για την δημοσία τάξη" από την πολιτική. Στη φυλακή δέχεται απειθαρχίες φυλακών, χωρίς να λησύν "οργάνων", και μετά από μικρή διαμονή αφήνεται ελεύθερος με εγγύηση. Ολο αυτό το διάστημα βέρβια δέχεται απέναντί της επισκεπτικές και τις περισσότερες συγγενών και φίλων.

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Από την πρώτη καύλα με την σύλληψη του Γεωργίας, οι αστικές κοσμογυαλίες, κυλινδρικές του αμερικανικού (δημοφιλής) κομμοί και δημοτικοί συμβολισμοί και γρήγορα το κινουόμοις σε πρωτοβάθμια άρθρα, προσπαθώντας να περάσουν τη δική τους λογική στην κοινή γνώμη. Μιλάνε για κάποια δίχρη "κακού αμού" αποκλειστικά τελείως το θέμα παρμένη ούρα και η δεκαλογιστική την πίσω από την γέλοια αναφορά του Γεωργίας απέναντι σε αστυνομικές ήτοι και δύναν "κακού ανήλικου". Οργάνωσι για την προφύλαξη του και έρρεσε απάντησαν από την πολιτική να τον βγάλει από την φυλακή, γιατί θα σπινάρι τον ανθρώπο που μας προσφέρει το γέλοιο και τοντας από μας χυμώματα και καλύτερο χρόνο. Φυσικά όμως, αποφυλακιστής δεν παρέμεινε να συγγενών την δικαιοσύνη και να εκπαιδεύσει την "χαρτί" όλων μας.

Ο κεν Βίκτωρ Αρμάκου βρήκε την ακουρή αυτή τη στιγμή στις φυλακές Κορυδαλλού, μετά την σκευωρία του κράτους, προφύλακας για κάποιον που δεν είναι, μόνο και μόνο για τις κοινωνικές του αντιλήψεις με μια βωμική ποινή να κλείνει στον κελό του.

Ο δε Γεωργίας Γεωργίας βρήκε την ακουρή αυτή τη στιγμή στην κατεστημένη του δραστηριότητα, και απολαμβάνει το αγαθό της κοινωνικής δικαιοσύνης.

ΚΑΛΟΥΜΕ τον κάθε ελεύθερο σε καταμένο άνθρωπο να κάνει θέση απέναντι στις βρωμικές σκευωρίες του κράτους, που αγνοεί μερικοί να σπινάρι εναντίον του, και να υποστηρίξει το δικαίωμα στην Βίκτωρ Αρμάκου για αποφυλακισμό και παύση αποκομμάτισε διαγνώρι εναντίον του.

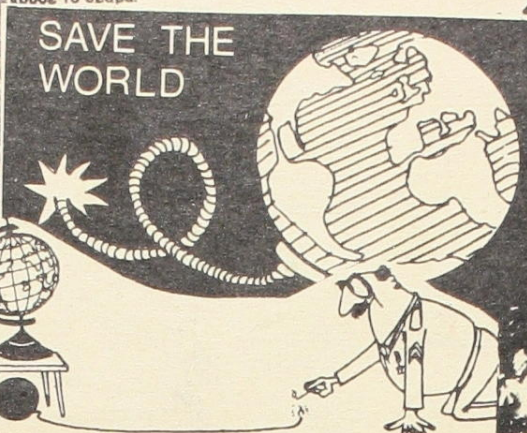

22χρονος κρεμάστηκε πέντι μέρες πριν πάει φαντάρος

Ο «ΦΟΝΙΑΣ» που λέγεται ναρκωτικό ενδεχομένως να ήταν η αιτία θανάτου του 22χρονου Λάμπρου Βλάχου από το Λαύριο. Βρέθηκε κρεμασμένος με σχοινί σε ένα ουζέρι του λιμανιού της Λαυρίου στις 1.05 το πρωί προχθές τα ξημερώματα από τον αλμυρό θάνατο Καραδημήτρη, ο οποίος πάγωσε στην κυριολεξία ο κρεμάστηκε το θάνατο.

ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΟ ΡΟΥΠΕΛ

Πριν δυο μέρες από το ταγμα του (Αθήνα) τα έρεες για να ελέγξει το ναρκωτικό και να

στο χάρτη του, τα πλοία του να μην ταφεί.
Στο μεταξύ, οι 4 σοβαρά τραυματισμένοι στρατιώτες που μεταφέρθηκαν και νοσηλεύονται στο 424 στρατιωτικό νοσοκομείο της Θεσσαλονίκης, δεν παρουσιάζουν σοβαρές επιπλοκές, αλλά οι γιατροί δεν μπορούν να πουν πως διαφεύγουν τον κίνδυνο γιατί είναι ακόμα πολύ νωρίς.
Οι τραυματισμένοι στρατιώτες είναι οι Νικόλαος Νίνος, 21 χρονών (πολύ σοβαρά), Σπύρος Τσίγγας, 24 χρονών (αρκετά σοβαρά),

ΑΠ' ΤΙΣ "ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ", ΣΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟ ΤΩΝ "ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ".....

Τους διέταξαν οι στρατοκράτες να καθαρίσουν το παλιό ναρκοπέδιο, με σκοπό την τοποθέτηση νέων ναρκών. Τους έδωσαν και μερικούς γιασμάδες-λές και πήγαιναν για εικόνη και τους στείλανε για εξαγωγή!!! Την Τρίτη 18 Ιούνη, 4 στρατιώτες, οι Νίκος Νίνος, Βασίλης Πούλιος, Κώστας Αλεξίου, Σπύρος Τσίγγας και ο πυροτεχνουργός Γιώργος Πλέγας θα κάνουν το Ρούπελ της "ειρήνης" των Δροσογιάννηδων, όχι αυτή την φορά δεν υπήρχε ο "ξένος κατακτητής", θα γίνουν το ειρηνικό σημάδι στο πέτο της "αρκοβίας" του Πεντάγωνου, σώμα μιας γεννιάς γεμάτη από θραύσματα οβίδων που εγινώθη-υπογράφηκε-καταχωρήθηκε-κατατάχθηκε για την υπεράσπιση των ορίων των αφεντικών ή ενός βλήματος 200.000.000 δρχ. (τελευταία "τιμή") της υπεραξίας των πατρίδων, την στιγμή που μια "άλλη νάρκη" στέκεται κάτω απ' τα πόδια των εξουσιαστών-ο καιρός τους λίγος-, αυτή του Παγκόσμιου πολέμου της ανεργίας, του άγχους, της πλήξης και του μίσους που δεν κηρύχτηκε "επίσημα". Ο στρατιώτης Νίκος Νίνος κι' ο πυροτεχνουργός Γιώργος Πλέγας δεν ζουν πια και οι υπόλοιποι αδερφοί που θα ζήσουν από το "ατύχημα" του Ρούπελ είναι πιθανό να υπαγορεύεται και η μετέπειτα ζωή τους από το πιδ απαίσιο φως που τινάχτηκε "και μετά δεν θυμάμαι τίποτα". Οι τιμητικές συνοδείες στις κηδείες φαντάρων πρέπει να γίνουν οι διέξοδοι των στρατοκρατών. Οι εγκληματίες πολέμου είναι δίπλα σας, σας διαλέγουν μέσα στις δημοκρατίες του κεφαλαίου. Αρνηθείτε τους, αρνηθείτε την θητεία τους Αρνηθείτε

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ Ο ΦΑΝΤΑΡΟΣ -ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ

"Η κατοποίηση των στρατιωτών, μαζί με την στρατιωτική ταξική δικαιοσύνη, αποτελεί μια από τις εκδηλώσεις του απολίτιστου χαρακτήρα του καπιταλισμού, που εξοργίζει στο έπακρο τους ανθρώπους"

Κάρλ Λήμπνεχτ (Μιλίταρισμός-Αντιμιλιταρισμός 1907)

"Μόλις γύρισε από τη σκοπιά του στις 4.20 το πρωί, μπήκε στο θαλαμό του κι' άρχισε να πυροβολεί με το αυτόματο όπλο του τους φαντάρους που κοιμούντο. Ο δράστης θεωρείται ψυχικά άρρωστος και ήταν η πρώτη σκοπιά που φύλαγε τη μοίρα ναύαρχα" (ΒΗΜΑ 5/4/85)

Τέσσερις μήνες φαντάρους. Όλη η συστηματική βία της στρατιωτικής ιεραρχίας που κινείται από τους στρατοκράτες καραβανάδες προς τους φαντάρους και από τους "παλιούς" φαντάρους στους "νέους", ξέσπασε στα τυφλά στη στρατιωτική μονάδα Πέπλου Έβρου. Οι ίδιοι οι ιθύνοντες της στρατιωτικής ιεραρχίας δέχονται ότι "υποβλήθηκε σε καβόνι μδλεις παρουσιάστηκε" (Ελευθεροτυπία 6/4/85). Τό αρχιγυροβόνι, ο συνταγματάρχης, είπε ότι "ενδέχεται να προκύψουν ευθύνες αξιωματικών για το μακελειό" (Ελευθεροτυπία 6/4/85).

Είναι φυσικό να στρέφει τη βία που καθημερινά συσσωρεύει στους φαντάρους ο μηχανισμός που ετοιμάζει κρέας για κανόνια και "δυσκολούς στόχους", πάνω σε άλλους φαντάρους, όπως ακριβώς τη στρέφουν στον εαυτό τους όσοι μέχρι σήμερα έχουν αυτοκτονήσει ή αποπειραθεί. Και είναι αρκετοί. Μόνο το 1983, 32 φαντάρους. Μήπως δεν είναι καθημερινά τα φαινόμενα βίαιης εκτόνωσης μεταξύ των φαντάρων; Κι αυτό στο βαθμό που δεν αντιστέκονται στις πιέσεις των καραβανάδων και άρα στην ιεράρχηση της βίας αναμεσα τους.

Όσο για το "ναρκομανές" που έγραψαν τα κίτρινα κωλοφυλλά (εφημερίδες), για μας ναρκομανές είναι οι καραβανάδες που το μόνο πρόβλημα τους και η χαρά που έχουν είναι πως θα "πηδήξουν" καλύτερα τον φαντάρη ή πόσο καλά θα "πηδήξουν" εκείνο ή το άλλο "ούζο" (έτσι "χαιρετίζουν" τους νεοσύλλεκτους). Δεν επικροτούμε το γεγονός του θανάτου των 2 ατόμων και τον τραυματισμό των άλλων 5. Αντίθετα, θα δεχόμαστε με ΧΑΡΑ το γεγονός αν 8 φαντάρους έσπαζαν τα κεφάλια 56 καραβανάδων: αναλογία 1 προς 7.

Οι ίδιοι οι στρατοκράτες χρησιμοποιούν ένα παραστατικό ρητό για την ιεραρχία: "Η ιεραρχία είναι ένα κάρβουνο, που για να μην καεί το πετάς στα χέρια του επομένου".

Ε, λοιπόν του πέσανε πολλά τα κάρβουνα και έκαψε 7 άτομα. Έτσι, τα θύματα του Μιλίταρισμού είναι 8 κι' όχι 7.

ΝΑ ΑΦΘΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ Ο ΦΑΝΤΑΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΩΝ

Αντιστρατιωτική Πρωτοβουλία Νέων

ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΝΕΑΡΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

"...Ούτος εξετασθείς την 5/4/85 ευρέθη φέρων στρογγύλον τραύμα διαμέτρου 1/2 εκ. περί που ως από βλήματος πυροβόλου όπλου (αναφέρεται τραυματισμός την 16/3/85) κατά την οπισθίαν επιφάνειαν του δεξιού μηρού και δέ την μηρογλουτιαίαν περιοχήν..."

Εκθεση του ιατροδικαστή Μ. Πούλου στις 11/4/85

"...Ο Κορρές Γεώργιος εξετάστηκε στις 23/3/85 και ευρέθη εις την ακτινογραφία μηρού δεξιά ξένο σώμα εις τα μαλθακά μέρη..."

Εκθεση του ιατρού Δ. Μανδρένα (28/3/85-Γενικό Λαϊκό Ν.Α.)

Στις 16/3/85 έγινε μία συναυλία που διοργάνωσαν μαθητές του Β' Λυκείου Χαλανδρίου, στο σχολείο τους επί της Λεωφόρου Πεντέλης. Μετά την λήξη της συναυλίας, γύρω στις 11 το βράδυ, διάφοροι νεολαίοι συγκροβήθηκαν με την αστυνομία και έσπασαν 4 περιπολικά. Τα ΜΑΤ και ΜΕΑ που ήρθαν και κινήσαν την περιοχή κινήθηκαν τον κόσο προς την Λεωφόρο Κηφισίας. Ο Γιώργος Κορρές χωρίς να έχει σχέση με τα γεγονότα, κατευθύνθηκε χωρίς να έχει κανένα πρόβλημα αρχικά, προς την Κηφισίας διαμέσου παρόδων μαζί με άλλα άτομα που ερχόντουσαν από την συναυλία. Ενώ βάδιζε επί της οδού Β. Κωνσταντίνου εμφανίστηκαν ξανά αστυνομικές δυνάμεις και άρχισαν να τον καταδιώκουν μαζί και τα υπόλοιπα άτομα, μέχρι και την συμβολή του δρόμου αυτού με την Κηφισίας. Ενώ προσπαθούσε να περάσει στο απέναντι πεζοδρόμιο, η απέναντι αστυνομική δύναμη πυροβόλησε, με αποτέλεσμα μία σφαίρα να τον βρει στον δεξιό μηρό. Έφτασε στο σπίτι του στο Παλάτι, μέσω Ψυχικού, όπου διαπίστωσε ότι το πόδι του ήταν σκισμένο κι' έτρεχαν αίματα. Τό μισε έτσι ότι η σφαίρα θάταν πλαστική, μή πι στέλνοντας πως η αστυνομία θα πυροβολούσε με αληθινές σφαίρες.

Έτσι δεν πήγε αμέσως σε χειρουργό και παρ' όλο που τό σημείο που δέχθηκε τη σφαίρα δεν ήταν προβληματικό, συνέχισε να νοιώθει πόνο. Μετά από 5 μέρες έβαλε ακτινογραφία (βλ. παρ' επάνω) όπου έδειχνε καθαρά το βλήμα βαθειά στο πόδι, συνοδευόμενο με την έκπληξη των γιατρών. Οι γιατροί διαπίστωσαν φλεγμονή και τό κάνανε αντετακτικό ορρό, μετά από αυτό το ύ αφαιρέθηκε το βλήμα με εγχείρηση. Ο Γιώργος Κορρές στις 2/4/85 έκανε μήνυση εναντίον αγνώστων αστυνομικών οργάνων και των επικεφαλής των αστυνομικών δυνάμεων στα επεισόδια της 16/3, στο Χαλάνδρι.

Τό να σε σκοτώνουν θεωρείται προστασία της "τάξης", τό να αμύνεσαι "παράνομη οπλοφορία". Ε, όχι! Αχρήστεψε τό χέρι του μπάτσου που σε σημαδεύει. Θυμήσου την Κάινχοφ: "Όποιος δεν οπλίζεται πεθαίνει". Αύριο η σφαίρα τους θα ναι πιο ψηλά.....

ΑΝΑΤΡΟΠΗ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

1 ΙΟΥΝΗ ΑΡΙ ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ 30

Πράξις

Β. Ανδρεάδου 4
Ηρακλείο Κρήτης
τηλ. 24 44 03

ΒΙΒΛΙΑ ΑΦΙΣΣΕΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Μέσα σε μία διαρκή οικονομική κρίση εδώ και 10 χρόνια, είμαστε παρόντες σε μία αναβίωση φασιστικών ιδεών στη Γαλλία. Ο Λεπέν ισχυροποιήθηκε μετά τις εκλογικές αποτελέσματα στο Ντρέ και στο Μορμπιάν, φθάνει σήμερα στη Λυών. Πέρα από ζητήματα ξενοφοβίας και ρατσισμού για τα οποία τα μέσα μαζικής επικοινωνίας δίνουν μεγάλη δημοσιότητα, η άκρα δεξιά σημαίνει:

Την καταπίεση των προσηλυτικών ελευθεριών και των συλλογικών δικαιωμάτων (συνδικαλιστικών και πολιτικών οργανώσεων, κατάργηση του δικαιώματος της απεργίας). Τίς δεκάδες εκατομμύρια νεκρών των δύο παγκόσμιων πολέμων, την συστηματική εξόντωση διαφορετικών κατηγοριών του πληθυσμού, αρμενική, εβραϊκή ή ομοφυλόφιλη. Τόν αποικισμό, τον πόλεμο στην Αλγερία με τα βασανιστήρια και τις σφαγές, τον Πινσοέτ και τα σταβιά του.

Ο φασισμός στην Γαλλία σήμερα είναι ακόμη η "νόμιμη δύναμη" (ας μην ξεχνάμε το σύνθημά του "Ένα τρανζίστορ αξίζει περισσότερο από μία ζωή"), ο φόβος, η αναβίωση στην ελπίδα μας, οι κλειδαριές υψηλής ασφαλείας και η καθολική δυσπιστία. Είναι οι αντι-νεολαϊστικοί, αντι-εμικρεδικοί, αντι-συνδικαλιστικοί, αντι-δύο, πηχάλοι τίτλοι, όταν "ρίχνουν" στους μετανάστες λές και είναι κουνέλια, όταν φουντώνει το αντισυνδικαλιστικό μίσος, οι αγνώστοι σταυροί πάνω στο "ς τοίχους και η επιδοκιμασία της κατάστασης στη Νότια Αφρική. Ο φασισμός είναι ακόμη η "ταξική συνεργασία" ανάμεσα στους κρατούντες και στους εκμεταλλευόμενους, η απάρχη μιας "εθνικής ενότητας" και ο σφενδαμισμός. Αυτό το είδος της συνεργασίας δεν ήθελε να πελ τίποτε άλλο πέρα από την επιβεβλημένο προστατισμό και εγκλωβισμό και την υποταγή των εργαζομένων, προς αποκλειστικό όφελος των κερδοσκοπών. Είναι η περιορισμένη, στο δικαίωμα να λές να δημόσια. Είναι επίσης τα φυλάκια υψηλού βιοτικού επιπέδου άνεσης που πετούν οι πλούσιες τάξεις στις εργατικές, προκειμένου οι τελευταίες να πεισθούν να γίνουν μιαιφόροι και συνεργάτες με τα αφεντικά για την υπερεκμετάλλευση του Τρίτου-Κόσμου, υπερεκμετάλλευση που οργανώνει την μιζέρια, την πείνα και την δολοφονία των 2/3 της ανθρωπότητας. Ο φασισμός τέλος είναι η υλική & ψυχολογική προετοιμασία για τον πόλεμο και τα μέλλοντα νέκρωσις πογκρόμ.

Τό ότι ο κομμουνισμός της Λυών, επιτρέπει σήμερα αυτή την συνύληση είναι για τή δεξιά εκφράζεται ξανά στα θέματα που θέτει η άκρα δεξιά. Ο Σιράκ (δημάρχος του Παρισιού) υποστηρίζει τις θέσεις του Ρήγκαν και υποστηρίζει κι αυτός την ανάκληση του δικαιώματος της απεργίας των υπαλλήλων, την κατάργηση των κοινωνικών παροχών. Ο Λεπέν συναντά τον Μπάρ. Η δεξιά άν και τόσο συνετή στις σχέσεις της με την άκρα δεξιά σε "πολιτική επίκευδο, δεν διατάζει να συμμαχήσει μαζί της για δοκιμασίες εκλογικές (όπως για παράδειγμα στο Ντρέ), να χρησιμοποιεί για περιφρόρηση εκδηλώσεων στρατευμένους ακροδεξιούς, να επιτρέπει στις πολιτικές της εκσείες την είσοδο παλιών δηλωμένων φασιστών (Ο Αλέν Μαντέν, πρώην υπεβήνους της Νέας Τάξης, έγινε βουλευτής της UDF στις περιοχές "Ιλ και Βιανν" Ο Βασί, πρώην OAS εκλέχτηκε βουλευτής με την UDF Ο Παπύ, υπουργός του Ζισκάρ).

Απέναντι σ' αυτή τη κατάσταση, η Αριστερά φέρνει μεγάλη ευθύνη, δεν είναι και τυχαίο τό ότι ο Λεπέν βρσκει θετική πλεύση στην πολιτική του Μίττερν. Αλήθεια, ποιος άλλος έδωσε τό έναυσμα για την έναρξη της ρατσιστικής καμπάνιας με βάση τό πρόσημα "τό κοινωνικό κόστος των μετανάστων", άν όχι τό ΚΚΓ; Ποιος μάρ "πληροφορεί" καθημερινά μέσα από τα δελτία της τηλεόρασης και τό ραδιόφωνο ότι υπάρχουν πολλοί μετανάστες στο Παλμ, ποιος στέλνει τό CRS (Μάτ και Μά) ποιος συγκατατίθεται στις απολύσεις 1900 εργαζομένων άν όχι η κυβέρνηση τό Σοσιαλιστικό και τό Κομμουνιστικό κόμματος, με την υποστήριξη της γραφειοκρατίας της CGT (ΓΕΕΕ), αυτήν την κυβέρνηση των "εργατικών κομμάτων". Ποιος φανταζεται τον πληθυσμό ενάντια σ' όσους δεν έχουν άδεια παραμονής στη χώρα, ποιος δηλώνει υπερήφανα ότι καλύτερα κι απ' τόν Ζισκάρ να περιορίσει την είσοδο μετανάστων; Τό ΚΚΓ, που υπερασπίζει τόν "σοσιαλισμό" τόν τάνκς στην Βαρσοβία, την κατάργηση τών μη-επίσημα αναγνωρισμένων συνδικατών, την καταπίεση τών εργαζομένων, την επέμβαση στο Αφγανιστάν. Αυτοί είναι λοιπόν οι πραγματικοί αντιφασιστές; Για τό Σοσιαλιστικό κόμμα πάλι, "ανεργία" ίσον "μετανάστες". Πιά σταματήσουμε την είσοδο άλλων μετανάστων; και στην Αμερική, για τό δέκα εκατομμύρια τών ανέργων φταίνε ρήκωροι μετανάστες; Ο καπιταλισμός και τό αφεντικά δεν θά κάνουν τίποτα;

Ποιος εξοντώνει αυτούς που λένε όχι στη στράτευση, ποιος φυλακίζει τούς ανυπότακτους; Ποιος νομοθετεί (για πρώτη φορά μετά τόν Πετέν) την υποχρέωση τών σχολείων να δέχονται στρατοκότες προπαγανδιστές;

Ποιος στέλνει τις μεραρχίες για να διαφυλάξει την ιμπεριαλιστική τάξη στο Άντ και στο Αλβαν; Ποιος υποστηρίζει τό δικαίωμα της Γαλλίας να διαθέτει μία δόναμη κρούσης ικανή να εξοντώσει 60.000.000 ανθρώπινα όντα; Από τό "κατασκευάζουμε Γαλλικά" στο "η Γαλλία στους Γάλλους" δεν υπάρχει μεγάλη διαφορά. Τό επικίνδυνο τό γεγονός της σύγχρονης ανάπτυξης τό φασισμού, έγκειναι στο ότι αυτή εντάσσεται σέμιά γενικότερη φασιστικοποίηση της κοινωνίας: άνοδος τό φασισμού, τό μιλιταρισμού και της πίστης στους "αρχηγούς" για τήν επίλυση τών σύγχρονων προβλημάτων. Η αλληλεγγύη επιβάλλεται όχι για λόγους ανθρωπιστικούς, αλλά γιατί τό συμφεροντά μας ταυτίζονται. Γιατί οι εργαζόμενοι, Γάλλοι και μετανάστες, είναι αυτοί που πληρώνουν τις τεχνολογικές τροποποιήσεις τό καπιταλισμού που επιδιώκει τό Κράτος της Αριστεράς. Οι εργαζόμενοι, Γάλλοι και μετανάστες, είναι εκείνοι που πληρώνουν τό κόστος της μείωσης τό εισοδήματος τών ασφαλισμένων ανέργων. Ο λαός, Γάλλοι και μετανάστες, είναι αυτός που υφίσταται τήν υποβάθμιση της ζωής στις γειτονιές και στην καθημερινή ζωή.

Για μάρ τούς αναρχικούς, δεν αρκεί να διαδηλώνουμε ενάντια στόν φασισμό. Δεν περιμένουμε κίβδας τίποτα από κανένα γνήσιο ή από κανένα κόμμα. Η μόνη εναλλακτική λύση στο άπορά τήν σύγχρονη κοινωνία είναι η καταστροφή τό καπιταλιστικού συστήματος μέσω της αυτο-οργάνωσης όλων αυτών που τήν υφίστανται.

"GROUPE ANARCHISTE"
13 RUE PIERRE BLANC

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΤΟΝ ΛΑΟ ΤΟΥ ΚΑΝΑΚ

Κοινή ανακοίνωση: CNT (Ισπανία), UFL (Γαλλία), OSI (Ελβετία)

ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ, στις 20 Απρίλη, διαδήλωση τό Σάββατο στις 17:00 μεσημέρι στην πλατεία DENFERT-ROCHEREAU

Η Βενική Συνομοσπονδία Εργατών (CNT) Ισπανίας, η Ένωση τών Ελευθεριακών Κομμουνιστών Εργαζομένων (UFL) Γαλλίας και η Ελευθεριακή Σοσιαλιστική Οργάνωση (OSI) Ελβετίας συνδιοργανώνουμε στις 20/4/85 τήν διεθνή μέρα αλληλεγγύης στόν λαό τό Κανάκ.

Αποικιοκρατούμενος εδώ και 138 χρόνια ο λαός τό Κανάκ, αγωνίζεται ενάντια στή Γαλλική κατοχή της Νέας Καληδονίας και τήν ανεξαρτησία και αυτοκυριαρχία τό λαό του, για ένα ΚΑΝΑΚ ελεύθερο και σοσιαλιστικό. Η κατάσταση, ο αγώνας και οι ελπίδες τό λαό τό ΚΑΝΑΚ, δεν μπορούν να αφήνουν αδιάφορους τούς συνδικαλιστές και τούς ελευθεριακούς όλου τό κόσμου. Με τήν ευκαιρία της διεθνούς Ημέρας της 20/4, συμβάλλουμε στό να κάνουμε γνωστό τόν αγώνα τό λαό τό ΚΑΝΑΚ ενάντια στόν αποικιοκρατισμό τό Γαλλικό Κράτος. Καταγγέλλουμε τήν πρωτοφανή συγκέντρωση αστυνομικών και στρατιωτικών δυνάμεων στό έδαφος της Νέας Καληδονίας (ένας ένοπλος πός 9 κατοίκους) που αποτελούν μεγάλη απειλή, ακόμη δεν ξεχνάμε τήν ποδοπατη δολοφονία δύο ηγετών τό Βενικό Σοσιαλιστικό Μέτωπο για τήν απελευθέρωση τό ΚΑΝΑΚ, τό Ελντ Μάκορο και τό Μαρσέλ Νονάρο από τήν αστυνομία.

Απαιτούμε τήν λύση της "κατάστασης εκτάκτου ανάγκης" η οποία είναι κατάσταση πολιορκίας με στόχο τ'όν λαό τό Κανάκ.

Απαιτούμε τήν απελευθέρωση τών εκατοντάδων φυλακισμένων αγωνιστών τό FLNRS. Απαιτούμε τόν τερματισμό τών αστυνομικών βιαιοτήτων ενάντια στόν λαό τό Κανάκ και αποκαλιπουμε τήν συνεργασία ακροδεξιών δυνάμεων.

Περασπίζουμε τήν ανεξαρτητοποίηση της Νέας Καληδονίας και τήν αυτοδιάθεση τό λαό τό Κανάκ, όσο αφορά τήν ίσια του τήν χώρα, για μία κοινωνία ελεύθερη και ανεξάρτητη απ' όλους τούς ιμπεριαλιστές.

Καλούμε τούς εργαζόμενους και τις εργαζόμενες όλου τό κόσμου να συμπαρασταθούν συγκεκριμένα στόν αγώνα τό λαό τό Κανάκ.

Ενάντια στόν αποικιοκρατία.

Ενάντια σ' όλους τούς ιμπεριαλιστές.

Για τόν σεβασμό και τήν αυτοκυριαρχία τών καταπιεζόμενων λαών

"UFL"

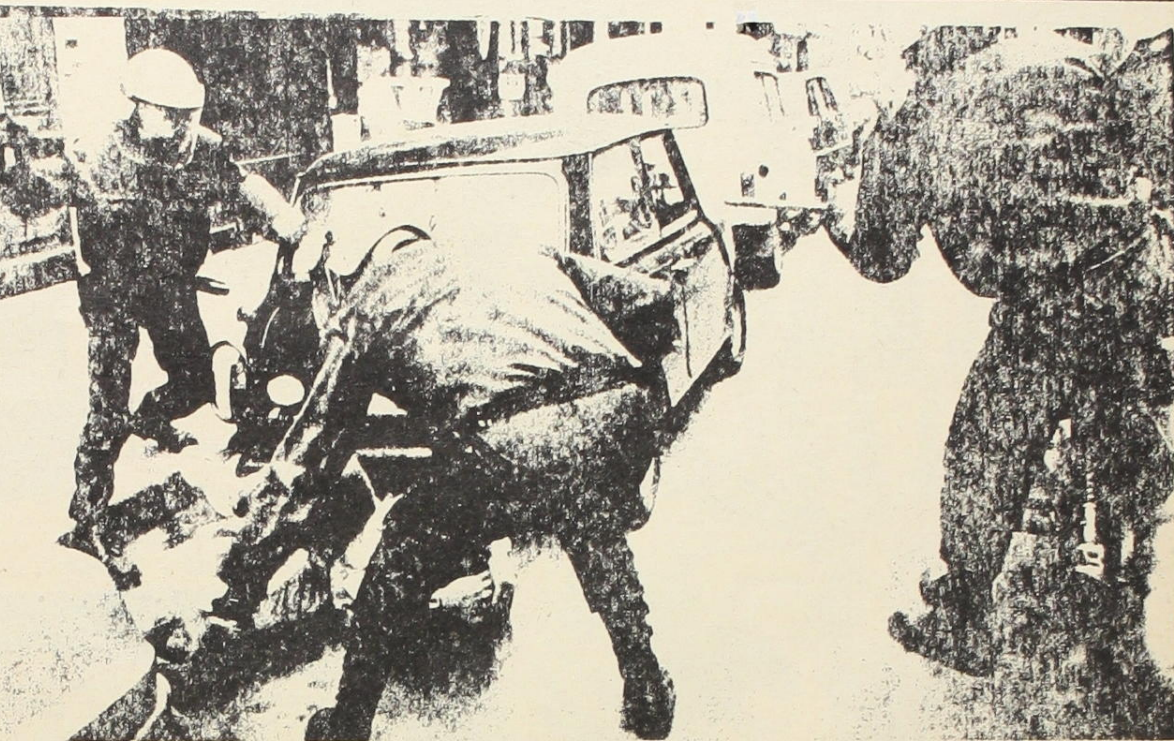
Ένωση τών Ελευθεριακών Κομμουνιστών Εργαζομένων

EDITIONS "L", B.P. 286, 75252 PARIS CEDEX 12, FRANCE

ΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΟΥΝ ΟΙ ΑΝΤΙΟΤΑΚΤΟΙ (Ι)/ΑΝΤΙΡΡΗΣΗ ΣΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΣ (2)

Τό Γαλλικό Κράτος, χιές συντηρητικό σήμερα "σοσιαλιστικό" και θεματοφύλακας "ελευθεριών" όπως αυτοαποκαλείται, συνεχίζει να αυξάνει τόν αριθμό τών κρατούμενων στις γαλλικές φυλακές. Όταν καταγγέλλουμε τήν καταπίεση που εξασκούν οι ολοκληρωτικές κυβερνήσεις απέναντι στόν διαφωνούντες, είτε πρόκειται για χιλιάδες φυλακισμένους, είτε για έγκλειστους τών διορισμένων γκαρντς, δεν λησμονούμε εδώ στη Γαλλία τούς ανυπότακτους της στρατιωτικής θητείας. Έτσι σήμερα: Ο Τιερό Μαρκοβόρ βρισκόταν στις φυλακές της Αμιέν από τις 6/2/85. Καταδικάστηκε σε βίην φυλάκιση για ολοκληρωτική ανυπακοή. Έκανε απεργία πείνας για 32 μέρες. Ο Σέρρ Μποσνέζιγ κρατείται στις φυλακές της Περινγκ από τις 13/2/85. 6 μήνες φυλακή και γι' αυτόν. Έκανε απεργία πείνας για πάνω από 40 μέρες. Ο Φαμπιέν Νουσιλά εκτίει ήδη τόν 15ο μήνα φυλάκισης. Κρατείται στό Γκραντινιάν από τις 6/2/85. Συνελλήφθη στις 3/2 από αστυνομικούς και πέρασε τί νύχτα στό κρατήριο. 3 μέρες αργότερα δικάζεται και καταδικάζεται σε 15μην φυλάκιση. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε δεν είναι καινοβρύγια... παλιότερα ονομαζόταν κατ' ευφημισμό "σύλληψη επ' αυτοφώρ"... Όλους αυτούς τούς "μικρο-κακοποιούς" τούς οδηγούσαν σε βίην έχοντας για υπεράσπιση δικηγόρους που διδριέζε τό στρατιωτικό γραφείο. Όμως μετά τό '85 όλα άλλαξαν και ο ανυπότακτος Φαμπιέν Νουσιλά υπέστη τις συνέπειες. Τά διαρκή Στρατοδικεία δεν υπάρχουν πιά, η δικαστική παρωδία όμως συνεχίζει και βασιλεύει. Εντυχώς δημιουργήθηκε μία επιτροπή συμπαράστασης η οποία προτείνει 1/ Ηθική συμπαράσταση στόν Φαμπιέν 2/ Δημιουργία τό άκάλυπτο για τήν έρεση (γιατί βέβαια έχει διορία υποβολής) 3/ Πληροφόρηση 4/ Διαρκή επίμβαση για τή διαβεβαίωση της συμπαράστασης. Ο Ντομινίκ Σέλ, ανυπότακτος κι' αυτός απ' τις 4/2/84, συνελλήφθη από τήν αστυνομία και τόν οδηγώσαν στό στρατόπεδο της Τούλ όπου και περιμένει να δικαστεί. Ο Φιλίπ Κόμπ είναι λιποτάκτης. Απαιτούμε τόν τερματισμό τών εναντίων τού ποινικών δώδεκα και τήν άμεση απελευθέρωση τού. Ο Μερνάρ Ζοντίν, εκπαιδευτικός, ανυπότακτος της πολιτικής υπηρεσίας από τό '81, συνεχίζει να κρατείται μετά τήν καταδικαστική απόφαση τού εφετείου σε βίην φυλάκιση. Πρέπει να συνεχίσουμε να τό συμπαράσταμε σε γραφοντάς του, στέλνοντας τηλεγραφήματα απαιτώντας τήν αποφυλάκιση τού. Μπορείτε επίσης να αγοράσετε τήν κάρτα συμπαράστασης τήν οποία άφ στέλνετε στόν υπουργό, κοστίζει 5 γαλλικά φράγκα η μία. Ο Πατρικ Λγκουγιάρ, ανυπότακτος τό στρατό ο Πατρικ καταδικάστηκε σε 15μην φυλάκιση. Κρατείται στήν στρατιωτική φυλακή τού Φρέσνς. Ο Ζοζέφ Ουαβάρ, 20 ετών, Ουγγαρέζος. Συνελλήφθη τόν Φλεβάρη τόν '84, καταδικάστηκε σε 33μην φυλάκιση σάν αντηρησίας συνελήφθη και κρατείται στή φυλακή τού Μπαρναντά. Τό δικαίωμα της αντήρησης δεν αναγνωρίζεται στήν Ουγγαρία. Από τό '77 και μετά, ένα τμήμα τό στρατό δέχεται ορισμένες περιπτώσεις αντηρησιών που πρέπει όμως να αποβελούν τήν πίστη τούς τών "Εγχαθάρ", αλλεξ καταδικάζονται σε 3 χρόνια φυλάκιση. Ο Ουαβάρ είναι μία τέτοια "ειδική" περίπτωση ανυπότακτου. Στεροβάνται τών πολιτικών δικαιωμάτων τούς, απαγορεύεται να τα ξιβελούν στο εξωτερικό, να εγγράφονται στά πανεπιστήμια. Έλεος θεωρούνται για ένα διάστημα 10 ετών παραβάτες τού κοινού ποινικού δικαίου. Ανυπότακτος και φυλακισμέ

ΓΑΛΛΟΙ: ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΕΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ, Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΛΕΠΕΝ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΝΑΚ

Βασικές και συμπράξεις: C/O ACLR 13 RUE PIERRE BLANC LYON 10
FABIEN DUPLAA, MAISON D'ARRET DE GRADIGNAN, 17 RUE DE CHOUINEY 33170, GRADIGNAN
B/S/C CASDAL, 10 BD STALINGRAD, 24000 PERIGUEUX, TEL: 16(53) 53.84.95
Y/DOMINIQUE SEEL, UNION PACIFISTE DU DOUBS, BP 301, 25304 PONTARLIER CEDEX
TEL: Τεσάρλυ 16(81) 46.59.69 και Βερνίκυ 16(81) 46.43.94

6/BERNARD JAUDON, GAM C/O LES MOULINS DES ANGLIERS, 71450 BLANZY
E/PATRICK AGUIAR, N°738387, 3E DIVISION, CELLULE 432, 1 AV. DIVISION-LECLERC
94261 FRESNES

es manifestants qui le disent m
règles du maintien de l'ordre ne sont p
sur le plan légal que sur celui de l'organisation.
e des sommations obligatoires avant chaque
as observée. L'utilisation de policiers en civil
est en principe réservée à la seule collecte de
et non pas à la répression. Or, lors des derniers

violence. Entre le moment où la situat
transmission des ordres venant de la Pl
une heure. Entre temps, la situation ne
les réactions deviennent incontrôlables

ως είναι και ο Κριστιάν Φριγκλ. Οι συλλήψεις τους, μπορούν επομένως να θεωρηθούν
σάν περιορισμούς της ελευθερίας της σκέψης. Και η Γαλλία έχει κι' αυτή λοιπόν τούς
κρατούμενους-διαφωνούντες της Η άρνηση τους να εκτίσουν τήν στρατιωτική θητεία
τους δεν σημαίνει απλώς και μόνο τήν άρνησή τους να χαραμίσουν ένα χρόνο από τήν
ζωή τους, αλλά ακόμη: Νά αντισταθούν στήν στρατιωτικοποίηση τό ατόμου, στήν άρνηση
της προσωπικότητάς του στό όνομα τών "υψηλών συμφερόντων τό Κράτος" Β) Νά αρνη
θούν να σκορπίσουν τόν θάνατο για τήν "πατρίδα", στό βαθμό που νιώθουν αλληλεγγύη
οι μέ δλους τούς εκμεταλλευόμενους τό Κράτος γ) Νά απορρίψουν συνολικά οποιαδήποτε
στε μιλιταριστική πολιτική ποχέι σάν συνέπειες: α) τήν κοβρσα τών εξοπλισμών, τις
πολύάριθμες επεμβάσεις (Αφρική...) Β) τήν μοιραολική αποδοχή ενός μελλοντικού πο
λέμου γ) τήν στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας 2) Κάτι λοιπόν κουνιέται" στόν ανυπότακ
τους. Οι φυλακισμένοι νομίζουν, δυστυχώς, ότι η υπόθεση προχωράει με γρήγορους ρυθ
μούς. Οι υπόλοιποι είναι πιά απαισιόδοχοι. Σ' όλους τούς παραπάνω δεν υπολογίζεται
ένος πολύ σημαντικός αριθμός που χαιρείται για τήν κατάσταση τους. Τό πιά ενοχλητι
κό όμως απ' όλα είναι ότι συχνά η ανυπακοή θεωρείται σανάμνο με τόν ατομικισμό,
πράγμα που κάνει τήν συμπαράσταση σε περίπτωση σύλληψης, πολύ δύσκολη. Η πλειοψηφ
ία τών ανυπότακτων συλλαμβάνονται είτε σε ελέγχους ταυτοτήτων ή μετά από έρευνες
της αστυνομίας στά σπίτια τούς (ή στις οικογενείες τούς). Άν δεν εχόνται ά σύλλη
ψη τών ανυπότακτων ορισμένες προφυλάξεις πάντως περιορίζουν σημαντικά τούς κινδύνους
Αντίθετα, άν πρόκειται για ήθελημένη σύλληψη, ένας συγκεκριμένος αριθμός μετρών,
τά οποία θά παίρνονται σε συμφωνία με τά μέλη της επιτροπής συμπαράστασης, αποβέ
πουν στή μείωση της ποινής. Όσο αφορά τις δίκες από τόδε που μεταφερθηκαν στή
δικαιοδοσία τών πολιτικών δικαστηρίων, τίποτα δεν έχει αλλάξει. Βαρείς ποινές επι
βάλλονται σε απονομήνους ανυπότακτους (πχ 15 μήνες). Ένα άλλο πρόβλημα που αντι
μετωπίζουμε τώρα είναι η δημιουργία επιτροπών συμπαράστασης "κατόπιν εορτής" πιά
για που έχει σάν συνέπεια: Είτε τό θάρρος τών επιλογών τό ανυπότακτου λόγω μ
συνεννόησης, είτε στήν δυσλειτουργία της σχέσης ανυπότακτου (ιδίως άν ο πρώτος βρ
σκαται στή φυλακή) και επιτροπής συμπαράστασης. Πραγματικά, πολλές απ' τις επιτροπές
αυτές πέφτουν είτε στόν αντιβισμό (ξεχνώντας τούς περισσότερους στή τους), είτε
στήν πιά άκρην συγχώνευση. Και οι δύο τάσεις έχουν σάν αποτέλεσμα τήν γρήγορη
συνρνωσή τους. Έτσι έχοντας βρεθεί συχνά σε δύσκολη θέση, θά πρέπει λοιπόν πλέ
ον να θέσουμε καθαρά τό πρόβλημα άν γίνεται άν μία χρησιμοποιούν άτομα που δεν
πρόκειται να τά ξαναδώμε μετά τό τέλος της δίκης. Από αόρατος ή θήματα είναι γεμά
τες οι φυλακές. Μπορούμε να εντάξουμε κάθε περίπτωση στόν συνολικότερο αγώνα για
τήν απελευθέρωση όλων τών ανυπότακτων, όλων τών φυλακισμένων. Πραγματικά όμως οι δύ
ναιες μας, όντας περιορισμένες, δεν μας επιτρέπουν να υποστηρίξουμε παρά τούς αν
υπότακτους εκτείνους οι οποίοι έχοντας κάνει τήν προσωπική τούς επιλογή, της ανυπο
ταχής, τήν χρησιμοποιούν σάν εν δυνάμει μέσον για τήν προώθηση τών αντιιμπεριαλισ
τικών θέσεων. Είναι άλλωστε και τιμωρότα αλλά και η αποτελεσματικότητα τό συλλο
γικό αγώνα μεγαλύτερη. Τό Σάββατο 2/3/85, οργανώθηκε συγχέντρωση μπροστά στή φυ
λακή τού Φρέσνς, από τήν επιτροπή συμπαράστασης στόν Τιερό Μάκορο στόν άλλους αν
υπότακτους πόναι εκεί. Ναζεβήτταν 100 περίπου άτομα. Ένα μέρος της επιτροπής
έγινε δεκτό από τόν διευθυντή της φυλακής έπειτα από αναμονή αρκετών ωρών και κα
τόρθωσε να μείνει νάα σχετικά με τήν υγεία τών απεργών πείνας. Κάτι τέτοιο δεν εί

να αρκετό για να επιτευχθεί η απελευθέρωση τών ανυπότακτων, και ακόμη είναι πιά
συνολικό τό γεγονός ότι μόνο τόσο λίγοι άνθρωποι ενδιαφέρονται για αυτό τό πρόβλη
μα. Έξαιτίας καλύτερα άν ξεκινάμε με άνομοποιότητα ανυπότακτοι σε ένομο επίκευδο,
έτσι ώστε οι ανυπότακτοι να τήν νιώθουν απογοητευμένοι, αλλά και να αντιλαμβάνον
ται τήν ανυπακοή τούς μέσα από τό αντιιμπεριαλιστικό της πλαίσιο. Γιατί άν μόν ο
γνώσουμε μία διαβόληση υποστήριξη της ανυπαταχής (ολοκληρωτικής ή μερικής) έτσι
ώστε να προχωρήσει ο αγώνας ενάντια στόν στρατό;
Μ.Ο.
-Οι ανυπότακτοι αναλαμβάνουν τήν ευθύνη της επιλογής τούς (η τιμωρία τούς γι' αυτό
μπορεί να φτάσει και σε 2 χρόνια φυλάκιση). Νά τούς συμπαράσταθούμε άμεσα. Μην
τούς εγκαταλείψουμε απέναντι στή κρατική καταστολή. Άς απαιτήσουμε τήν απελευθέρω
σή τούς. Ο αγώνας μας γι' αυτούς είναι επίσης αγώνας για τήν δική μας απελευθέρω
ση και αντίσταση στή λογική τό κράτους.

Μετάφραση: Μαρία Γρασσοβονόγλου

στον ουρανό
Πέγκυ Αργυρο
(Τό φιλι)

Αφουγκράσου
Αφουγκράσου
Αφουγκράσου
Αφουγκράσου

Αφουγκράσου
Αφουγκράσου

βροχή βρέχουν
βρέχουν βροχ
βρέχουν βροχ
τά σύννεφα
η ζωή
η ζωή
η ζωή

βρέχει
βρέχει
βρέχει

(Σαράν
αυτομ

Ήταν ένα συνηθισμένο πρωινό μιάς σκυθρωπής φθινοπωριάτικης ημέρας. Τό ξυπνήτηρι ανήγγειλε στον κύριο Χ ότι ήταν ώρα να σηκωθεί απ' το κρεβάτι του. Πήγε στο μπάνιο κι αφού έριξε δυό τρεις σταγόνες στο πρόσωπό του και μιά αδιάφορη ματιά στο λερωμένο καθρέφτη πέρασε στη μικρή κουζίνα για να πιει τόν πρωινό καφέ του.

Ένωθε ένα ελαφρύ πονοκέφαλο και είχε παρατηρήσει ότι τελειού ταλα τόν έπιαναν συχνά τέτοιοι πόνοι, χωρίς όμως να τόν ανησυχεί το γεγονός. Άλλωστε μόλις ρουφούσε τό καφεδάκι του ο πόνος υποχωρούσε. Σπουδαία εφεύρεση ο καφές, μονολόγησε, τί θάνατα χωρίς αυτόν. Εντός απ' αυτόν, θά έπινε όπως συνήθως άλλους τρεις στο γραφείο του.

Τό γραφείο του ήταν ένα από τά αμέτρητα γραφεία ενός από τά εξίσου αμέτρητα υπουργεία. Η σκέψη του πλανήθηκε πάνω απ' τή δουλειά του, συνοδευόμενη από ένα μορφασμό αηδίας. Καί σήμερα, όπως κάθε μέρα, θά περπατούσε ανάμεσα στους ίδιους αγνώστους, θά διέσχιζε τους ίδιους ατέλειωτους σκοτεινούς διαδρόμους, θά χαιρετούσε τους ίδιους συναδέλφους και θά καθόταν στην ίδια καρέκλα για να διορθώσει τά ίδια άχρηστα χαρτιά που τόν περιμεναν αδιάφορα. Σκέφτηκε τί θά συνέβαινε άν ξαφνικά εξαφανιζόταν όλη η πτέρυγα στην οποία δούλευε.

Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δέ θά συνέβαινε τίποτα, γιατί κανείς δέ θά παρατηρούσε τήν εξαφάνισή. Ήταν σίγουρος πως κα πως έτσι θά ένιωθαν και οι συναδέλφοί του. Απλώς φοβούνταν να παραδεχτούν τήν άχρηστία τους. Κατά τίς δέκα και μισή θά μπαινε στο γραφείο ο διευθυντής. Ο αρχιάχρηστος όπως τόν αποκαλούσε, από μέσα του φυσικά. Πού να εμπιστευτείς τους συναδέλφους. Πόσο πολύ σιχαινόταν τόν διευθυντή, μά πόσο...

Αυτό βέβαια δέν θά τόν εμπόδιζε να σηκωθεί από τό καθισμά του και να τόν χαιρετήσει με δουλοπρέπεια. Α, τό καθάαρμα! Τέλος πάντων, κατά τίς τρεις θά σχολούσε από τή δουλειά για να περάσει τό

βράδυ του μπροστά στη τηλεόραση. Όλες αυτές οι εικόνες πέρασαν μπροστά απ' τά μάτια του σαν τό σενάριο μιάς ταινίας όπου ήτ αν πρωταγωνιστής και κομπάρσος συγχρόνως. Κυριεύτηκε από πανικό.

Ένωθε σαν τόν μελλοθάνατο που ακούει τά βήματα του δημίου να πλησιάζουν στο κελλί του αλλά να μην φτάνουν ποτέ. Θεέ μου, αναφώνησε γεμάτος ιδρώτα, δέν μπορεί να συνεχιστεί άλλο αυτό τό μαρτύριο, δέν μπορεί...

Η καθημερινότητα τόν είχε γονατίσει. Όλο του τό είναι διψούσε για κάτι διαφορετικό, διαφορετικό... Είχε σκεφτεί τήν αυτοκτονία, ποιός άλλωστε δέν έχει, αλλά παραήταν δειλός. Άλλωστε υπήρχε πάντα η ελπίδα για τό διαφορετικό.

Οι φωνές τής γειτονίας απ' τό φεγγίτη, διέκοφαν τό συλλογισμό του. Η ώρα είχε περάσει. Έπρεπε να βιαστεί. Ντύθηκε γρήγορα και κατέβη με από τίς σκάλες στην είσοδο. Πήρε βαθιά ανάσα και βγήκε στο δρόμο. Συνήθως περπατούσε σκυφτός μετρώοντας τά πλακάκια του δρόμου. Αυτή τή φορά σήκωσε τό κεφάλι του ψηλά, ακολούθησε τίς γραμμές των σύννεφων. Μιά παράξενη ζέση τόν πλημμύρισε. Τοίρθε να δακρύσει. Δέν πρόλαβε. Μιά γυναικεία κραυγή τόν έκανε να κοιτάξει προς τά πάνω. Ένα τεράστιο κομμάτι μάρμαρο είχε ξεφύγει απ' τή βάση του και έρχόταν καταπάνω του. Δέν προλάβαινε.

Η πλάκα σκέπασε τό θύμα της. Ορισμένοι περαστικοί που συνήλθαν σήκωσαν τήν πέτρα. Νά ήταν άραγε, αυτό που μπορούσε να διακρίνει κανείς στο ματωμένο πρόσωπο του άγνωστου, ένα αδιόρατο χαμόγελο;

Κατά τίς δέκα έπιασε να βρέχει.

Κώστας Καϊμακίλογλου

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΜΟΥ ΠΟΥ ΕΣΚΙΣΕΣ

Αχνά φέγγει κρυστάλλινο πρόσωπο ξανθό που γελάει πίσω απ' τή γυμνή πλάτη μου βήματα απλωμένα στον ουρανό με ήλιο από φυλακή παγιδείας μεταλλικής μουσικής στα μάτια σου. Τά χέρια μιάς Παρασκευής κουρασμένης, πελαγωμένης με στάχια γύρω από τή νυχτερινή πορεία.

Φωτιά στη παραλία τό ραντεβού μας τό πρώτο ημιυπόγειο με αγάπη τό σπίτι μας που άφησες και τό φεγγάρι να αναδύεται με πόδια μικρού νάνου από μιά θάλασσα τών λυγμών μου.

Σέ βρήκα πάλι απόγευμα με μιά ψυχή να ερωτεύεται να χτυπάει τόν εαυτό της να γυρνάει φάχνοντας τά πάρκα για τό μενταγιόν φύλακα αγγελό της δέν ήρθες να μέ βρεις κι' άς σε περίμενα.

Αχνά φέγγει στην αρχή Πέρασε ένα λεπτό απ' τά προηγούμενα τέσσερα χρόνια. Μετά πιο δυνατά μετά πιο γλυκά, πιο μπροστά μακριά εσύ ένα φώς φώτα από παντού όλη η Γη νάχει γενέθλια δέν σε φτάνω, δέν θέλεις να σε φτάσω.

Σώμα που γεννιέται ξανά ξανά σμίγοντας με τό δικό σου αρνήθηκες να θυμάσαι και χάθηκες (Βόλτα σε ανοιξιάτικο φεγγάρι) Παναγιώτης Π.

ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΟ
ΟΔΟΦΡΑΧΜΑ
ΤΗΣ ΑΙΥΧΗΣ...

(Όταν η θεωρία συγκρούεται με την πράξη και αντίστροφα)

Ενώ είχαμε συνηθίσει να βλέπουμε και θεωρούσαμε πλέον αναπόσπαστο οπτικό στοιχείο το περίφημο εισαγωγικό («...») να πλαισιώνουν τη λέξη ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ όταν επρόκειτο ο αστικός-κομματικός Τυπος να ασχοληθεί μαζί μας, τώρα τα βλέπουμε να εξαφανίζονται ίσως γιατί οι κόνδυλοφοροι-υπηρετές της εξουσίας αρχίζουν να συνειδητοποιούν τον "κίνδυνο" της ανάπτυξης ενός δυναμικού αναρχικού κινήματος στην Ελλάδα.

Να όμως που τα εισαγωγικά τα ξαναείδαμε. Μόνο που αυτή τη φορά δεν τα φιλοξένησαν οι αστικές πορνόφυλλοδες αλλά εθεάθησαν σε έντυπο αντιεξουσιαστικού περιεχομένου. Ενώ λοιπόν η αρμοδιότητα και ο ειρωνικός χλευασμός της αυθεντικότητας της αναρχικής ταυτότητας ήταν σήμα κατεπείγουσας διεστραμμένων κρατικών-κομματικών εφημερίδων, τώρα αυτή η αποδοκιμασία έρχεται εκ των εσω να χτυπήσει μια πλευρά του ίδιου της του εαυτού. Συγκεκριμένα η χρήση των εισαγωγικών έγινε με σκοπό να αρμοδιότητα τη γνησιότητα της ενεργείας ορισμένων συντρόφων να απαντήσουν δυναμικά στη γνώστη σε όλους μας πια ωμή βία των μπαντών.

Παίρνουμε λοιπόν σαν αφορμή αυτό το γεγονός θέλοντας να εκφράσουμε την αντίθεσή μας στη νοοτροπία αυτή που θέλει το σημερινό αναρχικό αποκλειστικά και μόνο με την προκήρυξη στο χέρι, μεθόδο που θεωρούμε επικίνδυνη ακίνδυνη σαν αντιπαράθεση στην οργανωμένη βία του κρατικού μηχανισμού. Μ' αυτό δεν αρμοδιότητα την αναγκαιότητα της θεωρητικής υποδομής ούτε και πιστεύουμε ότι ο "συγχρόνος" αναρχικός θα πρέπει να κυκλοφορεί με το πακέτο τα τσιγάρα στη μία τσέπη και το μπουκαλί με τη βενζίνη στην άλλη. Απλά δεν επαναπαυόμαστε σ' αυτό που λέει ο ORWELL ότι το να λες την αλήθεια είναι μια επαναστατική πράξη. Γιατί όσο αυτή η αλήθεια δεν παίρνει σάρκα και οστά είναι ανίκανη από μόνη της να απειλήσει το γενικευμένο ψέμμα της βίαια εμψυχωμένης κρατικής ιδεολογίας.

-ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

-ΖΗΤΩ ΟΙ ΝΥΧΤΕΣ ΤΩΝ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΩΝ

Όταν καταβιβάζουμε σε μια πορεία και φωνάζουμε τα συνθήματα αυτά έχουμε σι' αλήθεια εσωτερικεύσει την πιθανή πραγματώση-εξωτερικεύση τους, όταν το σπαιτρεί η στιγμή, η απλά ταλαιοπώρου με τις φωνητικές μας χορδές και καθυσυχάζουμε έτσι την "επαναστατική" μας συνείδηση καταναλώνοντας τους εαυτούς μας σε νεκροφίλες, ανούσιες πορείες; Είμαστε πραγματικά εξοικειωμένοι με την ιδέα ότι μπορεί ξαφνικά να βρεθούμε πρόσωπο με πρόσωπο με τον μπαντό; Και τότε ποια θα είναι η αντίδρασή μας;

- Θα τον δούμε απλά σαν άνθρωπο που εκτελεί το οκτώωρο του για να βρεθεί την οικογένειά του;
- Θα πανικοβληθούμε και θα το βάλουμε στα πόδια αφήνοντας βιαστικά ότι μπορεί να δυσκολεύει τη γρήγορη φυγή μας;

(πάνω, σήματα, κουβάδες, αξίτσες κ.λ.π.)

- Θα μεινουμε εκεί αποφασισμένοι να αντιταξουμε τη δική μας βία στη βία της εξουσίας;

Γιατί δε θα πρέπει να θεωρήσουμε το υπατό σαν όπλο άνθρωπο-υπατό-κίλο.

Πώς μπορεί να θεωρηθεί άνθρωπος κάποιος που δεν έχει καμία βουλήση, προσωπικότητα, καμία που μπορεί με μια εκ των ανω "μαγική διαταγή" να τεθεί σε ρομποτική σε πλήρη λειτουργία χωρίς να μπλοκάρει ο μηχανισμός του εγκέφαλου του ακόμα και στην ακραία εντολή "ΣΚΟΤΩΣΤΕ ΤΟΥΣ". Και πως μπορεί αυτό το ίδιο χέρι που κόπανάει με λυσσα το κλομπ στο κεφάλι κάποιου νεαρού, να χαιδεύει στοργικά μετά από λίγες στιγμές το κεφάλι του παιδιού του λέγοντας του τρυφερά παραμυθία για να αποκοιμηθεί...

Γιατί συνήθως το βάζουμε στα πόδια.

Ο φόβος από μόνος του είναι ένα συναισθημα ικανό να καταστείλει όχι μόνο μια συβορητή ενεργεία αλλά ακόμα και τη σκέψη για τη πραγματώση αυτής. Συγκεκριμένα, όχι μόνο μας φοβίζει η ιδέα να εκσφενδονίσουμε μια πέτρα όταν βλέπουμε τη δειροπρία των κρανοφόρων ΜΑΤ να μας επιτίθεται αλλά ο πανικός δε μας αφήνει να δούμε άλλο δρόμο από

τη φυγή που στην ουσία είναι ήττα σε μια μάχη που δε δοθηκε καν. Η εμμονή ιδέα πιθανού ξυλοδαρμού-συλληψης-φυλακίσης (πέρα από την αντικειμενική ταλαιοπώρια, σωματική-ψυχική, που δημιουργούν αυτά καθ'αυτά τα γεγονότα) είναι ικανή να οδηγήσει ένα άτομο σε προσωπικούς συνειρμικούς συσχετισμούς του τύπου:

συλληψη - προβλήματα με την οικογένεια

φυλακίση - απομόνωση από το κοινωνικό περιβάλλον, μούτζουρωμα του φακέλλου-χάνεται η "ασφάλεια" της ανωνυμίας καθώς στη λίστα των αναρχικών στο αρχείο της αστυνομίας προστίθεται ακόμα ένα όνομα.

Εκτός από την πιθανότητα να το βάλουμε στα πόδια από καθαρό φόβο υπάρχει και η πιθανότητα να κάνουμε το ίδιο καθαρά για λόγους "τακτικής". Μίας τακτικής που υπαγορεύει ρητά τη μη συμμετοχή σε οποιαδήποτε φυσής "εκτροπα και βανδαλισμούς" με σκοπό να εξαφανιστεί τα επιθετικά οπός: "περιθωριακοί", "προβοκατορες", "καταστροφείς βιτρινών", "βουβιστές" (μολοτφ), που συνοδεύουν τους αναρχικούς από τα κρατικά μέσα ενημέρωσης, δημιουργώντας έτσι ένα νέο τύπο αναρχικού που δε έχει μεγαλύτερη ικανότητα πρόσβασης στον κόσμο για την προπαγάνδισή των αναρχικών ιδεών (ευπαρουσίαστη εξωτερική εμφάνιση, μεθόδους δράσης σε πρότυπα κομματικών νεολαίων καθώς και καλό χειρισμό της επαναστατικής φρασολογίας). Αυτό δε σημαίνει ότι ενστερνίζομαστε τα επιθετικά αυτά, αλλά ούτε θεωρούμε απαραίτητο, για να καταρίψουμε τη ταυτίση του αναρχικού με τους παραπάνω χαρακτηρισμούς, να αφομοιώσουμε τα STATUS που διοχετεύει το κράτος στον άρρα τη μεθοδολογία της δράσης.

Γιατί θα πρέπει να μεινουμε.

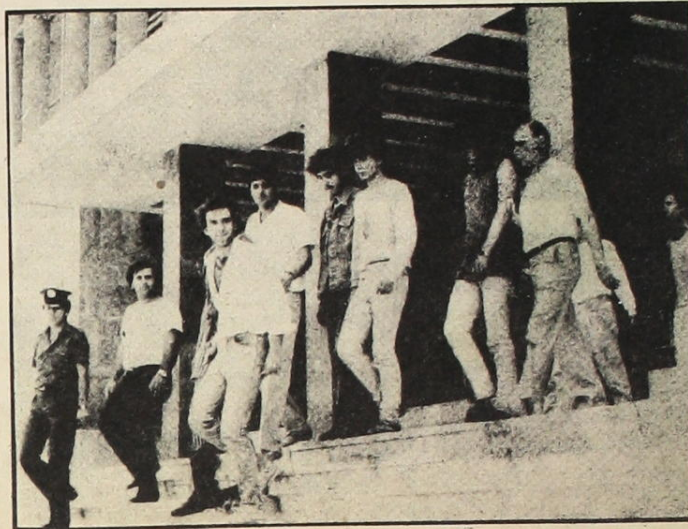
Ο ρόλος των αναρχικών ήταν πάντοτε και είναι η οζύνη των κοινωνικών-ταξικών αντιθέσεων της οποίας το κορυφωμα θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για μια γενικευμένη ρήξη με την εξουσία προσεγγίζοντας έτσι αμσότερα την πραγματώση της αναρχικής κοσμοθεωρίας.

"Το καθήκον της συνείδητης μειονότητας είναι να επωφεληθεί από κάθε κατάσταση, να αλλάξει το περιβάλλον μ' ένα τέτοιο τρόπο που να κάνει δυνατή την εκπαίδευση ολοκληρω του λαού.

Κι αφού το σημερινό περιβάλλον, που υποχρεώνει τους περισσότερους ανθρώπους να ζουν μέσα στη μιζερία, διατηρείται με τη βία, υποστηρίζουμε και προετοιμαζόμαστε για τη βία. Να γιατί είμαστε επαναστάτες κι όχι επειδή είμαστε απελπισμένοι, που δίνανε για εκδίκηση κι είναι γερατοί μίσος." (Ε.Μαλατεστά)

"ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΑΡΕΤΗΣ" ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΤΡΕΘΑΙΝΕΙ...

Αξιδόλογη αντιεξουσιαστική κίνηση παρατηρείται ξανά τους τελευταίους μήνες στη Θεσσαλονίκη. Έτσι, πέρα από μερικές δυναμικές ενέργειες που έγιναν (πχ. σαμποτάζ σε κλειδαριές τραπεζών και καταστημάτων, επιθέσεις σε τράπεζες κ.λ.), οι σύντροφοι στη Θεσσαλονίκη έχουν δημιουργήσει διάφορες ομάδες, πουλάνε έντυπα σι' πανεπιστήμιο, διοργανώνουν εκδηλώσεις & συναυλίες, συμπαρίστανται συνεχώς στους συντρόφους της Αθήνας και κάνουν μιά δική τους δουλειά αντιπληροφόρησης. Παράδειγμα οι πολύ καλές αξίτσες και προκηρύξεις της ομάδας "Ανατροπή", τ'ό "Αναρχικό δελτίο 1/2" και η πρόσφατη μπουρσοβία που κυκλοφόρησε της "Αναρχικής Ομάδας Νέων". Δύο σύντροφοι από εκεί λοιπόν μας γράφουν...

Αυτές οι σκέψεις του Μαλατεστά αν και διατυπωθηκαν στις αρχές του σίωνα σήμερα έχουν πολύ περισσότερους λόγους να επιβεβαιωνούνται. Γιατί αν τότε οι εξουσιαζόμενες μαζές είχαν απέναντί τους τον απλοαστυφυλακά-υπηρετή της κυρίαρχης αστικής τάξης μ' ένα τσιφτεκί της πεντάρας στον ωμο(μεσο που μπορούσαν χωρίς πολύ μεγάλη δυσκολία να εξοικονομήσουν όσοι επαναστάτες το επεδίωκαν), σήμερα βρισκόμαστε εκτεθειμένοι απέναντι στην οργανωμένη μεθοδευση της κρατικής καταστολής, αυτό που το κράτος θέλει να παρουσιάζει σαν "εκαυχρονισμό των Υπηρεσιών Ασφαλείας", που στην ουσία διαφυλλασσούν τις σάπιες δομές των ανθρωποκτόνων βεσμών του.

Θα πρέπει να μεινουμε και να πολερήσουμε με κάθε μέσο τους ενσάρκωτες της κρατικής καταστολής, όπου κι αν εμφανίζονται αυτοί. Για να έχουμε σαν αναρχικοί μια στοιχειώδη συνεπεία επαναστατικής πάλης κρίνοντας αναγκαία την αλληλουποστηρίξη και αμοιβαία συνυπαρξη ΘΕΩΡΙΑΣ-ΠΡΑΞΗΣ. Ο Αναρχισμός δεν είναι ιδεολογία. Η θεωρία γεννιέται μέσα από την πράξη, γεννιέται από τη διαθεση του ανθρώπου για ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. Ο Αναρχισμός δεν είναι εκείνο το δημιουργημα κάποιου "χαρισματικού" φιλοσόφου που μπορεί να διανεμηθεί "ΔΩΡΕΑΝ" στις μαζές με αντικειμενικό σκοπό την ιδεολογική καταναλώση. Ο Αναρχισμός είναι το μη-παγιωμένο αποτέλεσμα κοσμοθεωρίας της φυσικής-λογικής-αυθορητής σκέψης του ατόμου και της καθημερινής πάλης για στηρίξη των συμπερασμάτων που παύουν να είναι ιδεατά σχήματα καθώς επιβεβαιώνονται μέσα από τη πρακτική. Κάθε εξουσιαστικός μηχανισμός που μπορεί να αναστείλλει-καταστείλλει-η νεκρώσει αυτή την αντικρατική πάλη, είναι δολοφονικός και πρέπει να καταστραφεί όσο πιο γρήγορα γίνεται. ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΘΥΣΗ ΤΗΣ ΙΣΟΠΕΔΕΤΙΚΗΣ. Πριν μας ισοπεδώσει,ας την καταστρέψουμε...

"Κι η αφύπνιση του επαναστατικού πνεύματος έγινε πάντοτε με τέτοιο τρόπο, ώστε, αρχικά, μερικά απομονωμένα άτομα, που είχαν κλονιστεί βαθύτατα απ' την επικρατούσα κατάσταση των πραγμάτων διαμαρτυρήθηκαν εναντίον αυτής, το ένα μετά το άλλο. Πολλοί χαθκαν "αυφάλα" όπως θα λέγε εκείνος που σκεπ κριτική πίσω απ' το γραφείο. Αλλά η αδιόρα της κοινωνίας συγκλονίστηκε απ' αυτούς τους προγόνους. Οι πιο αδρανείς κι οι πιο στενοκεφαλοί άνθρωποι υποχρεώθηκαν να σκεπουν: "Γιατί να θυσιάζουν με τέτοιο τρόπο τη ζωή τους, άνθρωποι τόσο νέοι, τόσο ειλικρινείς και γερατοί δυναμής; " Ήταν πια αδύνατο να παραμείνουν αδιάφοροι. Χρειάζοταν να παρουν μια θέση υπέρ ή κατά. Η σκέψη άρχισε να αφύπνίζεται. Κατόπιν σίγα-σίγα, μικρές ομάδες άρχισαν να διαποτίζονται με το ίδιο πνεύμα της εξεγέρσης. Επίσης επαναστατησαν-ελπίζοντας μερικές φορές στην τελική επιτυχία-κάνοντας απεργίες ή μικροεξεγέρσεις εναντίον σε κάποιο κυβερνητικό εκπρόσωπο που αντιπαθούσαν ή για να

δρουν τροφή για τα πεινασμένα τους παιδιά, αλλά κι επίσης συχνά δι-
χως καρία ελπίδα επιτυχίας, σπλως επειδή οι συνθήκες είχαν καταντή-
σει ανυποφορές. Οχι μόνον, ούτε δυο, ούτε δεκάδες, αλλά εκατοντάδες πορ-
μοίς εξεγερσεις είχαν προηγηθεί κ α ι π ρ ε π ε ι να προηγου-
νται πριν από κάθε επανάσταση. Καμία επανάσταση δεν έγινε δίχως αυτές.
(Π. Κροποτκίν)

Αν λοιπόν δεν προηγήθουν π.χ. "πεντε οδοφράγματα στη Σολωνά"
(και σε οποιαδήποτε Σολωνά) "...μία επανερνη βίτρινά" και μία "μικ-
ρή φλογίτσα μιας μολοτωφ" (όπως χαρακτηριστικά κάποιος συντροφός
αποκαλεί), πώς μπορούμε να έχουμε την αφηρημένη απαίτηση, τα οδοφρά-
γματα αυτά να γίνουν εκατο, οι σπασμένες βίτρινες, χιλίες, και η μικρή
φλογίτσα να θριαυφεί και να γίνει η μ ε γ α λ η ΠΥΡΚΑΓΙΑ που
θα αποτεφρώσει κάθε παρανοημένη, απελπισμένη προσπάθεια των αφεντι-
κών να περισώσουν, εστω και την υστατή στιγμή, καθετί που θα μπορούσε
να εμπεριέχει μέσα του λίγη εξουσία, την ώρα της γενικευμένης βίαιης
ανάτροπης, την ώρα της πραγματικότητας της καταστροφής του κράτους
και του κεφαλαίου;

"Το να περιμένουμε, επομένως, να δει μία κοινωνική επανάσταση σαν
γιορταστικό δωρο, δίχως να προηγηθεί μία ολοκληρωτή σειρά διαμαρτυριών
από μέρους της ατομικής συνείδησης και δίχως εκατοντάδες προκαταρκ-
τικές εξεγερσεις, απ τις οποίες καθορίζεται η ίδια ακριβώς η φύση της
επανάστασης, είναι, το λιγότερο που μπορούμε να πούμε, παραλόγιο. Αλλά
το να διαβεβαιώνουμε τους εργαζομένους ότι θ απολαύσουν όλα τα πλεο-
νέκτητά μιας σοσιαλιστικής επανάστασης, αν περιοριστούν στην εκλο-
γική αγκιτασία και ν αντιμαχόμεστε με όρμη κάθε πράξη ατομικής

εξέγερσης κι όλες τις μικρότερες, προπαρασκευαστικές μαζικές εξεγερ-
σεις, σημαίνει ότι γίνομαστε ένα τόσο μεγάλο εμπόδιο για την αναπτύ-
ξη του επαναστατικού πνεύματος και κάθε προόδου, όσο ήταν κι είναι
η Χριστιανική Εκκλησία. "

(Π. Κροποτκίν)

Η Χριστιανική εκκλησία δεν είναι βεβαία στον καιρό μας ένας από
τους ισχυροτέρους παραγοντες καταστολής-ευνουχισμού του ανθρωπίνου
πνεύματος κι αυτό γιατί όσο αυξάνεται η εμπρακτη αμφισβήτηση των
καταπιεζομένων ανθρώπων που θέτει σε κίνδυνο την κυριαρχία του κρα-
τους και του κεφαλαίου, τόσο και η εξουσία εντείνεται το ρυθμό της κα-
τασκευής "εκλεπτυσμένων" μεθόδων που ισχυροποιούν την συντήρηση αυ-
τών των θεσμών (κράτος-κεφάλαιο).

Στον παραπάνω συλλογισμό βρίσκει μία εφαρμογή ο φυσικός νο-
μος της ΔΡΑΣΗΣ-ΑΝΤΙΔΡΑΣΗΣ, σύμφωνα με τον οποίο, όχι μόνο η αμφισβή-
τηση (ΔΡΑΣΗ) είναι ικανή να προκαλέσει την αύξηση της καταστολής (ΑΝ-
ΤΙΔΡΑΣΗ), αλλά και αντίστροφο, η αύξηση της καταστολής (ΔΡΑΣΗ) είναι
ικανή να δυναμώσει την αμφισβήτηση (ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ).

Σήμερα λοιπόν η απειλή της ανάπτυξης ενός κοινωνικού-ανάτρε-
πτικού κινήματος εν οφεί της παγκόσμιας κρίσης του κεφαλαίου, ανα-
καλεί τ αφεντικά να καταφύγουν στη "βοήθεια" της συγχρόνης τεχνολο-
γίας με τ α τ ρ ε π ο ν τ α ς τ η ν α σ τ υ ν ο μ ε υ σ η σε
Ε π ι σ τ η μ η. Η "επιστήμη" αυτή εδώ και αρκετό καιρό έχει θασεί
σε λειτουργία τους επιδοζούς πειραματισμούς της υποβιβάζοντας τον
άνθρωπο σε πειραματοζώο-αντικείμενο έρευνας, κάτω από την καλυψη
μίας υποτιθέμενης "απροσάρμοστης" για τα κοινωνικά δεδομένα συμπε-
ριφοράς. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, ο εγκλεισμός των "τρομοκρατών"
(R.A.F.), στα ΛΕΥΚΑ ΚΕΛΛΙΑ της Δ. Γερμανίας. (Όλοι έχουμε πληροφορη-
θεί, τις ανεπανόρθωτες βλάβες που προκαλεί στον ανθρώπινο οργανισμό
ο εγκλεισμός σ αυτά.)

Σε μία χώρα σαν την Ελλάδα, με μία κυβέρνηση (ΠΑΣΟΚ) που κάτω
από το "σοσιαλιστικό" προσωπείο έχει αναλάβει τον εκσυγχρονισμό του
κεφαλαίου υιοθετώντας Δυτικογερμανικά πρότυπα αστυνομοκρατίας, μήπως
ήρθε η ώρα ν αποκτήσουμε κι εμείς τα δ ι κ α μ α ς ΛΕΥΚΑ ΚΕΛΛΙΑ
;...

Όταν όμως αυτό το "σοσιαλιστικό" προσωπείο καταρρέει, το κρα-
τος διατάζει τους επί χρημασι υπερασπιστές του (μπάτσους), να χρησι-
μοποιήσουν την αποκαλυπτή βία. (Επίθεση σε απεργούς εργάτες της
ΕΒΚΟ ΡΟΔΟΥ, ΜΟΜΠΙΛ, πυροβολισμοί εναντίον "επικινδύνων" κοκοποι-
ων για ασήμαντους λόγους, επιχείρηση "ΑΡΕΤΗ", επίθεση στη νεολαία των
Εξαρχειών καθώς και σε τυχαίους περαστικούς, εισβολή στα γραφεία
του αριστεριστικού περιοδικού "ΡΗΞΗ"-καταπάτηση της ασυλίας του

Τυπου, κακοποίηση ασίσκολλητων κλπ.)

Σε μία εποχή, λοιπόν, σαν τη σημερινή που η εξουσία προδίνει σε
χοντροειδείς ενεργειες καταστολής, έχουμε πολύ περισσότερους λόγους
να εξεγερμαστε εναντίον σ αυτούς που μας καταπιεζουν. Για να μπορε-
σουν όμως οι εξεγερσεις ν αποτελέσουν αληθινά προπαρασκευαστικό στα-
διο και να γίνουν το προοίμιο της συνολικής Επανάστασης, πρέπει να
συνειδητοποιήσουμε ολοι την αναγκαιότητα της ενότητας και συναχής
του αναρχικού κινήματος και της στενής συνεργασίας των ομάδων.

Εμπόδιο σ αυτή την αναγκαιότητα για συναχή αποτελούν ορισμένοι
διαχωρισμοί που συντηρούνται ανάμεσα μας δημιουργώντας ατυπες φρα-
ξίες όπως "Αναρχικοί" της σώνει και καλά" μη βίας, Αναρχικοί" της σώνει
και καλά" βίας, Αναρχικοί PUNK και πάσης φύσεως συγκρουόμενοι αλληλο-
χαρακτηρισμοί. (Φυσικά, δεν θεωρούμε συντροφους μας αυτούς που βρι-

σκουν ευκαιρία να την αφορμή να εκτονώσουν τ σπυρμένα τους σε μία α-
ναρχική πορεία ούτε και τους λάτρες των ποδοσφαιρικών σημάτων).
Δεν έχουμε λοιπόν την ψευδαισθηση ότι μπροστά σ αυτή τη κατάσταση
πρέπει "να απομονώσουμε" ορισμένους συντροφους και άλλους όχι και
ουτε να θεωρήσουμε τους συντροφους που χρησιμοποιούν τη βΙΑ, υπαιτι-
ους και ακούσιους αυτουργούς της παραποιημένης εικόνας που θέλει να
παρουσιάζει για μας το Κράτος, τη στιγμή που αυτο ουσιαστικά επωρε-
λείται από αυτή ακριβώς την αδυναμία μας να παλαιώσουμε ενεία ώστε
να το απειλήσουμε πραγματικά. Μήπως η αδυναμία μας αυτή οφείλεται στο
ότι ζώντας σε μία κοινωνία γενικευμένου διαχωρισμού, δεν έχουμε απο-
τινάξει ακόμα τα καταστροφικά της κατάλοιπα;

Αφού λοιπόν σαν αναρχικοί κατανοούμε ότι το ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ο ΜΟ-
ΝΑΔΙΚΟΣ ΗΘΙΚΟΣ ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ-ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ της επιθυμίας μας για απολυτά ε-
λευθερή έκφραση και δημιουργία, η Α Λ Λ Η Λ Ε Γ Γ Υ Η πρέπει να α-
ποτελέσει απαραίτητο στοιχείο του αγώνα μας εναντίον σ αυτό. Πια ΑΛ-
ΛΗΛΕΓΓΥΗ που θα πρέπει να πηγαζει από το αληθινό αίσθημα της συντρο-
φικότητας και της θερμής αλληλοϋποστήριξης και όχι απλά να αποτελεί
ψυχρή επιτακτικότητα εκτακτων περιστάσεων (π.χ. Συλληψη κάποιου συν-
τροφου - πορεία συμπράστασης) ..

Συντροφοί!

Ας απαλλάχουμε από κάθε είδους αναστολές και διαπροσωπικές αντιφω-
νίες κι ας ενυσομε τις γροθίες μας για να αντισταθούμε στη τρομο-
κρατία όλων των κρατικών μέσων καταστολής.

Ας ξεφυγουμε από την "ελευθερία δράσης" της εξοκονοβουλευτικής νο-
μιμότητας που μας προσφέρουν τ αφεντικά κι ας αποδεσμευτεί το μυαλό
του ΚΑΘΕ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ από παρελθοντικές ανασταλτικές εμπειρίες.

Είναι η ώρα το μυαλό του Αναρχικού να αρχίσει, γενικευμένα πλέον,
ΝΑ ΨΑΧΝΕΙ. Αυτή η ικανότητα να εφευρίσκει, να πρωτοβουλεί, να σκεφτε
σαι ΕΛΕΥΘΕΡΑ.

Συντροφοί!

Ας μην αγωνιστούμε για την αλήθεια σαν ιδέα αλλά για την πραγμάτωση
της αληθείας μέσα στο ΣΗΜΕΡΑ.

Η ΑΝΑΡΧΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΧΟΡΗΓΥ. Είναι τρόπος ζωής και συνεχής μορφή πάλης.

Η προκηρυξη μπορεί να φέρει ακόμα ένα συντροφο κοντά μας.

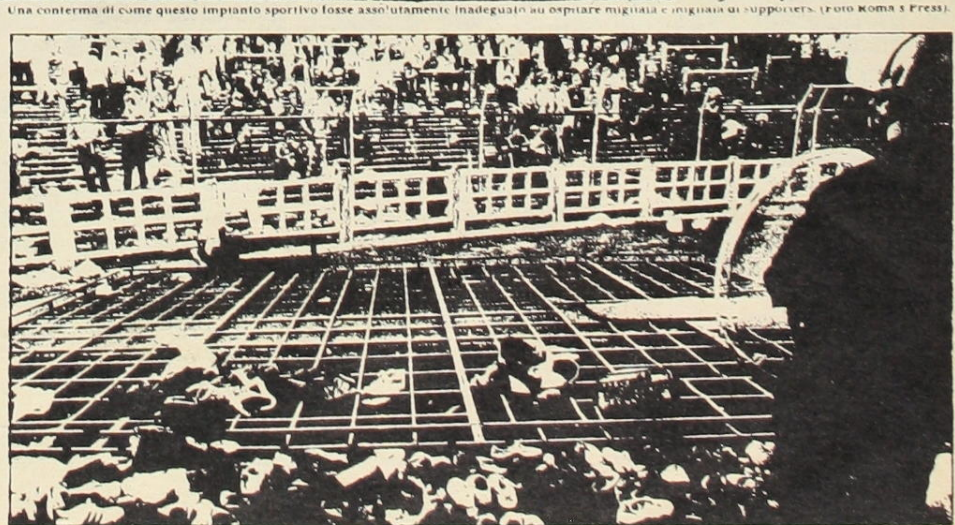
Η Μολοτωφ μπορεί να γραφεί μια προκηρυξη στον αέρα.

Είναι η φωτεινή γραμμή που διαγράφεται, στη πορεία που κάνει το μπου-
καλι με το αναμμένο στούπι μέχρι να βρει το στοχο του. -

ΧΕΥΣΕΛ... Κα- τάδραφ ή της αθλιότητας

Γιάννης Γ.
(ένα μέλος της Αν.Ομ.
"ΑΝΑΤΡΟΠΗ")
Κατερίνα Δ.

Στάδιο ΧΕΥΣΕΛ. Στάδιο της "αθλητικής" οσμής Τελινός Λίβερπου
λ-Γιουβέντους. Άλλος ένας τελινός της επιβίωσης. Η ζωή παίζε-
ται στά πόδια. Οι κερνίδες γεμίζουν, τά πλήθη αρχίζουν τδ δι-
δ τους παιχνίδια. Παιχνίδια του θανάτου και του σπαδισμού, εισι-
τήριο από την "μαύρη αγορά" του ρατσισμού. Ξέρουν ότι οι ώ-
ς εκτονώσης τους είναι λίγες, από τδ σφύριγμα του διαιτητή
στή σέντρα της αρένας αρχίζει νά μαλώνεται η "δρεξη" του μί-
σου. Ξεχύνονται, κατεβαίνουν, ρίχνουν τά κιχάειδ' ωματα, ποδοπα-
τούν, σιοτώνουν. Ο ταυρομάχος του Κράτους κουνάει τδ πανί με
τδ αποτυπωμένα προσωπίδια, η μπάλλα γίνεται μία σφαίρα από
αίμα, κοντά κι' οι μπάτσοι για νά συμπληρωθεί τδ ντεκέρ-ο ση-
νοθέτης προπονητής της εξουσίας τούς ήθελε απαραίτητα, οι
"αναπληρωματικοί" των γιάλμπς γίνονται πολύ εθιολα πάλι θύτ
ες, σίδερα, κάγγελα παντού και αλλού τά κορμιά, αλλού τά παπού-
τοια. Όλα ανακατεύονται, ο φόβος για αναβολή του αγώνα, ο πόν-
ος, η ντροπή, ο φασισμός, ο θάνατος, τά τηλεοπτικά συνεργεία, τά
φορεία διάσωσης... Οι θεατές ανυπομονούν, αλλάζουν κανάλι, ξαν
αγυρίζουν. "Ο αγώνας τώρα δικαιώνεται" και η έγχρω-
μη τηλεδραση δεν καταγγέλει, "απολαμβάνει",
"θαυμάζει"... Κα-
λείσει σάν δι-
αυτοκτόνησε
ς δέν ούρ
λέβες της
Ι ενός
λα στή
ντρο
αρι-
νείς δέν βρέθηκε νά τήν κ
αμαρτυρία, κανείς δέν τήν
' απ' τδ μπαλόνι, μά κανεί
λιαξε απ' τις νομμένες φ
ανθρωπότητας σδ σκοιν
ποδοσφαιρικού αγώνα. Έ
σου, αρχίζουν δλα, τδ κέ
συνεργάζεται δεξιά, μετά
στερά, κατεβαίνει με τη
μπάλλα, μπαίνει στήν πε-
ριοχή της εντέλεισης, σουτά
ρει στή γωνία της ζωής. Τε
λειώνουν δλα, οι κραυγές
πέφτουν, τά φώτα σβήνουν
ένα-ένα, σιιές γίνον-
ται όλοι μέσα στά
δίχτυα, σινφός φε
ύγει... ήταν ένας
πού σιχάθηκε... Πα-
λίζετς μπάλλα.....

ECCO COSA RESTA Bruxelles. La carneficina è finita. La strage è compiuta. In questo spicchio di curva dove i gradini si congiungono con la pista di atletica, ecco tutto quello che è rimasto delle decine di italiani che hanno cercato scampo sul ter-
no di gioco: tante e tante scarpe, qualche borsa con affissa la foto della squadra del cuore, stracci e giornali. Un pollaio: l'onta della sorte, fa la

CRASS: Ξιλόχουαν "ξόκ" και δείγματα ορχής

"Είχαμε αγγωθεί με τις προσπάθειές μας να παίξουμε σε Λονδρέζικες προ-
ραυματισμένες συναυλίες εξ' αιτίας όλων των μαλακιών πουχαν γραφτεί στ-
ις εγγλέζικες εφημερίδες για το τελευταίο μας σίνγκλ "HOW DOES IT FEEL
(TO BE THE MOTHER OF A THOUSAND DEAD)" (Πώς σου φαίνεται νάσαι μητέρα χι-
λίων νεκρών)".

Αυτός που μίλησε εκ μέρους των CRASS, ένα από τα πιο σημαντικά πάνι ρόκ
συγκροτήματα στην Αγγλία, περιέγραφε μία κατάσταση που αντιμετώπιζουν
πολλοί ριζοσπάστες καλλιτέχνες στο '80. Οι CRASS έλυσαν το πρόβλημα τους
χρησιμοποιώντας μη βίαιη άμεση δράση. Με τη βοήθεια φίλων τους κατέλαβαν
το θέατρο RAINBOW (ήταν εγκαταλελειμένο) στα μέσα του περασμένου Δεκεμβρη
(1982) για να δώσουν μια δωρεάν συναυλία. "Φαινόταν πολύ σημαντικό για μας",
είπε το μέλος των CRASS, "να δώσουμε μια συναυλία στο Λονδίνο και δεν είμα-
σαν προδιατεθειμένοι να παίξουμε στο LYCEUM ή κάπου αλλού το ίδιο, κυρίως
γιατί είναι κομμάτι τυπική μιας μουσικής βιομηχανίας με περιφρόνηση και
ψηλές τιμές και όλα τ' άλλα".

Τα σχέδια για τη συναυλία στο RAINBOW ματαιώθηκαν μέσα μόνο σε 2 μέρες
της κατάληψης, όταν αστυνομία με πολιτικά και με στολή δρώντας παράνομα
μήκαν με βία στο θέατρο και έδιωξαν τους κατληφτές. Μια δεύτερη προσπάθ-
εια για κατάληψη στο RAINBOW μερικές ώρες αργότερα, απέτυχε.
Ευτυχώς οι CRASS και οι φίλοι τους είχαν ένα δεύτερο σχέδιο. Κατέλαβαν το
άδειο κλάμπ ZIG-ZAG το Δεκέμβρη. "Τά νέα έκαναν τον γύρο και μέχρι το μεση-
μέρι αρκετές εκατοντάδες νέοι ήταν στο κτίριο και το φεστιβάλ είχε αρχί-
σει", έγραφε η FREEDOM. Η αστυνομία προσπάθησε να πάρει άδεια εισόδου που της
τήν αρνήθηκαν και αρκέστηκε να στέκεται γύρω από το κτίριο ανά δύο και να
παίρνει δλο το κρόο.

Μέσα στο κτίριο οι τοίχοι ήταν καλυμμένοι με σημαίες που είχαν διάφορα ανα-
ρχικά/ειρηνιστικά συνθήματα, κάτι που συνηθίζουν οι CRASS. Δεν υπήρξαν προσ-
πάθειες να εμποδιστεί η είσοδος ατόμων και πάνω από 12 γκρόπ έπαιξαν το
καθένα από 30 λεπτά. Μερικά από τα συγκροτήματα που υποστήριζαν την κατάλη-
ψη με την παρουσία τους ήταν: FACTION, OMEGA TRIBE, LACK OF KNOWLEDGE, SLEEP-
ING DOGS, APOSTLES, AMEBIX, NULL & VOID, SOLDIERS OF FORTUNE, THE MOB, POISON GI-
RLS, CONFLICT, FLUX OF PINK INDIANS και οι DIRT.

Οι CRASS, σε μία γραπτή τους δήλωση που συμπεριλαμβάνεται στην πρόσφατη ηχο-
γράφηση τους "CHRIST THE ALBUM", εκφράζουν την ελπίδα ότι οι άνθρωποι έχουν
ακόμη τη δύναμη να αλλάζουν και ότι, "Μπορούμε να προσπαθήσουμε να ζήσουμε
αρμονικά με τους φίλους μας και ανάμεσα στους ανθρώπους και το περιβάλλον
μέσα στο οποίο κινούμαστε. Μπορούμε να προσπαθήσουμε να μαστε δημιουργικοί
με τις ευκολίες που εμείς κι' οι άλλοι παρέχουμε. Μπορούμε να μάθουμε ν' αρνι-
δμαστε τους ηλίθιους ρόλους που μάς λένε ν' αποδεχόμαστε κυρίαρχα αρσενικά,
υποταγμένα θηλυκά κτλπ. Μπορούμε να μάθουμε να μοιράζουμε και να συνεργαζό-
μαστε μεταξύ μας και να δώσουμε πίσω στη ζωή ότι της έχουμε πάρει... Μπορού-
με να μάθουμε να μην δεχόμαστε τις βρωμιές και τις μαλακίες που μάς λένε
ότι είναι "Βγαλμένα απ' τη ζωή". Μπορούμε ν' απαιτήσουμε και να δημιουργήσουμε
κάτι καλύτερο. Όλα αυτά τα πράγματα και ακόμη περισσότερα, μπορούμε να τα
μάθουμε μ' αυτούς που νοιάζονται και ενδιαφέρονται και τότε ατομικά μπορού-
με να κατέβουμε στους δρόμους και να απαιτήσουμε να πάρουμε πίσω τον Κόσμο
που ξέρουμε πως υπάρχει κάτω απ' τα στρώματα άχρηστων πραγμάτων που η ιστο-
ρία έχει στιβάξει πάνω του... Είναι στο χέρι μας, σαν άτομα, δλοι μαζί να ανα-
τρέψουμε το σύστημα που διαστρέφει τις ζωές μας".

Γι' αρκετό καιρό τώρα οι CRASS έχουν βάλει σε εφαρμογή τη φιλοσοφία τους αυ-
τή σε αρκετά μέτωπα. Οι πρόσφατες καταλήψεις και οι δωρεάν συναυλίες είναι
μόνο οι τελευταίες τους ενέργειες που άρχισαν με τη συμμετοχή μερικών απ'
τά παρόντα μέλη του συγκροτήματος στη διοργάνωση της πρώτης δωρεάν συναυλί-
ας στο STONEHENGE το 1974.

ΧΙΛΙΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

Τα τελευταία γεγονότα ακολούθησαν μέσα στις κλήσεις για κατηγορίες "προδο-
σίας" εναντίον των μελών του γκρόπ και στη λασπολογία εναντίον τους για
εκείνο το απλό μήνυμα που είχε συμπεριληφθεί στο τελευταίο δίσκο που είχαν
παράγει και κάνει οι ίδιοι. Οι CRASS είχαν τη θρασύτητα να ρωτήσουν την πρ-
θυπουργό θάτσερ πως αισθανόταν "να είναι μητέρα 1000 νεκρών" σε εκείνη την
ανομία διαμάχη για τα FALKLANDS. Σίγουρα ήταν μία πράξη προδοσίας μέσα στο
όργιο των εθνικών αυτο-συχαρητηρίων για τη Βρετανική "νίκη".

Ένα χρόνο νωρίτερα οι CRASS σκανδάλισαν δλο το βασίλειο των επίσημων και
έριξε τον βρετανικό τύπο-που πασχίζει κάθε φορά να προκαλεί αίσθηση-σε πλ-
ήρες κομπούζιο, αφηνοντάς τον εμβρόντητο για τον καινούργιο τους δίσκο "Η
ζήλεια του πέους". Είχε ανακαλυφθεί, σε "φρίκη" του τύπου, ότι ο πολύ αντισε-
ξιστικός και αναρχοφασιστικός δίσκος είχε διαφημιστεί σ' ένα ιλουστρασιόν
περιοδικό για μέλλουσες νύμφες σαν το βασικό αλφαβητάρι που θάπρεπε να ξέ-
ρει η μέλλουσα νύμφη πριν παντρευτεί.

Αυτή η "επίθεση στην οικογένεια και στον ιερό θεσμό του γάμου" ήταν αισχρώς
ψηλά στα βρετανικά τσάρτ.

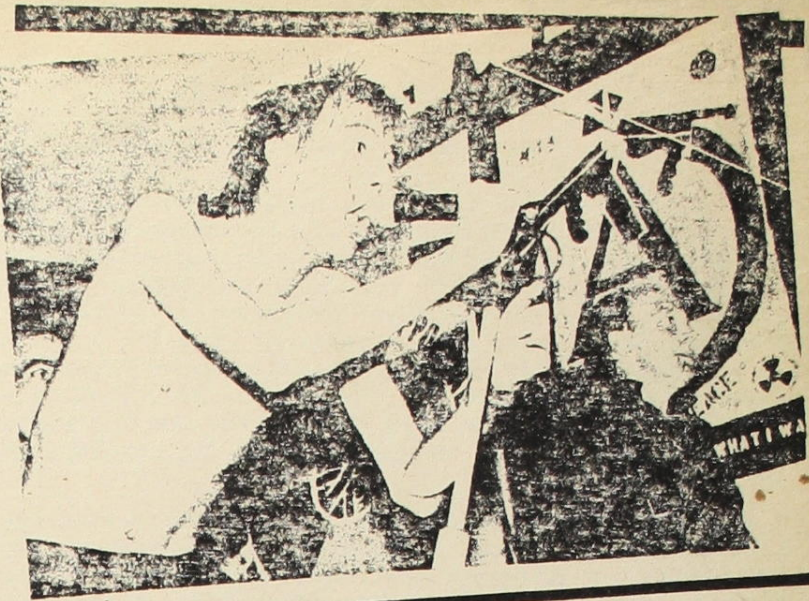
Σ' άλλο μέτωπο οι CRASS έδωσαν υποστήριξη στην πετυχημένη καμπάνια των PERS-
ONS UNKNOWN (η υπόθεση των αναρχικών που συνελλήφθησαν πριν από 7 χρόνια γι

α διάφορες ενέργειες στη Βρετανία) δίνοντας χρήματα από συν-
αυλίες τους και κάνοντας γνωστό στο κοινό την φεύκτική υπόθε-
ση ενάντια των 5 Βρεττανών αναρχικών. Εβγαλαν ένα δίσκο που
παρείχε υποστήριξη ενάντια της συνομοσίας και παρουσίασαν το
τραγούδι "Αιματηρές Επαναστάσεις" μαζί με το "Άγνωστοι Άνθ-
ρωποι" ένα δυνατό τραγούδι ενός άλλου συγκροτήματος, των POIS-
ON GIRLS, που έχει πολλές κοινές απόψεις με τους CRASS. Όλα
τα έσοδα απ' τη πώληση του δίσκου πήκαν στην άκρη για τη δη-
μιουργία ενός κέντρου αναρχικών στο Λονδίνο.

Οι CRASS το '81 χάραξαν διαφορετική πορεία. Φοβούμενοι ότι η
Επιτροπή για τον Πυρηνικό Αποπλισμό (CND/COMMITTEE FOR NUCLEA-
R DISARMAMENT), που αναζωπυρώνονταν και που οργάνωνε μία πολι-
τική συγκέντρωση στο HYDE PARK, θα υποβαθμίζονταν σε μία ευκα-
ρία για από εξέδρα λόγους πολιτικάντηδων του Εργατικού Κόμ-
ματος και των απολυταρχικών της αριστερής πτέρυγας, οι CRASS
ανέλαβαν να κάνουν τουρνέ και έδωσαν συναυλίες σε πολλές πό-
λεις φέρνοντας στην επιφάνεια όλα τα ριζοσπαστικά ζητήματα
πουχουν σχέση με το πυρηνικό ζήτημα και όχι απλώς με τον απο-
πλισμό.

ΑΝΑΚΑΘΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΡΙΑ

Ενώ ένας αυξανόμενος αριθμός από ρόκ καλλιτέχνες (CLASH, GANG
OF FOUR, DEAD KENNEDYS, DOA κτλπ) έχουν εκφράσει την αποσιώση
τους για την ριζοσπαστική κοινωνική αλλαγή στους στίχους το-
υς και όταν παρουσιάζονται δημόσια έχουν εργαστεί γενικά με-
24σα στις συμβατικότητες της μουσικής BUSINESS. Αλλά οι CRASS

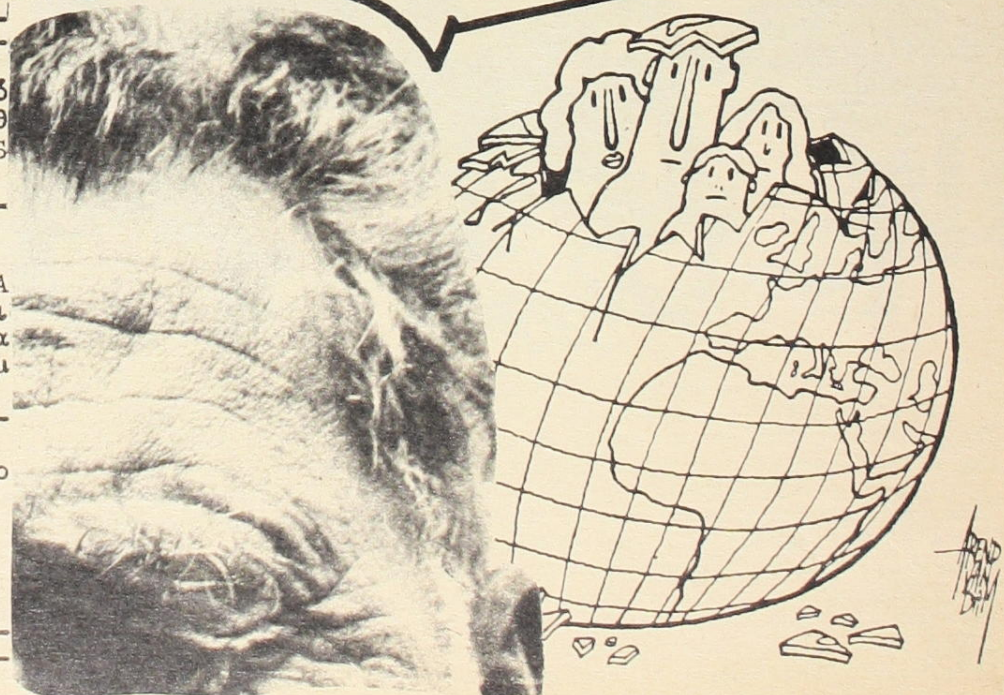
έχουν επίσης προσπαθήσει ν' ανακαθορίσουν τα όρι-
α και τις μεθόδους της παρουσίας και της παρα-
γωγής.

Οι CRASS τις περισσότερες φορές αποφεύγουν τα
εμπορικά κυκλώματα συναυλιών προτιμώντας να παί-
ζουν σε μικρότερες συναυλίες που έχουν ανακοινω-
θεί, λίγο πιο πριν και πουχουν δημοσιευθεί μέσω
τοπικών δισκοπωρίων και στεκιών. Προκηρύξεις και
άλλα είδη λογοτεχνίας εξηγώντας τις αναρχικές/
ειρηνιστικές απόψεις ή σχολιάζοντας γεγονότα
της ημέρας, μπορεί κανείς να βρει στις συναυλίες
τους. Εργάζονται με άλλα λιγότερο γνωστά γκρόπ
και έχουν φτιάξει την δισκογραφική εταιρεία "CR-
ASS RECORDS", για να μπορούν να βγάλουν υλικό το-
υς αλλά και άλλων-συνεχώς περισσότερων-γκρόπ
πουχουν περίπου τις ίδιες απόψεις με τους CRASS.
Ένας αριθμός συγκροτημάτων που εμφανίστηκαν
στο κονσέρτο ZIGZAG συνεργάζονται με αυτή την
ομάδα.

Οι CRASS έχουν κάνει ένα βήμα παραπέρα για να
είναι σίγουροι ότι δεν θα λογοκριθεί η δουλειά
τους-μπορούν μόνοι τους και με δική τους μηχανή-
ματα να παράγουν δίσκους δικούς τους και άλλων.
Όταν κανένας άλλος κατασκευαστής στην Αγγλία
δεν τύπωνε το "LET THEM EAT JELLYBEANS", ένα ρι-
ζοσπαστικό άλμπουμ με μία συλλογή από γκρόπ αυτε-
ργκράφουν της Β. Αμερικής, οι CRASS ανέλαβαν να
τυπώσουν τον δίσκο στα δικά τους μηχανήματα.
Οι CRASS χρησιμοποιούν τις διάφορες πλευρές τώ-
ν δραστηριοτήτων τους σαν παράδειγμα για τους
άλλους. Ενθαρρύνουν αυτούς που έρχονται στις συν-
αυλίες τους να καταπιάνονται άμεσα με ιδέες &
μεθόδους αντίστασης και ανανέωσης. Αυτό βρίσκεται
σε αντιπαράθεση με τη συνηθισμένη μουσική/"πολ-
ιτιστική" βιομηχανία που δίνει έμφαση στη ψηλή
τεχνολογία και στη κατανάλωση. Η πρόσφατη ροπή
μερικών καλλιτεχνών να χρησιμοποιούν την "αντα-
ρσία" και την "επανάσταση" σε στοιχεία στις εμ-
φανίσεις τους πάνω στη σκηνή, το μουσικό πακέτο
ρισμα και το στυλ προώθησης κυριαρχεί πάνω στη
ν ίδια την έννοια της ριζοσπαστικής αλλαγής τη-
ς κοινωνίας κάνοντας το κάτι καταναλωτικό σαν
νάιναι η τελευταία ντίσκο μόδα. Ο ακροατής των
CRASS, παρ' όλα αυτά, δεν μπορεί σαν αποτέλεσμα
να "το αρέσει" το σώου ή η ηχογράφηση σάνμια
ψυχαγωγία και μόνο χωρίς ναρχεται σ' επαφή με
το περιεχόμενο της αναρχικής συμμετοχής.

Η ΠΡΟΣΟΧΗ ΤΩΝ CRASS

Οι CRASS όμως προσέχουν στο να μην υπεραμύν-
ται της άμεσης δράσης, λέγοντας: "Είναι αδύνα-
το & ανόητο να κάνεις τον δικηγόρο για την "άμ-
εση δράση". Είναι κάτι που πρέπει να πραγματοπ-
οιείται κι' όχι να λέγεται. Ο καθένας από μας έ-
χει τους δικούς του φόβους και έλλειψη σιγουρ-
ιάς σ' ένα α ή β βαθμό και με το να διαμαρτυρό-
μαστε με τη μορφή της "άμεσης δράσης" πρέπει
νάμαστε όσο δυνατό πιο σίγουροι ότι θα πετύχο-
υμε. Είναι χαζό να προσπαθήσουμε κάτι για το

οποιο δέν είμαστε σίγουροι εκτός κι'άν θέλουμε απλώς νά καταλήξουμε "μάρτυρες". Πρέπει νά μάθουμε νά ξεπερνάμε τους φόβους μας σταδιακά παρά νά μπαίνουμε μέ τή μπουνιά σέ κάτι που δέν ξέρουμε αν μπορούμε νά τά βγάλουμε πέρα". Γι'αυτούς που βρίσκουν τή μουσική των CRASS μο ναδική αλλά συχνά σκληρή, ασύνδετη και μερικές φορές πολύ καταθλιπτική, έχουν δημοσιεύσει ένα βιβλίο, διαμέσου του δίσκου τους "EXISTENCIL PRESS", αφιερωμένο "σ'αυτούς που ίσως τους αρέσουν οι ιδέες αλλά δέν μπορούν ν'ανέχονται τή μουσική τους". Μιά σειρά από συνθήματα "σδη" και δείγματα οργής δίνουν τό στίγμα για τό πώς τό γκρομπ εξελίχθηκε από τίς "χ'ιππυ" καταβολές σέ "πάνκ" αναρχο-ειρηνιστές:

"Προσπαθήσαμε νά εκδηλώσουμε τήν δικιά μας άποψη για τήν ελευθερία μέ χιούμορ και αγάπη και μάς αντιμετώπισαν μέ βία και μίσος, που και μέ τή σειρά μας προσπαθήσαμε νά πολεμήσουμε μέ τήλογική και τή νοημοσύνη. Αποτύχαμε. Τελικά καταλάβαμε ότι η πολιτεία, αυτοίς πουδουλεύουν εντός της και αυτούς που ζούν κάτω απ'τήν εξουσία της, ήταν "οι εχθροί της ελευθερίας μας" & πρέπει νά φάξουμε για δρόμους πέρα απ'τίς ευνόητες λέξεις για νά τους αντιμετωπίσουμε".

Αλλά ο καταλύτης για δράση ήρθε τό '76: "Ένα χρόνο αργότερα...οι PISTOLS έβγαλαν τό ANARCHY IN THE UK, ίσως νά μήν τό εννοούσαν μα ντάμ, αλλά για μάς ήταν πολεμική ιαχμή. Όταν ο Ρόττεν είπε ότι δέν υπάρχει καθόλου "μέλλον" τό είδαμε σαν πρόκληση για τή δική μας δημιουργικότητα-ξέραμε ότι υπήρχε μέλλον αρκεί νάμαστε προετοιμασμένοι νά δουλέψουμε γι'αυτό".

"Είναι δικός μας ο κόσμος, είναι δικός μας και μάς τόν έχουν κλέψει. Ξεκινάμε νά τόν ζητήσουμε πίσω, μόνο που αυτή τή φορά δέν μάς αποκάλεσαν "χίππυς" αλλά "πάνκς"!

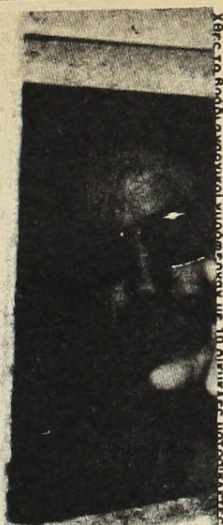
Μετάφραση: ΟΜΑΔΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
από τό "OPEN ROAD"/SPRING 1983

CRASS RECORDS, PO BOX 279, LONDON N22/ENGLAND

Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΩ Σ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΟΙ ΔΥΟ ΠΟΡΕΙΕΣ ΜΕ ΤΙΣ ΜΗΧΑΙΝΕΣ

Αυτή τήν ώρα που γράφεται αυτό τό κείμενο έχει τελειώσει η δεύτερη πορεία μέ τίς μηχανές Αθήνα-Φάληρο-Καλαμάκι (η πρώτη έγινε τό Σάββατο 13/7, αργά τό βράδυ) και η πολιορκία του Στ έλιου Οικονομίδη συνεχίζεται. Ο Οικονομίδης θύμα τών κοινωνικών συνθηκών και τής "ζωής" που ορίζεται από τό τλ "ανάγκης" έχει τό Κράτος, είχε σκοτώσει ενάμνη τόν αδελφό του για νά απομυθοποιηθούν άλλη μι ά φορά οι σχέσεις παραγωγής μέ έμβλημα τόν θάνατο & αρχή αυτή τήν "επλ πτωμάτων" που διαιώνίζονται από εξουσία σέ κοινωνία σαν "μέτρον άριστον". Αυτά τό μέτρα σου δίνουν νά ζήσεις, μια ζωή καταμερισμένη σέ περιφράγματα μιζέριας και ξοδευμένη σέ προκαθορισμένα από τό Κράτος "περιοριστικά μέτρα", εδώ θά ζήσεις και θά πεθάνεις σου λένε παραπέρα αν πάς είσαι παραβάτης. Και σέ βάζουν τότε νά σκοτώνεις, νά καταναλώνεις σέ "οικονομικούς πολέμους" για νά φθάνεις σαν τόν Οικονομίδη και μέ αυτό τόν τρόπο νά αμφισβητείς τήν ζωή που κάνουνε τά αφεντικά ποινικό αδίκημα. Έτσι και μ'αυτούς τούς δρους παιχνιδιού βάζουμε και τά τέρατα τής ΕΛΑΣ, τά ΜΕΑ, νά κρεμιούνται πάνοπλοι από παράθυρα, στέγες και νάχουν μάλιστα και "διάλογο" μέ τό αυριανό ίσως θύμα τους, στήνουμε και τήν αρένα γύρω-γύρω νά θαυμάζει τούς σερίφηδες-φρουρούς της και νά ικετεύει τήν τιμωρία του "κράτους" του Οικονομίδη, έτσι όπως έκανε πριν 7 χρόνια έξω από τό σπίτι του Τσιρώνη. Η κοινωνία της βίας που ξερνάει τήν κακία, σιχαμερά δντα, λιωμένα πρόσωπα, νεκροφιλοι, λάτρες τών τελετών τών ΜΕΑ και τών ΜΑΤ, χαφιέδες, δημοκράτες και φασίστες, σοσιαλιστές και επάγγελμα "οικιακά", ναι αυτό είναι τό στημένο σινεμά, οι "φτιαγμένοι" θεατές. Ένας απλός άνθρωπος λοιπόν-δχι επαναστάτης-ένας από τούς πολλούς ανामεσά μας που ανακαλύπτεται η τραγική ζωή του μόνο όταν φθάσει σέ έγκλημα ή τήν αυτοκτονία, που λιορχνείται από τό πλήθος τών ψυχολόγων, τών δημοσιογράφων, τών ΜΕΑΤζήδων και τού κόσμου-θεατή που απολαμβάνει τόν πόνο και τήν δυστυχία του άλλου αγνοώντας βέβαια ότι αύριο ίσως είναι και αυτός στήν δική του θέση. θά πρέπει η Κοινωνία νά διαλέξει: Τήν ζωή ή τίς τελευταίες σκηνές τού έργου ν τής αυτοκαταστροφής της; Ο Σ. Οικονομίδης δέν είναι φονιάς.

Πορεία συμπαρατάσεως αναρχικών στο σπίτι του ταμπουράμενου αδελφοκτόνου ΠΟΡΕΙΑ συμπαρατάσεως (1) πραγματοποιήσαν χτες οι αναρχικοί έξω από τήν αλή του σπιτιού του ταμπουράμενου αδελφοκτόνου Στ έλιου Οικονομίδη, τού γνωστού, πάλιν, "χ'Κάιν". Χίτλερ, Κρόνταϊνγκερ και Μόρτσερ, οι Μινι και οι Μόρτσερ.

Blood of the flower

Ένα αναρχο-φεμινιστικό δελτίο απ'τό ξυάχο

Είμαστε μια ανεξάρτητη κολλεκτίβα γυναικών που νιώθουν ότι ο αναρχισμός είναι η λογική και συνεπής έκφραση τού φεμινισμού.

Πιστεύουμε ότι κάθε γυναίκα είναι η μόνη νόμιμη εκφράστρια της δικής της (προσωπικής) καταπίεσης. Κάθε γυναίκα, που άσχετα από τήν προηγούμενη "πολιτική" περιπλοκή γνωρίζει μόνο πώς στενά τήν προσωπική της καταπίεση, εξ' αιτίας αυτής μπορεί και πρέπει νά ορίζει τί μορφή θά πάρει η ελευθερία της.

Γιατί τίς περισσότερες γυναίκες τίς αρρωσταίνουν και τίς κουράζουν τά "κινήματα"; Η δική μας απάντηση είναι ότι τό λάθος βρίσκεται στή φύση τών κινήματων κι'όχι σέ άτομο γυναίκα. Τά πολιτικά κινήματα όπως τάχουμε γνωρίσει, έχουν διαχωρίσει τίς πολιτικές μας δραστηριότητες απ'τά προσωπικά όνειρα ελευθερίας μας, μέχρι που έκαναν κι'εμάς τούς ίδιους νά εγκαταλείψουμε τά όνειρά μας ως αδύνατα ή μάς εξαναγκάζουν νά σταματήσουμε νά μετ έχουμε στά κινήματα επειδή παραμένουμε σταθερά στά όνειρά μας. Σάν πραγματικές αναρχικές και φεμινίστριες, λέμε: τόλμα νά ονειρευτείς τό αδύνατο & ποτέ μήν επαναπαύεσαι στά λίγα παρά κάνε ολικά τή μετατροπή τού αδύνατου σέ πραγματικότητα.

Υπήρξαν δύο θεμελιώδεις τύποι δράσης σέ γυναικείο απελευθερωτικό κίνημα. Ο ένας ήταν τό μικρό, τοπικό, εθελοντικό οργανωμένο γκρομπ που ανέπτυξε τή συνείδηση, τό οποίο στίς καλύτερες στιγμές του υπήρξε ένας πολύ σημαντικός τρόπος διευθέτησης (έναντι) τής καταπίεσης που προέρχεται απ'τό προσωπικό επίπεδο και στίς χειρότερες στιγμές του ποτέ δέν εξελίχθηκε πέρα από τό επίπεδο ενός θεραπευτικού γκρομπ.

Ο άλλος θεμελιώδης τρόπος συμμετοχής ήταν ευρύς γραφειοκρατικό γκρομπ που συγκέντρωναν τίς δραστηριότητες τους γύρω από ειδικές πολιτικές γραμμές, δεινοπαθώντας νά ερμηνεύσουν τήν γυναικεία καταπίεση σέ κάτι τό συγκεκριμένο, απλές εκδόσεις προγραμμάτων.

Γυναίκες σ'αυτού τού είδους τά γκρομπ συχνά είχαν αναμειχθεί σέ τυπική αριστεριστική πολιτική για λίγο καιρό, αλλά δέν μπορούσαν νά υποφέρουν τή διαφορά γένους ανάμεσα σ'άλλα αριστεριστικά γκρομπ. Παρ'όλα αυτά, αφού αντέδρασαν στήν παραπάνω αναφερόμενη στάση τών αριστεριστών ανδρών, πολλές γυναίκες μέ τυπικούς πολιτικούς προσανατολισμούς δέν μπορούσαν νά δεχτούν τό κύρος που ένιωσαν ότι είχαν τά "θεραπευτικά γκρομπ" για τίς αδερφές τους στά προάστια. Έν τούτοις αυτές οι ίδιες ακόμη παραμένουν μέσα σέ βασίλειο τής δημιουργημένης από άνδρες Μαρξιστικής-Λενινιστικής, Τροτσκιστικής, Μαοϊκής ρητορικής και συνεχίζουν νά χρησιμοποιούν τύπους πολιτικής οργάνωσης εκμισθωμένες από αντρικά αριστεριστικά γκρομπ, στά οποία κάποτε αντιδρούσαν ενάντια.

Ο εκλεκτικισμός και η συγκέντρωση τών παλιών αριστεριστών ανδρών για αυτό βρήκαν και δηλητηρίασαν μερίδες γυναικείων κινήματων μέ τή στάση τους, ότι πολιτική φιλοσοφία πρέπει νά σημαίνει "χίτλερ" ένα κίνημα μέ βάση όλες εκδόσεις προγραμμάτων, γι'αυτό συνεπάγεται ότι "πρέπει νά είμαστε υπομονετικοί μέχρι η συνείδηση τού λαού νά ανεβεί σέ επίπεδο μας". Πόσο συγκεκριμένο είναι νά συμπεράνεις ότι σέ μια καταπιεσμένη γυναίκα πρέπει νά τής πεις ότι είναι καταπιεσμένη, πόσο συγκεκριμένο είναι νά συμπεράνεις ότι η συνείδησή της θά αναπτυχθεί μόνο μέ αργό και επίμονο βάδισμα, από τή μια απλή έκδοση στήν άλλη απλή έκδοση.

Στόν περασμένο αιώνα ή και ακόμη πιδ παλιά, οι γυναίκες τής αριστεράς είχαν συνεπώς εκφοβιστεί για νάναι έξω από τόν αγώνα για τήν ίδια μας τήν ελευθερία, αποφεύγοντας τό ολοφάνερο γεγονός ότι όλες οι γυναίκες είναι ένα καταπιεσμένο γκρομπ.

Είμαστε τόσο πολυάριθμες και διασκορπισμένες που έχουμε αναγνωρίσει τούς εαυτούς μας εσφαλμένα σαν μέλη εθνικών τάξεων στή βάση της τάξεως τών "ανδρών" μας, τών πατέρων μας ή τών συζύγων μας. Έτσι γυναίκες απ'τήν αριστερά, σχετικά μέ τούς εαυτούς μας μεσαία τάξη περισσότερο παρά καταπιεσμένες γυναίκες, έχουμε οδηγηθεί νά αδιαφορούμε μέ τήν δέσμευση στόν ίδιο μας τόν αγώνα σαν τόν πρωταρχικό μας αγώνα.

Αντίθετα έχουμε αφιερώσει τόν εαυτό μας νά αγωνιζόμαστε για χάρη άλλων καταπιεσμένων ανθρώπων, έτσι αποξενώνουμε τούς εαυτούς μας από τήν ίδια μας τήν αθλιότητα. Πολλοί λένε, ότι αυτή η στάση δέν υπάρχει άλλο πιά στά

Ο ΤΡΕΛΛΟΣ.. ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΑΝΤ ΤΙΟΧΑΙΝΟΥΣΕΝ

Πολλά χρόνια πριν, είχα ένα όνειρο όπου ηρισό-
μουνα λέει σ' ένα αρχαίο ανατολίτικο χωμάτιο. Έ-
χω από τότε και χρόνο. Διαμέσου αιώνα από τὰ επ-
ίπεδα εξοργισμού, με επισκέφτηκε ένας μανδαριν-
ος άγγελος από την αυγή του χρόνου. Πάνω στο
τραπέζι ήταν ένα βιβλίο Ι.32 μέτρα και όπως γύ-
ριζα τις σελίδες, είδα τις πιο θαυμάσιες εικόνες.

Βρήκα στη ζωγραφική τη μεγαλύτερη ανταμοιβή, άπ-
οψης της υπαρέξής μου... κανένα κώλημα.
Μου παίρνει από 3 ως 4 μήνες να κάνω μία εικό-
να με σημασία. Είναι ΤΕΜΠΕΕΕΛΗΗΗΗ.

Για το μεγαλύτερο μέρος, η ζωγραφική είναι ένα
σύστημα. Είναι κουραστικό να κάθεται εκεί για
ώρες για το τέλος κι όταν το τελειώνεις να φαί-
νεται τόσο λιγιστό. Είναι αυτές οι λίγες και μα-
κρινές ενδιάμεσες στιγμές που πραγματικά υπερ-
βαίνεις και δημιουργείς κάτι συνολικά καινούρ-
γιο, που δεν έχει ξαναντυρωστεί, αυτή είναι η
ουσία της δουλειάς. Τη στιγμή που συμπληρώνεις
το έργο και το τοποθετείς στον τοίχο, κάθεται
πίσω και το βλέπεις για μία ώρα και σκέφτεσαι:
εγώ το έκανα αυτό; Το συναίσθημα αυτό είναι ασ-
ύγκριτο. Ο κόσμος με ρωτάει αν έχω δει το έργο
πριν το ζωγραφίσω (συνήθως με ρωτάνε αν είχα πεί-
ρει LSD ή κάτι παρόμοιο). ΟΟΟΧΙΙΙ!

Η ζωγραφική είναι πραγματικά μία πορεία από αι-
ετήριες λεπτές πανούργες αποφάσεις.
Πάντοτε ονειρευόμουν μία ζωγραφιά που όταν θα
αντικρυζότανε, θα ζάλιζε προς στιγμή τον παρατη-
ρητή έξω από την άμεση πραγματικότητα του και
μέσα στη διαχυτική διασπορά της προέγνωση-
ς, της μετά ζωής εμπειρίας. Ψυλάω στη τέχνη μέσα
σε JUNGIAN όρους σαν ένα βαρόμετρο από τα κύμα-
τα και τα φουσκώματα από το συλλογικό υποσυνεί-
δητο. Νομίζω ότι ένας ικανός καλλιτέχνης μπορεί
να αντιπαράθεσει αρχέτυπα που ναχουν νόημα για
μία ιδιαίτερη γεννιά ή εποχή, έτσι αναγραφώμενη
ιστορία, αλλά η μεγάλη τέχνη είναι αιώνια... (επ-
ευφημία)

Δέν θα μπορέσω ποτέ να καταλάβω τη τεράστια έρ-
εση του MONDRIAN, PICCASSO, CEZANNE, κλπ, κλπ. Εγώ
ταξινομώ από τη θεωρία ότι η άποψη της τέχνης
πρέπει να ναι μόλις περίπου ότι η τελευταία γε-
ννιά πρόσφερε.
Γεννήθηκα το 1950 και αισθάνομαι ευγνώμων που
παρουσιάστηκα στη γεννιά του 60 όταν προσπαθή-
σαμε να κοροϊδέσουμε τους παραλογισμούς. Είχα
τις συνηθισμένες συγκρούσεις της ηλικίας μου.
Στα 17 μου κατέβαζα 6 μπουκαλίες και LSD και τα
επόμενα 10 χρόνια ήταν σφραγισμένα με εντάλμα-
τα, εκδόσεις υποδίνου, σπασίματα κλπ, που συσσω-
ρεύτηκαν (χτύπα ξύλο) με μία Ομοσπονδιακή διακο-
πή για ένα "καλό μέλλον" από την πρεσβεία του
Περσίου. Καλλιτεχνική άδεια; Η άρεσει να βλέπω τη
ζωγραφική σαν μία σύνταξη φόρμας μεταξύ του πρ-
ωτόγονου βάλτου του δικού μας τρισδιάστατου μυ-
αλού και του νεώτατου αντιπάλου στο GONG SHOW.
Η μεγαλύτερη ευχαρίστηση είναι να προσπαθείς
να κάνεις μία σύναψη μεταξύ αυτών των δύο.
Κλείνοντας, δεν έχω προτίμηση σε κάποιο χρώμα &
ο Τζίμι Χέντριξ ήταν θεός.

"SORCERERS"
(Μετάφραση: Α. Παπαβασιλείου)

γυναίκελα κινήματα, αλλά γεννιόταν μόνο από την
απογύμνωση της αλήθειας της λευκής μεσαίας τάξης
των ανδρών, αλλά ακόμη και σήμερα οι γυναίκες μι-
λούν για την ανάγκη να οργανώσουν εργατική τάξη
γυναικών χωρίς να συγκεντρώνονται πάνω στην ανά-
γκη να οργανώσουν τους εαυτούς τους -σαν να είμα-
σαν ήδη πέρα απ' αυτό το επίπεδο. Αυτό δεν σημαί-
νει (αν επιμένουμε πρώτα απ' όλα να ελευθερώσουμε
τους εαυτούς μας) ότι αγαπάμε τις καταπιεσμένες
μας αδερφές για όλα αυτά· αντίθετα αισθανόμαστε
ότι ο καλύτερος δρόμος για μας, για να είμαστε αλ-
θητινοί σ' όλους τους αγώνες απελευθέρωσης είναι
να παραδεχτούμε και να διαπραγματευτούμε απ' ευθε-
λίας με την ίδια μας την καταπίεση.

ΓΙΑΤΙ ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ;

Δέν πιστεύουμε ότι η απόρριψη της ανάλυσης Μαρξ-
ισμού-Λενινισμού και της στρατηγικής είναι κατά-
τον ορισμό πολιτική αφέλεια. Δέν πιστεύουμε ότι
είναι πολιτική αφέλεια και διατηρείς μία στάση, έ-
τσι που ακόμη και ένα "δημοκρατικό συγκεντρωμέν-
ο" γκρούπ να μπορεί να θεωρηθεί η εμπροσθοφυλακή
-συνήγορος για μας. Η φύση των γκρούπ που απασχο-
λούνται με κινήματα "κτίσιμο" είναι:

1/ να μετατρέψουν τα "πιά ακραία" όνειρα σε ρεαλι-
στικές απαιτήσεις και
2/ τελικά να γίνουν ένα όργανο τυρρανίας ο ίδιος.
Όχι ευχαριστώ!
Υπάρχει και μία άλλη εντελώς ριζική παράδοση που
αντιτίθεται στη θεωρία του Μαρξισμού-Λενινισμού

και στην πρακτική του μέσω της της μοντέρνας ριζοσπαστικής ιστορίας-
από τον Μπακούνιν στον Κροπότκιν, στη Σοφία Περόβσκαγια, στην Έμμα Γκλ-
λντμαν, στον Ερρίκο Μαλατέστα, στον Μπονίσιν- και αυτό είναι ο αναρχισμός.
Είναι μία παράδοση λιγότερο οικεία στους περισσότερους ριζοσπάστες για
τι είχε διαστραφεί και κακοπαρουσιάστηκε από τις περισσότερες υψηλά ορ-
γανωμένες πολιτικές οργανώσεις και Μαρξιστικές-Λενινιστικές οργανώσεις.
Ο Αναρχισμός δέν είναι συνώνυμος με την ανευθυνότητα και το χάος. Αντίθε-
τα προσφέρει σημαντικές αποξενώσεις στις απρογραμμάτιστες οργανώσεις &
τις πολιτικά στημένες πρακτικές της υπόλοιπης αριστεράς.
Ο βασικός αναρχικός τύπος οργάνωσης είναι το μικρό γκρούπ εθελοντικά ορ-
γανωμένο και διατηρημένο, που πρέπει να δουλέψει πρόθυμα ορίζοντας την
καταπίεση των μελών της και τη μορφή πρέπει να πάρει ο αγώνας για την
ελευθερία. Οργανώνοντας γυναίκες στη Νέα Αριστερά και Μαρξιστική αριστε-
ρά θεωρείται σαν ένα πλήθος για την επανάσταση. Αλλά βεβαιώνουμε ότι κά-
θε γυναίκα που εντάσσεται στον αγώνα είναι επανάσταση, ΕΙΜΑΣΤΕ Η ΕΠΑΝΑΣ-
ΤΑΣΗ!

Πρέπει να μάθουμε να ενεργούμε αυθόρμητα, να εγκαταλείψουμε τους περιορι-
σμούς στην συμπεριφορά που η κοινωνία μας έχει διδάξει, να βάζουμε στους
εαυτούς μας όχι σαν μέλη ενός κινήματος, αλλά συνεργαζόμενους σαν άτομα
επαναστάτες. Δύο, τρεις, πέντε ή δέκα, τέτοια άτομα επαναστάτες που γνωρίζ-
ουν και που εμπιστεύονται ο ένας τον άλλο ενδόμυχα μπορούν να διενπαιρε-
ώνουν επαναστατικές ενέργειες και να φτιάξουν τη δική μας πολιτική.
Σαν μέλη ενός άναρχου με εσωτερικούς δεσμούς γκρούπ, κάθε μέλος συμμετέ-
χει σ' ένα ισάξιο επίπεδο δύναμης έτσι απαρνείται κανείς τον ιεραρχικό
μηχανισμό της δύναμης. ΚΑΤΩ ΟΛΑ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ! Τότε δέν θα χαθούμε σε ένα
κίνημα όπου η αρχηγία προκαθορίζει για μας το μονοπάτι που το κίνημα θα
πάρει- είμαστε το ίδιο το κίνημά μας, αποφασίζουμε των δικών μας των κινή-
μάτων την κατεύθυνση. Έχουμε βαρεθεί να κατευθυνόμαστε, να εκφράζουμε
αποκλειστικά και μόνο τη γνώμη κάποιου και στο τέλος να γινόμαστε απαθ-
είς.

Δέν πιστεύουμε, όπως μερικοί βεβαιώνουν, ότι το πελέκημα των γυναικείων
κινήματων σημαίνει το τέλος όλων των επαναστατικών μας αποτελεσματικότη-
των. Όχι! Το πνεύμα των γυναικείων είναι παρά πολύ ευρύ για να οδηγηθεί κα-
ί να χειρίζεται από ένα "κίνημα". Μικρά γκρούπ, ενεργώντας από μόνα τους
και αποφασίζοντας γύρω απ' τις ίδιες τους τις ενέργειες, είναι η λογική
έκφραση των επαναστατημένων γυναικών.

Αυτό βέβαια, δέν εμποδίζει τα σημαντικά γκρούπ να δουλεύουν μαζί επάνω
σε σημαντικά σχέδια ή συνδιασκέψεις.
Σ' αυτά τα άκρα και επειδή δέν ευχόμαστε να μην έχουμε επαφή με άλλες
γυναίκες, έχουμε οργανώσει σαν μία αυτόνομη κολλεκτίβα μέσα στο Κέντρο
Γυναικών στο Καλημπριντζ Μάζς. Το Γυναικείο Κέντρο λειτουργεί σαν Ομοσπο-
νδία που είναι όχι σαν πολιτικά-στημένο γκρούπ, αλλά σαν κέντρο για αξιό-
λογα γκρούπ γυναικών να συναντηθούν.

Επίσης θα συνεχίσουμε να γράφουμε μανιφέστα σαν αυτό εδώ που αισθανόμα-
στε. Πραγματικά θα θέλαμε να ακούσουμε απόψεις από πολλούς και διάφορους
ανθρώπους!

ΟΛΗ Η ΔΥΝΑΜΗ ΣΤΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ!

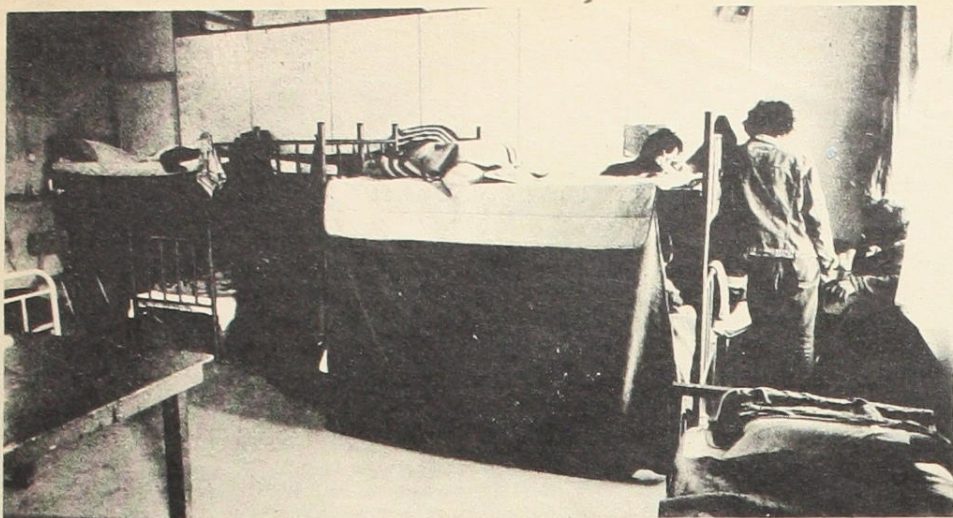
-RED ROSIA AND BLACK MARIA
-BLACK ROSE ANARCHO-FEMINISTS
C/O THE WOMEN'S CENTRE, 46 PLEASANT STREET, CAMBRIDGE MASS
CHICAGO/USA
Από το βιβλίο "QUIET RUMOURS"/AN ANARCHO-FEMINIST ANTHOLOGY
Μετάφραση: ΟΜΑΔΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

"Αρετή.. ο καφιεδισμός
"Ελευθερία.. η ελευθερία"

ΤΟΥ
...η αλήθεια
και υπό
να λές
ψέμματα
1985 και..
είναι ξεορκισμένη
διωχμό...

ΦΥΛΟΙΚΙΣΜΈΝΟΙ ΣΤΌ ΛΑΪΨΙΟ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ιδρύθηκε πρόσφατα η "Ένωση Αλληλεγγύης μεταξύ των λαών της Ελλάδας και της Τουρκίας". Πρόκειται για ομάδα Τούρκων πολιτικών προσφύγων και Ελλήνων συμπατριωτών, που σκοπό έχει την ανάπτυξη της αλληλεγγύης στην τουρκική αντίσταση και στους Τούρκους πολιτικούς πρόσφυγες στη χώρα μας.

Η ομάδα πιστεύει ότι είναι ανάγκη να αγωνιστούμε από σήμερα για ένα αύριο όπου οι σχέσεις μεταξύ των λαών μας, απαλλαγμένες από διπλωματικά παζαρέματα, θα είναι άμεσες και θα διέπονται από ελευθερία και ισότητα.

Η Ένωση είναι ανεξάρτητη και δεν έχει καμιά οικονομική βοήθεια από επίσημους φορείς και πρέπει να αντιμετωπίζει τα έξοδα για την ύπαρξή της στον ελληνικό χώρο, για την πολιτική της και πολιτιστική της δραστηριότητα, με οικονομικούς πόρους από τις ίδιες της τις εργασίες.

Έχει ήδη εκδόσει το δεύτερο τεύχος του περιοδικού "Τουρκία", με νέα από τις πολιτικές δίνες, ανάλυση της πολιτικής κατάστασης και άρθρα για το "Έτος Νεολαίας" (όπως γιορτάζεται απ' τη Δικτατορία !) και τη γυναίκα στην Τουρκία. Εντός απ' το περιοδικό :

- έχει εκδόσει 2 προσούρες, τις "Εντυπώσεις απ' τη σημερινή Τουρκία" και "Κύπρος",
- έχει κάνει μεταφράσεις απ' τον τουρκικό τύπο σχετικά με τις ελληνο-τουρκικές σχέσεις, το Κυπριακό και άλλα θέματα - που μοιράστηκαν στα μέλη και τους φίλους για την αρχή μιάς συζήτησης γύρω απ' αυτά ή και για να γραφτούν απαντήσεις στα άρθρα αυτά για παρέμβαση στον τουρκικό τύπο,
- έχει προχωρήσει ικανοποιητικά τις εργασίες για τη δημιουργία αρχείου και βιβλιοθήκης.

Στις πολιτιστικές δραστηριότητες της θα περιληφθούν μαθήματα μουσικής, τουρκικής και ελληνικής γλώσσας, διοργάνωση εκδηλώσεων αλληλεγγύης και διαλέξεων-συζητήσεων σε συνεργασία με πολιτιστικούς συλλόγους, κλπ.

Όσοι ενδιαφέρονται να συμπερισταθούν μπορούν να συμβάλλουν με τις ιδέες, με τις γνώσεις τους, με την προαφορά προσωπικής εργασίας στις δραστηριότητες και πολλούς άλλους τρόπους.

Η Ένωση Αλληλεγγύης μεταξύ των Λαών Ελλάδας και Τουρκίας έχει γραφεία στην οδό Μπότση 6 (κοντά στην πλατεία Κάνιγγος), γρ 12, Αθήνα, τηλεφ : 362 58 21. Για τη χρηματική βοήθεια έχει ανοιχτεί λογαριασμός στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας με αριθμό 121/365614-41 όπου μπορεί να κατατεθεί οποιοδήποτε ποσό. Για την αλληλεγγύη : Ε Α Μ Λ Ε Τ / Τ Θ 260 20 / 100 22 Αθήνα.

ΤΙ ΣΚΕΦΤΕΤΑΙ ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΤΟΥΡΚΟ Η ΕΝΑΣ ΤΟΥΡΚΟΣ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΕΛΛΗΝΑ ;

Το πρώτο πράγμα που έρχεται στο νου ίσως είναι αρνητικό. Πολύς κόσμος θα απαντούσε με σκεπτικισμό.
Είναι όμως αλήθεια ;

Εμείς, η Ένωση Αλληλεγγύης μεταξύ των Λαών της Ελλάδας και της Τουρκίας, έχουμε σκοπό, με άμεσες επαφές, να πλησιάσουμε αυτό το θέμα και να το ερευνήσουμε.

Ζητάμε ν' απαντήσετε στο παραπάνω ερώτημα, σε ένα κείμενο ενός τηλεγραφήματος μέχρι 2 σελίδες πιά συγκεκριμένα :

- "Τι εικόνα έχετε στο μυαλό σας για έναν σημερινό Τούρκο (ξεχωρίζοντας τον από την εξουσία) ;"

Ε Α Μ Λ Ε Τ / Τ Θ 26020 / 100 22 Αθήνα

ΕΙΔΗΨΕΙΣ,
ΝΕΑ
ΑΠΌ ΔΥ
ΚΙ' ΑΠΌ ΚΕΙ...

**Anarchia
Anarquía**

"Η Βρωμιά" περιοδική έκδοση αντεγγραφούν πού βγαίνει στ ήν Πτολεμαΐδα, στην ίδια πόλη όπου προσπαθούν νά περάσουν τόν ήχο τους καί τά γκρούπ "Παρθενικός Υμέναιος" καί "Υ πόγεια διαδρομή". ● Ότι αφορά τό γυναικείο κίνημα καί με ίς...δέν μιλάμε.Γράφει λοιπόν μεταξύ άλλων η Α.Κουκουντ σή απ' τη Καβάλα, στόν "Ταχυδρόμο" πώς η θέση της γυναίκα ς είναι στην κουζίνα,στά παιδιά της,στόν αργαλειό της,σ τό χωράφι της καί παρουσιάζει σάν συνηγορό της καί τόν Μάρξ σάν αντιφεμινιστή(δέν έχει καί άδικο).Κι' ύστερα νά μήν λένε πώς οι άντρες είναι οι δεσπότες. ● Όποιος θέλει νά βοηθήσει τόν παλιδό δικηγόρο καί αγωνιστή Γιώργο Νταλ ιάννη πού βρίσκεται στό Δαφνί,άς τηλεφωνήσει στόν δικηγ όρο Γιάννη Βάγια,τηλ.3627386. ● Όλοι πρέπει νά βοηθήσουμε τόν Γ.Νταλιάνη νά ξεφύγει από τήν ταλαιπωρία της βίας τού συστήματος καί τών ψυχιατρείων. ● Πέντε μήνες μέ τριε τή αναστολή ισόδυναμει μέ αθώωση.Αυτό ισχύει για τήν κα ταβλική τού βασανιστή Γιαννούλη, ύστερα από μήνυση τού Γι άννη Μπουκετσίδη σχετικά μέ τήν παλιά συλληψή του καί βασανισμό του για τόν εμπρησμό της εφορίας στή Νίκαια, τήν 1η Μάρτη τού '80.Τέτοιες αποφάσεις πού "τιμούν" τόν σεβασμό της ανθρώπινης ζωής καί ξεθαρεύουν τούς πιδ αισ ιδόξους βασανιστές μας,ονομάζεται "τομή στη δικαιοσύνη". ● Ξίδε μιά γυναίκα μέ τήν πέτρα στό χέρι καί διάταξε νά πυροβολήσουν.Ο λόγος για έναν νοτιοαφρικάνο μπάτσο αξιω ματικό πού μέτρησε εκείνη τή μέρα 19 σκοτωμένους μαύρου ς αγωνιστές.Τό ρατσιστικό καθεστώς τού Γιοχάνεσμπουργκ πού απέλυσε πρόσφατα 15.000 μαύρους απεργούς εργάτες,θά τραλακωθεί σά χαρτί από τήν μαύρη δύναμη. ● Μάθαμε.Δίσκος μέ συνεργασία διάφορων γκρούπ καί τραγουδιστών τού "χώρ ου" ετοιμάζεται σύντομα.Τά λεφτά από τίς πωλήσεις του, θά πάνε όλα για οικονομική ενίσχυση διάφορων συντρόφων πού δικάζονται. ● Αυτό σημαίνει χάος καί βαρβαρότητα.Μέ κλήρο στραγγαλίζεται ο "τυχερός" κρατούμενος από συγκρα τουμενούς του,στις φυλακές τού Μπέλα.Ορίζοντε στή Βραζι λία.Κι' αυτό για νά καταγγείλουν τήν σιωπή πού υπάρχει γύρω από τίς "συνθήκες" κρατήσεώς τους(7 κρατούμενοι σέ κιάθε κελί),δηλαδή περίμενε μέχρι νά μείνει ο τελευταίος πρίν κι'αυτός αυτοκτονήσει απ' τήν ντροπή του,μαντεύοντα ς ίσως τό βαριεστημένο γέλιο της εξουσίας. ● Ο κοινωνικός φασισμός καί ο ανταγωνισμός είναι η υγεία τού Κράτους.Καίει τήν ξένη μουσική ο Καντάφι,τήν "διαφθοροποιά ουσία" της Διδυκής τέχνης καί της Αραβικής κληρονομιάς(!).Μουσ ική,έγινες πιά μειονότητα καί οι Καντάφδες απελευθερω τές της σχιζοφρένειας τών "παραδόσεων",σάν κι'αυτές πού περηφανεύεται η...κα.Μερκοβρη καί καλοκαίρια πού για νά δροσιστεί τό ρίχνει στό Ηρώδειο καί στό Λυκαβηττί(αυ τό ο τελευταίος ειδικά πού τόσο άδικο ποδοπατείται). ● Νοί καί "ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟ".Μιά περιοδική έκδοση καί απόπειρα τού σύντροφου Β.Λάμπρου,νά μιλήσει στόν ίδιο του τόν "χ ώρο" καί τούς ανθρώπους.Γλώσσα πού έχει πολλά νά σοβ πε ι,ο διαφορετικός του λόγος από τό προηγούμενό του "ΕΚΤΟ Σ ΕΛΕΓΧΟΥ". ● Ξοχισε τίς κλήσεις εξητάχρονος γεωργός μπρ οστά στόν αστυνομικό πού τού τίς "φόρεσε" καί ούτε μιά φορά δέν χρειάστηκε νά πει,δέν ήξερε,πώς είναι αναρχικό ς.Δέν ξέρει για Βεζάρχεια καί για ΜΕΑ,ξέρει όμως για τόν θυμό του. ● "Πολύτιμο", "συνειδησιακό ξυπνητήρι τό εφημεριδ άκι μας καί πληροφοριακό φυλλάδιο" όπως λένε οι ίδιοι γι ά τό έντυπό τους,σύντροφοι από τήν Άρτα 5.000 μέλη το ύ στρατιωτικού προσωπικού πού εργάζεται στόν τομέα τών πυρηνικών εξοπλισμών αντικαταστάθηκαν λόγω αλκοολισμού, τοξικομανίας,αμέλειας,ψυχολογικών διαταραχών ή εγκληματ ικών πράξεων(!).μάς λέει ο ψυχίατρος Π.Ρήζον,της Βρετανι κής Ψυχολογικής Παιδείας.Σκέψου δηλαδή,πώς ο κίνδυνος για μιά πυρηνική σύρραξη αυξάνεται σέ φοβερό βαθμό από καί μόνο τόν ψυχολογικό παράγοντα.Θά τό πούν μετά "ατύχ

παράδυρο

πατρινό περιοδικό άσκησης σε γραφή κι ανάγνωση

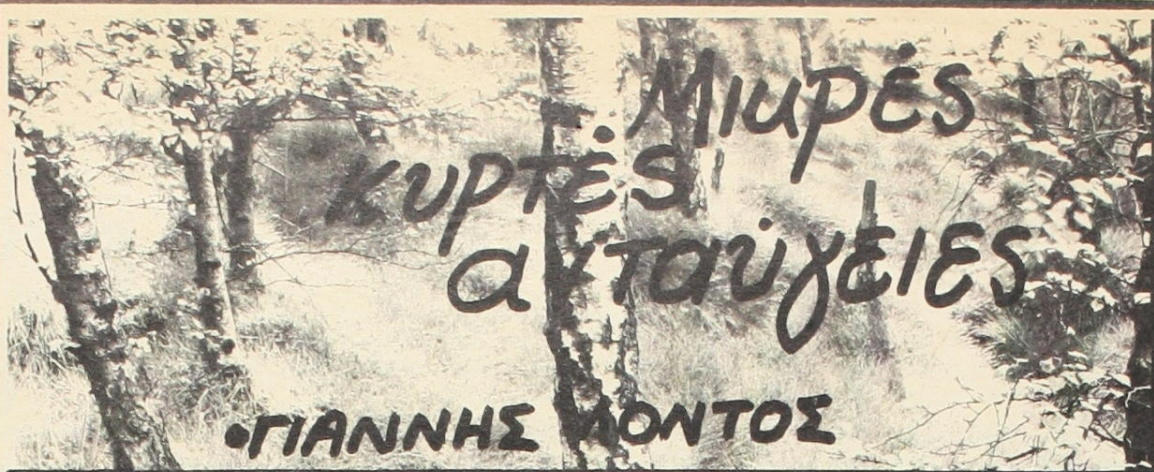
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ ΓΕΝΙΑ ΚΤΟΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΤΡΕΒΕΖΑΣ

και σαν εγωϊστές.

Ως πότε ο καταναγκασμός και η ιρα-
τική βία θα διαμορφώνουν τη συνεί-
δηση των ανθρώπων; Ως πότε το κρά-
τος θα θέτει όρια στην ανθρώπινη
σκέψη και θα καταστέλλει κάθε ελ-
εύθερη διάθεση αυτενέργειας; Ως
πότε θασαι καχύποπτος για όλα και
μέδους; Ως πότε θασαι απ' αυτούς
που κινούνται μηχανικά αναμασών-
τας σαν τις κατσίκες κάποιες αρχές
και μερικά πιστεύματα; Δεν είμαστε
εναντίον σου. Πά δεν μπορείς να το
καταλάβεις. Και όταν σου μιλάμε
γι' αυτό τον άλλο εαυτό σου που υπ-
άρχει μέσα σου, που τον καταπιέζε-
ις και τον εμποδίζεις να βγει στη
ν επιφάνεια, τότε οργίζεσαι και μάς
αποκαλείς ανισόρροπους, αντικοινω-
νικούς, τρελούς για δέσιμο. Γιατί
εμείς σου λέμε πως το κόμμα σε κά-
νει τό πιονι του, πως και η οικογέν-
εια είναι μία μικρή κοινωνία που
καταπιέζει, ένας θεσμός που πρέπει
να καταστραφεί. Πως η θρησκεία εί-
ναι το όπιο του καταπιεζόμενου λα-
ού και οι παπάδες έμποροι που που-
λανε ιδέες για παράδεισους. Πως τα
σχολεία δεινμορφώνουν αλλά αποχα-
νώνουν και κουνσερβοποιούν τη νιό-
τη κανοντάς την να ενστερνιστεί
αυτούς τους εμετικούς θεσμούς, για-
τί έτσι θα φτιάξει τη βάση που αύ-
ριο θα δικαιωνίζει όλο το καταπιε-
στικό καθεστώς της μιζέριας.
Ως πότε λοιπόν θα υποτασμάστε
στη θέληση των αφεντικών και θα
ανεχόμαστε άλλοι να καθορίζουν τη
ζωή μας; Τελικά ίσως ο μόνος δρό-
μος διαφυγής από το αδιέξοδο της
σημερινής καταπιεστικής κοινωνίας
είναι η επανάσταση ενάντια σε κα-
θε θεσμό που δικαιωνίζει την εξαθ-
λίωση και η δημιουργία μίας νέας
αταξικής κοινωνίας συνεργασίας,
αλληλεγγύης και γενικευμένης αυτο-
διεύθυνσης.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩ-
ΝΙΑ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΘΕΣΜΟ
ΕΞΑΘΛΙΩΣΗΣ
ΚΑΤΩ Ο ΚΡΑΤΙΣΜΟΣ
ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΤΩ Η ΕΞΟΥΣΙΑ
ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

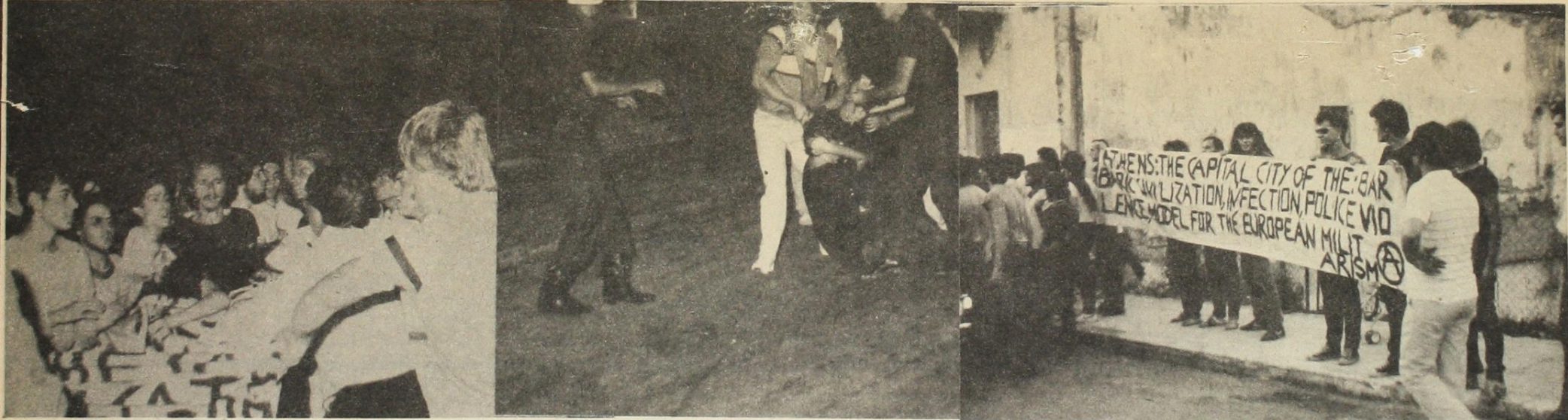

Ήεσα σ' ένα βουβό αθέλητο κλάμμα, Ξύπνησε με τό ιδρωμένο κεφάλι της να κουνιέται
πάνω στο μαξιλάρι καθώς έδιωχνε κάτω κι' ευαγώνιο. Τα βλέφαρά της για λίγα
λεπτά έμειναν ανοικτά κι' έκλεισαν ξανά μ' ορμή μόλις θυμήθηκε και κατάλαβε....
Μία λύπη πούφερνε περισσότερο σε παράπονο ίσωνε το χωρό προσωπό της συσπών-
τας το που και που. Ο πόνος ανάμεσα στα πόδια ήταν κοφτερός λές και με μέσα δου-
λευαν γυαλιά. Από κάτω μάντεφε το μουσκεμένο σεντόνι. Τύρισε το κουρασμένο κεφά-
λι δεξιά κι' αριστερά: υπήρχαν πολλά κρεβάττια αδειανά κι' η πόρτα της αίθουσας
έμενε ερμητικά κλειστή σά να θέλανε να τη κρύβουν.
Ένα σκοτεινό ένοχο αίσθημα κινήθηκε νωθρά προς το μέρος της κι' εκείνη συσπάστη
κε λές κι' ήταν έξω απ' αυτή και θα μπορούσε να τ' αποφύγει. Ένωσε τον πόνο να
της σκίζει τα σωθικά και κατάλαβε πως θα πρεπε ν' αποφεύγει τις κινήσεις τις από-
τομες. Σε λίγες μόνο στιγμές το αίσθημα αυτό την κούρασε αφάνταστα γρήγορα αφού
την έκανε να ξανανοιώσει με υπερβολική ένταση-σά να το ξαναζούσε-το ξερίζωμα
της ζωής που πριν λίγη ώρα έγινε βίαια στα σπλάχνα της. Στο σημείο εκείνο που
πονούσε τσακισμένο νόμιζε πως είχαν συγκεντρωθεί οι Τύφεις. Δεν τόχε διαλέξει
κάτι τέτοιο. Δεν τόθελε πάλι κάτι τέτοιο. Αλλά έπρεπε. Δεν είχε άλλα περιθώρια εκ-
λογής. Στη ζωή της τά περισσότερα πράγματα που συνέβαιναν δεν τόθελε αλλά έπρε-
πε... να συμβούν.
Κι' όχι πως δεν τά πολεμούσε με νύχια και με δόντια. Αλλά τελικά υπέκυπτε πάντα
κάτω απ' το βάρος των γεγονότων. Πάντα όπως και τώρα. Τώρα που ξανά σαν ένα υπάκ-
ουο σφαγείο είχε οδηγηθεί πάλι σ' αυτό το βρώμικο Νοσοκομείο. Κι' είχε αφεθεί να
της σκοτώσουν κάτι ολοδικό της χωρίς κανένα δικαίωμα να το κάνουν. Με τον πόνο
ανάμεσα στα πόδια της, με την νωπή απουσία του ένοιωθε συνένοχη σε μία απόπειρα
κατά του εαυτού της. Δεν είχε δικαίωμα να το κάνει. Δεν είχαν δικαίωμα να το κά-
νουν. Μέσα απ' τη δυσθημία, της φούντωσε το μίσος κι' η αναγούλα για την αισχρή
κτηνώδη Κοινωνία περισσότερο τους πιθ αδύναμους κι' ευαίσθητους και τους κλέ-
βει και τους σκοτώνει με κάθε τρόπο. Αηδίασμένη στράφηκε προς την πόρτα ελπίζο-
ντας πως εκείνος θα περίμενε υπομονετικά έξω για ώρες κι' από στιγμή σε στιγμή
θαμπαινε να τη δει.
Η πόρτα όμως εξακολουθούσε να μένει πεισματικά κλειστή κι' ατάραχη και εκείνη
ένοιωθε πολύ κουρασμένη και αδύναμη ακόμη για να μπορέσει να φωνάξει και να κα-
λέσει αυτόν κοντά της. Κόιταζε ξανά γύρω της. Ήταν μόνη σ' αυτή τη τεράστια
κλειστή αίθουσα με τους γκρίζους ψηλούς τοίχους. Θυμήθηκε: Οι μεγάλοι τοίχοι κρύ-
βουν τά μεγάλα εγκλήματα. Σκέφτηκε: Πόσοι σ' αυτή τη πόλη, σ' αυτή τη χώρα, σ' αυτό

ΜΙΥΡΕΣ
ΚΥΡ
ΤΕΣ
ΑΥ
ΚΤΑ
ΥΧΕΙ
ΕΣ

γνωστός τραμπούκος των ΜΕΑ.
μύδη) ενώ ξυλοκοπά συντρόφους
μειώνεται με βέλος και τ' α

(ήταν και στην επιχείρηση του εγκλειστού Δ. Οικονο-
στά γεγονότα της αρχαίας αγοράς το καλοκαίρι. Ση-
στοιχεία του στη διάθεση όποιου τά χρειαστεί.....

ΠΑΡΑΠΕΝΤΕ

ΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΩΡΕΣ

ΒΑΒΕΛ

リベルテール

1984.9

ダタイスト
辻潤

TUJI ZYUN (1884-1944):
liberpeneulo, kiu pro-
pagandis nihilismon k
dadalamon; fare konata
de lia traduko, "Uniku-
lo k lia propraĵo" de
Max Stirner; lia akra
kritiko al ĉiuj sociaj
dogmoj au dogmenuloj
estas unika en Japa-
nio; ĉiujare eldonita
lia detala biografio.

Libertaire

bimonthly

αυτομόρφωση

ξέ θέλω! Τι' αυτό
 τὸ, τι νὰ εἶ οἱ
 στὸν αἶρα! Τι' αἰ
 σέ νὰ, ἐπειδὴ
 σέ' θέλω..

ΜΑΘΗΤΗ ΕΙΣΑΙ...
 Μαθητή είσαι: α) ΠΕΙΡΑΜΑΤΟΖΩΟ
 β) ΕΝΑΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ ΚΑΙ ΕΝΑΣ
 ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟΣ ΑΝΕΡΓΟΣ
 γ) ΤΟ ΠΡΟΒΑΤΟ ΤΟΥ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΙ ΤΗΝ ΥΠΛΗΡΗ ΤΟΥ ΒΟΣΚΟΥ

ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕ
 15χρονη μαθήτρια
 για τη βαθμολογία
 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Μια 15χρονη μα-
 θήτρια του Γυμνασίου αυτοκτόνησε

συμμετέχω συμμετέχουμε
συμμετέχεις συμμετέχετε
συμμετέχει ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ

ΠΡΟΤΟΒΟΥΛΙΑ ΜΑΧΟΝΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΚΗ
ΟΜΑΔΑ "ΑΝΑΤΡΟΠΗ"/ΕΞΕΣΤΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΚΟΙΝΗΣ ΗΣΥΧΙΑΣ ●

Χτυπάει τὸ κουδούνι. Οἱ μαθητὲς παρατάσσονται. Ὁ λοχαγὸς παραγγέλλει ἡμελείται. Ἡ ἀπόδοσις ἀπὸ κέντρου πικνύνεται, πέφτει νὰ εἶναι ἡ κοίτη σου - τῆ. Ὁ κύριος τῆς π. 1.3 ἡμιτονίου, ἔχουν ἐντυπώσεις εκκοινωνίας. Ὁρίσει σκεπτόμενο, νὰ προσέδωσαν οἱ μαθητὲς, νὰ ἀσπασμοῦσαν τὸ πνεῦμα τῆς βλῆς, νὰ διαχωριστοῦν οἱ καλοὶ ἐπὶ τοὺς κακοὺς, καὶ οἱ ἐργατικοὶ ἀπὸ τοὺς τεμπέληδες. Χρειάσματος ἐκτελεσμένα ΣΤΑΣΕΩΝ. Οἱ λοχαγοὶ τὸ ζέρουν καλά: "Πῶς ἀντίστασι σὴν ἱεραρχία πρέπει νὰ πατηθεῖ". Ὁ λοχαγὸς τὸ ζέρει καλά. Ὁ καθ' ἡγήτης τὸ ζέρει καλά. Ὁ υπουργὸς ἀλλοτρίου τὸ ζέρει καλά. Πρέπει νὰ ἐμπέδωσι ἡ πειθαρχία, ἡ τάξι, ἡ ὑποταγή. Οἱ νεοὶ κινινοῦνται ἀπὸ τὴν ἀνατρεπτικὴν ἰδέαν καὶ τὴν ἀνθρώπινον οὐρίαν. Ξυλικοί, παπῆδες, ὑπουργοί, καθηγητές, ἡγεμονία μορματικῶν ἀντιπροσώπων, διαμηρτίτες, οἰκονομολόγοι, ἀντιφωφῶν σὴν παραπάνω διαπλάτωση. Ἡ νεολαία πρέπει νὰ ἐμπέδωσι τὴν ἀξίαν τοῦ πολιτικοῦ. Ὑπ' ἀριεὺν ἐν ἑξέρει, τὰ λουλοῦδια, ἡ ἀβλαύση, ἡ σκέψη. Κυρίως νὰ μὴ σκεπτόνται, νὰ μὴ ἐρωτοτροποῦν, νὰ μὴ περιφέρονται ἀκούφα στὴς ἐσχολές (στυνὸν) ἡ ἐμπειρία, ἡ πόλη εἶναι ὕγιες στοιχεῖα. Ὁ νεοὶ γὰρ νὰ μὴ σκεπτόνται, πρέπει μὲ κατὰ νὰ ἀπαχολοῦνται. Ἐμάστε φιλελευθέροι. Ὅταν δὲ διαβάτε

ΚΡΑΤΟΣ ΑΝΕΛΥΘΕΝΤΙΑΣ
ΖΩΗ ΧΩΡΙΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Παρόμοια και η θέση των κομμάτων (ΟΝΝΕΔ, Ν. ΠΑΣΟΚ, ΚΝΕ, ΠΡΟΓΡΕΣ) που ενταγμένα σε κρατική λογική, θάβουν την προσπάθειά σου επανδότησής σου αφαιρούν το δικαίωμα αμφισβήτησης της εξουσίας, μπλοκάρουν και κατελιούνται κάθε ενεργειά. Όλα αυτά επιβάλλουν την ανάγκη για την έμπρακτη αμφισβήτηση του ξεπούλου σχολείου, στο όνομα μιας ελεύθερης και όχι αλλοτριωμένης ζωής. Ας μην ψά-
νουμε λύσεις που κουκουλώνουν ή απομονώνουν επιφανειακά προβλήματα αλλά ας

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ-ΑΥΤΟΝΟΜΟΙ-ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ
Ν.ΛΙΟΣΙΩΝ -ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

πάρουμε μια επαναστατική, δυναμική θέση απέναντι στον κρατικό αυτό θεσμό. Ένα θεσμό σάπιο στην βάση του που δεν χρειάζεται να μετατραπεί αλλά να ανατραπεί με τον δικό μας αγώνα. -

ANAPXIKH OMAΔA MAGHTON

A row of five black and white photographs of young people. From left to right: a man with a headband, a woman with long hair, a woman with dark hair, a woman with long hair, and a woman with dark hair.

Δανία: Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΩΝ ΕΡΧΑΙΤΩΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΟΜΑΔΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Απρίλης 1985

ΔΙΑΜΑΧΗ ΣΤΗ ΔΑΝΕΖΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

(No-I)

Μετά την διάλυση της συμφωνίας-διαπραγμάτευσης μεταξύ της επιτροπής Δανών εργοδοτών (DA) και του σοσιαλδημοκρατικο-κυριαρχούμενου οργανισμού εργασίας (LO), ξέσπασε μία διαμάχη. Τό λόκ-άουτ και οι απεργίες επηρέασαν γύρω στους 300.000 εργάτες, όταν η διαμάχη ξέσπασε την νύχτα προς την Κυριακή στις 24/3. Αλλά ήδη στις 28 η συντηρητική κυβέρνηση μεσολάβησε και πέρασε δυναμικά και πιεστικά μία "συμφωνία" συμφωνη με τις επιθυμίες των εργοδοτών. Στις 1 του Απρίλη η απάντηση δόθηκε: αν και είχαν κηρυχτεί παράνομες, απεργίες ξέσπασαν σ' όλη την χώρα. Μπουκοτάζ στα φέρρυ, τραίνα, λεωφορεία και αεροπλάνα παρέλυσαν την χώρα. Εργάτες στα δημόσια ιδρύματα και πάνω από 1000 εταιρείες κατέβηκαν σε απεργία. 200.000 διαδήλωσαν μπροστά απ' το Δανέζικο Κοινοβούλιο, ταράχες ξέσπασαν μεταξύ αυτών και της αστυνομίας-31 διαδηλωτές συνελήφθησαν και 3 αστυνομικοί τραυματίστηκαν. Σε μία άλλη μεγάλη πόλη μερικά αστυνομικά αυτοκίνητα ανατράπηκαν. Κοινή αίσθηση μεταξύ των εργατών είναι ότι η κυβέρνηση δεν θα κάνει ότι

η κυβέρνηση δεν θα κάνει ότι θέλει με την Δανέζικη εργατιά. Τό μόνο ίδρυμα που αντέδρασε θετικά με τη διαμεσολάβηση της κυβέρνησης ήταν η DANISH EXCHANGE. Στην Δανέζικη αγορά εργασίας υπάρχει μία "συμφωνία ειρήνης" όπως αποκαλείται, που δημιουργήθηκε και απ' τους εργοδότες αλλά και απ' τους οργανισμούς εργατών. Αυτό σημαίνει ότι οι εργάτες έχουν υποβάλει τους εαυτούς τους να αδρανοποιούνται σε περιόδους μεταξύ των συμφωνιών της αγοράς εργασίας. Χρονολογείται απ' την εποχή της "κυριαρχίας συμφωνίας" μεταξύ των LO και DA απ' το 1899, που αφέρσε την αυτονομία απ' τους εργάτες και τους οργανισμούς τους. Ο αναπληρωματικός διευθυντής του LO μόλις δήλωσε, ότι πέρα απ' αυτές τις "συμφωνίες" δεν μπορεί να υπάρξει παρά "αναρχία". Περισσότερες πληροφορίες θ' ακολουθήσουν

ΑΠΡΙΛΗΣ-ΜΑΗΣ

(No-2)

Μετά τις μεγάλες διαδηλώσεις της 1/4 οι δραστηριότητες άρχισαν να μειώνονται στις διακοπές του Πάσχα, αν κι' έγιναν μερικά μπουκοτάζ στα φέρρυ, τραίνα και λεωφορεία. Το Πάσχα η αριστερή πτέρυγα των σωμάτων συνεκτιμήθηκε και αποφάσισαν να καλέσουν τους εργάτες για μία γενική απεργία για τις 10/4. Αλλά το Σοσιαλδημοκρατικό κόμμα δεν επιδοκιμάζει τις ανεπίσημες απεργίες που δεν καλούνται από τους πάνω. Έτσι διατάζει τα μέλη των σωμάτων να αναλάβουν δουλειά! Παρόλο την προδοσία-ή εξαίτλας αυτής-των σοσιαλ-δημοκρατών, γύρω στις 250.000 κατέβηκαν σε απεργία στις 10/4 και στην πρωτεύουσα της Κοπεγχάγης 125.000 συμμετείχαν στην μεγαλύτερη διαδήλωση από το WW II.

Τις επόμενες μέρες η κατάσταση στους Δανέζικους τόπους εργασίας "ομαλοποιήθηκε". Πιστεύουμε ότι τα ακόλουθα σημεία είναι τα κύρια αίτια της ήττας της εργατικής τάξης:

1) Τα περισσότερα σώματα αρνήθηκαν ν' ανοίξουν τα ταμεία απεργίας.
2) Οι εσωτερικές διαμάχες για εξουσία μέσα στην Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Δανίας/τόν Οργανισμό Εργασίας (LO), μεταξύ των σοσιαλδημοκρατών και της αριστερής πτέρυγας (αποτελούμενης από διάφορες σοσιαλιστικές και κομμουνιστικές κατευθύνσεις και τάσεις, κατέστρεψαν την ενότητα της πάλης των εργατών.
3) Η αριστερή πτέρυγα δεν είχε τη δύναμη ή την επιθυμία να αντιμετωπίσει ανοιχτά τους γραφειοκράτες και προδότες στο Σοσιαλδημοκρατικό κόμμα.

4) Οι σοσιαλδημοκράτες κι' η αριστερή πτέρυγα έκοψαν τον πολιτικο-οικονομικό αγώνα στα δυό. Σύμφωνα με τους αφέντες του κόμματος το πρόβλημα ως προς το οικονομικό επίπεδο είναι πως θα σπάσουν τον περιορισμό των μισθολογίων, που επιβάλλεται απ' την συντηρητική κυβέρνηση με το να ξεπερνιούνται αυτοί οι περιορισμοί σε κάθε ξεχωριστό τόπο δουλειάς. Υπάρχουν αρκετές πιθανότητες ότι θα γίνουν μεγάλες μισθολογικές αυξήσεις στις τοπικές διαπραγματεύσεις και που θα ξεπερνούν τους περιορισμούς της κυβέρνησης, ειδικά στις λιγότερες δουλειές που δεν μπορούν ν' ανταπεξέλθουν μία στασιμότητα. Η μείωση των ωρών εργασίας όμως, από 40 στις 35 την βδομάδα, θάνατο αδύνατο να επιτευχθεί στις κατά τόπους διαπραγματεύσεις. Πά λίγα λόγια: Οι άνεργοι εργάτες έχουν θυσιαστεί.

Και ακόμα περισσότερο: στο πολιτικό επίπεδο-έτσι τουλάχιστον μάς λένε οι σοσιαλδημοκράτες και η αριστερή πτέρυγα-είναι ένα θέμα που θα ριχτεί κατά της συντηρητικής κυβέρνησης στις επόμενες εκλογές με σκοπό να εκλεγεί μία σοσιαλδημοκρατική-σοσιαλιστική κυβέρνηση.

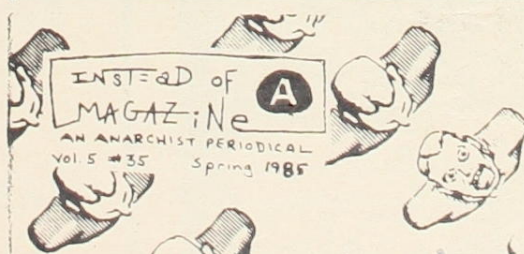
Δυστυχώς φαίνεται ότι η εργατική τάξη δέχτηκε αυτή την "λύση". Πόρα περισσότερο από κάθε άλλη φορά χρειάζεται δραστηριοποίηση ενάντια στην πολιτική των κομμάτων, αλλά και για άμεση δράση.

Εκ μέρους της Δανέζικης Αναρχικής Συνομοσπονδίας
DANISH ANARCHIST FEDERATION
TORDENSKJOLDSGADE 38
4200 SLAGELSE/DENMARK

αν είναι ναρδεις
θε ναρδεις
αλλιως
εου θα χασεις

TO
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
ΤΩΝ
ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ 20 & ΣΚΟΥΦΑ
106 80 ΑΘΗΝΑ
τηλ. 3611423

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ "ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ"

Σεπτέμβριος '85. Ανεργία, πληθωρισμός, φορολογίες, χαράτσι, εξουθένωση, αστάθεια οικονομική, καταστάσεις που πρέπει να αντιμετωπίσει καθημερινά ο Έλληνας νέος. Ορατός μόνον. Απ' τον κόσμο του χαντακτικού και του ιδανικού της εφηβικής σκέψης ελπίσους βρίσκει αντιμέτωπος με μία δυσμενή πραγματικότητα που η επίβλεψη και η ανάδειξη στολίζεται στο φέμα, τη δουλοπρέπεια και τη δολιχότητα. Επακόλουθα η μισέρια και το άγχος. Αυτό το καθημερινό προσάρισμα όμως δημιουργεί ανάγκες εκτόνωσης (συναυλίες, ποδόσφαιρο, χορός) ή και οδηγεί σε επικίνδυνα για την ψυχική υγεία αδιέξοδα. Κάπου μέσα στις καταστάσεις απόγνωσης ο σύγχρονος νέος αναζητάει λήγη γαλήνη, ηρεμία, ειρήνη χρησιμοποιεί ναρκωτικά. Ηδη πολλές χιλιάδες νέοι στην Ελλάδα (που πληθαίνουν με πολύ μεγάλο ρυθμό χρόνο με το χρόνο) βρίσκουν διέξοδο στα ναρκωτικά. Δυστυχώς η κοινωνία και ειδικά η κυβερνητική πρόνοια είναι μέλλον άγνοια, επικίνδυνο λογικά και πολλές φορές δολιχών με την εγκληματική αποχή από το πρόβλημα. Και λέμε πρόβλημα διότι τα κατευθυνόμενα μέσα ενημέρωσης και τα ίδια τα κρατικά στελέχη παρουσιάζουν μία φεβτική, ξένη καθώς και επικίνδυνη για τους νέους δήθεν πραγματικότητα με τα γνωστά αποτελέσματα (χαπώνες, πρεζάκια). Ηδη την γνωστή τακτική στα τα προβλήματα "πασαλιματος" του τόπου, δεν χάνονται στη βάση του προβλήματος παρά χαρακτηρίζοντας μία μεγάλη μερίδα των νέων εγκληματίες, αποφεύγοντας την ψυχρή πραγματικότητα. Κάτι πλέον που είναι πολύ αναγκαίο αλλά καθόλου φημισμένο. Έτσι γιατί οι ίδιοι και οι προκατοχοί τους στην εξουσία, που δεν φημίζονται για την "σοφία" τους, δημιουργήσαν στο μυαλό του Έλληνα την εντύπωση ότι τα "ναρκωτικά" είναι μεταξύ άλλων και βόθρου, και δυστυχώς η συσσώρευση ανευθυνότητας και προκατάληψη δημιούργησε το έτος 1985, εποχή που η Ελλάδα προσέρχεται στην ευρωπαϊκή κοινότητα, μία χαοτική κατάσταση στις φυλακές. Όπου συσσωρεύθηκαν νέοι άνθρωποι που είναι και "δημιουργικότεροι" και "παραγωγικότεροι" μερίδα το λαού, μόνο γιατί έτυχε να κανιζάρουν ένα τσιγάρο χωρίς, είτε γιατί έτυχε να έχουν ένα κομμάτι χωρίς ή φόντα ή μερικά μικρογραφία για πωλήσει στο σπίτι τους. Δυστυχώς με την απαραιτημένη νομοθεσία (χουινικά κατάντοια για στρατοκράτες) αυτή τη στιγμή είναι φυλακισμένοι ή υπόδικοι ή με αναστολή "ελευθεροί" αρκετές χιλιάδες νέοι. "Ναρκωτικά". Λέξη που χρησιμοποιεί η ελληνική νομοθεσία και περιλαμβάνει μαριχουάνα (ντόπια κίναβη), χασίς, όπιο, οπιοίδια, παρὰ γα (πρωίνη, μορφίνη), κοκαΐνη, LSD, πρεμισιόλη (μαντράκι, αντάν κλπ). Από χρόνια είναι γνωστές πολλές αυτοκτονίες, απειρίες, ψυχικές βλάβες κρατούμενων για "ναρκωτικά" στις διάφορες φυλακές, φυλακιστές. Είναι γνωστή η απεργία πείνας 53 κρατούμενων για "ναρκωτικά" στις φυλακές Πατρών πριν δύο χρόνια, η εξέγερση στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού με αφορμή απόπειρα αυτοκτονίας κρατούμενης για "ναρκωτικά" και των 100 κρατούμενων τοξικομανών και άλλων πριν δύο χρόνια. Το νομοσχέδιο ή οι τροποποιήσεις που εξακολουθούν να ισχύουν για τα ναρκωτικά είναι μεσαιωνικά και ανεπαρκή. Το κέντρο Αποτοξίνωσης που ιδρύθηκε αρχικά να λειτουργεί σχετικά κανονικά-δεν λύνει κανένα πρόβλημα αφού δεν υπάρχει καμία νομική κάλυψη. Έτσι γίνεται μόνο αποθεραπεία όπως στις ήδη υπάρχουσες ιδιωτικές κλινικές (Καστάλλα, Παλμήνη). Το κράτος φυλακίζει και εξοντώνει τους χρήστες "ναρκωτικών", ενώ προβάλλει απ' τα μέσα μαζικής ενημέρωσης το φάντασμα του "ναρκωτικού κακοποιού", ενώ αφήνει να αλωνίζουν στα βάρδια, στη Ευφελή, στο Κορυδαλλό και σ' όλες τις περιοχές της Αθήνας τους δολοφονούς-εμπόρους της "δωδεκάς ναρκωτικών" και τους συνεργάτες τους μπράβους και κεφαλαιοκράτες. Από το εμπόριο της πωλήσης "ασπίρης" η Αθήνα του '85, ξεχάροντας όλες τις περιπτώσεις φυλάκισης για "ναρκωτικά" είναι για μικρο-αδικήματα με εξοντωτικές ποινές μέχρι και 10 χρόνια. Οι θάνατοι από "ναρκωτικά" (πρωίνη) έχουν αυξηθεί, σε αυτό συμβάλλει η παράνομη διακίνηση της, το μονοπώλιο από τα παραπάνω καθεστρικά καθήκια και η νοθευμένη πώληση, ενώ μεγάλο ρόλο παίζει και η άγνοια. Πόσο όμως είναι οι θάνατοι από "εργατικά ατυχήματα", από αμέλειες εργοδοτών, αυτοκτονίες από προσωπικά αδιέξοδα, αυτοκτονίες στο στρατό, τις φυλακές, ή στο βλαβερό για την ψυχολογική μας υγεία είναι το νέφος, η μόλυνση των αντών, νοθευτές στις τροφές και πόσις απ' αυτούς που τα δημιουργούν όλα αυτά βρίσκονται στη φυλακή; Μήπως ποτέ οι δολοφονοί-εμπόροι της "δωδεκάς ναρκωτικών" βρέθηκαν ποτέ ανακρινόμενοι στα γραφεία της εισαγγελίας; Πόσο πλάι επικίνδυνα είναι τα "ναρκωτικά" απ' τις τροφές με χημικά συντηρητικά, ακατάλληλα φαγητά, τσιγάρα, αλκοόλ που να νομίζουμε; Μήπως όταν ελεύθερα σκεπτόμενοι άνθρωποι που γνωρίζουμε πολύ καλά τι είναι ναρκωτικό και τι όχι, εμείς που καθημερινά βιώνουμε το όριο εμπορίας της πωλήσης στην πλατεία Βεαυτελών, εμείς που εδώναι χρόνιαν κινητοποίηση και συμπαρασταθήκαμε ενεργά στους αγώνες των τοξικομανών κρατούμενων έχουμε διαλέξει και επιλέξει τον πιο ασταθές τρόπο ζωής βασισμένοι στη ν' αλήθεια και το σεβασμό της ατομικής ελευθερίας του ανθρώπου. Για μέν' έτσι γίνεται ιδεολογία και πολιτική είναι ναρκωτικό. Ότι παραλείπει την όλη για ζω το πολεμάμε, έτσι και για την πρωινή. Συμπαραστέκεστε και καταλαβαίνουμε το πρόβλημα των χρηστών πρωινή, αλλά δεν κάνουν αυτοί δεν είναι και δική μας επιλογή, επιλογή είναι το δικαίωμα στη ζωή, στο να μη "φτιαχθείσαστε" γυρνώντας την πλάτη μας στη "σκύνη" της εξουσίας.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΚΟΤΩΝΕΙ ΜΕ ΗΡΩΙΝΗ

ΟΜΑΔΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

ΚΙΝΗΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΤΗΣ ΗΡΩΙΝΗΣ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΒΕΑΥΤΕΛΩΝ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΡΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΠΟΥ
ΜΑΣ ΕΠΙΦΥΛΑΣΟΥΝ ΕΚΕΙΝΟΙ
ΠΟΥ ΡΗΜΑΞΑΝΕ ΚΑΘΕ ΟΡΑΙΑ
ΣΤΙΓΜΗ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΜΑΣ
ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΠΡΕΖΑ

Στοιχειώδη Δικαιώματα για τα υποψήφια θύματα της κρατικής καταστολής

Τι ορίζουν οι σχετικοί νόμοι και άλλες διατάξεις για:
Τη σύλληψη, εξακρίβωση, έρευνα σε σπίτια
και αλλού, ανάκριση, κράτηση, προσαγωγή, δίκη κλπ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ
ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Τι ορίζουν οι σχετικοί νόμοι και άλλες διατάξεις για:

1. Τις συλλήψεις, εξακρίβωσεις, έρευνες στα σπίτια και αλλού, ανακρίσεις, κρατήσεις, προσαγωγές, δίκες κλπ.

Αντί προλόγου...

Η κρατική και αστυνομική αυθαιρεσία και καταστολή έρχεται καθημερινά σχεδόν στην επικαιρότητα τον τελευταίο καιρό.

Οι εργατικοί αγώνες, αλλά και τα κινήματα νεολαίας γνωρίζουν την ολοένα και αυξανόμενη κρατική καταστολή.

(Εργασιαία ΕΒΚΟ, ΡΑΙΝΕΡ, COCA-COLA, RENAULT, MOBIL, Τράπεζες CONTINENTAL, και CHASE MANHATTAN BANK, ΚΑΡΑΒΕΛ, Παραβίαση γραφείων πολιτικών Οργανώσεων καθώς και σπιτιών, καθημερινά πογκρόμ με ξυλοδαρμούς και συλλήψεις στα Εξάρχεια επί βδομάδες, τρομοκρατία των ΜΑΤ και ΜΕΑ σε βάρος ανύποπτων πολιτών, δίκες σε βάρος εκατοντάδων αγωνιστών με βαριές καταδικές για αρκετούς απ' αυτούς κλπ).

Για τον περισσότερο κόσμο ότι έχει σχέση με τα δικαιώματα που του παραχωρούνται από το σύνταγμα και τους νόμους του κράτους δεν χαρακτηρίζει αγνοία.

Επειδή πιστεύουμε ότι η γνώση μερικών στοιχειωδών δικαιωμάτων μας δίνει ένα σημαντικό όπλο τόσο για να αυτοπροστατευτούμε όσο και για να δυναμώσουμε την αντίσταση μας ενάντια στην κρατική καταστολή προχωρήσαμε στην έκδοση αυτού του φυλλαδίου.

Μάης 85

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ξεκινώντας, με δεδομένο ότι η στάση στην ανάκριση είναι σε κάθε περίπτωση μια πολιτική στάση, είναι φανερό ότι ένα τέτοιο κείμενο δεν μπορεί παρά να μπαίνει τόσο στο πολιτικό μέρος αυτής της στάσης, όσο και στο τεχνικό που της αντιστοιχεί. Αυτό είναι αναπόφευκτο. Ακόμα και ένα απλό κείμενο με «νομικές συμβουλές» δεν μπορεί να είναι ουδέτερο. Πίσω του βρίσκεται μια πολιτική αντίληψη που το διαποτίζει. Για να μην πεσομε λοιπόν στην υποκρισία να σκαρωσουμε δήθεν ένα τυπικό νομικό κείμενο οχυρωμένοι πίσω από την «εξουσία» των ειδικών μας γνώσεων, παρασιτώντας την πολιτική του ουσία, οφείλουμε να ξεκαθαρίσουμε απ' την αρχή, ότι το καθοριστικό στην ανάκριση από πολιτική άποψη είναι η συνεργασία ή όχι με τον κατασταλτικό μηχανισμό. Αυτή δεν είναι απλά μια ιδεολογική στάση απορριψής αυτού του μηχανισμού (του κράτους στην πιο ξεκάθαρη κατασταλτική του λειτουργία) αλλά και του αστικού δικαίου σαν τέτοιου, που με καθαρά ταξικά κριτήρια ποινικοποιεί μερικές πολιτικές συμπεριφορές και πράξεις (και πολλές φορές άμεσα και ιδεολογικές).

Ετσι ο στόχος αυτού του κειμένου δεν είναι το πως θα αποδείξουν την αθωότητά τους τα εκάστοτε θύματα της κρατικής καταστολής μέσα από μια τεχνικά άσφουγη στάση, μέσα στην οποία ενδεχόμενα περιλαμβάνονται και οι παραπειστικές απαντήσεις ή οι αντιπερισπασμοί, αλλά πως θα έχουν τη μεγαλύτερη δυνατή ευχέρεια κινήσεων μέσα στη δική ν' αποκαλύψουν τις πολιτικές σκοπιμότητες που οδηγούν στη δίωξη τους και ν' αντιστρέψουν τους όρους μεταξύ κατηγορούμενου και κατηγορητή. Αυτή είναι μια πολιτική θέση και όχι γιατί σώνει και καλά δεν υπάγονται οι συγκεκριμένες πράξεις στα άρθρα του κατηγορητηρίου με ερμηνείες τραβηγμένες απ' τα μαλλιά ή πολύ περισσότερο με εξευτελιστικές δηλώσεις καταδικής από τον κατηγορούμενο των πράξεων που του αποδίδονται.

Σε κάθε περίπτωση κάθε δική έχει τις δικές της ιδιορρυθμίες, που πρέπει να σταθμίζονται όσο γίνεται πιο ψύχραιμα, κάτι που δεν μπορεί να γίνει συνηθισ στην ανάκριση με τα δεδομένα που υπάρχουν από την πράξη και για το λόγο αυτό η - και τεχνικά - αωότερη στάση στην ανάκριση είναι η στάση της μη συνεργασίας. Στόχος είναι να μην γίνει καμία απολύτως κατάθεση ή δήλωση που μπορεί αργότερα να μας μπλέξει σε φαύλους κύκλους ή αντιφάσεις.

Είναι επίσης χρήσιμο να ξέρι ο καθένας που συλλαμβάνεται και κατηγορείται για κάτι, ότι με κάποια τυχόν λαθεμένη στάση του, μπορεί να μπλέξει τους άλλους συγκατηγορούμενους του (γι αυτό και η υπερασπίση οφείλει να είναι ενιαία) ή να δημιουργήσει κάποιο κεκτημένο για το μηχανισμό καταστολής που θα χρησιμοποιήσει για μελλοντικές ανακρίσεις και δίκες.

Τελειώνοντας αυτή την εισαγωγή θα θέλαμε να θυρίσουμε και να τονίσουμε, ότι όποιος πεφτεί στα χέρια της αστυνομίας ή του ανακριτή, πρέπει να θυμάται πάντα ότι έχει απέναντί του επαγγελματίες, που απ' την πείρα τους ξέρουν πολύ καλά να χρησιμοποιούν τον πανικό, το φόβο, την αμηχανία, την κούραση και την αγνοία, αλλά και τις διάφορες κουτοπονηρίες που τους οερβρίζονται. Πέρα από τη γνώση και την πείρα, έχουν και την πρωτοβουλία των κινήσεων. Αυτοί θα κρίνουν ποιους θα παραπέμψουν και γιατί. Καποιοί αλλοι σαν κι αυτούς θα κρίνουν αν θα δικάσουν οι κατηγορούμενοι, ποτε και για ποιο λόγο. Φυσικά και δεν είναι αλανθαστος αυτος ο μηχανισμος, αλλα πολυ σπανια μπορεί να τα αξιοποιήσει ρανος του και απομονωμενος ο κατηγορουμενος και σχεδον ποτε αυτοσχεδιαζοντας...

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

ΔΗΛΩΣΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ — ΠΡΟΣΑΓΩΓΗ ΣΕ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

1) Σύμφωνα με το άρθρο 157 του οργανισμού σώματος Αστυνομίας Πόλεων (Ν. 2458/1953), οποιος αρνείται να δηλώσει την ταυτότητά του ή δηλώνει ψεύτικα στοιχεία, τιμωρείται με φυλάκιση από δέκα μέρες μέχρι 1 χρόνο. Βάσει του ίδιου νόμου είμαστε υποχρεωμένοι να δηλώσουμε την ταυτότητα κάποιου άλλου, εφόσον τον γνωρίζουμε και να μην δηλώνουμε ψεύτικα στοιχεία γι αυτόν.

Όταν μας ζητηθούν τα στοιχεία μας, είμαστε λοιπόν υποχρεωμένοι να τα δώσουμε. Αν μας τα ζητήσουν αστυνομικοί με στολή τα δίνουμε ενώ αν φορούν πολιτικά, ζητάμε πρώτα να μας δείξουν την ταυτότητά τους.

Η υποχρέωση μας εξαντλείται στο να δείξουμε την ταυτότητά μας. **Δεν είμαστε υποχρεωμένοι να δώσουμε κανένα άλλο στοιχείο ή πληροφορία.**

2. Αρκετές φορές τα αστυνομικά όργανα μετά τον έλεγχο της ταυτότητας μας ζητάνε να τους ακολουθήσουμε στο τμήμα, με το αιτιολογικό της εξακρίβωσης στοιχείων. Από τη στιγμή όμως που τους έχουμε δείξει την ταυτότητά μας, αυτό είναι παράνομο και πρέπει να διαμαρτυρούμαστε.

Αν τυχόν μας πάνε στο τμήμα ξαναδίνουμε τα στοιχεία μας και απαιτούμε να φύγουμε. Αν μας ζητήσουν κατάθεση (π.χ. που είμαστε, που πηγαίναμε, τι θέλαμε εκεί), **αρνούμαστε** κατηγορηματικά να απαντήσουμε, λέγοντας πως **παράνομον**, γιατί στο βαθμό που δεν έχουμε πάρει κλήση, δεν είμαστε μάρτυρες αλλά στην πράξη κατηγορούμενοι, που έχουμε συλληφθεί (γιατί ούτε ένταλμα υπάρχει, ούτε για αυτόφαρο αδίκημα κατηγορούμαστε) οπότε δικαιούμαστε να μην απαντήσουμε και **απαιτούμε άμεσα τον δικηγόρο μας.**

Α (Β) ΑΥΤΟΦΩΡΗ ΣΥΛΛΗΨΗ

1. Μπορεί να συλληφθούμε και να οδηγηθούμε στο αστυνομικό τμήμα κάτω από τη δικαιολογία ότι έχει διαπραχτεί κάποιο αυτόφαρο έγκλημα. Όταν η αθωότητά μας είναι φανερή διαμαρτυρούμαστε ΕΝΤΟΝΑ. Στο τμήμα δίνουμε **μόνο** τα στοιχεία μας και αρνούμαστε να απαντήσουμε σε άλλες ερωτήσεις... (βιογραφικά, κατάσταση κατηγορούμενου κλπ) ή να τις υπογράψουμε. Αρνούμαστε να δίνουμε δείγμα γραφικού χαρακτήρα...

Μετά από αυτά, απαιτούμε να μας αφήσουν ελεύθερους, και εάν όχι να μας δηλωθεί εάν είμαστε κατηγορούμενοι. Εάν είμαστε κατηγορούμενοι, υπογράφουμε την έκθεση σύλληψης, αφού βεβαιωθούμε ότι σ' αυτή γράφεται η ακριβής ώρα σύλληψης.

Κατόπιν απαιτούμε να τηλεφωνήσουμε σε συγγενείς και στον δικηγόρο μας. **Αρνούμαστε σταθερά οποιαδήποτε συζήτηση, κατάθεση κλπ, προτού επικοινωνήσουμε με το δικηγόρο μας.**

Η αστυνομία συχνά κάνει προανάκριση, και χωρίς εισαγγελική παραγγελία. **Το να αρνηθούμε να απαντήσουμε σαν κατηγορούμενοι στην αστυνομική ανάκριση δεν είναι αδίκημα.** Μπορούμε να καταθέσουμε μόνο με τη φράση «**αρνούμαι τις κατηγορίες**» και να το υπογράψουμε, ακόμα και αν δεν παρίσταται ο δικηγόρος μας.

Τέλος αμέσως ή το πολύ σε 24 ώρες πρέπει να οδηγηθούμε στον εισαγγελέα.

Αν τώρα περάσει το 24ωρο και δεν έχουμε πάει στον εισαγγελέα, διαμαρτυρούμαστε έντονα και απαιτούμε σύμφωνα με το Σύνταγμα να μας αφήσουν ελεύθερους. (Σημείωση: Μόνο στην περίπτωση που ο τόπος σύλληψης δεν ανήκει στην έδρα του εισαγγελέα, μπορεί να παραταθεί το 24ωρο, και πάντως «οχι» περισσότερο από τον αναγκαίο χρόνο για την μεταφορά του «κρατούμενου»). Η παραβίαση αυτών των προθεσμιών είναι ποινικό αδίκημα για τους υπεύθυνους αστυνομικούς, οπότε μπορούμε να τους μηνύσουμε.

2. ΣΤΟΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ

Αν μας οδηγήσουν στον εισαγγελέα, πέραν του 24ωρου, διαμαρτυρούμαστε και εδώ έντονα, απαιτούμε να αφεθούμε ελεύθεροι, και με τον δικηγόρο μας υποβάλλουμε ένσταση.

Αν οδηγηθούμε εμπρόθεσμα, ο εισαγγελέας αποφασίζει αν θα ασκήσει δίωξη ή όχι.

Από τη στιγμή που ο εισαγγελέας μας απαγγέλλει την κατηγορία, μπορεί:

- (α) ή να μας αφήσει ελεύθερους, και να προσδιορίσει ρητή δικαιοσύνη
- (β) ή να μας παραπέμψει στο αυτόφαρο δικαστήριο (άμεσα ή το αργότερο σε 24 ώρες)
- (γ) ή να διατάξει συμπλήρωση της προανάκρισης στο αστ. τμήμα (οπότε ζητούμε να αφεθούμε προσωρινά ελεύθεροι)
- (δ) ή τέλος αν θεωρήσει ελλιπή τα στοιχεία να μας παραπέμψει στον ανακριτή για κυρία ανάκριση (άμεσα), οπότε λήγει και η συνοπτική διαδικασία του αυτόφαρου.

Τώρα στο ΑΥΤΟΦΩΡΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, μπορούμε να ζητήσουμε τριήμερη αναβολή (το δικαστήριο τη δίνει υποχρεωτικά). Ακόμα το δικαστήριο αποφασίζει για τη συνέχιση ή μη της κράτησης.

Στον ΑΝΑΚΡΙΤΗ πάλι μπορούμε να ζητήσουμε τριήμερη (τουλάχιστον) προθεσμία για να απολογηθούμε (που μας δίνεται υποχρεωτικά). Μέχρι την απολογία μπορεί να αφεθούμε προσωρινά ελεύθεροι. Μετά την απολογία στον ανακριτή, ο ανακριτής πρέπει άμεσα (ή το πολύ σε 24 ώρες) σε συνεργασία με τον εισαγγελέα είτε να εκδώσει ένταλμα προφυλάκισης στα αδίκημα που ο νόμος το επιτρέπει, είτε να μας αφήσει ελεύθερους (και να παραπέμψει την υπόθεση σε ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ).

Α (γ) ΣΥΛΛΗΨΗ ΜΕ ΕΝΤΑΛΜΑ

Αν δεν συλληφθούμε επ' αυτοφώρω, μπορεί να συλληφθούμε μόνο με ένταλμα που θα πρέπει να μας επιδοθεί τη στιγμή της σύλληψης. Το ένταλμα σύλληψης πρέπει να έχει οπωσδήποτε το ονοματεπώνυμο, τη διεύθυνση και περιγραφή μας, το έγκλημα για το οποίο κατηγορούμαστε με το άρθρο του, σφραγίδα και υπογραφή από τον ανακριτή και το γραμματέα, αλλιώς είναι ΑΚΥΡΟ. Δε μπορεί να εκδοθεί ένταλμα σύλληψης για εγκλήματα με ελαχιστο όριο ποινής κάτω από τρεις μήνες.

Ισοδύναμο με το ένταλμα σύλληψης είναι και το βουλεύμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών ή εφετών. Σε ειδικές περιπτώσεις μπορούν να διατάξουν τη σύλληψη και ο πρόεδρος εφετών, ο πρόεδρος του δικαστηρίου που δικάζει, το δικαστήριο και ο εισαγγελέας (στα αυτόφαρα).

Είναι αμφιβολές συνταγματικότητας να μας επιδίδεται το ένταλμα όχι κατά τη στιγμή της σύλληψης αλλά μετά την προσαγωγή μας στο πλησιέστερο αστυνομικό τμήμα, όπως συνηθώς γίνεται στην πράξη (άρθρο 6 Συντάγματος).

Αν η σύλληψη γίνει σε εκκλησία την ώρα της λειτουργίας ή σε σπίτι τη νύχτα, χωρίς να το ζητήσει ο ιδιοκτήτης ή να τηρηθούν οι διατυπώσεις που προβλέπονται για νυχτερινή έρευνα σε σπίτι, αυτοί που κανάνε τη σύλληψη διακοντάι μόνο πειθαρχικά.

Προβλέπεται - αλλά χωρίς κυρώσεις - ότι αυτοί που κανάνε τη σύλληψη, πρέπει να μας φερόνται καλά να μην μας προσβάλουν, να μην μεταχειρίζονται βία και να μη μας δένουν παρά μόνο όταν απειθούμε ή μας θεωρούν υποπτους φυγής. Αυτά ισχύουν και για τα αυτόφαρα. Βέβαια το έυλο, οι βρισιές κλπ συνιστούν αδίκημα για τους αστυνομικούς και πρέπει να μηνώνται.

Όπως και να συλληφθούμε πρέπει χωρίς αναβολή και το αργότερο μέσα σε 24 ώρες να προσαχθούμε στον ανακριτή που είναι αρμόδιος (άρθρ. 6 παρ. 2 Συντ.). Εκεί παίρνουμε τουλάχιστον τριήμερη προθεσμία για απολογία.

Α (δ) ΕΡΕΥΝΑ

Έρευνα μπορεί να γίνει όταν διεξάγεται οποιαδήποτε ανάκριση για πλημμέλημα ή κακούργημα. Επίσης μπορεί να γίνει για να συλληφθεί κάποιος που διαπράττει αυτόφαρο πλημμέλημα ή κακούργημα.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΑΣ

Στα 4 χρόνια της σθης ο εθνικός μας η άποψη μας, ακούγετ ζουν ότι η μόνη δεδο στην Ελλάδα.

Χαράξαμε και εφα του συνδέεται με του - Τη διαμόρφωση μια - Την εφαρμογή μιας ρικής πολιτικής. Την ενεργό συμβο ειρήνη.

Υπογράψαμε τη συ αποτελεί ιστορικό της εθνικής ανεξαρ Πήραμε και παίρνα παγκόσμιο αντίκτυ κής μας για Εθνί χρονα τους όρους θεμάτων.

Για την αποπυρηνη Για τη Μεσογειακή Για την ανάδειξη τη Κόσμο και στην Ευ Για την Παγκόσμια κού ολέθρου, όπως Κάθε διεθνής πρω ουσιαστικό εθνικό σεβασμό στη διηι μπορούμε να διαδι μας πρωτοβουλία σ σεται μέσα από το

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΕΡ

Για τη χάραξη σίας του περιβάλλο κατάλληλη στελέχη εξοπλισμός τους με να ενισχυθούν οικο νήθηκε για πρώτη ο ρίου δραχμών στο 87 προβλέπει 18 φ απ' ότι το προηγού

- Ολοκληρώθηκε χώρας με συμμε
- Έγιναν ειδικά ποίηση των 11 της χώρας (Λίμ Βόλβη, Λίμνη Δέλτα Νέστου, Δημιουργήθηκαν (συλλογή - διάθε
- Αγοράστηκαν γι υπερσύγχρονοι α σης.
- Προγραμματίστη πλούσιο απόθεμ φύση.
- Παραδείγματα: α

• Στο θεσμικό επί τους τοπικούς κ την Τοπική Αυτο βάλλοντος όπου (ΕΦΟΠ).

Η ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΑΝ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΕΝΗ ΠΡ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑ ΜΑΣ.

Το άμεσο και απ στά μας:

- Ολόκληρος ο Ελλ Χωροταξικού Σχεδ γραμμα Οικονομικ
- Οι πόλεις και τα

ellicani e Gianni De Mi- gliio contro il terrorismo.

Με την Αλλαγή τ 1981, η Δημοκρατία επ θιδρύθηκε οριστικά στ κόσμος σήμερα μπορ χωρίς φόβο ελεύθερα ελευθερίας και δημοκ νιστη του φόβου του χ της οκιάς του παρακρ ναλύτερη κατάκτηση τ

Η έρευνα στο σπίτι μπορεί να γίνει οποιαδήποτε ώρα της μέρας. Τη ΝΥΧΤΑ αντίθετα επιτρέπεται η έρευνα ΜΟΝΟ αν πρόκειται να συλληφθεί πρόσωπο που διακείται νομίμα (με εντάλμα σύλληψης) ή για να συλληφθεί κάποιος μέσo στο σπίτι, που διαπράττει αυτόφωρο πλημμελημα ή κακούργημα. Νυχτα είναι από τις 8μ.μ.—6π.μ. το χειμώνα (1 Οκτωβρίου — 31 Μαρτίου) και 9μ.μ.—5π.μ. το καλοκαίρι (1 Απριλίου - 30 Σεπτεμβρίου).

ΕΡΕΥΝΑ ΣΕ ΑΛΛΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ

Τη νύχτα μπορεί να γίνει έρευνα, χωρίς ιδιαίτερες προϋποθέσεις και σε χώρους που ειπροσιτοί στον καθένα (π.χ. καφενεία - μπαρ - κινηματογράφους κλπ).

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΕΡΕΥΝΑ

Την έρευνα κάνουν τουλάχιστον δυο άτομα όπου απαραίτητα ο ένας είναι δικαστικός. Όταν μας χτυπήσουν το κουνούν για έρευνα, ζητάμε τα στοιχεία των αστυνομικών-δικαστικών, το εντάλμα έρευνας και αν είναι μέρα ανοίγουμε την πόρτα. Τη νύχτα εκτός από το εντάλμα έρευνας ζητάμε να μας πουν τους επιπλέον λόγους που υπάρχουν για να γίνει η έρευνα τη νύχτα (δηλ. αν υπάρχει εντάλμα σύλληψης, από που πιστεύουν οι αστυνομικοί ότι εμείς έχουμε σχέση με κάποιο αδίκημα κλπ).

Πάντως σε κάθε περίπτωση έχουμε το δικαίωμα να ειδοποιήσουμε τον δικηγόρο μας και όποιον άλλο, ότι μας κάνουν έρευνα.

Η έρευνα δεν μπορεί να γίνεται ταυτόχρονα σε δυο δωμάτια. Έχουμε το δικαίωμα να εirαστε μπροστά όταν κάνουν έρευνα. Αυτό μας προφυλάσσει από τυχόν αυθαιρεσίες αστυνομικών οργάνων που προσπαθούν να μας ενοχοποιήσουν.

Αν τυχόν λείπει ο ένοικος (ή δεν ανοίγει) ο ανακριτής πρέπει να παραβιάσει την πόρτα. Σ' αυτή την περίπτωση πρέπει να προσκαλείται κάποιος γέτονας για να παρσσει στην έρευνα. Η έρευνα πρέπει να γίνεται χωρίς περιττή δηρροσιότητα ή ενοχλήση του ένοικου.

ΤΙ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΝΑ ΨΑΞΟΥΝ

Μπορούν να ψάξουν σχεδόν τα πάντα, με προσοχή όμως για να μην προξενήσουν ζημιές. Αν καταστρέψουν αντικείμενα (π.χ. στρώματα, βιβλία κλπ) αυτό μπορεί να ουσιστά ποινικά αδίκημα αν υπάρχει δόλος.

Για τυχόν ζημιές στην έρευνα, αποζημίωση μπορούμε να ζητήσουμε από το δημόσιο. Οι ερευνητές δεν μπορούν να ερευνήσουν σφραγισμένη αλληλογραφία (απορρητο αλ/φιας), έγγραφα που καλύπτονται από το επαγγελματικό απορρητο, και βιβλιοαρία καταθέσεων (τραπεζικό απορρητο). Για να ερευνήσουν τα παραπάνω χρειάζεται επιπλέον άδεια από ανακριτή, ενώ ειδικά για το επαγγελματικό απορρητο ισχυει το εξής: Οι αστυνομικοί απαγορεύεται να διαβάσουν τα έγγραφα, αλλά αφού τα κατασχούν τα σφραγίζουν σε φάκελο που στη συνέχεια μεταβιβάζεται στο αρμόδιο επαγγελματικό σώματείο (Δικηγορικό Σύλλογο, Ένωση Συντακτών, Εμπορικό Σύλλογο κλπ), το οποίο αποφασίζει για το εάν θα δοθούν τα έγγραφα στην ανακρίση.

Στο τέλος της έρευνας συντάσσεται ΕΚΘΕΣΗ ΕΡΕΥΝΑΣ, στην οποία γράφονται αναλυτικά και τα αντικείμενα που τυχόν θα κατασχεθούν.

Απαιτούμε να γραφτούν όλα τα κατασχεμένα αντικείμενα. Στο τέλος έχουμε το δικαίωμα να ζητήσουμε (και ποροφρικά) αντίγραφο της έκθεσης έρευνας. Η έκθεση υπογράφεται και από μας και από τους αστυνομικούς.

ΕΡΕΥΝΑ ΧΩΡΙΣ ΕΝΤΑΛΜΑ

Προβλέπεται ότι σε αυτόφωρα αδικήματα η αστυνομία μπορεί να μπει σε σπίτι χωρίς εντάλμα και χωρίς την παρουσία δικαστικού. Τότε σ' αυτή την περίπτωση, πριν ανοίξουμε, πρέπει να μας δηλώσουν ποροφρικά το σκοπό της έρευνας (π.χ. «θα κάνουμε έρευνα διότι έχουμε πληροφορίες ότι π.χ. το σπίτι είναι παράνομη χαρτοπαικτική λέσχη»).

Τότε ανοίγουμε την πόρτα, και πρέπει οι αστυνομικοί να δουν σύντομα αν πράγματι γίνεται αδίκημα, και αν όχι να αποχωρήσουν. Δεν επιτρέπεται να αρχίσουν να ψάχνουν πράγματα που δεν έχουν εμφανή σχέση με το υποτιθέμενο αυτόφωρο αδίκημα (π.χ. να ψάχνουν σε στρώματα, αποθηκες, πατάρι κ.ο.κ.). Αν επιμένουν, τηλεφωνούμε άμεσα στο δικηγόρο μας, και το καταγγέλλουμε στην εισαγγελία.

ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Σωματική έρευνα μπορεί να γίνει είτε σε σπίτι, είτε στο τμήμα ακόμα και στο δρόμο. Πρέπει να υπάρχει σπουδαίος λόγος για να γίνει σωματική έρευνα. Κάθε ερευνόμενος εξετάζεται χωριστά. Στις γυναίκες έρευνα κάνουν μόνο γυναίκες αστυνομικοί, και μπορούν να ζητήσουν παρασταση προσώπου της εμπιστοσύνης τους.

Κατά το δυνατόν δεν πρέπει να εξετελιζεται με την έρευνα ο ερευνόμενος. Αν ζητείται ειδικά κάποιο πράγμα ή χαρτί, πρώτα θα πρέπει να ζητείται από τον ερευνόμενο να το παραδώσει.

Είναι πολύ σημαντικό να ξέρουμε όσο γίνεται καλύτερα όλα τα παραπάνω, αφού μάλλον δεν θάχουμε δικηγόρο και η αστυνομική αυθαιρεσία βασίζεται ιδιαίτερα στη δική μας άγνοια. Είναι αποδειγμένο ότι πολλές φορές η σταθερή και επίμονη στάση μας μπορεί να μας γλυτώσει από άσκοπες διώξεις και μπλεδάδες.

Β. ΕΠΑΦΗ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΜΕ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΑΜΕΣΗΣ ΕΠΑΦΗΣ ΜΕ ΔΙΚΗΓΟΡΟ

Β (α) ΚΛΗΣΗ ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΗΣ ΣΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Κλήση μπορεί να σταλεί στο σπίτι μας σε δυο περιπτώσεις:

(α) Όταν γίνεται προανάκριση, μετά από γραπτή παραγγελία του εισαγγελέα. Σ' αυτή την περίπτωση πρέπει να αναφέρει αν καλούμαστε σαν μάρτυρες ή κατηγορούμενοι και να αναφέρει την συγκεκριμένη πράξη.

Η κλήση πρέπει να είναι γραπτή, και πρέπει να μας δοθεί 24 ώρες πριν από τη μέρα που μας καλεί να παρουσιαστούμε. Η κλήση πρέπει να υπογράφεται από αστυνομό β και πάνω ή διοικητή σταθμού ή τμήματος ή ειδικής υπηρεσίας.

Αν δεν πάμε στο Αστυνομικό Τμήμα ή ποινή είναι πρόστιμο ή κράτηση. (β) Πολλές φορές η κλήση που μας στέλνεται δεν είναι αιτιολογημένη (π.χ. «καλείσθε δι υποθέσιν σας»). Τυπικά και αυτή η κλήση είναι συνταγματική, όταν δεν καλείσαι στα πλαίσια προανάκρισης. Δεν είναι γνωστές καταδίκες για παράβαση της υποχρέωσης προσέλευσης στο τμήμα. Μπορούμε λοιπόν να μην πηγαίνουμε στο τμήμα, όταν δεν διευκρινίζεται γιατί καλούμαστε. Αν παρ' όλα αυτά πάει κάποιος στο τμήμα με βάση τέτοια κλήση, δεν πρέπει να κρατηθεί περισσότερο από τον αναγκαίο χρόνο για να δώσει εξηγήσεις ή να εξετασθεί, και σε ακραίες περιπτώσεις μέχρι 24 ώρες.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Είναι παράνομη η βία προσαγωγή στο τμήμα με τη δικαιολογία ότι εκεί υπάρχει κλήση. Αν παρ' όλα αυτά μας πάνε εκεί, πρέπει να διαμαρτυρηθούμε, να ζητήσουμε να δούμε την κλήση, και να δούμε για ποιο λόγο μας καλούσε. Δεν πρέπει να κρατηθούμε περισσότερο από 24 ώρες.

Β (β) ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΑΡΤΥΡΑ

Μπορεί να κληθούμε να καταθέσουμε σαν μάρτυρες σε Αστυνομικό Τμήμα. Ανακριτή (δικαστικό), δικαστήριο. Αν κληθούμε νόμιμα δεν έχουμε το δικαίωμα να αρνηθούμε τη μαρτυρία μας (αρθ. 209 Κ.Π.Δ.). Η κλήση πρέπει να μας έχει δοθεί τουλάχιστον 24 ώρες πριν και να αναφέρει την υπόθεση. Αν δεν πάμε να καταθέσουμε μπορούν να μας κάνουν βία προσαγωγή ή να μας επιβάλλουν πρόστιμο. Επιπλέον αν δεν καταθέσουμε στο δικαστήριο χωρίς να υπάρχει εκτός

(Ι) Κατάθεση μάρτυρα σε τμήμα ή σε ανακριτή

Η κατάθεση μάρτυρα, γίνεται χωρίς την παρουσία δικηγόρου. Μπορεί ένας μάρτυρας, αργότερα, να μετατραπεί σε κατηγορούμενο αν από την κατάθεση του ή από άλλα στοιχεία φαίνεται πιθανότητα και δικής του ενοχής. Η κατάθεση που θα έχει δώσει σαν μάρτυρας μπορεί και να χρησιμοποιηθεί εναντίον του, αν ενοχοποιείται για κάτι, αν και τυπικά αυτό απαγορεύεται.

Όπως προαναφέραμε δεν μπορούμε να αρνηθούμε να καταθέσουμε (π.χ. «δεν απαντώ»). Αντίθετα μπορούμε να πούμε «δεν ξέρω». Σύμφωνα με το νόμο, δεν πρέπει να μας κάνουν ερωτήσεις για την προσωπική μας κρίση σε ζητήματα που δεν σχετίζονται με την υπόθεση, όπως και ερωτήσεις σχετικά με τις πεποιθήσεις μας. Δεν είμαστε υποχρεωμένοι να καταθέσουμε για γεγονότα, από τα οποία μπορεί να ενοχοποιηθούμε για οποιαδήποτε αδίκημα, όπως και σε ερωτήσεις που από τη φύση τους απευθύνονται σε κατηγορούμενους (π.χ. που ήσουν τη συγκεκριμένη νύχτα κλπ). Αν τώρα καταθέσουμε για κάτι, πρέπει να δηλώσουμε από που το μάθαμε (και αν ακούσαμε για κάτι, ποιος μας το είπε). Την κατάθεση μας μπορούμε να την υπαγορεύουμε και να ζητήσουμε να γραφτούν οσα λέμε, σχεδόν αυτολέξει. Στο τέλος διαβάζουμε αυτά που γράφτηκαν και υπογράφουμε την κατάθεση μάρτυρα.

Σημείωση: Η κατάθεση, θα γράφει στην αρχή ότι πρόκειται για κατάθεση μάρτυρα. Αλλιώς δεν υπογράφουμε.

Κατάθεση μάρτυρα στο δικαστήριο

(1) Ισχύουν όπ είπαμε στην κατάθεση μάρτυρα σε ανακριτή.
(2) Μπορούμε να αρνηθούμε να ορκιστούμε στο ευαγγέλιο, αλλά μόνο στο λόγο τιμής μας, αφού

δηλώσουμε ότι δεν πιστεύουμε σε καμία θρησκεία.

(3) Η συμπεριφορά του δικαστηρίου προς τον μάρτυρα πρέπει να είναι άσφοη.

(4) Χρειάζεται πρόσθετη προσοχή στην κατάθεση μας στο δικαστήριο, γιατί υπάρχει περίπτωση να διαταχθεί η σύλληψη μας από το δικαστήριο (π.χ. αν φανεί ότι ψευδομαρτυράμε, αν ήρσου-με παραγοντα της δικής κ.ο.κ.).

Γ. ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ

Όταν έχει ασκηθεί εναντίον μας ποινική δίωξη, η μήνυση ή εγκλήση ή αίτηση δίωξης ή εκθεση (π.χ. δημόσιου υπάλληλου) θεωρούμαστε κατηγορούμενοι. Θεωρούμαστε κατηγορούμενοι και όταν στην ανάκριση μας αποδίδεται αξιόποινη πράξη, ή όταν έχουμε συλληφθεί σαν υποπτοι (ακόμα και χωρίς εντάλμα, ακόμα και όταν η σύλληψη είναι παράνομη).

Όταν πάλι εκδίδεται εναντίον μας ένταλμα βίας προσαγωγής ή σύλληψης, η καλούμαστε σε απολογία, ή μας αποδίδει στην προανάκριση (ή στην κύρια ανακρίση) κάποιος μάρτυρας (ή πολιτικός ενάγοντας μνυτής) μια συγκεκριμένη αξιόποινη πράξη είμαστε πάλι κατηγορούμενοι.

Όποιος αναφέρεται στη μήνυση είναι κατηγορούμενος, και αν δεν υπάρχουν σοβαρά στοιχεία εναντίον του.

(α) ΚΛΗΣΗ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΣΕ ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Η κλήση πρέπει να είναι γραπτή, να αναφέρει την αξιόποινη πράξη, να έχει επίσημη σφραγίδα και υπογραφή του ανακριτή και του γραμματέα. Πρέπει να μας δοθεί 24 ώρες τουλάχιστον πριν από τη μέρα απολογίας.

(β) ΑΡΝΗΣΗ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΝΑ ΕΜΦΑΝΙΣΤΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΛΟΓΗΘΕΙ

Τότε μπορεί να διαταχθεί η βία προσαγωγή του για κατάθεση, (ακόμα και για αδικήματα για τα οποία δεν προβλέπεται προφυλάκιση) ή διατάσσεται η σύλληψη του, η παραπέμπεται στο ακροατήριο (τακτική διαδικασία).

(γ) ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ

(1) Ο κατηγορούμενος από την πρώτη στιγμή δικαιούται να εκλέξει ελεύθερα τον δικηγόρο του. ΣΕ ΚΑΜΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΕΙ Η ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΜΕ ΤΟ ΔΙΚΗΓΟΡΟ ΤΟΥ. Μπορεί ΑΜΕΣΑ να λάβει γνώση της δικογραφίας.

(2) Μπορεί να παρίσταται με δικηγόρο σε κάθε ανακριτική πράξη, εκτός από την εξέταση των μαρτύρων. Μπορεί να παρίσταται με δικηγόρο ακόμα και στην εξέταση σε αντιπαράθεση με άλλους μάρτυρες ή κατηγορούμενους. Για το λόγο αυτό κλητεύονται τουλάχιστον 24 ώρες πριν γίνει οποιαδήποτε ανακριτική πράξη.

(3) Εάν είναι κρατούμενος ή προφυλακισμένος μπορεί να υποβάλλει οποιαδήποτε γραπτή αίτηση ή δήλωση στο διευθυντή της φυλακής ή του τόπου κράτησης του, την οποία είναι υποχρεωμένοι να την διαβάσουν άμεσα.

Γ (δ) Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΚΡΙΣΗ (ΤΕΧΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ)

Ο κατηγορούμενος που πάει για ανάκριση είτε μετά από αυτόφωρη σύλληψη είτε μετά από σύλληψη με εντάλμα είτε μετά από κλήση πρέπει να χει υπόψη του τα παρακάτω:

Να απαιτεί την άσκηση των δικαιωμάτων του και να είναι ανένδοτος στο σμείο αυτό (φτάνοντας μέχρι την απεργία πείνας εάν κρατείται). Να ΑΠΑΙΤΕΙ την άμεση επαφή με το δικηγόρο του (τον οποίο εκλέγει ελεύθερα) και ΚΥΡΙΩΣ να αρνείται σταθερά οποιαδήποτε συζήτηση, κατάθεση κλπ. προτού επικοινωνήσει με το δικηγόρο του. Και η πιο αθώα συζήτηση μπορεί να επιβαρύνει τη θέση του κατηγορούμενου.

Όταν η αθωότητα του συλλημβανόμενου είναι φανερή να διαμαρτύρεται ΕΝΤΟΝΑ.

Είναι βασικό να ξέρει ο κατηγορούμενος ότι έχει το δικαίωμα από το νόμο να αρνηθεί να απολογηθεί ή να απαντήσει στις ερωτήσεις οποιαδήποτε ανακριτή (αστυνομικού - δικαστικού). Άρα είναι προτιμότερο να μην απαντά, παρά να λέει ψέματα και να πέφτει σε αντιφάσεις. Αυτό ειδικά στις περιπτώσεις αυτόφωρο όπου ο κατηγορούμενος είναι σε μία πρωτογενή γι αυτόν κατάσταση, με όλα τα επακόλουθα της (αδυναμία επικοινωνίας με τους έξω, αγχος, ψυχολογικός πόλεμος από τους αστυνόμους κλπ). Οι σιωπές δεν είναι ποτέ αντιφατικές. Είναι βασικό επίσης ο κατηγορούμενος να μην «συνεργάζεται». Οι αστυνομικοί ξεκινάει συνήθως μια κουβέντα σε φιλικό στυλ, με αθώες ερωτήσεις για να κερδίσουν την εμπιστοσύνη του κρατούμενου με σκοπό να τον παγιδέψουν. Ειδικά ο πολιτικός κρατούμενος αν εκδηλώσει μια τάση «συνεργασίας», τότε εκτός από τις ενοχοποιητικές πληροφορίες που χαρίζει στην αστυνομία, είναι υποχρεωμένος να αρνηθεί κάθε π. λτική υποστήριξη που προέρχεται απ' έξω, ενώ δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι θα λήγσει τη θέση του.

Μια θαρρολέα στάση (αλλά όχι αυθαδική) μπορεί να γλυτώσει τον συλληφθέντα από πολλές φασαρίες. Το σημαντικότερο για ένα πολιτικό κρατούμενο είναι να κρατάει μια επαφή με τους συντρόφους του απ' έξω, για να μπορούν να τον βοηθήσουν. Αυτό που μετράει δεν είναι ο συσχετισμός δυνάμεων ανάμεσα στον ίδιο και τους ανακριτές του, αλλά ο συσχετισμός δυνάμεων συνολικά. (π.χ. Υπερασπιζόμυ τη συμμετοχή μας σε μια διαδηλώση και τους στόχους της, ενώ δεν παίρνουμε την ευθύνη για ό,τι προέκυψε απ' αυτήν. Π.χ. τραυματισμός αστυνομικού κλπ).

Είναι τελείως διαφορετικό πράγμα στις περισσότερες περιπτώσεις η πολιτική από την ποινική ευθύνη για μια συγκεκριμένη πράξη και μπορούν να διαχωρίζονται. Η τάση του κατηγορούμενου στην ανάκριση, που περιγράψαμε παραπάνω, μας επιτρέπει να παίρνουμε την πολιτική ευθύνη για τους στόχους μιας διαδηλώσης π.χ. ενάντια στην καταστολή, και να τους αποδεχόμαστε και να υπερασπιζόμυ τη συμμετοχή μας. Όταν όμως κατηγορούμαστε για τραυματισμούς αστυνομικών που έγιναν αυτή τη διαδηλώση ή για συνθήματα που θεωρούνται ύβριστικά κλπ, μπορούμε καλύτερα να αρνηθούμε τη συμμετοχή μας σ' αυτές 'tis αξιόποινες πράξεις, χωρίς μάλιστα να μας υποχρεώνει κανείς να τις καταδικάσουμε, αφού μπορούμε να μην απαντήσουμε, αν μας γίνουν τέτοιες ερωτήσεις.

Γ (ε) ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΚΛΗΣΗ ΣΕ ΑΣΤ. ΤΜΗΜΑ Η ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΝΑ ΑΡΝΗΘΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΤΑΘΕΣΟΥΜΕ ΧΩΡΙΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟ

Όταν λάβουμε κλήση που μας καλεί να καταθέσουμε σαν κατηγορούμενοι, ή είμαστε κρατούμενοι και προσαχθούμε για απολογία πάμε πάντα με το δικηγόρο μας. Πριν απολογηθούμε διαβάζουμε όλα τα έγγραφα της δικογραφίας και μπορούμε να πάρουμε αντίγραφα (με γραπτή αίτηση).

Κατόπιν μπορούμε να πάρουμε 48ωρη τουλάχιστον προθεσμία για να προετοιμάσουμε την απολογία μας.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ένας κατηγορούμενος στη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας (σύλληψη μέχρι δική), ίσως δώσει παραπάνω από μια καταθέσεις (π.χ. στην αστυνομία, σε ανακριτή, στο δικαστήριο τέλος). Γι αυτό η απολογία πρέπει να είναι η ίδια κάθε φορά, για να μην πέφτει σε αντιφάσεις και καλά προετοιμασμένη σε συνεργασία με το δικηγόρο. Είναι προτιμότερο στην Αστυνομία να μην απολογούμαστε αναλυτικά, παρά μόνο με τη φράση «Αρνούμαι όλες τις κατηγορίες».

Τώρα όταν καταθέτουμε δεν πρέπει να μας διακόπτουν, εκτός και αν είμαστε εκτός θέματος. Μετά την κατάθεση μπορεί να μας γίνουν ερωτήσεις που δεν πρέπει να είναι παραπειστικές. Μπορούμε να αρνηθούμε να απαντήσουμε σε όλες τις ερωτήσεις ή σε μερικές από όσες μας κάνουν οι ανακριτές.

Μόλις δώσουμε την απολογία, την διαβάζουμε και την υπογράφουμε.

Γ (στ) ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΗ

Την προφυλάκιση την αποφασίζει ο ανακριτής με σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα, μετά την απολογία του κατηγορούμενου. Αν δεν συμφωνούν, τότε ο κατηγορούμενος αφήνεται προσωρι-να ελεύθερος (εάν φυσικά ήταν κρατούμενος) και η διαφωνία παραπέμπεται σε δικαστικό συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει για την προφυλάκιση ή όχι.

Για να προφυλακισθεί κάποιος πρέπει να υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι έχει κάνει κακούργημα ή κάποιο πλημμέλημα για το οποίο προβλέπεται φυλάκιση πάνω από 3 μήνες και μόνο όταν είναι ύποπτος φυγής ή κρίνεται σαν ιδιαίτερα επικίνδυνος.

Αντί για προφυλάκιση (και εφόσον υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής) μπορεί να διαταχθεί η καταβολή εγγυήσης (ή οποία είναι ανάλογη του αδικήματος και της οικονομικής κατάστασης του κατηγορούμενου) ή εμφάνιση στον ανακριτή (ή σε αστ. τμήμα) σε τακτα χρονικά διαστήματα, περιορισμό στη διαμονή ή στη μετακίνηση, απαγόρευση εξόδου από τη χώρα κλπ.

Η προφυλάκιση μπορεί να κρατηθεί μέχρι 9 μήνες για τα πλημμελήματα και μέχρι 18 μήνες για τα κακούργηματα.

Μόλις επιβληθεί προφυλάκιση ή κάποιος από τους παραπάνω περιορισμούς, μπορούμε να κάνουμε αίτηση στον ανακριτή ή προσφυγή στο συμβούλιο για άρση της προφυλάκισης, και των περιορισμών ή άρση της προφυλάκισης με εγγυήση κλπ.

Δ ΜΕΡΙΚΕΣ ΠΙΟ ΕΙΔΙΚΕΣ ΝΟΜΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

(α) ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΩΣΗ

Αν ο εισαγγελέας πάρει κάποια μήνυση ή αναφοράκι τη θεωρεί νομικά ή ουσιαστικά αθώοη, προβλέπεται μια διαδικασία για να τη βάλει στο αρχείο. Σε αντίθετη περίπτωση ασκεί ποινική δίωξη και πρέπει να διατάξει προανάκριση ή κύρια ανακρίση ή παραπομπή του κατηγορούμενου απεθείας στο δικαστήριο (εκτός από τα κακούργηματα). Πριν ασκήσει δίωξη μπορεί να ζητήσει ή να κάνει ο ίδιος ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ.

ε σε κασε νεα, σε κασε τη νέα γενιά που ελπίζους νέους που έχουν 1μη, ν' αγωνιστούν. Στοιζιρεύονται στο σχολείο, ΕΙ, στο εργοστάσιο, στιι. Στους νέους που αγαρίνουν και ελπίζουν στιιζίες και τα χωριά.

μός μας είναι η αγάπηιας για μια κοινωνία χαμετάλλευση, χωρίς αλλ

ε στη νέα γενιά με μιαπόσχεση. Πρόσκληση ιημιουργία. Υπόσχεση ιη πορεία, μέχρι την

ων και των οραμάτων μεις δεκαετίες έχουν σπ

α. Η συνεχής κυριαρχίαξένης και ντόπιας ολι

εμοι, η κατοχή και ης, ύστερα η τρομοκρατιμόρφωσαν αναχρονιστς θεσμούς και κάλπικες

Εμείς οι Νέοι πιστεύουμε

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, τη ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ. Διεκδικούμε και κατοχυρώνουμε τα δικαιώματά θέλουμε να πάρουμε τις ευθύμας.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με την πολιτου αναγνωρίζει τα δικαιώματα ανανεώνει τα οράματα της νέα γενιάς. Δημιουργεί τη νέα κοιν της Ελευθερίας, της Δημοκρατ Συμμετοχής.

Ποιές είναι οι χειροπιαστ αποδείξεις:

- Η κατοχύρωση της ψήφου σ
- Η απόλυτη αναγνώριση της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών, η εμπέδωση του πλουραλισμού σκέψης, την έκφραση της ιδ των νέων.
- Η κατοχύρωση και η διέυρυν των συνδικαλιστικών ελευθεριών γειτονιά, στο σχολείο, στο γρα στο εργοστάσιο, στο χωράφι, σ
- Η καθέρωση της συμμετοχής όλα τα μικρά και μεγάλα προβλήματα που αφορούν τους νέους

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΝΕΟΙ ΠΙΣΤΕΥΕ ΣΤΗΝ ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ, ΣΤΗΝ Ατομ Συλλογική Ενασχόληση με τον Αθλητισμό και στη Δημιουργικ Αξιοποίηση του Ελεύθερου χρ

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με την πολιτου προωθεί με συνέπεια, και και φαντασία την καθαμερινή πολυδύναμη και πλουραλιστικη πολιτιστική δραστηριότητα τω

Ενισχύει την ερασιτεχνική του δημιουργία. Αναγνωρίζει την α αυτόνομης έκφρασης όλων τω πολιτιστικών ρευμάτων και τώ Προωθεί θετικά εναλλακτικά πρότυπα σκέψης, ζωής και δρ των νέων. Σεβεται τις αναζητή και τα δικαιώματα των νέων. Συνθέτει μια Δυναμική και γνή πολιτιστική ταυτότητα της χώρ μέσα από ένα γόνιμο διάλογο ανάμεσα στο παρόν με το παρ ανάμεσα στο σύγχρονο και το παραδοσιακό. Διατηρεί ανοιχτέ δυνατότητα στη νεά γενιή ν γνωρίσει και να προλάβει έγκ τους κινδύνους που απειλούν υγεία τους.

Τα προγράμματα σ' όλη την Ελλάδα για παιδιά με ειδικές ανάγκες.
Η προώθηση της συστηματι ενημέρωσης της νεολαίας για ναρκωτικά, σε συνεργασία με Τοπική Αυτοδιοίκηση, τους κοινωνικούς φορείς και τους γ
Η μεθοδική ανάπτυξη του συστήματος θεραπευτικής Αγ και Κοινωνικής επανένταξης τ νέων τοξικομανών, με τους Συμβουλευτικούς Σταθμούς κς Κέντρα Ψυχικής και Σωματικη απεξάρτησης, που αντιμετωπί ουσιαστικά τα θέματα θεραπε ομαλής επανένταξης των νέω τοξικομανών.

Η επιστημονική μελέτη εντ των διαφόρων κοινωνικών, οικονομικών και ψυχικών αιτιών οδηγούν τους νέους στα ναρ τη βία και την εγκληματικότη τη δυνατότητα προγραμματισ

Προανακρίση (καθώς και προκαταρκτική εξέταση) μπορούν να κάνουν οι ειρηνодικές και οι βαθμοφόροι της αστυνομίας (υπενωματάρχες και πάνω - υπαρχιφυλάκες και πάνω).

Για να γίνει προανακρίση χρειάζεται **γραπτή** παραγγελία του εισαγγελέα. Προβλέπεται ότι μπορεί να γίνει αστυνομική προανακρίση και χωρίς εισαγγελική παραγγελία στα αυτοφώρα και όταν υπάρχει κίνδυνος από την αναβολή ιδίαι. κινδυνεύουν να χαθούν ουσιώδη αποδεικτικά στοιχεία).

Η προανακρίση είναι συνοπτική και τελειώνει με την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο ή σε κυρία ανάκριση ή στο δικαστικό συμβούλιο. Θεωρείται περίττη η προανακρίση για τα πταίσματα, τα πλημμελήματα αρμοδιότητας μονομελούς και τα αυτοφώρα πλημμελήματα (χωρίς φυσικά να αποκλείεται να γίνει).

Περίττη επίσης θεωρείται η προανακρίση για τα πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς όταν έχει προηγηθεί προκαταρκτική εξέταση.

(γ) ΚΥΡΙΑ ΑΝΑΚΡΙΣΗ

1) Την κυρία ανάκριση την διενεργούν οι τακτικοί ανακριτές, μετά από γραπτή παραγγελία του εισαγγελέα.

Τα κακούργηματα πάνε πάντα στην κυρία ανάκριση. Ακόμα για τα πλημμελήματα που επιτρέπεται προφυλάκιση ή για να συμπληρωθεί η προανάκριση είναι στην κρίση του εισαγγελέα να ζητήσει κυρία ανάκριση.

2) Υποτίθεται ότι σκοπός της ανάκρισης είναι η ανακάλυψη της αλήθειας και όχι η συλλογή κάποιων τυπικών αποδεικτικών στοιχείων και για το λόγο αυτό δεν υπάρχει κάποιος κατάλογος ανακριτικών πράξεων. Υπάρχουν μόνο κάποιες δικονομικοί περιορισμοί. Εξετάζονται ακόμα και στοιχεία που αφορούν την **προσωπικότητα** του κατηγορουμένου, εφόσον μπορούν να παρθούν υποψη για το μέγεθος της ποινής.

3) Κάθε ανακριτής (και ο προανακριτής) έχει απεριόριστες δυνατότητες και δικαιώματα στην ανάκριση. Μπορεί να κλείνει ολόκληρα σπιτία, να σφραγίζει κινήτα και ακίνητα, να διατάζει να μην απομακρυνθεί κανείς μέχρι το τέλος της ανάκρισης, έρευνας κλπ., να διατάζει την απομάκρυνση όσων εναντιώνονται, ακόμα και να τους επιβάλλει κράτηση μέχρι 24 ώρες. Μπορεί να διατάζει την απομάκρυνση (που μπορεί να εκτελεστεί και με τη βία) του εναντιονόμενου συνήγορου, αλλά τότε πρέπει να διορίσει άλλο συνήγορο, **ιδιαίτερα αν το ζητήσει ο κατηγορούμενος**.

Για κάθε ανακριτική πράξη ο ανακριτής πρέπει να κάνει έκθεση επί τόπου, με την παρουσία δικαστικού γραμματέα ή άλλου ανακριτή ή δυο μαρτύρων.

4) Μόλις ο τακτικός ανακριτής τελειώσει την ανάκριση και πριν στείλει τη δικογραφία στον εισαγγελέα πρέπει ν' ανακοινώσει στον κατηγορούμενο το τέλος της ανάκρισης. Ο εισαγγελέας αφού πάρει τη δικογραφία, άμα θεωρεί κλεισμένη την ανάκριση, πρέπει να κάνει πρόταση. Αν ο κατηγορούμενος το ζητήσει, ο εισαγγελέας είναι υποχρεωμένος να τον ειδοποιήσει 24 ώρες νωρίτερα να λάβει γνώση της εισαγγελικής πρότασης.

Αν στην ανάκριση παραβιάσουν οι διατάξεις που αφορούν την εμφάνιση, εκπροσώπηση ή υπεράσπιση του κατηγορουμένου και την άσκηση των δικαιωμάτων του, οι πράξεις που έγιναν παράνομα είναι απόλυτα άκυρες. Αυτή η ακυρότητα συμπαράσχει και τις επομένως πράξεις που έγιναν μετά την άκυρη ή πιο πριν αλλά είναι συναφείς με την άκυρη. Όμως αυτή η ακυρότητα πρέπει να προβληθεί μέχρι την αμετάκλητη παραπομπή της υπόθεσης στο ακροατήριο, αλλιώς καλύπτεται. Αν δεν αφορά την διαδικασία εξετάζεται αυτεπάγγελλα ακόμα και στον Άρειο Πάγο.

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται από τη δικονομία δεν είναι ανάγκη να υποβάλλει αίτηση ο κατηγορούμενος για την άσκηση των δικαιωμάτων του. Η κυρία ανάκριση τελειώνει με την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο ή στο δικαστικό συμβούλιο (για βούλευμα).

(δ) ΑΥΤΟΦΩΡΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ

Αυτόφωρο θεωρείται μόνο όταν πιάνεται κάποιος να κάνει κάποιο έγκλημα την ίδια στιγμή ή όταν δεν έχει περάσει ολόκληρη η επόμενη μέρα από την τέλεση του. Τα αδικήματα του τύπου θεωρούνται πάντα αυτόφωρα.

Μέσα στην προηγούμενη προθεσμία θεωρείται ότι κάποιος πιάστηκε επί αυτοφώρω, αν αμέσως μετά το αδικήμα που έκανε, καταδιώχθηκε και πιάστηκε από **την αστυνομία, τον παθόντα ή κάποιους περαστικούς απλούς πολίτες** (στην τελευταία περίπτωση μόνο για κακούργηματα και πλημμελήματα). Ακόμα και αν πιαστεί κάποιος σε άσχετο μέρος, θεωρείται ότι πιάστηκε επί αυτοφώρω, αν βρέθηκε να έχει αντικείμενα ή ίχνη από τα οποία να προκύπτει ότι λίγο πριν έκανε κάποιο έγκλημα ή σε κάποια ανάλογη περίπτωση.

Από οποιονδήποτε και να έγινε η αυτόφωρη σύλληψη (και από πολίτη) πρέπει αμέσως **η το πολύ μέσα σε 24 ώρες να προσαχθεί ο κατηγορούμενος στον εισαγγελέα**.

(1) Αυτόφωρο πταίσμα

Αν κάποιος πιαστεί για αυτόφωρο πταίσμα, τηρείται μια ειδική συνοπτική διαδικασία. Απαγορεύεται σε κάθε περίπτωση η διπλή προσαγωγή. Είτε θα τον πιάνε κατ' ευθείαν στο πταισματοδικείο, είτε στο αστυνομικό τμήμα για βεβαίωση ταυτότητας. Στο τμήμα μπορεί να εξετασθεί και για την πράξη που κατηγορείται, μετά όμως πρέπει να αφεθεί ελεύθερος. Στο πταισματοδικείο του ανακοινώνεται η κατηγορία από το δημόσιο κατηγορο προφορικά ή γραφτά αμέσως πριν αρχίσει η δίκη. Αν ο πταισματοδικής θεωρεί ότι δεν υπάρχει αυτόφωρο ή ότι δεν είναι αρκετές οι αποδείξεις, παραπέμπει την υπόθεση στη συνηθισμένη διαδικασία. Εφεση επιτρέπεται για ποινή κράτησης πάνω από οχτώ μέρες.

2. Αυτόφωρο Πλημμέλημα

Και για τα αυτόφωρα πλημμελήματα προβλέπεται μια ειδική συνοπτική διαδικασία. Αν κανείς πιαστεί για οποιονδήποτε αυτόφωρο πλημμέλημα πρέπει να προσαχθεί αμέσως στον εισαγγελέα μαζί με την έκθεση σύλληψης και βεβαίωσης του αδικήματος. Ο εισαγγελέας είτε θα παραπέμπει τον κατηγορούμενο να δικαστεί την ίδια μέρα ή το πολύ την επόμενη αν την ίδια μέρα δεν συνεδριάζει δικαστήριο, είτε θα τον παραπέμψει στη συνηθισμένη διαδικασία (ρητή δικαιοσύνη ή τακτική ανάκριση κλπ).

Σε καμία περίπτωση ο κατηγορούμενος που παραπέμπεται στην αυτόφωρη διαδικασία δεν πρέπει να κρατηθεί πάνω από 24 ώρες, χωρίς να προσαχθεί σε ανάκριση ή δικαστήριο.

Στο δικαστήριο πρέπει να του ανακοινωθεί το δικαίωμα του να παραιτείται με δικηγόρο και να ζητήσει αναβολή της συζήτησης μέχρι τρεις μέρες. Αν δεν του ανακοινωθούν αυτά τα δικαιώματα η διαδικασία είναι άκυρη και η ακυρότητα μπορεί να προταθεί οποτεδήποτε. Αν ο κατηγορούμενος ζητήσει την τριήμερη αναβολή το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο να του τη δώσει, οπότε πρέπει ν' αποφασίσει για τη διατήρηση ή άρση της κράτησης του.

Οι απόντες μαρτυρές και συγκατηγορούμενοι κλητεύονται τουλάχιστον 24 ώρες πριν τη δίκη. Εφεση για αδικήματα αρμοδιότητας μονομελούς επιτρέπεται για ποινή πάνω από 1 μήνα, ενώ για αρμοδιότητας τριμελούς για ποινές πάνω από 3 μήνες.

Ε Μερικά αδικήματα, χαρακτηρισμός τους και προβλεπόμενες ποινές

1. ΠΤΑΙΣΜΑΤΑ

Με την **ποινή της κράτησης (1 μέρα - 1 μήνα)** τιμωρείται όποιος πετάει πέτρες οπουδήποτε, αν δημιουργείται κίνδυνος γι ανθρώπους ή πράγματα (437 Π.Κ.). Με την ίδια ποινή απειλείται όποιος παραβαίνει αστυνομικές διατάξεις (459 Π.Κ.).

Με κράτηση μέχρι τρεις μήνες απειλείται όποιος φτιάχνει ή δίνει παράνομα μπαρουνι ή άλλη εκκρηκτική ύλη (432 Π.Κ.).

2. ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ

Με την ποινή της φυλάκισης από 10 μέρες — 6 μήνες απειλείται όποιος: Χωρίς αντίσταση και αφού προσκλήθηκε νομίμα δεν υπακούει σε δημόσιο όργανο (169 Π.Κ.). Απειθεία.

Συμμετέχει σε δημόσια συγκέντρωση σε ανοικτό χώρο που έχει νόμιμα απαγορευτεί (171 Π.Κ.). Θρασύτητα.

Παρακωλύει από αμέλεια τις συγκοινωνίες (292 παρ. 2 Π.Κ.).

Καλεί τον κόσμο να συνεφέρει ή δημοσιεύει ονόματα συνδρομητών για την εξαγορά χρηματικής ποινής, επιδιώκοντας ν' αποδοκιμασεί δικαστική απόφαση (194 Π.Κ.).

Παραβιάζει διοικητική διάταξη που αναφέρεται σ' αυτό το άρθρο, όταν υπάρχει δολος (458 Π.Κ.).

Με την ποινή της **φυλάκισης (10 μέρες — 1 χρόνο)** απειλείται όποιος: Δεν απομακρυνθεί μετά την τρίτη προσκλήση από συγκέντρωση που προσκλήθηκε νομίμα να διαλυθεί (171 παρ. 2 Π.Κ.). Θρασύτητα.

Μπαινει ή παραμένει χωρίς να το θέλει ο δικαιούχος σε οποιονδήποτε περιφραγμένο χώρο ή σπιτί ή χώρο δουλειάς (334 Π.Κ.). Διατάραξη.

Χρησιμοποιεί απατηλά μέσα για να μην πάει στο στρατό (204 Π.Κ.).

Δίνει ψευδτική καταθεση, ή κρύβει την αλήθεια ή αρνείται με ειρήνη να καταθέσει ή να ορκιστεί (225 παρ. 2 Π.Κ.).

Προσβάλλει υβριστικά με οποιονδήποτε τρόπο την τιμή κάποιου (361 Π.Κ.).

Κρατικός υπάλληλος από αμέλεια προέβη παράνομα στην εκτέλεση ποινής ή παρέλειψε παράνομα να την εκτελέσει (204 παρ. 2 Π.Κ.).

3. ΑΛΛΑ ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΠΛΗΜ/ΚΕΙΟΥΣ

Με **φυλάκιση (10 μέρες - δυο χρόνια)** απειλείται όποιος: Περιυβρίζει ή από περιφρόνηση αφαιρεί ή καταστρέφει κρατικό εμβλημα (181 παρ. 2 Π.Κ.).

Περιυβρίωση αρχής.

Συμμετέχει σε δημόσια συγκέντρωση (ακόμα και σε ιδιωτικό χώρο όπου είναι ελεύθερη η προέλευση) στην οποία γίνονται επιθέσεις κατά προσώπων ή πραγμάτων, είτε παρανομή είσοδος σε σπιτία ή χωράφια (189 παρ. 1). Διατάραξη κοινής Ειρήνης.

Κρατικός υπάλληλος παραβιάζει τα υπηρεσιακά του καθήκοντα αποσκοπώντας επί να επωφεληθεί ο ίδιος ή κάποιος άλλος, είτε να βλάψει το δημόσιο ή κάποιον άλλο (259 Π.Κ.).

Με **φυλάκιση (10 μέρες - τρία χρόνια)** απειλείται όποιος:

Περιυβρίζει δημόσια κάποια αρχή ή αρχηγό κομματος αναγνωρισμένου από τη βουλή (181 παρ. 1 Π.Κ.).

Προκαλεί δημόσια σε απείθεια κατά των νόμων κλπ ή σε διατάραξη κακούργηματος ή πλημμελίας, ή εγκληματίας κάποιου κακούργημα που έχει γίνει (183, 184, 185 Π.Κ.).

Προτρέπει κάποιον να μην πάει στο στρατό ή να παραβεί κάποια στρατιωτική υπηρεσιακή υποχρέωση (202 παρ. 1 και 2 Π.Κ.).

Προκάλεσε σκοπίμα με οποιονδήποτε τρόπο τον αιών τραυματισμό κάποιου, εκτός αν τον προκάλεσε ο παθών (308 παρ. 1 και 3).

Συμμετείχε απλά σε συμπλοκή όπου κάποιος σκοτώθηκε ή υπέφερε βαρεία σωματική βλάβη (113 Π.Κ.).

Με **φυλάκιση (10 μέρες — πέντε χρόνια)** απειλείται όποιος:

Προτρέπει κάποιον να κάνει κάποιο πλημμέλημα ή προσφέρει ο ίδιος και αποδέχεται να το κάνει (186 παρ. 2).

Συμφωνεί ή εναντιώνεται με κάποιον άλλο για να κάνουν πλημμελήματα με κατοικητικό όριο ποινής ένα χρόνο (187 παρ. 2, Μ. 136/83 αρ. 10).

Κρατάει κάποιον παράνομα ή του στερει την ελευθερία της κίνησης (325 περίττη α Π.Κ.). Παράνομη κατακράτηση.

Παραβιάζει το άρθρο 6 του Συνταγματος δηλ. κάνει παράνομη σύλληψη ή παραβιάζει τα αναπατά ορία κράτησης και προφυλάκισης (326 Π.Κ.).

Παγιδεύει παράνομα συνομιλία μεταξύ τρίτων ή κάνει χρήση πληροφοριών που εμπίπτει με τέτοιο τρόπο (370 α Ν. 1291/82).

Με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός μηνός απειλείται ο κρατικός υπάλληλος που εν γνώσει του εκτέλεσε παράνομα κάποια ποινή ή αρνήθηκε παράνομα να την εκτελέσει (240 παρ. 1 Π.Κ.).

4. ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΟΠΟΥ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΗ

Με **ποινή φυλάκισης (από τρεις μήνες μέχρι δυο χρόνια)** τιμωρείται ο κρατικός υπάλληλος που μπαινει σε κάποιο σπιτί χωρίς να τηρήσει τις νομίμες διατυπώσεις (241 Π.Κ.).

Με **φυλάκιση (από τρεις μήνες ως τρία χρόνια)** απειλείται όποιος χρησιμοποιεί ή απειλεί να χρησιμοποιήσει σωματική βία για να εξαναγκάσει κάποιον κρατικό υπάλληλο να μην κάνει μια νομίμη ενέργεια ή να κάνει κάποια παράνομη (167 παρ. 1 Π.Κ.). Αντίσταση.

Με **φυλάκιση (από τρεις μήνες ως 5 χρόνια)** απειλείται όποιος:

Υποκινεί σε συγκέντρωση για διατάραξη της κοινής ειρήνης ή σε μια τέτοια συγκέντρωση επιτίθεται ο ίδιος σε προσώπα ή πράγματα (189 παρ. 2 Π.Κ.). Διατάραξη κοινής Ειρήνης.

Παρακωλύει από πρόθεση για οσονδήποτε χρόνο τη λειτουργία εγκαταστάσεως κοινής χρήσης που εξυπηρετεί τη συγκοινωνία (292 παρ. 1 Π.Κ.).

Προκαλεί απλή σωματική βλάβη αλλά με τέτοιο τρόπο ώστε να κινδυνέψει ο παθών να πεθάνει ή να πάθει βαρεία σωματική βλάβη (309 Π.Κ.).

Ελευθέρωσε φυλακισμένο ή κρατούμενο (172 Π.Κ.).

Προτρέπει κάποιον να κάνει κάποιο κακούργημα ή αποδέχεται ο ίδιος τέτοια προτροπή (186 παρ. 1 Π.Κ.).

Εμποδίζει με οποιονδήποτε τρόπο τη συνεδρίαση δικαστηρίου (197 παρ. 2 Π.Κ.).

Με **φυλάκιση (έξι μηνών ως 5 χρόνια)** απειλείται όποιος:

Συμμετέχει σε συγκέντρωση όπου γίνεται ομαδική αντίσταση, δηλαδή με τη βία ή με απειλή βίας εμποδίζεται κάποιος κρατικός υπάλληλος να κάνει κάποια νομίμη πράξη ή πιέζεται να κάνει κάποια παράνομη (170 παρ. 1 Π.Κ.). Στάση.

Είναι φυλακισμένος ή κρατούμενος και προσπαθεί ομαδικά μαζί με άλλους να δραπέτευσει χρησιμοποιώντας βία, είτε κάνουν συγκεκριμένες επιθετικές ενέργειες εναντίον δεσμοφυλάκων, είτε προσπαθούν με τη βία ή με απειλή βίας να τους εξαναγκάσουν να κάνουν ή να υποστούν κάτι (174 παρ. 1 Π.Κ.).

Συμφωνεί με κάποιον ή κάποιους να κάνουν ένα συγκεκριμένο ή πολλά αορίστα κακούργηματα (187 παρ. 1 Π.Κ.).

Με **φυλάκιση (ένα χρόνο ως 5 χρόνια)** απειλείται όποιος:

Πετυχαίνει παράνομα να πάρει ή να μάθει κρατικά απορρήτα, όταν μπορεί απ' αυτά να βλαπθούν τα κρατικά συμφέροντα (148 παρ. 1 Π.Κ.).

Προκάλεσε αντιστεκομενος σπουδαίο προσωπικό κίνδυνο σε κρατικό υπάλληλο (167 παρ. 2 Π.Κ.). Αντίσταση.

Ύδωκντας ανακριτικά καθήκοντα χρησιμοποιήσει παράνομα εκβιαστικά μέσα για να αποσπασεί κατάθεση κατηγορουμένου, μάρτυρα ή πραγματογνώμονα (239 παρ. α Π.Κ.).

Εκδίδει πλαστό δημόσιο έγγραφο που μπορεί να έχει νομίμες συνέπειες, είτε νοθεύει είτε καταστρέφει το γνήσιο, είτε κάνει χρήση τέτοιου εγγράφου (242 παρ. 1, 2, 4 Π.Κ.).

Με **φυλάκιση (δυο ως 5 χρόνια)** απειλείται όποιος:

Υποκινεί συγκεντρωμένους σε στάση (ομαδική αντίσταση) ή χρησιμοποιεί ή απειλεί με σωματική βία όταν γίνεται ομαδική αντίσταση (170 παρ. 2 Π.Κ.). Στάση.

Είναι φυλακισμένος ή κρατούμενος και βιασπραγχεί όταν γίνεται στάση κρατούμενων εναντίον δεσμοφυλάκα (174 παρ. 2 Π.Κ.).

Προκαλέσει βαρύ τραυματισμό (310 Π.Κ.).

Κατακρατήσει παράνομα κάποιον για πολύ καιρό (325 παρ. β).

5. ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

Με **καθειρή (5 — δεκα χρόνια)** απειλείται όποιος εκτελώντας ανακριτικά καθήκοντα εξέθεσε εν γνώσει του κάποιον αιών σε δίωξη ή παρέλειψε τη δίωξη κάποιου υπαίτιου ή επέφερε την απαλλαγή του απ' την ποινή (239 περ. β Π.Κ.).

Με **καθειρή (5 — 20 χρόνια)** απειλείται όποιος:

Κατασκευάζει, παίρνει, δίνει, φυλάει, κρύβει ή μεταφέρει εκρηκτικά για τα οποία ξέρει ή πρέπει να ξέρει ότι προορίζονται για τρομοκρατικές ενέργειες, είτε καθύδην κάποιον στην κατασκευή, χρήση ή προμήθεια τους (272 παρ. 2 Π.Κ.).

Προκάλεσε θανατηφόρα σωματική βλάβη σε κάποιον αποθνεύοντας να τον τραυματίσει βαρεία (311 περ. β Π.Κ.).

Δημόσιος υπάλληλος φτιάχνει δημόσιο έγγραφο ή καταστρέφει το γνήσιο θέλοντας να επωφεληθεί ο ίδιος είτε να βλαφτεί κάποιος άλλος (242 παρ. 3 Π.Κ.).

Με **καθειρή τουλάχιστον (δεκα χρόνια ως 20)** απειλούνται όσοι αποφασίσαν να κάνουν βομβιστικές ενέργειες (272 παρ. 4 Π.Κ.).

Με **καθειρή από δεκα χρόνια μέχρι ισόβια** απειλείται όποιος έχει εκρηκτικά με σκοπό να κάνει ο ίδιος βομβιστικές ενέργειες ή να τα δώσει σε κάποιον άλλο να τις κάνει (272 παρ. 1 Π.Κ.).

Με **θανατική ποινή ή ισόβια** απειλείται όποιος προκαλέσει από πρόθεση εκρήξη που είχε σαν συνέπεια το θάνατο κάποιου (271 γ Π.Κ.).

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

ΚΡΑΤΗΣΗ είναι από 1 μέρα - 1 μήνα (και μερικές φορές 3 μήνες).

ΦΥΛΑΚΙΣΗ είναι από 10 μέρες - 5 χρόνια.

ΚΑΘΕΙΡΗ είναι από 5 χρόνια - 20 χρόνια (και μερικές φορές ισόβια).

Η ποινική διαδικασία χωρίζεται στην ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ (σύλληψη, άσκηση ποινικής δίωξης, προανακρίση, ανάκριση) και στην ΚΥΡΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ (η δίκη).

Εμείς οι νέοι διεκδικούμε δίκαιο για δημιουργική και ισοπρεπή στρατιωτική θητεία.

Χλούμε να υπηρετήσουμε την νίκη μας άμυνα, να διαφυλάξουμε την κυριαρχία μας δικαιώματα, να προσφέρουμε στην προάσπιση αφικής ακεραιότητας και στην τοχυρώση της ανεξαρτησίας μας. Αγωνιζόμαστε για θρώπων θητεία, που να αξιμολογεί τις δυνατότητες, να χρησιμοποιεί τις ικανότητες, να έχει όφελος της κοινωνίας και του. Θέλουμε τη συναδέλφου και στρατού.

Το ΠΑΣΟΚ με την πολιτική αγνωρίζει τα δικαιώματα με αμορφώσει μια νέα πραγματικότητα.

ανεβήκε από 5 εκ. σε 7,5 εκ.

● Αυξήθηκε από 1 εκ. σε 2

όριο χρηματοδότησης των επιχειρήσεων χωρίς δικαιολογία.

● Αυξήθηκε από 3 σε 6 εκ.

χρηματοδότηση για πάγιες εγκαταστάσεις στη βιοτεχνία.

την αγορά έτοιμου εργαστηρίου της χρηματοδότησης από 5 σε 8 εκ.

● Οι εξαγωγές των προϊόντων χρηματοδοτούνται με το 80 ποσό μέχρι 15 εκ. με εγγύη δημοσίου.

● Οι Τραπεζές είναι υποχρεωμένες σε 20 μέρες να απαντήσουν αίτημα δανείου του βιοτέχνη μέχρι 10 εκ. δίνονται χωρίς εγγύηση της υποεπιτροπής πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

πιστώσεων.

Δύο μισητοί χονεϊς... Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Τα παιδιά σταμάτησαν τα τελευταία 5 χρόνια να παίζουν μαζί, η ωδή της παρέας & της φίλης κόπηκε με το φαλίδι της αυτοματοποίησης των σχέσεων, προσφέρθηκε κι αυτή στο βωμό των "αναγκών" της νέας "μοντέρνας" ελληνικής οικογένειας, στο συμβατικό της υπακοής για την τάξη της... & ευρωπαϊκής κοινότητας, την καταστολή των μηρών παιδιών και εφηβικών εξεγέρσεων. Έτσι οι πάντες, γονείς και παιδιά πήραν την θέση τους αποξενωμένοι όλο και πιο πολύ μεταξύ τους μπροστά στο γήρεμο της "οικογενειακής ευτυχίας" για την σωτηρία του εθνικού εισοδήματος. Η κάθε αντίσταση στη βία που παράγει το μοντέλο πατέρας-μητέρα αντιμετωπίστηκε με ξυλοδαρμούς (αύξηση των κακοποιήσεων βρεφών και παιδιών παρουσίασε η ελληνική κοινωνία για το '84), οδήγησε αρκετά παιδιά στην αυτοκτονία ή τα εξόρισε μέχρι την τελική παραίτηση στις διεκδικήσεις τους. Η αντίστασή της στον μεταφράτη-εξουσία της γεννιάς της που την γυροφέρνει από τα λύνεια και τα "αγαπώ τον αθλητισμό" μέχρι τις νουθετημένες μαθητικές "κοινότητες" και τις κηδεύες των ΚΑΠΗ, αντιμετωπίστηκε με αποβολές, "ειδική συμπεριφορά" ή ανάγκασε πολλά παιδιά στο άγχος και την αυτοκτονία απ' την κορυφή των βαθμών των εξετάσεων.

Ένα τέτοιο παράδειγμα παιδιού είναι κι η αντιπροσωπευτική ιστορία της Χ.Τ. (για τους γνωστούς λόγους θα κρατηθεί ανώνυμη), 16 χρονών, που μάς έγραψε το παρακάτω γράμμα πριν λίγες μέρες με νέα (.) απ' το οικογενειακό της στρατόπεδο. Ένα γράμμα που επιβάλλει σε όλους μας και ειδικά σε επιτροπές δικηγόρων, παιδαγωγών και κοινωνικών λειτουργών όχι μόνο να παρεμβαίνουν ανάμεσα στα παιδιά και γονείς με "συμφιλιωτικές διαθέσεις" σε τέτοιες καταστάσεις, αλλά να καταγγέλλουν κάθε τέτοιο περιστατικό και "ευαίσθητο" κηδεμόνα στον εισαγγελέα αμέσως. Παράλληλα επιβάλλει πάλι μια δουλειά με επιτροπή ώστε να πέσει το όριο ενηλικίωσης από τα 18 στα 16, να παρέχεται κατοικία σε κάθε κακοποιημένο ανήλικο για να μην αναγκάζεται έτσι να τρυπώνει στην "πολιτική" των αναμνηστικών ή της αναζητήσής του από την αστυνομία. Παιδιά που "μεγαλώνετε" από τις "σωματικές ικανότητες" του μπαμπά και της μαμάς διαβάστε πιά κάτω την δικιά σας "ζωή" και καταγγέλλετε σε μας και στους δικηγόρους που υπάρχουν σ' άλλη σελίδα, κάθε εξευτελισμό σας. Πόντοι και δικός μας.

22-5-85

Π. γεια χαρά, η ανάγκη που αισθάνομαι να γράψω σε κάποιο φίλο, είναι τεράστια, γιατί στη κατάσταση που βρισκόμαστε τώρα πρέπει οπωσδήποτε να μιλήσω σε ένα άτομο που πιστεύω πως σκέφτεται λίγο πολύ όπως εγώ, πριν παραιοήσω τελείως. Μέσα σ' αυτή την απομόνωση

που είμαι κλεισμένη, παύω να βλέπω το μυαλό μου γύρω στις ίδιες σκέψεις, καμιά επαφή με τον έξω κόσμο, καμιά επαφή με ανθρώπους που θα μπορούσαν να με ανανεώσουν. Καταδικασμένη να πιστεύω πολύ σε μία θεωρητική ζωή, που μου απαγορεύεται να την κάνω πράξη. Ένα εκατομμύριο αδιέξοδα και δε βρισκω τρόπο να υπερασπιστώ τον εαυτό μου. Βλέπω τις μέρες να περνούν μπροστά απ' τα μάτια μου και όλες είναι ίδιες, το πιστεύεις; Το αύριο δεν έρχεται ποτέ σ' αυτό το απαίσιο μέρος, πόντοι χειρότερο από φυλακή, χειρότερο από δημόσιο ψυχιατρείο, πιά μισητό κι απ' το στρατό, με όλα τα λόγια Π., είναι το σπίτι μου!

Δεν ξέρω αν είσαι σε θέση να καταλάβεις τι

σημαίνει, εκτός απ' τα τόσα προσωπικά και κοινωνικά προβλήματα που σ' απασχολούν, εκτός απ' το γεγονός πως δεν βλέπεις λύση, νάσαι αναγκασμένος να ζεις με δύο γονείς πιά μισητούς κι απ' τον Μποσινάκη, πιά "φιλελεύθερους" κι απ' τον Μητσότση και πάνω απ' όλα γεμάτοι με ανειμπλήρωτα όνειρα που εγώ πρέπει (έτσι νομίζουν) να εκπληρώσω & αφορμή να κρυφτώ από εγώ πρέπει να φορτωθώ. Για να καταλάβεις τι τύπος είναι ο πατέρας μου, άκου αυτό: Όταν διαβάσαμε-τά Χριστούγεννα μου φαίνεται-στην εφημερίδα, πως κάποιος παλιοντοπώλης σκότωσε τη κόρη του πομπαν δεκάξι χρονών, μωπέ: "Ποιος ξέρει τι θάταν κι αυτή!". Ουδέν σχόλιο! Δεν ξέρω πιά πως πρέπει να φερθώ. Τι να κάνω; Να σηκωθώ να φύγω; Τόκινα ήδη μία φορά πριν δυό χρόνια, όμως γύρισα πίσω το ίδιο βράδυ. Είμαι μόλις 16 χρονών (ούτε σε πάμπ δεν μπαίνω καλά καλά) και σίγουρα οι μπάτσι θα με φέρναν πίσω με κάθε "νομιμότητα".

Νά αυτοκτονήσω; Θάχουν άλλη μία νίκη στη λίστα τους. Η μεγαλύτερη ικανοποίηση είναι να κατορθώνεις να επιβιώνεις εκεί ακριβώς που όλοι προσπαθούν να σε ξεκάνουν (σωματικά ή πνευματικά). Γιατί δεν είναι μόνο η σωματική αυτοκτονία και που φαίνεται πως με νιώθεις. Μήπως δεν θάταν πνευματική χαράκιρι αν μετά από τόσα πόντοι σκεφτείς, ξαναγύριζα στο δικό τους τρόπο σκέψης για να βρώ την ησυχία μου; Γιατί σίγουρα θά την έβρισκα. Νά τους εκθέσω τις απόψεις μου; Το επιχείρησα κι αυτό φίλε μου και ξέρεις πιά ήταν τ' αποτέλεσμα; Ένα μάτι λιγότερο (για 4 μέρες δεν άνοιγε τελείως), μία πλάτη γεμάτη μελανιές (εκείλ' στήριζαται το σύστημα) και την ακλόνητη δήλωση: "Αν σε ξαναδώ να μπεις σ' αυτό το καταγώι (εννοεί την Κ., μία πάμπ στον Β.) και ξαναμιλήσεις με κανέναν απ' αυτούς τους χασισοπότες (τι λέξη κι αυτή!), θά σε κομματιάσω. Εγώ θέλω τ' όνομά μου καθαρό. Θά σε σφάξω με τα ίδια μου τα χέρια και ξέρεις πως θά το κάνω". Και ξέρω πως θά το κάνει, Π. Γιατί ξέρω τι κτηνωδία κρύβει στην καρδιά του και τι καταπιεστική αγάπη. Έχω σαλτάει τελείως, δεν ξέρω πιά από που θά μπορούσα να περμένω ότι κάτι θ' αλλάξει, από που να τους ξεφύγω. Θέλω επιτέλους ν' ακούσω και να συγκρίνω γνώμες κι ιδέες ανθρώπων που σέβομαι και εκτιμώ και όχι ανθρωπάκων λυπημένων, που νομίζουν ότι ευτυχούν και πως μόνο εγώ είμαι η αιτία της λύπης τους, ενώ στην πραγματικότητα είναι η μιζέρια του ίδιου τους του εαυτού, την οποία δεν μπορούν πιά να διώξουν, ούτε καν να νιώσουν. Γιατί άμα δεν την αισθάνεσαι στα 18, δεν την αισθάνεσαι ποτέ. Έτσι που λές φίλε μου, προσπαθούν να μου μεταδώσουν την λυπημένη τους ευτυχία πιστεύοντας πως είναι σίγουρα η σωστή. Αφού είναι των πολλών νί! Τι γαμημένο κατεστημένο, τι βρώμικες βδέλλες που μούχουν γίνει και μου ρουφάνε το αίμα, μαζί κι όση αισιοδοξία έχει μελνεί, κάθε μέρα και πιά πολύ. Από που να ελπίζω πιά Π.; Πώς να βοηθηθώ; (γιατί στη βοήθεια των άλλων δεν στηρίζομαι πιά. Ο καθένας έχει αρκετά προσωπικά προβλήματα για να φορτωθεί και το διπλανό του). Θέλω μία λύση, τη ψυχή μου θάδινω για μία λύση αλλά τώρα δε βλέπω ούτε λίγο φως. Αυτά στάγραφα για να μην παρανοήσω τελείως. Θά μου πεις γιατί σε σένα. Έτσι ρε γα μώτο, γιατί γραφοντάς σου νιώθω πως παίρνω ένα κομματάκι απ' την ελευθερία σου, που ασφαλώς είναι μεγαλύτερη απ' τη δικιά μου. Ίσως είναι κι αυτό μία παρηγοριά, δε νομίζεις; Έτσι όπως με κατάντησαν.

Με μεγάλη ανάγκη για την παραμικρή συμβουλίτσα

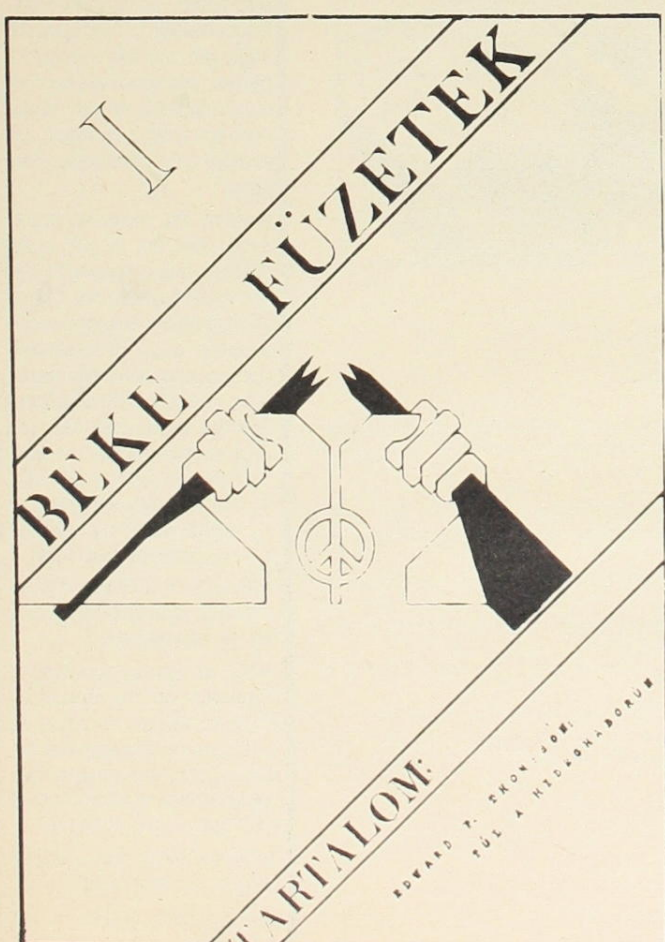
Χ.Τ.

Υ.Γ. Τρεις φορές βρήκαν "Σπύστη" στο συρτάρι μου και τις τρεις τόν κάψαν με την ίδια μανία που κάψαν και τις μάγισσες, υποθέτω.

Επίλογος δικός μας: "Παιδεία" γονέων παιδεύονται τέκνα! Η "συμβουλίτσα" που δόθηκε στη φίλη μας & επικοινωνία με γνωστή δικηγόρο β/καταγγελία & ιατροδικαστή αμέσως μετά από "φιλικές" πατρικές σωματικές της βλάβες και γ/εφ' όσον δεν υπάρχει η δυνατότητα για φυγή της από την "οικογενειακή ιστορία" για 2 χρόνια ακόμη, να δώσει τόν μικρό της πετροπόλεμο και την αντιπαράθεσή της με τις στρατεύσεις τών δικών της, σπάζοντας την μέχρι τώρα της παθητικότητα. Χαρήκαμε πολύ που μάθαμε από την ίδια, πριν λίγες μέρες, πως η "συμβουλίτσα" έπιασε. Η μικρή της νίκη, είναι νίκη της ανθρωπιάς & τις αλληλεγγύης που τόσο σπάνια πιά συναντάμε.

ΕΔΩ ΚΟΜΟΤΗΝΗ Η ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΚΝΑΤ ΚΑΙ Η ΑΥΤΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ "ΧΩΡΟΥ"

Με αφορμή το κατέβασμα των κομματικών πανών και το γράψιμο αντιεξουσιαστικών συνθημάτων στους τοίχους της Φοιτητικής Λέσχης της Κομοτηνής, οι φρουροί των "κατακτήσεων του φοιτητικού κινήματος", κοινώς Κνίτες, ηρωικά ξυλοκόπησαν άρτια και χωρίς κανένα λόγο 5 συντρόφους που κινούν την ώρα βρισκόνταν στη Λέσχη. Αποτέλεσμα ήταν, ο ένας να τραυματισθεί σοβαρά κι' οι υπόλοιποι ελαφρότερα. Το γεγονός αυτό πέρα απ' την οργή που μάς προκάλεσε, έφερε στο νου μας παλιότερα επεισόδια που και σ' αυτά είχαν τραυματισθεί σύντροφοι. Πήραμε λοιπόν συλλογικά την απόφαση για πρώτη φορά ν' απαντήσουμε δυναμικά. Την επόμενη μέρα χτυπήθηκαν στη Λέσχη τὰ πρωτοτάμπευα της ΚΝΕ που ήταν και οι κύριοι υπεύθυνοι για τόν τραυματισμό των συντρόφων μας. Είναι λοιπόν φανερό ότι δεν επρόκειτο για μία δολοφονική επίθεση τραμπούκων ενάντια σε δημοκράτες φοιτητές, αλλά για μία κίνηση αυτοάμυνας. Μία κίνηση που καθιστά ολοφάνερο το ότι δεν είμαστε διατεθειμένοι ν' αφήσουμε κανένα καλομαχάκι που επικαλείται την προστασία του φαντάσματος (φ.κ.), να ανοίγει κεφάλια όποτε του γουστάρει. Με συνέλευση πούγινε την επομένη μέρα ξεκαθάρισαν τη θέση μας, τονίζοντας μαζί με τα παραπάνω ότι δεν έχουμε καμιά διάθεση να κυρξουμε πόλεμο συμμοριών, αλλά κάθε δικαίωμα να υπερασπιστούμε δυναμικά τόν εαυτό μας.

Η ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

VII

Μία μυρωδιά από χάρτι κρεμόταν στο διαμέρισμα. Άφρησά τη βαλίτσα στο πάτωμα του χώλ, ορθάνοιξα τις μπαλκονόπορτες κι άρχισα να ψάχνω το τηλέφωνο του Κύριλλου. Απάντησε με φωνή μισοκοιμισμένη. «Τί κάνεις εκεί;» του είπα «δεν σου έξηγησα ότι πρέπει να γίνεις μαρκήσιος και να συναναστρέφσαι έπιπλα Λουί-Κένζ». Ο Κύριλλος έβριζε κάτω από την πλατεία Βάθης, σ' ένα ήμισυόγειο διαμέρισμα με πασαμένα έπιπλα που τα περισσότερα τα είχε βρει στον δρόμο. Ο άδελφός του δούλευε σ' ένα φωτοτυπείο κι ο ίδιος καθε τόσο έκανε τον μπογιατζή. Μερικές φορές πριν άρχισει το βάψιμο έγραφε στους τοίχους ποιήματα που τα έξαφάνιζε κάτω από το καινούργιο στρώμα μπογιαγιάς. Είχαμε γνωριστεί όταν είχαν γίνει οι καταλήψεις σπιτιών στ' Εξάρχεια. Στεκόμουν μπροστά σ' ένα άνοιχτο παράθυρο, μέσα μιά παρτέν έδαζε νερό να δράσει σ' ένα από εκείνα τα παλιά καμινέτα που καίνε οινόπνευμα. «Παιδιά, άποκτήσαμε και καθρέφτη» είχε φωνάξει στους άλλους, γιατί τα τζάμια των γυαλιών με τον κόκκινο σκελετό που φορούσα σχημάτιζαν καθρέφτη. Λίγο άργότερα είχαμε τρακαριστεί στην ΕΒΓΑ κι είχαμε αισθανθεί άμέσως καλά μαζί. Τριγυρίζοντας λίγο στους δρόμους γύρω απ' την πλατεία Έξαρχείων μου είχε δείξει μια μεταξική πολυκατοικία. Μπορούσε εύκολα ν' άνεθε στην ταράτσα, να περάσει στη διπλανή κι άφου κάνει έτσι τον γύρο του τετράγωνου, να έχει την καλύτερη θέα στην όθνη του Βόε.

Στις άραιές συναντήσεις μας δεν μιλούσαμε πολύ, άλλα σωπαίναμε μ' άνηση. Μιά φορά τον είχα έπισκεφθεί και ξεφυλλίζαμε ξεθωριασμένους «Οίκογενειακούς Θησαυρούς». Χαζεύαμε τις ρετουσαρισμένες φωτογραφίες των παλιών στάρ με τα μαγιονάκια και συγχρόνως τρώγαμε έλιές ξυδάτες, φτύνοντας από μακριά τα κουκούτσια, προσπαθώντας να σημαδένουμε δ.τι άπόμεινε από ένα άσπρο δάξο. Τό έπάνω μέρος του είχε σπάσει λοξά και έλειπε έντελώς, άλλα από τα τσιμεντά ξυπόλυτα πόδια στην βάση φαινόταν ότι κάποτε θά ήταν διακοσμημένο με άντάξιες νύμφες ή χάριτες. Συχνά όταν κοιτάζα ψηλά θυμόμουν τον Κύριλλο γιατί φεύγοντας από τό σπίτι του μου είχε πει «μή νομίζεις ότι οι ταράτσες πάνω άπο τα κεφάλια μας είναι τόσο βαρετές όσο φαίνονται». Είχε σταθεί μπροστά σ' ένα τετράωρο κτίριο με δίδυμα παράθυρα. Στην ψηλοτάβηνη είσοδο, μέσα απ' το κυκλωτό κουδούνιο φαινόταν τό άσανσέρ που είχε ένα άσπρο καναπέδακι. «Μόνο τό ισόγειο και ο τέταρτος κατοικούνται» μου έξηγούσε. «Η γριά του τέταρτου έχει στη βεράντα της πάρα πολλές χελώνες. Λέπει έξι μήνες τό χρόνο. Θά πρέπει να γεμίσει τις βαλίτσες της με χελώνες και τό πλοισαριό έχει θολωτή σκεπή, μοιάζει με κελλί μοναχού κι είναι δροσερό για ξάπλες τό δράδυ».

Ήξερα πως είχα κάποιον κάτω από την πλατεία Βάθης. Κι ο Κύριλλος πρέπει να αισθανόταν τό ίδιο για μένα στους πρόποδες του λόφου. Ένα δράδυ μου είχε ζητήσει καταφύγιο μαζί μ' ένα φίλο του τόν Άλέκο, γιό παπά. Είχαν κολλήσει άφίσες που έγραφαν ότι οι μπάτσοι πουλάνε την ήρωίνη κι είχαν σπάσει δυό τρεις διτρίνες... «Μόλις γύρισα από κάτι διακοπές» είπα. «Διακοπές από τί;» «Ας τα αυτά, θυμάσαι τί λέγαμε εκείνο τό άπόγευμα που έδρεχε πολύ;» Είχαμε συναντηθεί για τέλευταία φορά σπύτι μου πριν από τό Πάσχα. Μερικές δομομάδες πριν να βρεθώ δίπλα στον Άρη στο τζοάλε. «Θυμάμαι πολύ καλά» απάντησε σοδάρά. «Είμαι έτοιμη, γίνεται σήμερα τό δράδυ;» «Τί μέρα είναι, Σάββατο; Θά είμαι στο σπίτι σου στις δέκα. Θά φέρω δ.τι χρειάζεται, μόνο νά έχεις έναν άδικο τενεκέ από λάδι.» Τά μπαλάνια ήταν κλειστά, άλλα τό σπύτι του άδελφού μου ήταν πάντα τέλεια έξοπλισμένο. Κλείσαμε χωρίς περιττά λόγια. Τό πάτωμα έτριξε. Είχε γεμίσει άμμο που έτρεχε από τά ρούχα μου, άν δεν έτρεχε κι από τ' αυτιά μου, γιατί τό καρδί που είχα πάρει πήγαινε στη Σκιάθο. Είχα κοιμηθεί τη νύχτα σέ μιά παρλίνα και τό πρωί με είχαν ξυπνήσει στή σιωπή ώρα, για νά προσφάσω τό άλλο καρδί που πήγαινε στον Άγιο Κωνσταντίνο, αλογόμυγες που με παίρνανε για πριινό.

Έκανα ένα γρήγορο ντους με κρύο νερό και τηλεφώνησα στον άδελφό μου στην Κυψέλη. Κανονίζαμε να περάσει από τό σπίτι μου πηγαίνοντας στη Σαρωνίδα. Εκτός από λεφτά του ζήτησα κι έναν τενεκέ λάδι. «Λάδι» επανέλαβε εύφωνα. «Ναι» του είπα «σκέφτομαι ν' άρχισω να μαγειρεύω».

Ο άδελφός μου ο Κυριάκος χτύπησε μιά ώρα άργότερα τό κουδούνι της κάτω πόρτας. Τόν βρήκα νά έχει άνοιξει τό πόρτ μπαγκιάς για νά βγάλει τόν τενεκέ τό λαδιού. Τό άσπρο παντελόνι του έσφιγγε λίγο τη μέση, είχε άρχισει νά κάνει στομάχι τά τελευταία δυό χρόνια. Φορούσε πένδα κι είχε τις ίδιες λεπτές πατούσες με τόν πατέρα μας. Τό δεύτερο δάχτυλο ήταν λίγο πιο μακρύ από τό πρώτο. Μου έδωσε τά λεφτά, όπως πάντα σέ αεροπορικό φάκελλο κλειμένο με λαστιχάκι. Στό πύω καθίσμα πρόσεξα την ρακέτα του κι ένα κοντί γλυκά από τό Σουητηματικό. «Τί κάνει ή Λένα; ή Φωτεινή ψήλωσε κι άλλο;» ρώτησα γιατί την τελευταία φορά στο σπύτι του μου 'δειχνε όλο περιφάνια τις γραμμές στή λαδομπογιά της κοιλίας όπου μετρούσε κάθε μήνα την κόρη του. Χαμογέλασε δείχνοντας τά κάτασπρα δόντια του που κυριαρχούσαν σέ άρκετές οίκογενειακές φωτογραφίες. «Μή μου πεις

Μαρία Μητσορα. Πιάνει και γράφει συνέχεια με θυμό σ' ένα διαμέρισμα της Σπενσιόπου. Άντοι την ξεβρουν και πολλοί κάτω τους θυμίζει.» Άνα νά ένα άλλο" τδ '79, "Σκρόπια δύναμη" τδ '82 και τώρα η "Περίληψη του Κόσμου". Ένα κεφάλαιο.....

ΤΑ "ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ" ΤΟΥ κ.ΓΕΩΡΓΙΑ-ΚΑΚΗ...

Στις 30/4/83 ασκήθηκε δίωξη απ' ό την Γενική Ασφάλεια Αθηνών (Λογικός Σωτήρης) και την Εισαγγελέα Πλημ/κών Αθηνών εναντίον των συντρόφων Χατζησταμάτη Παναγιώτη, Γιάννη Βοβλγαρη και Σπύρου Σοβλή, για τά επεισόδια που ακολούθησαν μετά τη διαδήλωση συμπράξης στους τότε απεργούς πείνας, κρατούμενους συντρόφους Φ.Δανάτο & Κ.Μολρα, στις 29/4/83 στ' Προπύλαια. Κατά την άποψη" τοδ εισαγγελέα "...ετέλεσαν πλεονα εγκλήματα τιμωρόμενα εκ του νόμου δια προσκαίρων στερητικών της ελευθερίας ποινών...εκράυαζον μετ' ετέρων αγνώστων ατόμων "Μπάτσοι, γουρουνία δολοφόνοι, έξω οι αγωνιστές, μέσα οι μπάτσοι κι οι δίκαιοι..."...ει προέβσως παρενώλυσαν την λειτουργία κοινής χρήσεως παρά τάς προσκλησεις των επικεφαλής των αστυνομικών δυναμειών...προσέλαβον δια λόγου την τιμή ετέρου και δη του Γεωργακάκη Μιχαήλ...ηρηθήσαν μεθ' ετέρων ατόμων εις τά αστυνομικά όργανα να εισέλθουν & καταλάβουν τάς καταλήψεις εις...» και κατά την άποψη" της Ασφάλειας "...συγχρόνως με τις ύβρεις αυτές άρχισαν να πετούν πέτρες και έβλα κατά της Αστυνομικής Δύναμης, με αποτέλεσμα νά τραυματισθούν 2 αστυνομικοί. Μεταξύ των παραπάνω επισημάνθη καν και οι προαναφερόμενοι κατηγορούμενοι...» οι 3 σύντροφοι παραπέμφθηκαν νά δικάστούν στις 15/5/85 (αναβλήθηκε) και με κατηγορίες: περιύβριση αρχής, παρακώλυση συγκοινωνιών, εξύβριση & απείθεια. Μάρτυρες κατηγορίας ήταν και είναι οι γνωστοί άνδρες των ΜΕΑ Μακρής Γεώργιος, Αγραφιώτης Αδόστολος, Ντσιάβος Στυλιανός, Στεφανής Κωνσταντίνος, Φ

ότι όπου νά 'ναι θά μας κάνεις και τό τραπέζι.» Άρχισε μιά κίνηση σά να ήθελε νά μου χαιδέψει τά μαλλιά. Άλλά κάτι τόν σταμάτησε στο βλέμμα μου, καθώς σήκωνα τόν τενεκέ. «Πρόσχε να έαυτο σου» είπα άδιάφορα. Έβαλε μπρός για τό έξωχικό σπύτι της γυναίκας του στη Σαρωνίδα σφουρίζοντας τό έμβατήριο από τη Γέφυρα του Ποταμού Κόβας. Τό πράσινο αυτοκίνητό του άντανάκλυνε τόν ήλιο σάν χρυσόμυγα.

Ο Κύριλλος έφτασε στις δέκα παρά δέκα. Βγήκε απ' τό άσανσέρ κρατώντας σφιχτά ένα σάκκο από καραδόπανο. Είχε τραβήξει τά μακριά άραιά μαλλιά του πίσω απ' τ' αυτιά και ή μύτη του φαινόταν πιο λεπτή και τά γαλάνα του μάτια άκόμα πιο σφά. Πήγαμε κατευθείαν στην κουζίνα κι έδαζε απ' τόν σάκκο ένα μπιντόνι δενζίνη. «Φέρε ένα χωνί και πολλές έφημερίδες να τις στρώσουμε κάτω» είπε με σιγανή φωνή. Τόν άφησα νά εργάζεται καθισμένος στο πάτωμα και τριγυρίζα στο σπύτι. Άλλάξα ρούχα και ντύθηκα στο μαύρο. Παράδειο παντελόνι κι ένα παλιό σατέν πουκάμισο. Όταν επέστρεψα στην κουζίνα ή κατασκευή του έκρηκτικού μηχανισμού είχε προχωρήσει. Ο τενεκές τό λαδιού ήταν γεμάτος δενζίνη και ο Κύριλλος είχε κολλήσει με μαύρη ταϊνία μιά σειρά αναποδογυρισμένα σπύττα κοντά στο σπύτι. «Θά στερεώσουμε ένα άφιπλο ανάμεσά τους.» Ένα Έλλάς Σπέσιαλ» είπε χτυπώντας τό πακέτο στην τοίχη του άσπρου του πουκάμισου. «Είδικά αυτή τη μάρκα;» «Ναι, είναι τά πιο κατάλληλα γιατί καίγονται εύκολα από μόνα τους. Θά καί με την έπάνω και θά βάλει φωτιά στο σπύττα. Μήν άνησυχείς θά έχουμε άπομακρυνθεί.» Δεν άνησυχούσα καθόλου. Ήθελα μόνο νά κοιταχτώ καλά στον καθρέφτη. Πήγα στο μπάνιο κι εξέταξα τό πρόσωπό μου. Είχα άδυνατίσει στη Σκόπελο και τά μάτια μου γυάλιζαν σά να άντιφένγριζαν την κόψη ενός ξυραφιού. «Όλα έτοιμα» μου φώναξε. «Έτρεξε στην κουζίνα και μου έδειξε τό φυτίλι, ξεκίνησε μέσα απ' τά σπύττα και χανόταν στο σπύτι του τενεκέ. Η μυρωδιά της δενζίνης ήταν άπόρητη άλλα δεν θέλαμε ν' άνοίξουμε τό παράθυρο για νά μη μυρίσει ο φωταγωγός. Κράτησα για λίγο μιά πετσέτα μπροστά στη μύτη μου, ύστερα κάθισα κάτω και με την ίδια πετσέτα άρχισα να καθαρίζω όλα τά πιθανά άποτυπώματα. Ο Κύριλλος έβγαλε απ' τό σάκκο ένα ζευγάρι μάλλινα μπλέ γάντια. «Μές στο καλοκαίρι θά φορέσεις μάλλινα γάντια! Άσε θά τόν κοιτάζω έγω, έχω κάτι γκριζά κεντητά της γιαγιάς μου.» Πήγα νά ψάξω στο μπαούλο στην κρεββατοκάμαρα. Παλιές έφημερίδες είχαν μαζευτεί στο σκεύασμα και τις έβριξα καθώς τό σήκωσα άπότομα. Έσκυψα νά τις μαζέψω και πίσω απ' τό μπαούλο ανακάλυψα τό χοντρό διδίο με τό μισοκαμένο έξωφυλλο που διαβάξε καμιά φορά ο Γιώργος. Τό άνοιξα για πρώτη φορά. Ήταν τό «Χίλιες Καί Μία Νύχτες» σέ άγγλική μετάφραση. Μέσα σέ μιά βραδινή τσάντα, κεντημένη με μαύρες και άσπρες χάντρες, βρήκα τά γάντια που μου χώρεσαν με δυσκολία.

Κατέβηκα μιά πρώτη δόση με τό άδειο μπιντόνι της δενζίνης σκουπισμένο καλά και τυλιγμένο με τις έφημερίδες. Τό πετάξαμε στο δοχείο σκουπιδιών του Δήμου, στη γωνία της Λουκιανού. Γυρίσαμε πάλι στο διαμέρισμα και διήκαμε στο πίσω μπαλκόνι από την κρεββατοκάμαρα. Καπνίζαμε άμίλητοι άπολαμβάνοντας την ήσυχία της καλοκαιρινής βραδιάς στην Ξενοκράτους. Πετάξαμε συγχρόνως τά τσιγάρα μας και φόρεσα τά γάντια. Βάλαμε τόν τενεκέ τό λαδιού σέ μιά μαύρη πλαστική σακούλα και ξεκινήσαμε.

Τριγυρίζαμε λίγο τους δρόμους πάνω και κάτω από τό σπίτι μου. Στην όδό Άλωπεκίς ο Κύριλλος είπε «έδώ κοντά στο σπύτι σου πρέπει νά ήταν κάποτε ή γειτονιά του Σωκράτη, γιατί δόκλχηρο τ' όνομά του ήταν Σωκράτης Σωφρονίσκου Άλωπεκίς». Περιπατούσα συνεχώς ένα δίημα μπροστά του σέ έξαψη. Δεν άργήσαμε νά δρούμε τό κατάλληλο αυτοκίνητο, μιά άσπρη Μερσεντές με διπλωματικούς άριθμούς, πίσω από τη Μονή Πετράκη. Ήταν παρκαρισμένη μπροστά σέ μιά πολυκατοικία με μεγάλη πρασιά. Πλάκες Πηλίου ήταν ενγμένες στο γρασιδί. Όλος ο προτελευταίος δρόμος ήταν φωτισμένος κι άκούγόταν πολύ δυνατά μιά μουσική ντίσκο που επαναλάμβανε ύστερικά τό σχήμα μιάς άμεσης και ηλεκτρισμένης άνάγκης. Άκούμπησα τόν τενεκέ κάτω απ' τη μηχανή της Μερσεντές. Άπομακρυνθήκαμε μερικά δίματα κι ο Κύριλλος άναψε ένα Έλλάς Σπέσιαλ. Παίρναμε κι οι δυό βαθείες ρουφηξιές. Βούτηξε ξαφνικά προς τόν τενεκέ κι ή καύτρα είχε τη διασύνη διάττοντος άστρου που χάνεται πριν προφτάσει νά συμπληρώσει μιά εύχη. Χωρίς νά βλέπω τί κάνει ήξερα ότι στερεώνει τό άναμμένο τσιγάρο ανάποδα στη σφιχτή σειρά των σπυριτών. Στρίψαμε τη γωνία και κατέβηκαμε την Γενναδίου προσπαθώντας νά κρατήσουμε τό δίημα μας άργό.

Η έκρηξη άκούστηκε μόλις είχαμε βγει στην Βασιλίσσης Σοφίας και περπατούσαμε μπροστά από τό παρκάκι μου σ' όν άμμο του και με έπιασε απ' τό μπράτσο. Φτάσαμε έτσι σάν έρωτευμένο ζευγάρι στα φώτα της Πλουτάρχου. Περάσαμε άπέναντι και μπήκαμε στο άραιοφτεμένο πάρκο της Ριζαρίου Σχολής. Μόλις άκούσαμε τις σειρήνες καθισαμε κάτω και κοιτάξαμε τόν ούρανο. Ο Γαλάσις άστραψε φουσκωμένος σάν μακρινό νερό τρεχόμενο. «Εδώ που βρισκόμαστε ήταν τό Γυμναστήριο του Έρμη» είπε ο Κύριλλος. «Εδώ ήθε ο Σωκράτης άγρυπνος μετά την δόλονηξη του Σιμπρόσιου, μετά τό πύτι και τις άτέλειες κουνώντας για τόν

Έρωτα. Κι άφου γυμναστήκε όλη τη μέρα γύρισε τό δράδυ σπύτι του νά κοιμηθεί.» Μου θυμώσε μιά φράση από τόν Φαίδρο» του απάντησα γελώντας νευρικά. «Κάπου λέει για τούς μεγάλους έρωτες που θά ένέντνει ή σωφροσύνη άν ήταν όρατή.» Ξαπλώσαμε, πέρασε κι άλλη ώρα πίνοντας από τόν ούρανο. «Πως αισθάνεσαι;» με ρώτησε. «Σά νά 'χω πεθάνει πριν χιλιάδες χρόνια.» Μου έβγαλε τό γάντι του δεξιού μου χεριού και μου έτριβε απαλά τις άκρες των δαχτύλων μία-μία, σά νά μου έσθηνε τά άποτυπώματα. Άκούμπησα τό χέρι μου στην κοιλία του. Ψηλάφισα τά μυτερά κόκκαλα της λεκάνης του. Άρχισα νά τόν χαιδέψω πάνω απ' τό παντελόνι. Μόλις τού σηκώθηκε άνοιξε τό φερμονάρ και σπαύρωσε τά μπράτσα πίσω απ' τό κεφάλι του. Έχυσε γρήγορα μ' έναν έλαφρύ άναστεναγμό και σκούπισα την παλάμη μου στα χόρτα. Οι σειρήνες είχαν σταματήσει. Σηκωθήκαμε και στην Βασιλίσσης Σοφίας τόν ρώτησα τί θά έγραφαν την άλλη μέρα οι έφημερίδες. «Τρίχες» είπε μ' ένα άχνό χαμόγελο. Μπροστά στην έκκλησία του Άγιου Άλέξανδρου άποχαιρετισθήκαμε ήρεμοι και σοδαροί.

Ο Άρης τηλεφώνησε τό μεσημέρι της Τετάρτης. Την ώρα που κάτω στην Σπενσιόπουλο ο γύφτος χτυπούσε ρυθμικά τό ντέφι φωνάζοντας στην άρκουδα νά δείξει πως κοιμάται ο γέρος με τη γριά. Είχα στρώσει ένα ψάθινο χαλί στο πάτωμα κι έκανα γυμναστική έξωπλωμένη. «Πούς άέρας σέ σήκωσε απ' τη θέση σου, έβαλε τ' άκουστικό στο αυτί σου και σχημάτισε τόν άριθμό μου;» τόν ρώτησα λαχανιασμένη. «Γύρισα προχτές, δεν έρχεσαι νά πιούμε έναν καφέ.» «Θά είμαι εκεί σέ μισή ώρα» είπα κι έβγαλα τό τηλέφωνο απ' την πρίζα.

Κατέβηκα στον δρόμο τρέχοντας. Η άρκουδα όρθια μπροστά στην πόρτα μιάς μαύρης Σιτροέν έμοιαζε έτοιμη νά την άνοίξει και νά οδηγήσει. Ο γύφτος είχε πέσει τό τέσσερα και μάζευε τάλληρα και δεκάρικα που είχαν κυλίσει από κάτω. Όταν τού ζήτησα νά πάμε λίγο πιο κάτω νά μιλήσουμε σκούπισε τό μέτωπό του μ' ένα καρωό μαντήλι. Πρώτη ή άρκουδα, τρεβώντας την άλυσίδα και έμεις από πίσω μετακινηθήκαμε μερικά μέτρα και σταθήκαμε στη σκιά ενός μπαλκονιού. Τά παιδιά μαζεύοντουσαν πάλι γύρω μας. Δεν ήξερα από πού ν' άρχισω. «Πόσο καιρό την έχεις την άρκουδα;» «Δυό χρόνια, την πήρα όταν ήταν έξι μηνών.» «Και πως τη λένε;» «Γιωργάκη.» «Είναι ήμερη μπορού νά την χαιδέψω;» «Πιο ήμερη κι από άνθρωπο» είπε

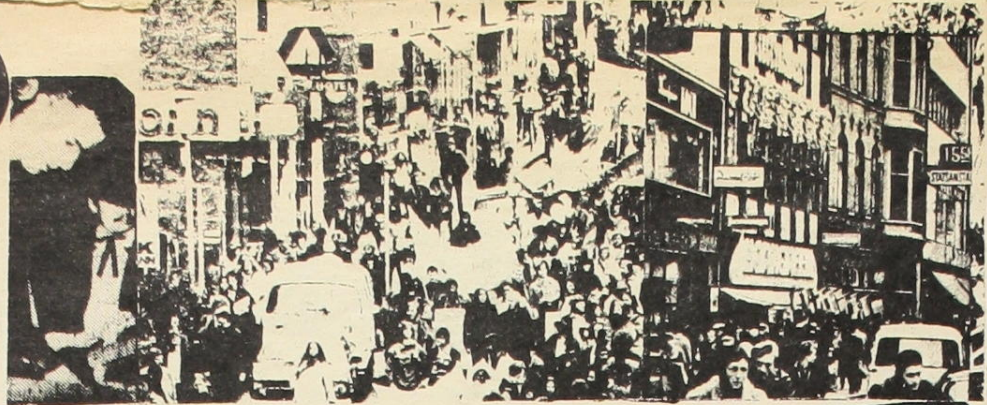
ώτης Γεωργίου και ο "μπαμπάς" Μιχαήλης Γεωργακάκης. Ότι νά μισήσεις περισσότερο σ' αυτόν τόν Κόσμο είναι ή υποκρισία ή πως οι δολοφόνοι του Τσιρώνη ξεχάσανε και "ενώπιον θεού & δικαιοσύνης" ευλογούν τόπροσωπό τους και την "τιμή" τους. Διαβάστε λίγο "διήγημα" μπατσο-μελδ από την κατάθεση του κ.Γεωργακάκη "...Εμένα με έφτυσαν κατ' επανάληψη και με έβρισαν δια τών φράσεων νά γαμηθείς Γεωργακάκη φασίστα, γουρουνί & άλλες ύβρεις, χωρίς νά τούς ενοχλήσω καθόλου...των οποίων ζητώ την ποινική δίωξη διότι μου έθιξαν την τιμή και υποληψή μου σάν ατόμου και σάν αστυνομικό...". Και τό εύλογο ερωτημά μας: Αλήθεια, πως μπόρεσε ή ορατότητα του κ.Γεωργακάκη παρά τις τόσες φτυσιές νά επιστημάνει και νά αναγνωρίσει τούς 3 κατηγορούμενους συντρόφους και δεν νομίζουμε πως όταν "βρέχει" με τέτοιον τρόπο ο κ.Γεωργακάκης θά κοιτάζει ευθεία. Ξέρουμε βέβαια πως είναι τόν "καθήκοντος" που λένε, μόνο που τό παρελθόν του (κι' άς λέει ο Παπανδρέου στη Βουλή πως είναι "εξάλρετο") μόνο που δεν τόν τιμάει. Κι' έρχεται ή μέρα κάποτε που οι "εξάλρετοι" φτύνονται μαζί και στους δρόμους. Αυτά.....

και της έβγαλε τό φίμωτρο. Την χτύπησε στην πλάτη, ένα μικρό σύννεφο σκόνης σηκώθηκε απ' τό τριχωμά της και μου φάνηκε πως ξανατρύπωνε μέσα. Άπλωσα δισταχτικά τό χέρι μου και της έβουσα τό κουτέλο. Τέντωσε τά μπροστία της πόδια στον άέρα σά να έψαχνε νά ξεσκισει κάτι από ευτυχία. «Είσαι από την τηλεόραση!» φώναξε ο γύφτος ένθουσιασμένος και τά παιδιά πλησίασαν. «Όχι» είπα κοφτά. Έβγαλα τό πορτοφόλι από την τσάντα μου. Μόλις είδε τό χιλιάριο χαμογέλασε δείχνοντάς μου δυό χρυσούς προγόμφιους. «Ξέρεις πού είναι τό Μοσχάτο;» «Και δέβαια» απάντησε όρμητικά και κούνησε τό ντέφι μακριά απ' τό σώμα του προς την κατεύθυνση του Μοσχάτου. Η άρκουδα έβριζε χορευτικά τό βάρος της στο άλλο πόδι και άμέσως μετά χαμογυρήθηκε. Έγραφα σέ μιά σελίδα του κινέζικου τετράδιου τη διεύθυνση του Άρη και τού την έδωσα. Τή διαβάσε χωρίς μεγάλη δυσκολία. Τά παιδιά έχασαν τό ενδιαφέρον τους κι άρχισαν νά άπομακρύνονται. Μόνο στο άπέναντι πεζοδρόμιο ένα κοριτσάκι με όλοστρογγύλο πρόσωπο κι ένα στεφάνι μαύρες μπούκλες γύρω στο μέτωπο έδαζε τη γλώσσα στην άρκουδα. «Λοιπόν, θά πιάς σ' αυτή τη διεύθυνση, θά κάτσεις όμως άρκετή ώρα, δέ θά τά πεις μιά φορά και θά φύγεις. Θά κάτσεις από κάτω και θά φωνάξεις, δείξε πως κοιμάται ή Σοφία, δείξε πως ξυπνάει ή Σοφία, πως ντύνεται, πως βάφεται, δείξε πως ή Σοφία σηκώνεται και φεύγει.» Πήρε τό χιλιάριο και με χτύπησε στην πλάτη, άκριδώς όπως είχε χτυπήσει και την άρκουδα. «Και πως τόν μεταφέρει τόν Γιωργάκη;» Βαδίζαμε μαζί μέχρι τό τρίκυκλο στη Μαρασλή. Ο Γιωργάκης τράβαγε την άλυσίδα με μανία, διαζόταν ν' άνέβει και νά ξεπλώσει. «Τόν πειράζει ο ήλιος» έξηγησε ο γύφτος και σφύριζε μιά άκαταλαβίστικη όρισά ανάμεσα στα δόντια του. «Σού δίνω τό λόγο μου» γύρισε και μου είπε μόλις σκέπασε τό κεφάλι του Γιωργάκη μ' ένα πράσινο γυαλιστερό κουρέλι. Στεκόμουν μέσα στο άναθυμιασμό και τόν κοιτάζα νά προσπαθεί νά βάλει μπροστά, κορνάροντας σέ μιά γριά φορτωμένη με ψώνια, για νά πάει τά τελευταία νέα μου στον Άρη.

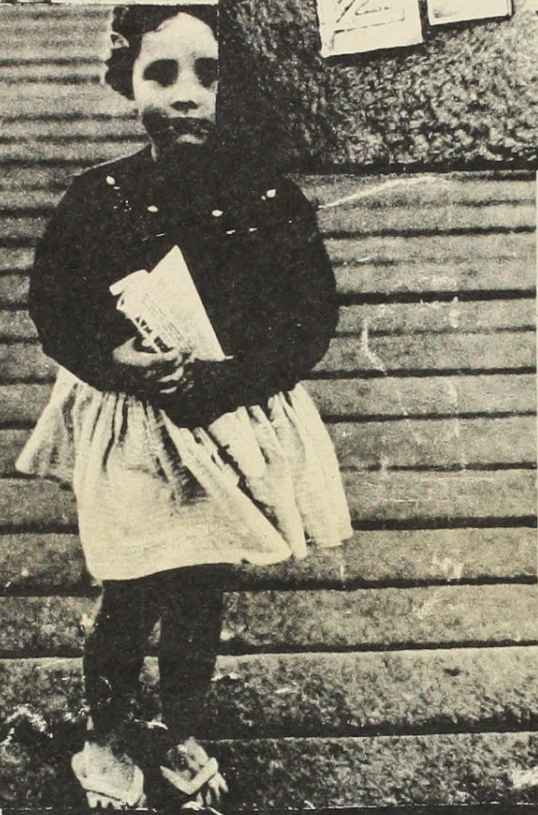
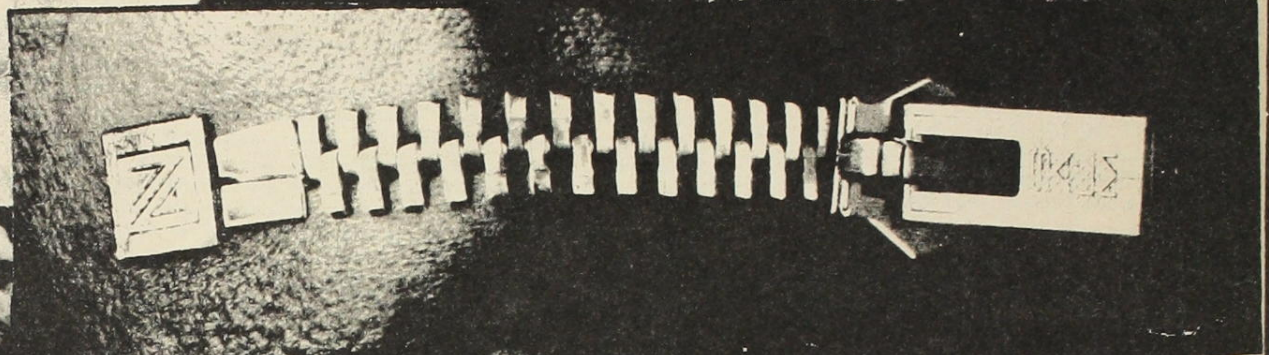
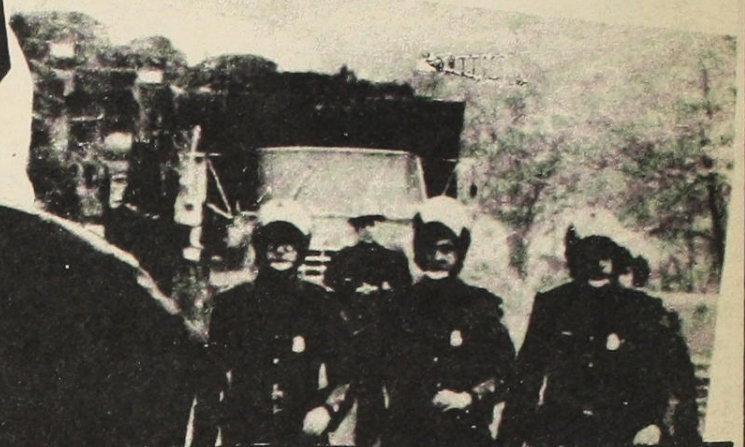
Ο ΜΠΑΣΤΗΣ

ΑΥΤΟΝΟΜΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗ ΖΩΗ

LIGHTS ON

Kathryn McFarlane, Age 4, 1966, Brighton Jetty, South Australia

Kath

FOOT STAIRS

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
·Η·
ΜΠΑΤΣΟΚΡΑΤΙΑ;